

தமிழக அரசு கல்வித் துறை

இறக்கை: 13 இறகு: 9

காக்கைச் சுவரில்

இலக்கிய மாத இதழ்

செப்டம்பர் | விலை
2024 | ₹ 50

தமிழ்நாட்டுக்கு
இழிவுகளைக்
கொண்டுவந்தது
வடமொழியே!

மருத்துவர் சு. நரேந்திரன்

காஸாவின்
பேரவலம்

எஸ்.வி.ராஜதுரை

ஜனநாயகத்திற்குப்
பிறகான காலமும்
விளிம்பு
நிலையினர்களின்
நிலையும்

நிகழ் அயக்கண்

வயலார் கண்ணீர் சிந்துகிறார்

ஒரு நாள் மரங்களில் இருந்த குருவி முட்டைகளை
எடுத்துச் சென்றீர்கள்

காடுகண்டு கொள்ளவில்லை

இன்னொரு நாள்

குருவி கட்டிய கூட்டை சிதைத்தீர்கள்

ஒன்றும் சொல்லவில்லை காடு

உங்கள் அவரைக் கொடிக்கு முட்டுத் தர அந்த மரத்தின்
கிளையை வெட்டினீர்கள்

விக்கித்தது காடு

இன்னொரு நாள் அறுவை எந்திரத்தை

நட்டு வைத்தான் ஒருவன்

தோளில் வடக்கயிறோடு இன்னொருவன் வந்தான்

கூடவே வந்தன பொக்லைகளும்

கனரக லாரிகளும்

மரத்தின் கழுத்தை அறுத்தீர்கள்

இடுப்பை அறுத்தீர்கள்

கால்களை அறுத்தீர்கள்

விரலைக்கூட விட்டு வைக்கவில்லை

நல்லபடியாக முடிந்தது என்று

வணிகன் கைமாற்றினான்

கரன்சிகளை அந்த வெள்ளை சட்டைக்காரனிடம்

வாலிப்பான மரங்கள் என்று

கனரக வாகனங்களில் ஏற்றினீர்கள்

காடு அதிர்ந்தது

நிலைகளாய் கதவுகளாய் ஜன்னல்களாய் மாறின காடுகள்

உங்கள் வீடுகள் பளபளத்தன

ஒரு தூர்பொழுதில் பெய்தது மாமழை

ஓராண்டின் மழை

ஓரே நாளில் பெய்ததாய்

செய்தி சொல்லின தொலைக்காட்சிகள்

காடு தன் பிடிமானத்தை இழந்தது

கூந்தல் சரிந்தது

இடுப்பு சரிந்தது

கால்கள் சரிந்தன

கடைசியில் பாதமும் சரிந்தது

தொப்புள் கொடி உறவான விரல்களும் சரிந்தன

வன தேவதைகள் வேறு காடு நோக்கி

ஓடத் தொடங்கின

காட்டின் ரத்தமான மண்

சரியாகச் சரிந்தது அப்பாவி மனிதர்கள் மீது

இப்போதும் பொக்லை எந்திரங்கள் வந்தன

இப்போது பிணங்களை அகழ்வதற்காக

இப்போதும் வந்தன கனரக லாரிகள்

இப்போது பிணங்களை அடுக்குவதற்காக

தொலைக்காட்சிகள் சொல்லத் தொடங்கின

பிணங்களின் எண்ணிக்கையை

மனிதர் இறந்ததற்காக கண்ணீர் அஞ்சலி

செலுத்தப்பட்டது

காடு இறந்ததை பற்றி யாருமே கவலை

கொள்ளவில்லை

இப்போது எல்லா காடுகளும்

அழுவதற்கு பழகி விட்டன.

காக்கைச்

செய்தல்

இறக்கை: 13

இறகு: 9

திருவள்ளுவராண்டு 2055

ஆவணி - புரட்டாசி
செப்டம்பர் 2024

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

ஆசிரியர் குழு
முகிலன்
இரா.எட்வின்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
காலஞ்சென்ற
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

உலகளாவியத் தொடர்பாளர்:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

முகப்பு ஓவியம்:
நன்றி:
ms uppy / unsplash

உள் ஓவியங்கள்:
லெசி

தொடர்பு முகவரி:
காக்கை, 22, MJB தெரு,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை- 600 005.
செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்:
kaakkaicirakinile@gmail.com

இணைய முகவரி: kaakkai.in
www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

வெண்கள் மீதான வன்முறைகள்

கொ

ல்கத்தாவிலுள்ள ஆர்.ஜி. கா் மருத்துவக்கல்லூரி மருத்துவமனையில் கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் 9 ஆம் தேதி பணியிலிருந்த முதுநிலைப் பயிற்சி பெண்மருத்துவர் ஒருவர் தனது 36 மணிநேரப் பணியினை அதிகாலையில் முடித்துவிட்டு, அதன்பின் ஓய்வெடுக்க மருத்துவமனையின் கருத்தரங்க அறைக்குச் சென்றிருக்கிறார். அங்கு சென்றபின் சமூகவிரோதக் கும்பலால் கூட்டுப் பலாத்காரத்திற்கு உள்ளாகி இறந்துவிட்டார். இச்சம்பவம் வெளியில் தெரியவந்ததும் மருத்துவ மாணவர்கள் வெகுண்டெழுந்து கண்டனக்குரல்கள் எழுப்பியதன் வழியாக நாடுமுழுக்கப் பரவிவிட்டது. மாநில அரசின் விசாரணை நடவடிக்கைகளில் அதிருப்திபுறற அம்மருத்துவ மாணவியின் பெற்றோர்கள் மத்திய புலனாய்வுத் துறையிடம் ஒப்படைக்கக்கோரி கொல்கத்தா உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத்தொடரவே, உயர்நீதிமன்றமும் அவ்வாறே அனுமதி வழங்கிவிட்டது. விசாரணையைத் தொடங்கியிருக்கும் மத்தியப் புலனாய்வுத் துறையானது குற்றவாளியாகச் சந்தேகிக்கப்படும் காவல்துறைக்கு உதவிவந்த தன்னார்வலர் ஒருவரைக் கைது செய்துள்ளது. இதனிடையே உச்சநீதிமன்றமும் பிரச்சினையின் தீவிரத்தை உணர்ந்து தாமத முன்வந்து இவ்வழக்கினைப் பதிவுசெய்ததுடன், விசாரணையைத் தொடங்கி, மருத்துவர்களின் பாதுகாப்பினை உறுதிசெய்யும் நோக்கில் தேசியக்குழு ஒன்றினை அமைத்து, இடைக்கால அறிக்கையினை 3 வாரத்திலும், இறுதி அறிக்கையை 2 மாதத்திலும் தமக்கு அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

இது ஒருபுறமிருக்க பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் நாடுமுழுக்க, நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துவருவதை கவலையுடன் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. மாதிரிக்காக கூறவேண்டுமெனில், ஆகஸ்ட் மாதத் தொடக்கத்திலிருந்து ஊடகங்களில் வெளியான பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் வன்கொடுமைகளைக் கவனிக்கும்போது, உ.பி. மாநிலம் மொராத்திரத்தில், மருத்துவமனையில் நர்ஸ் ஒருவரை மருத்துவரே பாலியல் வன்கொடுமைக்குள்ளாக்கியுள்ளார். மகாராஷ்டிர மாநிலம் பத்லாபூரில் பள்ளி மாணவிகள் பாலியல் சீண்டலுக்குள்ளாகியுள்ளனர். பிகார் மாநிலத்தில் இளம்பெண் ஒருவர் பாலியல் வன்கொடுமைக்குள்ளாகி கொலைசெய்யப்பட்டுள்ளார். உத்தரகாண்ட் மாநிலத்தில், 33 வயதுடைய பெண் ஒருவர் பாலியல் வன்கொடுமைக்கு உள்ளாகியுள்ளார். தமிழகத்திலும் கூட தஞ்சை மாவட்டத்தில் இளம்பெண் ஒருவர் பாலியல் வன்கொடுமைக்குள்ளாகியுள்ளார்.

இந்திய தேசிய குற்ற ஆவணக் காப்பகப் புள்ளி விவரத்தரவுகளின்படி, இந்தியாவில் ஒவ்வொருநாளும் 85 பெண்கள் பாலியல் வன்கொடுமைகளுக்கு ஆளாகுவதாகக் கூறுகிறது. பெண்களுக்கெதிரான வன்கொடுமைகளைத் தடுக்க அரசாங்க அலுவலப்போது பல்வேறுசட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருந்தாலும் பெண்களைப் பொறுத்தமட்டில் பலனின்றிப் போவதாகவே புள்ளிவிவரங்கள் உணர்த்துகின்றன.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் மற்றும் வன்கொடுமைகளுக்குப் பின்னால், மதம்- ஆணாதிக்கம்- முதலாளித்துவம் என்கிற மூன்று தூண்கள் தாங்கி நிற்பதை யாவருமே மறுக்கமுடியாது. இதற்கெல்லாம் ஊடகங்களே பக்கப்பலமாக இருந்துவருகின்றன. பில்கின்பாறு மீது பாலியல் வன்கொடுமை நிகழ்த்திய பாவினைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தபோது மாலை அணிவித்து வரவேற்றதும்; ஆசிரியை வல்லுறவுக்கு ஆளாக்கியவர்களுக்கு ஆதரவாக பேரணி நடத்திய தேசமிது என்பதை மறந்திலாகாது.

காக்கைச் சத்யம்

ஒவ்வொரு மாதமும்
1 ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகினிலே' இதழ்
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
அடுத்து வருகிற 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்
கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

தனிஇதழ் விலை..... ரூ. 50.00
ஆண்டு சந்தா..... ரூ. 500.00
இரண்டாண்டு சந்தா .... ரூ. 750.00
ஐந்தாண்டு சந்தா..... ரூ. 2000.00
வெளிநாடு
ஆண்டு சந்தா..... \$ 50.00

வங்கி விவரம்

A/C Name : kaakkai
A/C No : 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
IFSC: CNRB0000914

Google Pay மூலம் செலுத்த:
செல்பேசி எண்: 98414 57503

வெளிநாட்டு வாசகர்கள் சந்தா செலுத்த:

A/C Name : kaakkai
A/C No : 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
SWIFT CODE : CNRBINBBFD

விளம்பரக் கட்டணம்.

பின் அட்டை வண்ணம்.....ரூ.15000
உள் அட்டை வண்ணம்.....ரூ.10000
உள்பக்கம், கருப்பு - வெள்ளை...ரூ.5000

காக்கையில் வெளியாகும் கதை, கவிதை மற்றும்
கட்டுரைகளின் கருத்துகள், எழுத்தாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

சிறகுக்குள்ளே...

தமிழ்நாட்டுக்கு இழிவுகளைக்
கொண்டுவந்தது வடமொழியே!

■ மருத்துவர் சு.நரேந்திரன்.....	05
■ ஆர்.எஸ்.எஸ் - அரக - அபாயம்!	
■ இரா.மோகன்ராஜன்	07
ஜனநாயகத்திற்குப் பிறகான காலமும் விளிம்புநிலையினர்களின் நிலையும்	
■ நிகழ் அய்க்கண்.....	12
மனிதத் தவறு: கதறும் கடவுளின் தேசம்!	
■ மாதவன்	17
மரபணு மாற்ற விதைகள் அவசியமா?	
■ கௌஷிக்.....	20
உணவுப் பாதுகாப்பும் ஊரகச் சமூகமும்	
■ வல்லபாய்	22
விழுதுகள் ஆளுமைகளுடன் உரையாடுவோம்	
■ சு. பழனித்துரை	25
200,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய மிகை- குரோமசோம் சிறுமி	
■ சு.இராமசுப்பிரமணியன்.....	29
பேராசிரியர் மெதகம்பிட்டியே விஜிததம்மவுடனான நேர்காணல்	
■ என்.சரவணன்	33
மராட்டியக் கவிஞர் தயா பவார்	
■ நிழல்வண்ணன்	39
அனந்த விக்டோரியா மார்த்தாண்டன் சானல்	
■ அ.கா. பெருமாள்	41
அரசியல் வாழ்க்கையாய்...	
■ ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்	46
பெண்ணிய வாசிப்புகள் (எழுதப்படும் பெண்களும், எழுதும் பெண்களும்)	
■ ச. முத்துக்குமாரி.....	48
கம்பம் பள்ளத்தாக்கு இனவரைவியல் கதைகள்	
■ ந.முருகேசபாண்டியன்.....	50
நாவுக்கரசரின் பெருந்தொண்டும். நாவாய் நாயகரின் பெருந்தியாகமும்	
■ ரெங்கையா முருகன்	53
பாதரசம் எனும் நஞ்சு	
■ சுப்ரபாரதிமணியன்	56
காஸாவின் பேரவலம்	
■ எஸ்.வி.ராஜதுரை.....	58
கணிமேதாவிடார் காட்டும் அழகியல்	
■ மு.செல்லா	61
பாதிரியாராகவும் கவிசேஷ போதகராகவும்	
■ யூமா வாசுகி.....	65
கடவுளின் புது உடை	
■ இராஜகோபால்	71
தமிழ்வழியில் மருத்துவக்கல்வி வழங்க தமிழுக்கு வல்லமை உண்டு	
■ மருத்துவர் சு.நரேந்திரன்.....	74
பேரிகையும் குடுமியும்	
■ இளங்கோ மணி.....	79
பரமபத சோபன படம்	
■ ஆத்துப்பாலம் பஜார்	81

தமிழ்நாட்டுக்கு இழிவுகளைக் கொண்டுவந்தது வடமொழியே!

எம்மொழி தொடர்பிருந்தாலும் பரவாயில்லை. நமக்கு வடமொழித் தொடர்பு மட்டும் கூடவே கூடாது. தமிழ் ஒன்றுதான் இன்று வரைக்கும் வடமொழிக் கலப்பை ஓரளவுக்காவது எதிர்த்து வந்திருக்கிறது. வேற்றுமொழிக் கலப்பின்றித் தனித்துச் சிறப்புடன் வாழக்கூடிய தன்மையைத் தமிழ் பெற்றிருக்கிறதென்று மேனாட்டு மொழி வல்லுநர்களே எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள்.

அறிவியல் நூல்கள் எழுத உதவ தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்க முயற்சியில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சி 1932இல் சென்னை அரசு ஒரு கலைச்சொல் குழு அமைத்து அதன் சார்பில் கலைச்சொல் பட்டியல் ஒன்று வெளியிட்டதாகும். இப்பட்டியல் சரியான பயனைத் தரவில்லை. ஆகவே இதில் காணப்படும் குறைகளை நீக்கி எளிதில் புரியும் வகையில் கலைச்சொல் பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரிக்கும் பணிக்காகச் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம் ஒரு கலைச்சொல் குழுவை 10.02.1923இல் அமைத்து, ஒரு கலைச்சொல் பட்டியலை வெளியிட்டது. இக்காலகட்டத்தில் ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வது நலம் எனவும், இந்தியா முழுமைக்கும் ஒரே வகையான கலைச் சொல்லாக்கம் அவசியம் என்றும் வாதிடப்பட்டது.

கலைச்சொல் பற்றிய இக்கருத்து மோதல்கள் தமிழறிஞர்களிடம் நடந்து கொண்டிருந்த இக்காலகட்டத்தில் அன்றைய (1940) சென்னை மாகாண அரசு புதிய கலைச்சொல்லாக்கக் குழுவை, சீனிவாச சாஸ்திரி தலைமையில் அமைத்தது. இதில் கேசவாமிநாத ஐயர், டாக்டர் சி.ஆர்.ரெட்டி, எஸ்.எம்.ஸ்டாதம் வித்வான் ஜி.பி. சோமையாஜி, பி.டி.சீனிவாச ஐயங்கார், டி. இராமப்பிஷ்ரோதி, எஸ்.வெங்கட்டராமையர் போன்றோர் இடம் பெற்றனர். இவர்களின் அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருந்த சமஸ்கிருதத்திற்கு ஆதரவான நிலைப்பாடு, சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் உள்ளிட்ட பல அமைப்புகளைப் போராடத் தூண்டியது. 31.08.1941இல் சென்னை

கோகலே மண்டபத்தில் அரசாங்கக் கலைச்சொல் கமிட்டி கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்திற்கு அன்றைய சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் சர் முகமது உஸ்மான் தலைமை தாங்கினார்.. அக்கூட்டத்தில் பெரியார் ஈ.வே. ரா.டி.எஸ்.நடராச பிள்ளை, ரெவரெண்ட் அருள் தங்கையா, தெ.பொ.மினாட்சிசுந்தரம், சி.என். அண்ணாதுரை ஆகியோர் பேசுவதாக அறிவிப்பு செய்யப்பட்டது (31.08.1941).

இதைத் தொடர்ந்து கலைச்சொல் குறித்துப் பெரியார் கூறுவதாவது, “கலைச்சொல் நிர்மாணக் கமிட்டியார் கண்டுபிடித்துள்ள வார்த்தைகளைப் பாருங்கள். Electronisis, Hydrogen, Disinfectant என்பவற்றிற்கு முறையே வித்யுத்தியோகம், ஆப் ஜனகம், பூதி நாகினி என்று புது வார்த்தைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளார்கள். ஆங்கில வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாக வடமொழி வார்த்தைகளை உண்டாக்கியுள்ளனர். இதைவிட சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் கண்டுபிடித்துள்ள முறையே, மின்பகுக்கை, நீரகம், நச்சு நீக்கி என்ற வார்த்தைகள் சிறந்தனவாக இருக்கின்றன. காரணம் சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாருக்குள்ள தமிழ்ப்பற்று, கலைச்சொல் நிர்மாணக் கமிட்டியாருக்கு இல்லாமல் போனது தான். நமது மேன்மைக்கும் அந்தஸ்துக்கும், ஏற்றதும் நம் சுதந்திர உணர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடியதும், நம் இழிவைப் போக்கக் கூடியதுமான எம்மொழியிருந்தும் நம் மொழிக்கு ஆக்கம் தரக்கூடியதும், அவசியமானதும் ஆகிய சொற்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். எம்மொழி

தமிழ்மொழியின் வடமொழித் தொடர்பால் நமக்கேற்பட்டுள்ள, ஏற்படப் போகும் கெடுதிகளைப் பார்ப்போம். சாதி என்ற வடமொழிச் சொல்லைத் தமிழிலிருந்து எடுத்து விட்டால் அதற்குச் சரியான தமிழ்ச் சொல் ஒன்று கூறுங்களேன். ஆதலால் நம் மக்களிடையே ஆதியில் சாதிப் பிரிவினை இல்லை என்பதும் இது வடநாட்டுத் தொடர்பால்தான் ஏற்பட்டது என்றும் தெரிகிறதா இல்லையா?

வடமொழித் தொடர்பு மட்டும் கூடவே கூடாது. தமிழ் ஒன்றுதான் இன்று வரைக்கும் வடமொழிக் கலப்பை ஓரளவுக்காவது எதிர்த்து வந்திருக்கிறது. வேற்றுமொழிக் கலப்பின்றித் தனித்துச் சிறப்புடன் வாழக்கூடிய தன்மையைத் தமிழ் பெற்றிருக்கிறதென்று மேனாட்டு மொழி வல்லுநர்களே எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள்” என்று கூறும் பெரியார் வடமொழித் தொடர்பு மட்டும் கூடவே கூடாது என்று அழுத்திக் கூறுவதற்கான காரணத்தை அவரே பலவாறு விவரித்துக் கூறியுள்ளார். “வடமொழியில் நம்மை மேலும் மேலும் அடிமையாக்கும் தன்மை அமைந்திருப்பதால்தான் அதையும் கூடாதென்கிறேன். ஏன் வடமொழி மட்டும் கூடாது? என்பதற்கு விளக்கமும் அளித்துள்ளார்.

தமிழ்மொழியின் வடமொழித் தொடர்பால் நமக்கேற்பட்டுள்ள, ஏற்படப் போகும் கெடுதிகளைப் பார்ப்போம். சாதி என்ற வடமொழிச் சொல்லைத் தமிழிலிருந்து எடுத்து விட்டால் அதற்குச் சரியான தமிழ்ச் சொல் ஒன்று கூறுங்களேன். ஆதலால் நம் மக்களிடையே ஆதியில் சாதிப் பிரிவினை இல்லை என்பதும் இது வடநாட்டுத் தொடர்பால்தான் ஏற்பட்டது என்றும் தெரிகிறதா இல்லையா? இதே போல் திவசம், திதி, கலியாணம், வைகுந்தம், சொர்க்கம், மோட்சம், நரகம், சாலோக, சாரூபம், சாமீப, சாயுச்சிய என்ற வார்த்தைகளின் தொடர்பால் நம் புத்தி தெளிந்ததா? இருந்த புத்தியும் போனதா?

தாரா முகூர்த்தம், கன்னிகாதானம் என்ற பேர்கள் வந்த பிறகு தானே நம் பெண்கள் கணவனின் கைப்பொம்மைகள் ஆனார்கள். கன்னிகாதானம் என்பதற்குத் தமிழ் வார்த்தை ஒன்றைக் கண்டுபிடியுங்களேன். திருவள்ளுவர் “வாழ்க்கைத் துணை என்று தானே கூறுகிறார். பதிவிரதத் தன்மை என்பதற்காவது தமிழில் வார்த்தையுண்டா? பதிவிரதம் என்ற வார்த்தை இருந்தால் சதிவிரதம் அல்லது மனைவி விரதம் என்கின்ற வார்த்தையும் இருக்கவேண்டுமே. இதுவும் வடமொழித் தொடர்பால் ஏற்ற வினைதான். ஆத்மா என்ற வார்த்தைக்குத் தமிழில் மொழியேது, ஆத்மாவால் எவ்வளவு மூட நம்பிக்கைக் களஞ்சியங்கள் நம் புலவர்கள்

அறிஞர்களிடையே புகுந்து விட்டன” என்று கூறும் பெரியார், தமிழைப் பற்றிக் கூறும்போது “தமிழ் ஒரு காலத்தில் உயர்ந்த மொழியாகத்தான் இருந்தது. அது வடமொழிக் கலப்பால் பிற்படுத்தப் பட்டுவிட்டது. இந்நோய்க்கு முக்கியக் காரணம் மதச்சார்புடையோரிடம் தமிழ் சிக்கிக் கொண்டதால்தான்” என்கிறார். மேலும் அவர் “தமிழ் இந்நாட்டுச் சீதோஷண நிலைக்கேற்ப அமைந்துள்ளது. இந்நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்க்கைக்குப் பண்புக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளது. மூடநம்பிக்கையை உண்டாக்கும் கருத்துக்குத் தமிழ்மொழியில் இடம் இல்லை. இந்திய நாட்டின் பிற மொழிகளையும் விட தமிழ் நாகரீகம் பெற்று விளங்குகிறது. தூயதமிழ் பேசுவதால், மற்ற மொழிச் சொற்களை நீக்கிப் பேசுவதால் நம்மிடையிடையே இழிவுகள் நீங்குவதோடு மேலும் மேலும் நன்மையடைவோம் என்பதோடு நம் பழக்கவழக்கங்களுக்கேற்ப நம்மொழி அமைந்திருக்கிறது. வேறு மொழியைப் புகுத்திக் கொள்வதன் மூலம் நம் அமைப்புக் கெடுவதோடு, அம்மொழி அமைப்பிலுள்ள நம் நலனுக்குப் புறப்பான கருத்துக்கள், கேடு பயக்கும் கருத்துக்கள் நம்மிடையே புகுந்து நம்மை இழிவடையச் செய்கின்றன என்பதனால்தான். வடமொழியில் நம்மை மேலும் மேலும் அடிமையாக்கும் தன்மை அமைந்திருப்பதால் தான் அதையும் கூடாதென்கிறேன்” என்று கூறியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரியாரின் மேற்கண்ட கருத்துக்களைக் காணும்போது “தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு இழிவுகளைக் கொண்டு வந்தது வடமொழி என்று அழுத்தமாகக் கூறுவது தெளிவாகிறது. இந்த இழிவுகள் தொடர்பாது இருப்பதற்கு இந்தித் திணிப்பையும் தொடர்ந்து எதிர்த்ததோடு சைவத்தில் தோய்ந்த மறைமலையடிகளுடன் இணைந்து இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டத்தைச் சென்னை மெரினாவில் நடத்தியதும் பிறகு அவருடன் இணைந்து இந்தி எதிர்ப்பில் ஈடுபட்டதும் நினைவுகூரத்தக்கது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

ஆர்.எஸ்.எஸ் - அரசு - அபாயம்!

"மக்கள் முன்பு ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பினர் எதைச் சொல்கிறார்களோ அதற்கு முற்றிலும் எதிராகவே ஆழத்தில் செயல்படுவார்கள். ஒவ்வொரு மாநில அரசுக்கும் அவர்கள் நடவடிக்கைகள் குறித்து நிறைய அனுபவங்கள் உண்டு. ஏராளமான இளைஞர்களைக் கொண்டிருக்கும் எந்த அமைப்பாயினும் பொது அறிவும், உயர்ந்த மதியும் இன்றி அற்புத்தியுடன் நடப்பதைப் பார்க்கும் போது வருத்தம் உண்டாகிறது. வாழ்க்கையில் விரக்தியுற்ற தெளிவற்ற இலட்சியங்களைக் கொண்ட அடித்தள, நடுத்தர வர்க்கத்து மக்களை இது தன்பால் ஈர்க்கிறது."

- ஜவகர்லால் நேரு

ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இல் சேர்ந்து பணியாற்ற ஒன்றிய அரசு ஊழியர்களுக்குத் தனி தடையில்லை என்று அண்மையில் பாஜக அரசு அறிவித்திருக்கிறது. 1966 முதல் நடைமுறையில் இருந்துவந்த இந்தத் தடையை தற்போது ஒன்றிய பாஜக அரசு நீக்கிக் கொண்டுள்ளது. ஒன்றிய அரசு ஜூலை 9 ஆம் திகதி வெளியிட்ட அறிக்கையில் ஆர்.எஸ்.எஸ். மீது பல காலக்கட்டங்களில் அவ்வப்போது விதிக்கப்பட்டிருந்தத் தடைகளை எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக, முற்றாக நீக்கியதன் வழி அரசு ஊழியர்களை ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியர்களாக மடைமாற்றிக் கொண்டுள்ளது. தாய் விரியன் பாம்பான ஆர்.எஸ்.எஸ். இற்கு அதன் குட்டியான பாஜக ஆர்.எஸ்.எஸ் இன் நிறுவன் நூற்றாண்டு காலத்தில் இந்தப் பரிசை வழங்கிக் கொண்டுள்ளது.

நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மோடி தன்னை முன் நிறுத்திக் கொண்டது. தன்னைக் கடவுளாக அறிவித்துக் கொண்டது. பூரி ஜகன்நாதர் மோடியின் சீடர் என பாஜக பரப்புரைத்தது. ராமர் கோவில் மண்ணிலேயே தோல்வியைத் தழுவியது என்பன தாய்க்கும் குட்டிக்குமான உறவு பகை ஏன்ற கதையாடல் நடுவே மோடி அரசு ஆர்.எஸ்.எஸ் இற்கு இந்தச் சலுகையை வழங்கியிருக்கிறது. இது சலுகை என்று சொல்ல முடியுமா தெரியவில்லை. உரிமை என்றும் சொல்லாம். தாயும் பிள்ளையும் ஒன்று என்றாலும் வாயும் வயிறும் வேறு என்ற சொல்வடைக்கு ஏற்ப பாஜக, ஆர்.எஸ்.எஸ் வேறு வேறு என்றாலும் உறவு ஒன்றுதான். அது மாறிவிடப் போவதில்லை என்பதையே இந்த உத்தரவு தெளிவாகச் சொல்கிறது.

இந்த தடைநீக்கம் என்பது இனி வெளிப்படையாக அரசு ஊழியர்களாக ஆர்.எஸ்.எஸ் இனர் செயல்பட முடியும், அரசு ஊழியர்கள், ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியர்களாகச் செயல்பட முடியும் என்பதுதான். ஏற்கனவே ஆர்.எஸ்.எஸ். பாதுகாப்புத் துறை, நீதித்துறை, காவல் துறை, இராணுவம் என அரசின் பல துறைகளில், நிறுவனங்களில் பெருந்தொற்று போல ஆழ், அகல ஊடுறுவியே இருக்கிறது. அறிவிக்கப்படாத ஊழியர்களாக, அறிவிக்கப்படாத ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்களாக இருந்தவர்கள் இனி தம்மை மேலும் வெளிப்படையாக அதிகாரபூர்வமாக அறிவித்துக் கொள்ள இந்த தடைநீக்கம் வழி செய்கிறது.

ஏற்கனவே பல உயர்நீதிமன்ற, உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள், சட்டத்தரணிகள், ராணுவ உயரதிகாரிகள், ஆளுநர்கள், ஐ.ஏ.எஸ் அதிகாரிகள், வெளியுறவு செயலாளர்கள், ஓய்வு பெற்றதும் தம்மை முந்தய ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியர் என்றோ ஆர்.எஸ்.எஸ். அபிமானி என்றோ சொல்வதும், ஆர்.எஸ்.எஸ். இல் சேர்வதும் தொடரவே செய்கிறது. ஆக ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊடுறுவல் என்பது இனி மறைமுகமாக நடைபெறுவதாக இருக்காது. மேலும் ஆர்.எஸ்.எஸ். என்பது இனி தனி அமைப்பு என்று சொல்வதும் கூட சரியல்ல.

ஆர்.எஸ்.எஸ். என்பதும் அரசு என்பதும், அரசு எந்திரம் என்பதும் வேறு வேறு அல்ல என்பதே மெய். இனி ஆர்.எஸ்.எஸ் ஊடுறுவல் என்பதே சரியான பொருளாக இருக்க முடியாது. ராணுவத்தில் ஒருவர் சேர்வது எப்படி ஊடுறுவலாக இருக்க முடியாதோ அப்படியே ஆர்.எஸ்.எஸ்.

ஊழியர் ராணுவத்தில் சேர்வதும் ஆகும். ராணுவம் என்பது எதிர்காலத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஆகவும், ஆர்.எஸ்.எஸ் என்பது ராணுவமாகவுமே இருக்கக்கூடும். அக்னிபாத் போன்ற ஒப்பந்த அடிப்படையிலான ராணுவத்திற்கான ஆள் சேர்ப்பு தலையை சுற்றி மூக்கைத் தொடுவதாக இருந்து வந்தது. இனி நேரடியாக ஆர்.எஸ்.எஸ். காரர்கள் ராணுவத்தில் சேர்வதும், ராணுவத்தினர் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியராக மாறுவதும் ஒப்பந்தப் பணியாக இருந்தாலும் இரண்டும் ஒன்றாகவே இருக்கப்போகின்றன.

நாடாளுமன்ற சபாநாயகர் பெருமைபொங்க தான் ஒரு ஆர்.எஸ்.எஸ். தொண்டன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார். முன்னய பிரதமர் வாஜ்பாயி, இன்றைய பிரதமர் மோடி உள்ளிட்டோரும் ஆர்.எஸ்.எஸ். இன் முந்தய தொண்டர்களே அதை அவர்கள் ஒரு போதும் மறைத்துக் கொண்டதில்லை. ஆனால் அவர்கள் காந்தியை படுகொலை செய்ததை மட்டும் தேவைப்படும் நேரத்தில் வசதியாக மறந்துவிடுவார்கள். நாடாளுமன்ற வளாகத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ் மற்றும் ஜனசங்கத்தின் தலைவர் சாவர்க்கர் சிலையை, படத்தை வைப்பார்கள், காந்திக்கும் மாலை அணிவிப்பார்கள். அவர்களது தேசபக்தி என்பது ஆர்.எஸ்.எஸ் இற்கு விசுவாசமாக இருப்பது. ஆர்.எஸ்.எஸ். இற்கு விசுவாசமாக இருப்பது என்பது தேசத்திற்கு விசுவாசமாக இருப்பது. தேசத்திற்கு விசுவாசமாக இருப்பது என்பது பார்ப்பனியத்திற்கு விசுவாசமாக இருப்பது என்பதாகும்.

ஆர்.எஸ்.எஸ். அரசியலில் ஏற்பட்ட பார்ப்பனிய வெற்றிடத்திலிருந்து அப்படி நம்பிய வெறித்தனத்திலிருந்து பிறப்பதை அதன் வரலாறு சொல்கிறது. விடுதலைக்குப் முன்பும் பிறகான காலத்திலும் ஆர்.எஸ்.எஸ் என்பதும் காங்கிரஸ் பேரியக்கம் என்பதும் ஒன்றுதான். திலகர் தலைமையில் காங்கிரஸ் செயற்பட்டபோது அது இன்றய ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் முந்தய வடிவமாகத்தான் இருந்தது. காந்தியின் வருகைக்குப் பிறகு திலகரின் செல்வாக்கு காங்கிரசில் குறைந்த போது அது இந்துக்களின், பார்ப்பனர்களின், பார்ப்பனியத்தின் அதிகாரக் குறைவாக, செல்வாக்குக் குறைவாக சித்பவானந்த பார்ப்பனர்கள் உணர்ந்தனர். திகைத்தனர். மேலும் காந்தியின் வருகை செயற்பாடு, இலக்கு என்பன வருங்கால இந்தியா என்பது அனைத்து சிறுபான்மையினர், பழங்குடிகள், தலித்துகள் உள்ளடக்கியதாக மதசார்பற்ற நாடக இருக்கும் என்றது. சார்பற்ற இந்தியாவில் பார்ப்பனன் அதிகாரம் கேள்விக்குள்ளாகும் நிலை ஏற்படும் என்ற அச்சம்,

அய்யம், கோபம் என்பன காங்கிரசுக்கு மாற்றாக, ஏன் அதற்கு எதிராக கொள்கை, கோட்பாடு, செயற்பாடு என்பவற்றில் மாற்று இயக்கம் கானத் துடித்தனர். திலகர் சித்பவானந்த பார்ப்பனன் என்பது குறிப்பிடத் தகுந்தது எனவே திலகருக்கு இடம் இல்லை என்றால் பார்ப்பனருக்கு இடம் இல்லை. பார்ப்பன அதிகாரத்திற்கு இடம் இல்லை என்று கருதிய அதே சித்பவானந்த பார்ப்பனன் ஐவர் கூடி ஆர்.எஸ்.எஸ். ஐ தொடங்கினர்.

காங்கிரசிற்கு மாற்று என்பது என்னவென்றால் நேர் எதிரிடையான மாற்றாகும். காங்கிரசு மத சார்பற்ற இந்தியா என்று சொன்னால் அதை ஆர்.எஸ்.எஸ். நிராகரிக்கும். நிராகரிக்கிறது. இந்தியா மதசார்பான நாடு என்கிறது அது. ஒற்றை மதம், ஒற்றை தேசம், ஒற்றைப் பண்பாடு என்று ஒற்றை அதிகார நடுவத்தின் செயற்பாட்டை இலக்காக முன்வைத்தது. அதிகாரப்பரவல் என்றான ஜனநாயகப் பரவலை ஒற்றைக்குள் வைத்து நிராகரிக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் என்றால் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்கிறது அது. இது அவர்களின் குறைந்த இலக்கு. மாநிலம் என்ற ஒன்றே கிடையாது என்பது ஆர். எஸ்.எஸ்.இனரின் ஒட்டுமொத்தக் கருத்து. இப்படிப் போகிறது அதன் ஒற்றைத்தன்மையிலான அரசியல். அந்த அரசியலுக்கு தடையாக இருக்கும் எந்த ஒன்றையும் வன்முறை வழியில் நீக்கிவிடுவது அதன் அடிப்படையானக் கொள்கை. அவர்கள் தனிநபர்களாக இருந்தால், படுகொலை செய்துவிடுவதும் அதன் நீதி. பார்ப்பனத் தலைமையிலான, அதிகாரத்தினாலான, நலன்களால் ஆன அகண்ட பாரதம். ராமராஜியம் அதுவே ஆர்.எஸ்.எஸ். தொடர் அறுதி இலக்கு.

காந்திப் படுகொலையை தனிநபர் படுகொலையாக கருதினாலும், ஆர்.எஸ்.எஸ். சாவர்க்கர் மற்றும் காந்தி படுகொலையில் ஈடுபட்ட நாதுராம் கோட்சே போன்றவர்கள் அப்படி கருதவில்லை. கோட்சே தனது நீதிமன்ற வாக்குமூலத்தில் சொல்கிறான், “காந்தி இல்லாத இந்திய அரசியல் உறுதியாக செயல்முறை வாய்ந்ததாக இருக்கும். பதிலடி கொடுக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கும் என்பதை உணர்ந்தேன். அறிவற்றவன் என்றோ, முட்டாள் என்றோ என்னை மக்கள் அழைக்கவோ, வருணிக்கவோ கூடும். ஆனால் அறிவை அடித்தனமாகக் கொண்ட பாதையை ஒரு வலுவான தேச கட்டுமானத்திற்கு அவசியமானது என்று நான் கருதும் பாதையைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேசத்திற்கு இனி தடை இருக்காது!” (இந்து இந்தி இந்தியா-எஸ்.வி.ஆர்.) கோட்சே அகற்றித் தந்த பாதையில்தாம் இன்றைக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ்.

அவர்களது தேசபக்தி என்பது ஆர்.எஸ்.எஸ். இற்கு விகவாசமாக இருப்பது. ஆர்.எஸ்.எஸ். இற்கு விகவாசமாக இருப்பது என்பது தேசத்திற்கு விகவாசமாக இருப்பது. தேசத்திற்கு விகவாசமாக இருப்பது என்பது பார்ப்பனியத்திற்கு விகவாசமாக இருப்பது என்பதாகும்.

எதுவிதத்தடையுமில்லாமல் பயணிக்கிறது. ஆர். எஸ்.எஸ்.இன் பிதாமகன் சாவர்க்கர் சொன்னார் “அரசியலை இந்து மயமாக்கு, இந்துவை ராணுவ மயமாக்கு”. என்று அது இப்போது முற்றிலும், சட்டப்படி ஒன்றிய அரசின் ஆணையின்படி நிறைவேற்றப்போகிறது.

குஜராத் அரசை ஒரு மாடலாக முன்நிறுத்தும் பாஜக அரசு, ஏற்கனவே குஜராத்தில் செய்ததைத்தான் தற்போது ஒன்றியத்திலும் நடைமுறைக்கு கொண்டுவருகிறது. குஜராத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ். வி.எச்.பி மற்றும் இந்து மகாசபை, ஆனந்த மார்க்கம் அகில இந்திய முஸ்லீம் மஜ்லீஸ் இ முஷாவராத் போன்ற 30 மேற்பட்ட அமைப்புகளைத் தடை செய்து அந்த அமைப்புகளில் அரசு ஊழியர்கள் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்ற ஒன்றிய அரசின் ஆணைக்கு ஏற்ப குஜராத் அரசும் மாநில ஊழியர் நடத்தை விதிகளை(சிலில் சர்வன்ட் கண்டக் ரூல்ஸ் ஆக்ட்.1971) பின்பற்றி தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தது. தடை செய்யப்பட்ட மேற்குறிப்பிட்ட அமைப்புகள் ஒன்றிய அரசிடம் பலமுறை வேண்டுகோள் விடுத்தும் ஒன்றிய அரசு அன்றைக்கு அதை மறுத்துவிட்டது. குஜராத்தில் பாஜக அரசு மட்டும் ஆர்.எஸ்.எஸ். மீதான தடையை அகற்றியதுடன், அரசு ஊழியர்கள் அதில் சேர்ந்து பணியாற்றவும் அனுமதித்தது.

சட்டத்திற்குப் புறம்பான செயல்களைத் தடுக்கும் தீர்ப்பாயம் (த அன்லாபுஸ் ஆக்டிவிடி பிரிவினசன் டிரிப்பியுன்) 1993 ஆண்டு ஒன்றிய அரசிடம் அறிக்கை ஒன்றை தாக்கல் செய்ததாகவும் அந்த அறிக்கையில் ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பு சட்டத்திற்குப் புறம்பான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாத நல்ல அமைப்பு என்று அந்தத் தீர்ப்பாயம் நற்சான்றிதழ் வழங்கியதாகவும் குஜராத் அரசு ஆர்.எஸ்.எஸ் தடை நீக்கத்திற்கும், அந்த அமைப்பில் அரசு ஊழியர்கள் சேர்வதற்குமான காரணங்களைச் சித்தரித்தது. மேலும் காவல் கண்காணிப்பாளர் நிலைக்குக் கீழுள்ள கரவல்துறையினர் ஆர்.எஸ்.எஸ். இல் சேர தடை இல்லை என்று சொன்னதுடன் காவல்துறையினரை ஆர்.எஸ்.எஸ். சாகாக்களில் பங்கேற்கவும் கட்டாயப்படுத்தத் தொடங்கினது.

அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களையும் திட்டமிட்டு ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியர்களாகக்க இந்த ஆணை பயன்படத் தொடங்கியது. குஜராத் அரசின் பாடத்திட்டங்கள் தவிர ஆர்.எஸ்.எஸ். போதனைகளையும் கூட அரசு ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் பிஞ்சு நெஞ்சில் நஞ்சை விதைக்க சட்டப்பூர்வமாக உதவத் தொடங்கினர். 2000 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி தொடக்கத்தில் குஜராத் தலைநகர் அகமதாபத்தின் புறநகர் பகுதியில் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஏற்பாடு செய்திருந்த சங்கல்ப சிபில் (உறுதியேற்பு முகாம்) ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்ட 25 ஆயிரம் பேரின் நடுவில் நூற்றுக் கணக்கான அரசுப் பள்ளிக் குழந்தைகளும் காவிக் கொடி ஏந்தி அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அந்த ஊர்வலத்தை ஏற்குறைய மாநிலத்தை ஆண்ட பாஜக அரசு நிர்வாகமே முன்நின்று நடத்தியது.

எனவே குஜராத் அரசின் இந்த மாடலைப் பின்பற்றியே ஒன்றியத்தில் தற்போதுள்ள பாஜக அரசு ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பில் அரசு ஊழியர்கள் பணியாற்ற சட்டப்பூர்வமான அழைப்பை விடுத்துக் கொண்டுள்ளது. இனி அரசு விழா, அரசு நிறுவனங்களின் தொடக்க நிகழ்வுகள் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியர்களால் நிரப்பப்படும். அதுபோலவே ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் அதிகாரப்பூர்வ விழாக்களை அரசு அதிகாரிகள் நடத்திக் கொடுப்பார்கள்.

விடுதலைக்கு முன்பு நாக்பூர் தொடங்கிக் குஜராத் கலவரங்கள் வரை ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் குருதி படிந்த கரங்கள் இருக்கின்றன. காந்தி படுகொலையை ஆர்.எஸ்.எஸ் நடத்தியிருந்த போதும் போதிய ஆதாரங்கள் இல்லையென்றே நீதிமன்றம் கூறியது. மேலும் கோட்சே உள்ளிட்டோர் காந்தியை படுகொலைச் செய்ததை தனிமனித வெறுப்பாகவே கணக்கில் கொண்டது. அதே நேரம் காந்தி படுகொலையின்போது அரசு தாமே முன்வந்து ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஐ தடை செய்தது. 1948 பிப்ரவரி 4இல் ஆர்.எஸ்.எஸ். அரசால் தடை செய்யப்படுகிறது. ஆர்.எஸ்.எஸ் மீது தனியாத அன்பு கொண்டிருந்த அன்றைய உள்துறை அமைச்சர் படேல், வேறு வழியே இல்லாமல் அந்த அமைப்பை தடை செய்ய வேண்டியவராக இருந்தார்.

ஹிட்லரின் நாஜி ஜெர்மனியிலும், முசோலினியின் பாசிச இத்தாலியிலும் புத்திஜீவிகள், படைப்பாளிகள், ஜனநாயக மறுமலர்ச்சிக்கான வெகுமக்கள் என்போர் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் நடத்தப்பட்ட அந்த சர்வாதிகார அரசுகளுடன் உரையாடுவதற்கான வெளிகள் அடைக்கப்பட்டபோது நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டியவர்களானார்கள்.

காந்தி படுகொலையில் ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் சுவடுகள் இருப்பதை ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைவர்கள் முற்றாக மறுத்தும், மறைத்தும் பேசினாலும் பொதுமக்கள் அவற்றை நம்பவில்லை. ஆர்.எஸ்.எஸ். மும்பையின் தலைமை அலுவலகமான சாவர்க்கர் சதனத்தைச் சூறையாடினர். நாடுமுழுவதும் ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்து மகாசபை (ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் அரசியல் முகம்) அலுவலகங்கள் எரியூட்டப்பட்டன. ஆர்.எஸ்.எஸ். தொண்டர்கள் வெளியில் நடமாட முடியாத அளவிற்கு மக்கள் கொதித்துப் போயிருந்தனர். ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஐ அரசு தடை செய்யப்போகிறது. அதன் தொண்டர்கள் கைதுக்கு உள்ளாகப் போகிறார்கள் என்ற செய்தி காவல்துறை உயர் அதிகாரி ஒருவரால் (பார்ப்பனச் சாதியைச் சார்ந்தவர்) கொடுத்த கழுக்கத் தகவலையடுத்து வேறு வழியே இல்லாமல் காந்தியாரின் படுகொலைக்கு அஞ்சலி செலுத்துவது போல காட்டிக் கொண்டு தமது சாகா பயிற்சியை 13 நாட்கள் நிறுத்தி வைப்பதாக வெளிப்படையாக அறிவித்து விட்டுத் தொண்டர்களை தலைமறைவாக்கிக் கொண்டது.

தடையை நீக்கக்கோரி ஆர்.எஸ்.எஸ். இன் அன்றைய தலைவர் கோல்வால்கர் நேருவுக்கு கடிதம் எழுதுகிறார். அதில் கம்யூனிஸ்களின் பிடியிலிருந்து இளைஞர்களை மீட்கவும், கம்யூனிஸ்ட்டுகளை எதிர்த்து முறியடிக்கவும் அரசுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கத்தயார் என்றார். ஆனால் அதற்கு நேரு பதிலளித்தபோது, ஒன்றிய அரசுக்கும், மாநில அரசுகளுக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ். நடவடிக்கைப் பற்றி ஏராளமானத் தகவல்கள் வந்துள்ளன. உங்கள் சமாதானமே, அறிவுரையே தேவைப்படவில்லை. நீங்கள் உங்கள் கொள்கைகள் என எவற்றை யெல்லாம் அறிவித்திருக்கிறீர்களோ அதற்கும் உங்கள் அமைப்பு மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுக்கும் நேர்மாறாகவே இருக்கிறது. குறிப்பாக இந்திய நாடாளுமன்றக் கொள்கையையும், அமைய இருக்கும் அரசியல் சட்டத்தையும் எதிர்ப்பதுதான் உங்கள் மெய்யான கொள்கை. அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்களின் படி, உங்கள் அமைப்பின் நடவடிக்கைகள் தேசவிரோதமானவை, வன்முறையானவை. இதற்கு எதிராக நீங்கள்

தரும் உறுதிப்பாட்டை என்னால் நம்பவியலாது. என்று மறுத்தார்.

எனினும் ஆர்.எஸ்.எஸ். கையெழுத்துப்படி இயக்கம் நடத்தி 9 இலட்சம் கையெழுத்துக்களை பெற்று அரசுக்கு அனுப்பியும் அரசு அசைந்து கொடுக்காததை அடுத்து சத்தியாகிரகத்தில் நம்பிக்கை அற்ற அவர்கள் சத்தியாகிரகம் நடத்தி 60 ஆயிரம் தொண்டர்களை சிறைக்கு அனுப்பிப் பார்த்தது ஆர்.எஸ்.எஸ். அரசும் சற்றே இறங்கி வந்து ஆர்.எஸ்.எஸ். உறுப்பினர் சேர்க்கைப் பட்டியலை வெளிப்படையாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்றும் சிறார்களை அவர்களது பெற்றோர் அனுமதியில்லாமல் அமைப்பில் சேர்க்கக்கூடாது என்றும் ஆர்.எஸ்.எஸ். பண்பாட்டுத்துறையில் மட்டுமே வெளிப்படையாக இயங்க வேண்டும் என்று முன்நிபந்தனைகளை விதித்து தடையை நீக்கியது.

வெறுப்பையும், வன்முறையையும், மூலதனமாகக் கொண்டது ஆர்.எஸ்.எஸ். அது இல்லையென்றால் நஞ்சுப்பல் பிடுங்கப்பட்ட பாம்பாகும். நஞ்சு இல்லை என்றால் நல்லபாம்பு இல்லை. வெறுப்பும், வன்முறையும் இல்லை என்றால் ஆர்.எஸ்.எஸ். இல்லை. அது அவர்களுக்கே தெரிந்த ஒன்று. அதனால்தாம் ஒவ்வொரு முறையும் அதன் பற்கள் பிடுங்கப்படும்போது வளைக்குள் ஒடுங்குவதும் பிறகு மேலெழும்பி வருவதும் வழமை.

காங்கிரசிலும், ஆர்.எஸ்.எஸ்.இலும் இரட்டை உறுப்பினர்களாக இருப்பதை காந்தித் தலைமையிலான காங்கிரசு தடை செய்திருந்தது. அந்தத் தடையை நீக்க வேண்டும் என்ற ஆவலில் ஆர்.எஸ்.எஸ்., தனது சாகா பயிற்சியைப் பார்வையிட காந்தியாரை அழைத்தது. ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் வார்தா முகாமை பார்வையிட்ட காந்தியிடம் அதன் நிர்வாகிகள் கேட்டபோது, “ஹிட்லரின் நாஜி படையும், முசோலினியின் பாசிசுட் படையும் இதே போலத்தான் சேவை செய்தது. மறந்துவிட வேண்டாம்!” என்று சொல்லியிருக்கிறார். (காந்தியின் உதவியாளர் பியாரிலால் எழுதிய காந்தியாரின் தன்வரலாறு/ mahatma Gandhi the last phase)

பசுவதைத் தடுப்பு சட்டம் கொண்டுவர

வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி 1966 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தை முற்றுகையிடுவதும், அதன் பெயரில் பெரும் வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்து விடவும் முயன்றது ஆர்.எஸ்.எஸ்., 07.11.1966 இல் பெருந்திரளாகத் தில்லிக்குள் புகுந்தது அது. ஒரு கும்பல் பசுவதைச் சட்டத்தை நிராகரித்ததன் காரணமாக பெருந்தலைவர் காமராஜரைக் உயிருடன் எரித்துக் கொல்லும் நோக்குடன் தமிழ்நாடு இல்லத்திற்குத் தீ வைத்து. இதில் காமராஜர் நல்வாய்ப்பாக உயிர்தப்பினார். 'காமராஜர் கொலை முயற்சி சரித்திரம்' என்கிற தலைப்பில் அதைக் கண்டித்து அன்றைக்கு அந்த நிகழ்வை பெரியார் அவர்கள் நூலாகவே எழுதி வெளியிட்டார். ஆர்.எஸ்.எஸ். அன்றைக்கு மீண்டும் ஒருமுறை அரசின் தடைக்குள்ளாகியது.

வெறுப்பு அரசியலை முன்னெடுக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்., தனது சரஸ்வதி சிசு மந்திரி வழி இளம் மனங்களில் வெறுப்பு அரசியலை பதிக்கிறது. இது போன்ற பள்ளிகள் நாடெங்கிலும் பல பத்தாயிரங்களில் நடத்தப்படுகின்றன. தவிரவும் 1936 இலிருந்து, ராஷ்டிர சேவிகா சமிதி செயல்படுகிறது. 1948 இலிருந்து அகிலபாரத வித்தியார்த்தி பரிசத் என்ற அமைப்பு படித்த நடுத்தர மக்களை குறிவைத்து நடத்தப்படுகிறது. இது இவை பாபர் மசூதி இடிப்பின் போது தனது பங்கை செவ்வனே ஆற்றின. 1955 இல் இந்தியப் பொதுவுடைமை கட்சிக்கு மாற்றாக பாரதிய மஸ்தூர் சங்கம் என்ற தொழிலாளர் அமைப்பை ஏற்படுத்தி தொழிலாளர்களை மத வழியில் பிரித்தெடுத்தது.

ஆர்.எஸ்.எஸ்., வகுப்புவாத வெறியூட்டும் வித்யா பாரதி என்கிற பள்ளியை நடத்துகிறது. இது 13 ஆயிரத்திலிருந்து பல கிளைகளாக விரிந்து பரந்து பல பத்தாயிரங்களைத் தண்டிச் செல்கிறது. இவற்றில் குறைந்தது 17 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் கல்வி என்கிற பெயரில் வகுப்புவாதத்தையும், இனவெறியையும், வெறுப்பரசியலையும் கற்கின்றனர்.

ஆர்.எஸ்.எஸ். இற்கு இப்படி கலாச்சாரம் தொடங்கி அரசியல் வரையில் ஆக்டோபாசைப் போல அதற்கு ஆயிரம் கரங்களும், ஆயிரம் முகங்களும் இருக்கின்றன. ஆர்.எஸ்.எஸ். இல் உறுப்பினராக இருந்து கொண்டு காங்கிரசிலும் உறுப்பினராக நீடிப்பது இந்த இரட்டை உறுப்பினர் போக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். இன் ஊடுருவல் அரசியலுக்கு மிகவும் எளிதானதாக இருந்தது. ஆர்.எஸ்.எஸ். இன் அரசியல் முகமான பாரதிய சனங்கம் பாரதிய ஜனதா கட்சியாக மாறி நாடாளுமன்ற அரசியலுக்குள் நுழைந்தது மட்டுமல்லாது அதன் வழி இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருப்பது, நடத்துவது

ஆர்.எஸ்.எஸ். என்பது யாதொருவராலும் மறுக்க முடியாது. தமது ஜனநாயக மறுப்பு, மதவாத இலக்கு என்பது நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்கு, மதச்சார்பற்ற கொள்கை, அரசியல் சாசனவிதிகளுக்கு நேர் எதிரானது என்பதால் இந்த அரசியல் அரிதாரத்தை ஆர்.எஸ்.எஸ். பூசிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஹிட்லரின், நாஜி ஜெர்மனியிலும், முசோலினியின் பாசிச இத்தாலியிலும் புத்திஜீவிகள், படைப்பாளர்கள், ஜனநாயக மறுமலர்ச்சிக்கான வெகுமக்கள் என்போர் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் நடத்தப்பட்ட அந்த சர்வாதிகார அரசுகளுடன் உரையாடுவதற்கான வெளிகள் அடைக்கப்பட்டபோது நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டியவர்களானார்கள். வேறுபலரும் தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். காணாமலடிக்கப்பட்டனர், படுகொலை செய்யப்பட்டனர். ஆர்.எஸ்.எஸ். இன் கீழ் வரும் அரசும் இதைத்தான் செய்யப்போகிறது. செய்யும். ஏனெனில் அவர்களது தலைவர்கள் கடந்தக் காலத்தில் முசோலினியை சந்தித்து நட்பு பாராட்டியவர்கள் ஆதரவு கோரியவர்கள். தமது அமைப்பிற்கு ஆரிய பாசிசத்தை வழிக்காட்டியாகக் கொண்டவர்கள். ஹிட்லரின் நாஜி சின்னத்தில் சிறிதான மாற்றம் செய்து அதையே தமது இலட்சினையாக இலட்சியமாக ஏற்றிநுப்புவர்கள்.

“புனையப்பட்ட கதையாடல்கள் வழி வரலாறு, அரசியல், கலாச்சாரம், என்பனவற்றிலிருந்து வகுப்புவாதக் கொள்கை உருவாக்கப்படுகிறது. அவற்றை ஆய்வுக்குட்படுத்தினால் அவற்றில் எதுவுமில்லை என்று தெரிந்துவிடும். சிதைந்துவிடும். எனவேதான் மதச்சார்பின்மைக்கும், வகுப்புவாதத்திற்கும் இடையே உரையாடல் என்பதே சாத்தியமில்லை!” என்கிறார் வரலாற்றாசிரியர் கே.எம்.பணிக்கர்.

காந்தியாரின் படுகொலையிலும்(1948), காமராஜரை உயிருடன் எரிக்க முயன்ற போதும்(1966), இந்திராகாந்தி அறிவித்த நெருக்கடி நிலைக் காலத்திலும்(1975-1977) பாபர் மசூதி இடித்துத் தகர்த்தபோதும்(1992) ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பு தடை செய்யப்பட்டது. இந்த தடை அது ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பு என்ற வகையிலான சட்ட நடவடிக்கையே அப்படியான அமைப்பில் அரசு ஊழியர்கள் சேரலாம் என்பது அரசு நிறுவனங்களை, அரசை பயங்கரவாதமாக மாற்றுவதன்றி வேறில்லை.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

ஜனநாயகத்திற்குப் பிறகான காலமும் விளிம்புநிலையினர்களின் நிலையும்

இந்தியாவில், விளிம்பு நிலையிலுள்ள பெண்கள் - தலித்துகள்- சிறுபான்மையினர் யாவரும் சேர்ந்து நாட்டின் மக்கள்தொகையில் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இருந்தபோதிலும், இன்றைய நிலையில் பெரும்பான்மை இந்து மதக்கருத்தியல்கள், ஜனநாயகத்தாண்களின் சார்புநிலை, சந்தையின் தாக்கம் ஆகியவற்றினால், இப்பிரிவினர் அன்றாடம் புறக்கணிப்பு; ஒடுக்கப்படுவது; வெறுப்புணர்வு; நுகர்வுக்கு உள்ளாக்கப்படுபவர்களாக இருந்து வருவதைக் காணமுடியும்.

ஜனநாயகத்திற்கு முன்பான மன்னராட்சிக் காலத்தில் விளிம்புநிலையினர் உரிமைகள் ஏதுமற்று, பெரும்பான்மை இந்துமதக் கலாச்சார நடைமுறைகளுக்கேற்ப சார்ந்து வாழ நேரிட்டது. பின்னரான ஜனநாயகக்காலமானது, அரசியல் சட்டத்தினடிப்படையில், குடிமக்கள் அனைவருக்கும் சமஉரிமை - சம வாய்ப்பு - மக்கள் நலனை உறுதிசெய்தது. இதன்மூலம் விளிம்புநிலையினர் தங்களது அடையாளத்தினைக் கொண்டு ஒருங்கிணையவும்; உரிமைகளுக்காகப்போராடவும்; அதிகாரம் பெறவும் வாய்ப்பாகியது. அதன்பின்னர் நவ தாராளமயம் அமலானதற்குப்பிறகு, சந்தையை அடிப்படையாகக்கொண்டு தனியார்மயத்திற்கும் கட்டுப்பாடற்ற வணிகத்திற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. தனியார்மயத்திற்கான முக்கியத்துவம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அதனோடு வலதுசாரி அடையாள அரசியல் கருத்தியலும் ஒட்டிக்கொண்டுவிட்டது. இதனையொட்டி, இதற்கு முன்பான ஜனநாயகக்காலத்தில் விளிம்புநிலையினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுவந்த உரிமைகளும், சலுகைகளும் பாதுகாப்புச்சட்டங்களும் கொஞ்சம்கொஞ்சமாக அதன் செழுமைமிக்குந்த சாரத்தை இழந்து நிற்பதைக்காணமுடிகிறது. இதன் காரணமாக, ஜனநாயகத்திற்கு அடிப்படையான வர்க்க ஒற்றுமையும் செல்வாக்கின்றி போயுள்ளன.

1991 ஆம் ஆண்டிலேயே அரசானது சந்தைக்கு முன்னுரிமையளிக்கும் நவதாராளமயத்தினை கொள் கைமுடிவாக ஏற்றுக்கொண்டு அதனடிப்படையில் செயலாற்றியும் வருகிறது. உண்மைநிலை இப்படியிருக்க, ஆட்சியாளர்கள் உள்ளிட்ட, அரசியல்வாதிகள் முதல் ஊடகங்கள்வரை யாவும் வெளிப்பூச்சுக்காக, இன்றைய போட்டி மிகுந்த சூழலில் விளிம்புநிலை மக்களுக்கு அதிகாரமளிப்பதாகவும் உறுதியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகக் கூறிக்கொள்கின்றதே தவிர, நடைமுறையதார்த்தத்தில் கேடயமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதையே காணமுடிகிறது. இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் இப்பிரிவினர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

சந்தையும், வலதுசாரி அடையாள அரசியலும் சேர்ந்து ஆட்சி அதிகாரத்தின் வழியாக சமூகத்தளத்தில் ஒருபக்கம், சமத்துவமின்மை மற்றும் வேலைவாய்ப்பின்மையை அதிகரிக்கவும்; நுகர்வினை ஊக்குவிக்கச்செய்யும் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத்தையும் மற்றொருபக்கம் வெறுப்புணர்வு; பிளவுவாதம்; வன்முறையை; வளர்த்தெடுக்கும் தீவிர வலதுசாரி அடையாள அரசியலையும் பரவலாக்குவதாக இருக்கின்றன.

இந்து மதக்கருத்தியலானது, தீண்டத்தக்க X தீண்டத்தகாத அடிப்படையில் தலித்துகளை ஒதுக்கிவைக்கிறது. வலதுசாரி அடையாள அரசியல் கருத்தியலோ, தீண்டத்தகாத மக்களை இந்துக்கள் எனக்கூறி அடையாள அரசியலினுக்குள் இழுத்துக்கொள்ள முனைகிறது. இதன்மூலம் இத்தீண்டத்தகாத மக்களினது தனித்த அடையாளங்கள் கொண்ட வாழ்க்கைமுறைகளிலிருந்து விலக்கி, அவ்விடத்தில் பெரும்பான்மை மத அடையாள அரசியலின் கலாச்சாரக் கருத்தியல்களை திணிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அம்மக்களின் உரிமைகளைப்பறிப்பதாகவும், ஒடுக்குவதாகவும் இருக்கின்றது. பெண்களையும் தீட்டு X புனிதம் என்கிற அளவில் குடும்பம் முதல் ஆட்சிஅதிகாரம் வரை புறத்தே ஒதுக்கிவைப்பதாகவே இருக்கின்றது.

சந்தையும், வலதுசாரி அடையாள அரசியலும் சேர்ந்து ஆட்சி அதிகாரத்தின் வழியாகச் சமூகத் தளத்தில் ஒரு பக்கம், சமத்துவமின்மை, வேலைவாய்ப்பின்மை, நுகர்வினை ஊக்குவிக்கும் பொருளாதார சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றை அதிகரிக்கின்றன; மற்றொரு பக்கம் வெறுப்புணர்வு, பிளவுவாதம், வன்முறை ஆகியவற்றை வளர்த்தெடுக்கும் தீவிர வலதுசாரி அடையாள அரசியலைப் பரவலாக்குவதாகவும் இருக்கின்றன.

பெரும்பான்மையினர் எப்பொழுதுமே தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளவும், பிறர்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவும் வேண்டி, சிறுபான்மையின குடிமக்களின்மீது அன்றாடம் வெறுப்பு - பிளவு-வன்முறையை அதிகாரத்தின் துணையுடன் நிகழ்த்திக்கொண்டே யிருக்கின்றதையும் காணமுடிகின்றது.

தனியார்மயமும், கட்டுப்பாடுகளற்ற வணிகமும் சேர்ந்து சந்தையைத்தாண்டி, தற்போது அரசியலிலும் பாதிப்பினைச்செலுத்துவதாக ஆகிப்போய்விட்டன. அப்பாதிப்பின்மூலம், அரசியலானது தொடர் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக, அதன் ஜனநாயக நெறியிலிருந்து விலகி சந்தைச்செயல்பாட்டிற்கு ஏற்றவகையில் தன்னை தகவமைத்துக்கொண்டுள்ளது. இத்தருணத்தில், ஏற்கனவே வர்க்கமுறையிலான அரசியலினால் பாதிப்படைந்திருந்த ஆதிக்கச்சக்திகள் தற்போது சாதி, மத அடிப்படையிலான அடையாள அரசியலை சூழ்ச்சித்திறனுடன் முன்னெடுத்து அவ்வரசியலுடன் ஒன்றிணைந்து செயல்படுவதாக இருக்கின்றது. இதன்காரணமாக, சந்தையும் அடையாள அரசியலும் சேர்ந்த செயல்பாடானது சமூகத்தின் மீது அளவற்ற எதிர்மறையான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. இவையிரண்டின் தாக்கமும் கார்ப்பரேட் மற்றும் மதம், சாதியச் சமூகத்தின் உயரடுக்கில் இருப்பவர்களுக்கே பலனளிப்பதாக ஆகியுள்ளது. நுகர்வும் சரி, அடையாளமும்சரி, விளிம்பு நிலையினர்களின் உழைப்பினைச் சுரண்டிக்கொள்ளவும், அவர்கள்மீது வன்முறை நிகழ்த்தி அதன்வழியாக அடிமைப்படுத்துவதும் ஒழுங்குபடுத்துவதுமாகவே இருக்கின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் உற்ற துணையாக இருப்பது ஊடகங்களே. இந்த ஊடகங்கள்தான், சந்தை மற்றும் வலதுசாரி அடையாளக்கருத்தியல்கள் கட்டமைக்கும் மிகை யதார்த்தப்பிணைவுகளை ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் மூளைக்குள்ளும் புகுத்தி விளிம்புநிலையினர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்கின்றன

இன்றைக்கு அனைத்து ஊடகங்களிலிருந்தும்

வெளிப்படும் செய்திகள் மற்றும் உரையாடல் நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்துப்பார்க்கையில், அவைகள் பெரும்பாலும் அதிக எண்ணிக்கைகொண்ட விளிம்புநிலையினர்களை மையப்படுத்தியே பின்னப்படுவதாக இருக்கின்றன. இப்படிச் செய்வதன்மூலம் ஊடகங்கள் இரண்டு வகையில் லாபமடைகின்றன. 1. இப்பிரிவினரை மையப்படுத்திய பிரச்சினைகளைப் பரபரப்புள்ளாக்கி அல்லது விற்பனைக்குரிய பண்டமாக்கித் தங்களது சந்தைமதிப்பினை உயர்த்திக்கொள்ளுகிறது. 2. இப்பிரிவினர் தங்களது உரிமைகள் மற்றும் நலன்களில் அக்கறைகொள்வதிலிருந்து சூழ்ச்சியுடன் விலக்கிவைப்பது மட்டுமின்றி, எப்பொழுதும் நுகர்வில் திளைக்கச் செய்திடுவதாக இருக்கிறது. இன்றையகாலத்தில், விளிம்புநிலையினர்களுக்கு எதிரான பாகுபாடுகள் மற்றும் வெறுப்புணர்வுகளுக்குப்பின்னே 1. சமூக ஊடகங்கள் 2. ஜனநாயகத்தூண்களின் சார்பு நிலை. 3. தகவல்களை ஆயுதமாக்குவது 4. பொய் மற்றும் தவறானசெய்திகள் பரப்புவது என்பதும் சேர்ந்து கொள்கின்றன.

வஞ்சனைப்போக்கும், திசைதிருப்பும் நோக்கமும் கொண்டு தனது அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்திக்கொள்பவர்களாக இருக்கும் இந்த வலதுசாரி ஆட்சியாளர்களின் கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலான ஆட்சியில், தொழிலாளர்களின் ஊதியம் வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது; வேலைவாய்ப்பின்மை, பணவீக்கம் விலைவாசி உயர்வு அதிகரித்து, சமத்துவமின்மை பெருகியுள்ளது; அரசியல்சட்டமும், மதச்சார்பின்மையும் கடுமையான நெருக்கடிக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. இவற்றின் காரணமாக, வாழ்வாதாரம் வேண்டுகிற விளிம்புநிலையினர் அவதிப்படுபவர்களாக இருக்கின்றனர்.

விளிம்புநிலையினரும் ஜனநாயகத்தூண்களும்

தேர்தலின் போது

வாக்களிக்கத்

தகுதியடைவர்களில் விளிம்புநிலையினரே அதிக

வலதுசாரி ஆட்சியாளர்களின் கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலான ஆட்சியில், தொழிலாளர்களின் ஊதியம் வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது; வேலைவாய்ப்பின்மை, பணவீக்கம் விலைவாசி உயர்வு அதிகரித்து, சமத்துவமின்மை பெருகியுள்ளது; அரசியல்சட்டமும், மதச்சார்பின்மையும் கடுமையான நெருக்கடிக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. இவற்றின் காரணமாக, வாழ்வாதாரம் வேண்டுகிற விளிம்புநிலையினர் அவதிப்படுபவர்களாக இருக்கின்றனர்.

எண்ணிக்கையில் இருக்கின்றனர். அவர்களில், பெண்களுக்கும் தலித்துகளுக்கும் கிராம- நகர உள்ளாட்சிகளில் இட ஒதுக்கீடு முறை பின்பற்றப்பட்டுவருகிறது. இதுதவிர, பெண்களுக்கு சட்டமன்றம் மற்றும் மக்களவைக்கு 2029 ஆண்டு மக்களவைத்தேர்தலின் போது 33 சதவீத இட ஒதுக்கீடு பின்பற்றப்படும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. சிறுபான்மையினர்களைப் பொறுத்தவரை, அவ்வாறாக எந்த இட ஒதுக்கீடும் வழங்கப்படுவதில்லை. இந்தியாவின் மக்கள்தொகையில் இஸ்லாமியர்கள் 14.2 சதவீதமிருக்கின்றனர். கிறித்துவர்களோ 2 சதவீதமிருக்கின்றனர். அப்படியிருந்தும், மாநில- ஒன்றிய அளவிலான அரசியல்சட்டிகள் யாவும் வழக்கமாக பெண்களுக்கும், சிறுபான்மையினர்களுக்கும் மிகக்குறைவாகவே பிரதிநிதித்துவமளிக்கின்றன. அரசுத்துறைகளிலுள்ள அதிகாரமிக்க உயர்பதவிகளிலும், இப்பிரிவினர்கள் மிகச்சொற்ப அளவிலேயே இடம்பிடிக்க முடிகிறது. நாடுமுழுக்கவும் ஒன்றிய, மாநில அரசுப்பணிகளில் லட்சக்கணக்கானப் பணியிடங்கள் காலியாக இருந்தபோதிலும், பூர்த்திசெய்ய மனமின்றி, தகவல் தொழில்நுட்பத்தினைப்பயன்படுத்தி ஆட்குறைப்பினை மேற்கொள்ளுபவர்களாக இருக்கின்றனர். இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்களாக இருப்பது இப்பிரிவினர்தான்.

விளிம்புநிலையினருக்கு எதிரான குற்றங்கள்

பெண்களுக்கெதிரான குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கென்று, பாலியல் வன்கொடுமை, வரதட்சணைத் தடுப்புச்சட்டம், பாலியல் திருமணச்சட்டங்கள், குடும்ப வன்முறைத்தடுப்புச் சட்டங்கள் என இருந்த போதிலும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் நாடு முழுக்க அதிகரித்தவண்ணமிருப்பதை தேசிய குற்ற ஆவணக்காப்பகப் புள்ளிவிபரங்கள் உணர்த்துகின்றது. அதாவது, 2016 ஆம் ஆண்டு 3,38,954 ஆக இருந்த எண்ணிக்கை, 2021 ஆம் ஆண்டு 4,38,378 ஆக அதிகரித்துள்ளது. இக்குற்றங்கள் குறிப்பாக, வலதுசாரிகள் ஆளும் மாநிலங்களில் அதிகரித்துருப்பதைச்

சட்டிக்காட்டுகின்றன. அதேபோல, பழங்குடியினர்களை உள்ளடக்கிய தலித் மக்களுக்கெதிரான வன்கொடுமைகளானது 2021 ஆம் ஆண்டு 58,982 ஆக இருந்தது 2022 ஆம் ஆண்டு, 67,646 ஆக அதிகரித்திருக்கிறது. கிறித்துவர்களுக்கெதிராக கடந்த 10 ஆண்டுகளில் 3760 வன்முறை நிகழ்வுகள் நடந்துள்ளன. இஸ்லாமியர்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் மற்றும் உயிரிழப்புகள் கிறித்தவர்களைவிட அதிக எண்ணிக்கையில் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மோடி ஆட்சியில் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் 2015-2016 முதல் 2024-25 வரை ஒவ்வொரு ஆண்டும் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையை சற்று கவனித்தோமேயானால், விளிம்புநிலை மக்களின் மேம்பாட்டிற்குத் தேவையான கல்வி, மருத்துவம், உணவு மானியம், உர மானியம், ஓய்வூதியம், மகாத்மா காந்தி தேசிய உணரக வேலை உறுதியளிப்புத்திட்டம், சமூகநலன் சார்ந்த திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் படிப்படியாக குறைந்துகொண்டே வந்திருப்பதைக்காணலாம்.

கல்வி

இன்றைய சந்தை உலகில், கல்வியானது தனியார்மய உதவியுடன், ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் திறனைவளர்த்தெடுத்து போட்டியின் மூலம் வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்கிக்கொள்ள வழியேற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விளிம்புநிலை மக்களின் தேசிய அளவிலான உயர்கல்வி சேர்க்கை விகிதத்தினைக் கவனிக்கும்போது, சந்தையின் அகர வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்கமுடியாமல் பொருளாதார வசதியின்மையால், இந்த இம்மக்கள் திணறுவதைக் கவனிக்கமுடிகிறது. சுருக்கமாகாகக் கூறவேண்டுமெனில், பெண்களின் சேர்க்கை வீதமானது 2014-15 ல் 22.9 ஆக இருந்தது 2021-22 ல் 28.5 சதவீதமாகியுள்ளது. தலித்மக்களின் சேர்க்கை வீதமானது 20 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே உள்ளது. சிறுபான்மையினரில் இஸ்லாமியரின் சேர்க்கை வீதமானது, 18 -23 வயதுடையோர்களில் 8.5 சதவீதமாகவே இருக்கின்றது.

சுகாதாரம்

எந்த ஒரு நாளும் வளர்ச்சியடைய அடுத்த தலைமுறை ஆரோக்கியமாக இருப்பது அவசியம். அவ்வாறின்றி ஊட்டச்சத்து, சுகாதாரத்தில் கவனம் இல்லாதபோது பொருளாதார வளர்ச்சியென்பது அர்த்தமற்றதாகிவிடும். யுனிசெஃப்(UNICEF)ன் " குழந்தை உணவு வறுமை அறிக்கை- 2024" யானது, இந்தியாவில் ஊட்டச்சத்துக்குறைபாடு பற்றிய புள்ளிவிபரங்களை வெளியிட்டுள்ளது. அதன்படி, இந்தியக்குழந்தைகளில் 40 சதவீதத்தினர் கடுமையான உணவு வறுமையினாலும், 36 சதவீதத்தினர் மிதமான உணவு வறுமையினாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்கிறது. ஒன்றிய நிதிஆயோக்கின் தரவுகளின்படி, 15-49 வயதுடைய கர்ப்பிணிப்பெண்களில் 62.5 சதவீதத்தினர் இரத்தச் சோகையினால் பாதிப்படைந்துள்ளனர் என்கிறது. அமெரிக்க மருத்துவச்சங்கத்திலிருந்து வெளியாகும் ஒரு இதழானது, உணவின்றி பட்டினியால் வாடும் சிறுவர்கள் பற்றி, உலகின் 92 நாடுகளில் கணக்கெடுத்துள்ளது. அதன்படி, இந்தியாவில்தான் 67 லட்சம் குழந்தைகள் உணவின்றித்தவிப்பதாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. மற்றுமொரு புள்ளிவிபரமானது, இரத்தச் சோகையினால், பெண்களில் 57 சதவீதம்; சிறுவர்களில் 67 சதவீதம் பேர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறது. ஒன்றிய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையில் சுகாதாரத்துறைக்கென 2023-24 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கிய 8550.21 கோடி நிதியை அத்துறையானது செலவழிக்கவில்லை என தற்போது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்தே இந்த அரசு விளிம்புநிலைமக்களின் மீது கொண்டுள்ள அலட்சியப்போக்கினை அறிந்துகொள்ள முடியும்.

சிறுபான்மையினர்கள்

வலதுசாரி அரசியல் கட்சியினரின் நோக்கமே சிறுபான்மையினர் மீது அளவற்ற வெறுப்பினைக்கக்கி அதன்மூலம் துருவப்படுத்தி, தங்களை வளர்த்தெடுத்துக்கொள்பவர்களாக இருப்பதுதான். வலதுசாரிகளின் ஆட்சியில் சிறுபான்மையினர்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் தொடர்ந்து அதிகரித்த வண்ணமிருக்கின்றன. மணிப்பூரில் கிறித்துவர்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் ஓராண்டுக்கு மேலாகியும் இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை. இதுவரையில் அங்கே 250 வழிபாட்டிடங்கள் இடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 200 பேர் இறந்திருக்கின்றனர். 60,000 பேர் இடம் பெயர்ந்திருக்கின்றனர் என்கிறது புள்ளிவிபரம். அதேபோல, இஸ்லாமியர்களுக்கென்று அரசியல்

அமைப்புச்சட்டத்தில் உறுதியளிக்கப்பட்டிருந்த சட்டப்பிரிவு 370 ரத்து, குடியரிமைச்சட்டத்திருத்தம், தேசிய மக்கள் தொகைப்பதிவேடு ஆகிய உரிமைகள் யாவற்றையும் மறுக்கப்பட்டதோடு நில்லாது, பசப்பாதுகாப்பு, லவ்ஜிகாத், மதமாற்றம், என்கிற பெயரில் இஸ்லாமியர்கள் மீது வன்முறை நிகழ்த்துவது மற்றும் கொலை செய்வதென்பது அன்றாட நிகழ்வாகியிருக்கிறது. இதுதவிர, சட்டமன்ற- மக்களவைகளுக்கு இஸ்லாமியப் பிரதிநிதித்துவமே இல்லாமல் செய்வது; அரசு நிர்வாகத்துறைப்பணியிடங்களுக்கு இட ஒதுக்கீட்டினை மறுப்பது; கல்வி நிறுவனங்களில் பெண்கள் ஹிஸாப் அணிந்துவரத்தடை விதிப்பது; இஸ்லாமிய மாணவர்கள் உயர்கல்வி பயிலுவதற்கான நிதியினைக்குறைப்பது; புல்டோசர் மூலம் இஸ்லாமியர்களின் வாழிடத்தைக்குறிவைத்து தகர்ப்பது; சொத்துக்கள் வாங்குவதற்கு தடை விதிப்பது; சுகாதாரவசதி அளிப்பதில் பாகுபாடு காட்டுவது; வழிபாட்டிடத்தை அபகரிப்பது மட்டுமின்றி சொத்துக்களைச்சூறையாடுவது; தேர்தலின்போது வெறுப்புணர்வைத்தூண்டி பரவலாக்குவதுடன், இம்மக்களை வாக்களிக்கவிடாமல் செய்வது; பொதுச்சமூகத்திலிருந்து சிறுபான்மையினர்களைத் திட்டமிட்டு விலக்கி வைப்பது போன்ற அநீதிமிக்கக் காரியங்களில் வலதுசாரிகள் ஈடுபட்டு வருவதைக்காணமுடிகிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமை அமைப்பிற்கூட இந்தியாவில், சிறுபான்மையினர் பாகுபாட்டுடன் நடத்தப்படுவது கண்டு கவலை கொள்கிறது. பசப்பாதுகாப்பு என்கிற பெயரில் இஸ்லாமியர்கள் மீது வன்முறை நிகழ்த்துவதற்கெதிராகச் சட்டமியற்றி வன்முறையைக்கட்டுக்குள் கொண்டுவரவும் பரிந்துரை செய்துள்ளது. அமெரிக்காவும் அவ்வப்போது இந்தியாவில் சிறுபான்மையினர்களுக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகளுக்கு ஆழ்ந்த கவலையையும் அடிக்கடி பகிர்ந்துகொள்கிறது. இருந்தபோதிலும் வன்முறைகள் குறைந்தபாடில்ல.

உணவு

2021 ஆம் ஆண்டிற்கான மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பினை இதுவரை ஒன்றிய அரசு நடத்திட வில்லை. 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படியே இந்தியா முழுக்க 81 கோடிப்பேர் தற்போது குடும்ப அட்டை வாயிலாக ஒவ்வொருமாதமும் 5 கிலோ இலவச உணவு தானியத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு வருகின்றனர். அப்படி ஒருவேளை, 2021 மக்கள்

தொகைக்கணக்கெடுப்பு ஏற்கனவே நடத்தப்பட்டிருந்தால், இன்னும் 10 கோடிப்பேர் தேசிய உணவுப்பாதுகாப்புத்திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் 5 கிலோ உணவு தானியத்தினை இலவசமாகப்பெற்று பயன்டைந்திருப்பர். இன்னும்கூட, மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு நடத்தாததின் விளைவாக கோடிக்கணக்கான மக்கள் உணவுக்காக தவிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமல்லாது, நாடுமுழுக்க உள்ள பல்வேறு மாநிலங்களில் 8 கோடித் தொழிலாளர்கள் இடம் பெயர்ந்து பணிபுரிந்து வருகின்றனர். அம்மக்களுக்கு இன்னும் 5 கிலோ இலவச உணவு தானியத்தினை அந்தந்த மாநிலங்களில்கூட உறுதிப்படுத்தமுடியாத நிலையே நிலவுகிறது.

ஒவ்வொருமுறையும் மக்களவைக்கும்போது, ஆள்கிற வலதுசாரி அரசியல் கட்சியின் நிர்வாகிகளும், அரசு நிர்வாகத்துறைகளும் கார்ப்பரேட் நலன்காக்கும் சட்டங்களை இயற்றுவதிலும், அந்நிறுவனங்களுக்கு சலுகையளிக்கும் திட்டங்களை அறிவிப்பதிலும் குறியாக இருப்பதைக்காணமுடியும். அதேசமயம், தேர்தலென்று வரும்போது மக்களிடையே பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளும்போது மட்டும் ஒரு பக்கம் உள்கட்டமைப்பு, மக்கள் நலன், வேலைவாய்ப்பு பற்றி வெற்றுப்பேச்சு பேசுகின்றனர். இன்னொரு பக்கம் வெறுப்பினை விதைக்கின்றனர்.

மார்ச் 2024 முடிய அந்நிய நாடுகளிலிருந்து இந்தியா வாங்கியிருக்கும் கடனின் அளவு 663.8 பில்லியன் டாலர் என்கிறது ஆர்.பி.ஐ. மக்களின் பெயரால் வாங்கப்பட்டிருக்கும் இக்கடன் யாவும் மக்களை மேம்படுத்துவதற்கு எனக்கூறிக்கொண்டு, 1. நிதி ஒதுக்கீடு குறைவு. 2. குறைந்த ஊதியம். 3. சமூகப்பாதுகாப்புத் திட்டங்களின்மை. 4. மானியம் குறைப்பு வழியாக விளிம்புநிலை மக்களை மேலும் வாட்டியெடுக்க அல்லது கசக்கிப்பிழிவதாகவே இருக்கப்போகிறது.

விளிம்புநிலை மக்கள் ஒருபக்கம், சந்தைமயமும், வலதுசாரி அடையாள அரசியலும் பொதுவெளியில் பரவலாகிவருவதினால், அதன் வேகத்திற்கு உகந்தாற்போல திறனையும், போட்டியினையும் வளர்த்துக்கொள்ள முடியாமல் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கின்றனர். இன்னொருபக்கம், ஜனநாயகக்காலத்தில் இருந்துவந்த வெளிப்படைத்தன்மையையும், பொறுப்புக்கூறலும் இன்மையால், ஒடுக்கப்பட்ட - ஒதுக்கப்பட்ட - புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில்

இம்மக்கள் வாழ்ந்துவருகின்றனர். நிலைமை இவ்வாறு இருக்கும்போது, இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் இந்தியாவினை ஒரு பணக்கார நாடாக ஆக்குவதற்கு உறுதி பூண்டு செயல்பட்டு வருவதாக ஆகஸ்பாம் அறிக்கை கூறுகிறது. இவ்வறிக்கையினையும், மேற்குறிப்பிட்டுள்ள தகவல்களையும் ஒப்பீட்டுப்பார்க்கும்போது, விளிம்புநிலை மக்கள் 2047 ஆம் ஆண்டு எந்த நிலையில் இருப்பார்கள் என யூகித்தறிந்து கொள்ள முடியும்.

விளிம்புநிலை மக்களுக்கெதிரான வன்முறை மற்றும் வன்கொடுமைகளைத்தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு திட்டமிடுவது; வெளிப்படைத்தன்மை; பொறுப்புணர்வு; அதிகாரப்பரவல்; அனைவரையும் உள்ளடக்கியச் செயல்பாடு; சமயச்சார்பின்மை; கூட்டுறவு; சமூகநீதி கல்வி; சுகாதாரம் பேணுவதென்பது அவசியம். தமிழகத்தில் கிராம - நகர உள்ளாட்சிகளில் பெண்களுக்கு 50 சதவீத தலித்துகளுக்கு 19 சதவீத இடஒதுக்கீடும், வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றினை ஆதாரமாக்கி, சிறுபான்மையின மக்களையும் அரவணைத்துக்கொண்டு சந்தையை எதிர்கொள்வதற்கு வேண்டிய அடிப்படைத்தேவைகளை (போட்டி, திறன்) உள்வாங்கி, அதற்கேற்ப மக்கள் பங்கேற்புடன் ஒரு வளர்ச்சித்திட்டத்தினை தயார்செய்து, அத்திட்டத்தின்மூலம் அனைத்து மக்களையும் மேம்பாடடையச் செய்வது அவசியம். அப்போதுதான் விளிம்புநிலையினர் கீழிருந்து மேல்நோக்கிப் படிப்படியாக முன்னேறுமுடியும்.

இக்கட்டுரை எழுத உதவியவை: நன்றி!

THE WIRE : U.P, Madhya Pradesh register Highest crimes against SCs, STs, Rajasthan Numbers Double - BY Wire Staff, Dated 25.07.24

THE WIRE : Charts; The Modi Govt Has Reduced Spending For Almost All Major Social Sector Heads - By Pranay Raj, Dated 25.7.24

THE WIRE: Budget 2024: A Lack Lustre Response to India's Deepening Employment Crisis- BY Deepanshu Mohan, Dated 26.7.24

THE WIRE: In Final Report, UN Human Rights Committee Notes Concerns Over Minority Discrimination in India- BY Wire Staff, Dated 26.7.24

தினமணி மற்றும் இந்து தமிழ் திசை நாளிதழ்கள்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

மனிதத் தவறு: கதறும் கடவுளின் தேசம்!

இயற்கையின் சீற்றத்தை முன்கூட்டியே தெரிந்துகொள்வதற்கான முன்னேறிய தொழில்நுட்பங்கள், எச்சரிக்கை வசதிகள் இருந்தும் "கடவுளின் தேசம்" என்றழைக்கப்படும் கேரள மாநிலத்தில் வயநாடு பகுதியில் இயற்கையின் கோரத் தாண்டவத்தைக் கண்கூடாகக் கண்டுள்ளோம். அதிர்ச்சியின் பிடியிலிருந்து அம்மாநிலம் மட்டுமன்று; நாடே மீளவில்லை.

"மழை எச்சரிக்கை குறித்து மத்திய அரசு எங்களை எச்சரிக்கவில்லை" என்று மாநில அரசும் பின்னர் "நாங்கள் எச்சரித்ததை மாநில அரசு அசிரத்தையாக எடுத்துக்கொண்டுவிட்டது," என்று மத்திய அரசும் மாறி மாறி பரஸ்பரம் கூறி வந்த நிலையில், இப்போதைக்கு நிவாரணப் பணிகளில் கவனம் செலுத்தலாம் என்று இருதரப்பும் தீவிர பணியில் இறங்கிவிட்டன. ஏறக்குறைய ஒரு வாரத்திற்கும் மேலாக நடைபெற்ற தேடுதல் வேட்டையில் கிடைத்தது மனித சடலங்கள் மட்டுமல்ல, பேரழிவைத் தடுப்பதற்காக மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைந்து மேற்கொள்ளவில்லை என்ற நிதர்சனமான உண்மையும் தான். பேரிடர் மேலாண்மைத் தடுப்பு நடவடிக்கையில் நிலவும் அரசியல் சதுரங்க ஆட்டத்தின் விளைவுதான் இந்த விபரீதத்திற்குக் காரணம் என்பதை அரசியல்வாதிகள் உணர வேண்டும்.

ஏறக்குறைய 400-க்கும் மேற்பட்ட உயிர்களைப் பலி வாங்கியிருப்பதோடு 150-க்கும் மேற்பட்டவர்களைக் காணவில்லை என்று தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த இயற்கைச் சீற்றமானது பருவ நிலை மாற்றத்துக்கு நாம் தந்த விலை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய தருணம்து. 2023 ஜூலை மாதம் மகாராஷ்டிர மாநிலம் இர்ஷல்வாடி கிராமத்தில் நிகழ்ந்த

நிலச்சரிவைப் போலவே கேரள மாநில வயநாட்டு நிகழ்வும் இருப்பதாக நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். இர்ஷல்வாடி நிலச்சரிவில் 44 உயிர்கள் பரிதாபமாகப் புதையுண்டன. 138 குடும்பங்கள் வீடுகளை இழந்தன. ஓராண்டாகியும் இன்னமும் அவர்களுக்கு உரிய நிவாரணமும், வாழ்விட வசதியும் ஏற்படுத்தித் தரப்படவில்லை என்பது அதிர்ச்சியளிக்கும் செய்தியாகும்.

புவி வெப்பமடைவது குறித்த புரிந்துணர்வு இளம் தலைமுறையினரிடையே அதிகரித்துவரும் சூழலில் நமது அரசியல்வாதிகளிடையே வருங்கால சந்ததியிடம் இப்பூவுலகைப் பத்திரமாக ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற கரிசனம் கொஞ்சமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மனித உயிர்களைக் குறிப்பாக, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியில் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவில்லை என்பதை இதன் மூலம் உணர முடியும். புவி வெப்பமடைவதால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் குறித்து உலகம் முழுவதும் எச்சரிக்கைக் குரல் ஒங்கி ஒலித்துவருகிறது. இதை உதாசீனப்படுத்தியதால் இந்த ஆண்டில் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் நிலச்சரிவு பேராபத்துகள் நிகழ்ந்துள்ளன. ஜனவரி மாதத்தில் சீனாவின் யுனான் மாகாணத்தில் நிகழ்ந்த நிலச்சரிவு மிகப் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இதைத் தொடர்ந்து மே மாதத்தில் பப்புவா நியூ கினியாவில் நிகழ்ந்த நிலச்சரிவில் 2 ஆயிரம் பேர் உயிரிழந்தனர். அடுத்து, இந்தோனேசியாவில் சுலாவேஸி தீவில் நிகழ்ந்த நிலச்சரிவும் புவி வெப்பமடைவதால் ஏற்பட்ட பாதிப்பே என்பதை உணர்த்தியது. இப்போது வயநாடு சம்பவம், இனிமேலும் அசிரத்தையாக இருப்பதில் அர்த்தமில்லை என்பதை அறிவுறுத்தியுள்ளது.

வழக்கமான வறட்சி, புயல், வெள்ளம் என்பன

புவி வெப்பமடைவது குறித்த புரிந்துணர்வு இளம் தலைமுறையினரிடையே அதிகரித்துவரும் சூழலில் நமது அரசியல்வாதிகளிடையே வருங்கால சந்ததியிடம் இப்பூவுலகைப் பத்திரமாக ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற கரிசனம் கொஞ்சமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வயநாடு பகுதி அமைந்துள்ள சூழலானது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியில் சூழலியலில் மிகவும் முக்கியமான அமைவிடமாக உள்ளது. நெடிதுயர்ந்த மலை, பசுமையான மலைப் பிராந்தியம் சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கும் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை.

போன்று நிலச்சரிவை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இதற்குக் காரணம் நிலச்சரிவு குறித்த கணிப்புகள் மிகக் குறைவாக உள்ளன. அதேசமயம் புவி வெப்பமடைவதன் காரணமாக இந்த நிகழ்வுகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உலகெங்கும் நடைபெறும் நிலச்சரிவு உயிரிழப்புகளில் 8 சதவீதம் இந்தியாவில் நிகழ்வதாகப் புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இந்திய விண்வெளி ஆய்வு மையம் (இஸ்ரோ) இந்தியாவில் நிலச்சரிவு ஏற்படும் ஆபத்து உள்ள பகுதிகளைப் படமெடுத்துக் கடந்த ஆண்டு வெளியிட்டது. இதில் முக்கியமாக இமயமலைப் பகுதியும், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியும்தான் உள்ளன.

வயநாடு பகுதி அமைந்துள்ள சூழலானது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியில் சூழலியலில் மிகவும் முக்கியமான அமைவிடமாக உள்ளது. நெடிதுயர்ந்த மலை, பசுமையான மலைப் பிராந்தியம் சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கும் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை. அதேசமயம் இதைப் பாதுகாக்கத் தவறியதால் மிகப் பெரிய பேரிடருக்கு வித்திட்டுள்ளோம் என்பதும் நமக்கு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள மெப்பாடி பஞ்சாயத்தில் அமைந்துள்ள சூரக்கலை - முண்டக்கை பிராந்தியம் முழுவதுமாக அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டது. இப்பிராந்தியம்தான் சூழலில் மிகவும் பாதிக்கப்படும் பகுதியென (இளஸ் இலட்!) அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியில் அடிக்கடி நிகழும் வெள்ளப்பெருக்கு, நிலச்சரிவு உள்ளிட்ட காரணங்களைத் தடுப்பதற்காக 2010-ஆம் ஆண்டு ஒன்றிய சுற்றுச் சூழல் மற்றும் வனத்துறை அமைச்சகம் பேராசிரியர் மாதவ் காட்கில் தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்தது. இப்பகுதியில் நிலவும் சூழமைவு, இப்பகுதியின் பரப்பளவு உள்ளிட்டவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு எத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று ஆராய்ந்து அறிக்கை அளிகுமாறு பேராசிரியர் குழுவை மத்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டது. ஏறக்குறைய ஓராண்டு ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு இக்குழு தனது அறிக்கையை ஒன்றிய அரசுக்கு அளித்தது. இதில் 1 மற்றும் 2-வது நிலையில் உள்ள மண்டலங்களில் (சூழலியல்

பாதிப்பு அதிகம் உள்ள பகுதிகள்) புதிதாக எத்தகைய சுரங்க நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ள அனுமதிக்கக் கூடாது. ஏற்கெனவே சுரங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் பகுதிகளில் அடுத்த 5 ஆண்டுகளுக்குள் படிப்படியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் இப்பகுதியில் குறிப்பிட்ட சில ரசாயனப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் பயன்பாடு முற்றிலுமாக நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அறிக்கையில் அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. நிலக்கரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கும் ஆலைகள் எதற்கும் இப்பிராந்தியத்தில் அனுமதி அளிக்கக் கூடாது என்றும் சூழலியல் பாதுகாப்பாக நடைபெறும் ஆலைகளில் ஆண்டுதோறும் ஆய்வு நடத்தப்பட்டு அவை விதிமுறைகளை மீறாமல் செயல்படுகின்றனவா என்று கண்காணிக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

அனைத்துக்கும் மேலாக இப்பிராந்தியத்தில் மரபியல் மாற்றம் செய்யப்பட்ட தாவரங்கள் (ஜிஎம்) பயிரிட அனுமதி அளிக்கவே கூடாது என்றும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. இந்த மலைப் பகுதிகளில் புதிய பொருளாதார மண்டலங்கள் எவையும் ஏற்படுத்தப்படக் கூடாது. அனைகள் கட்டுவது, ரயில்வே தண்டவாளங்கள் அமைப்பது, போக்குவரத்துக்கான சாலை வசதிகள் ஏற்படுத்துவது உள்ளிட்டவை மேற்கொள்ளப்படக் கூடாது எனவும் அறிக்கையில் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. அனைத்துக்கும் மேலாகப் பொது நிலங்களைத் தனியாருக்கு அளிப்பதோ, வனப் பகுதிகளை வனப்பகுதி அல்லாத பணிகளுக்குப் பயன்படுத்துவதோ கூடாது என்றும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இப்பகுதிகளில் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையை உள்ளடக்கிய கேரளம், தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், கோவா, மகாராஷ்டிரம் மற்றும் குஜராத் உள்ளிட்ட மாநிலங்கள் இந்த அறிக்கையில் ஒரு பரிந்துரையையும் செயல்படுத்த முன்வரவில்லை. மொத்தம் 1,600 கி.மீ. பரப்பளவு கொண்ட இப்பிராந்தியத்தில் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கவோ, வனப் பிராந்தியத்தைப் பாதுகாக்கவோ, மலையில் சுரங்கப் பணிகள்

மற்றும் கனிம வளங்களை வெட்டியெடுப்பதை நிறுத்தவோ 6 மாநிலங்களும் முன்வரவில்லை.

இதைத் தொடர்ந்து 2012ஆம் ஆண்டு காட்கில் குழுவின் அறிக்கையை மீண்டும் ஆய்வு செய்யுமாறு ஒன்றிய அரசு வினாவெளி விஞ்ஞானி கஸ்தூரி ரங்கனைக் கேட்டுக் கொண்டது. இவரது தலைமையிலான குழுவும் அரசுக்குச் சில பரிந்துரைகளை அளித்தது. ஏறக்குறைய 60,000 சதுர கி.மீ. பரப்பளவு கொண்ட மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியில் 60% மக்கள் வாழ்வதற்குத் தகுதியானது என்றும், 37% குழுவியலில் மிகவும் எச்சரிக்கையானது என்றும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. சுரங்கம், குவாரி, மணல் எடுப்பது, அனல் மின் நிலையம், மக்கள் குடியிருப்புகள் உள்ளிட்ட திட்டப் பணிகள் எவையும் மேற்கொள்ளப்படக் கூடாது என்று கஸ்தூரி ரங்கன் குழுவும் அறிக்கை அளித்திருந்தது.

ஏறக்குறைய 12 ஆண்டுகளாகியும் இதுவரையில் காட்கில் குழுவின் பரிந்துரைகள் எவற்றையும் இந்த 6 மாநிலங்களும் அமல்படுத்தவில்லை என்பதுதான் இப்போது வயநாடு பகுதியில் நடந்த மிகப் பெரும் பேரழிவுக்கு முக்கியக் காரணமாகும். பேராசிரியர் மாதவ் காட்கில் அளித்த அறிக்கை, சுற்றுச் சூழலுக்கு முன்னுரிமை அளித்திருந்ததுடன் அதைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிகாட்டுதலையும் அளித்திருந்தது. விஞ்ஞானி கஸ்தூரி ரங்கன் குழுவோ அந்தப் பரிந்துரைகளை எல்விதம் மேம்படுத்துவது என்பதுடன் அவற்றைப் பாதுகாப்பாகச் செயல்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளையும் பரிந்துரைத்திருந்தது. ஆனால், இவ்விரு நிபுணர்களின் அறிக்கைக்கும் ஆறு மாநில அரசுகள் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருந்தன.

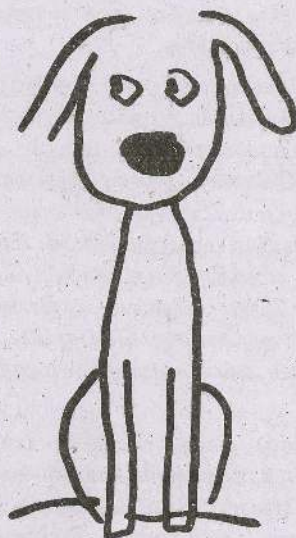
குழலைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டு, இயற்கைச் சிற்றங்களைத் தடுப்பதற்கான வழிமுறைகள் எவற்றையும் பின்பற்றாமல் இருந்துவிட்டு இப்போது பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது குறித்துப் பதற்றத்துடன் அறிக்கைகளை வெளியிடுவது ஒருபோதும் பயன்தராது. அறிவியல் முன்னேற்றங்கள் அனைத்துமே இயற்கைச் சிற்றங்களை முன்கூட்டியே உணர்வதற்கான வழிவகைகளை மட்டும் தான் அளிக்கும். மனிதர்களால் உருவாக்கப்படும் தவறுகளால் இயற்கைச் சிற்றம் பேரபாயம் ஏற்படுத்துவதாகத்தான் இருக்கும் என்பதை வயநாடு சம்பவத்திலிருந்தாவது நாம் உணர வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

கவிதை: ஏகன்

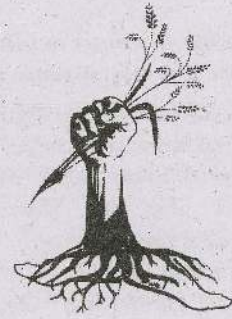
ரகசியம்

பழகிய நாய் அது
அந்த நாயின் தலையில் அடிப்பது
முகத்தில் கிள்ளுவது என்று
புகுந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தான்
அந்த மூன்று வயது சிறுவன்
நாயும் அன்பு பொங்க
அவனிடம் தன்னை ஒப்படைத்துவிட்டு
ரசித்திருந்தது
அம்மணமாய் விளையாடிய
சிறுவனின் பின்புறமிருந்து
திடீர் வாயு வெளியேறியது
சப்தம் கேட்ட நாய்
சட்டென்று பின்வாங்கி
பதுங்கியது
சிறுவன் மறுபடியும்
நாயின் பக்கத்தில் சென்று
ஆட்கொண்டான்
அது வெறும் சப்தம்
என்றுணர்ந்த நாய்
மீண்டும் குழைவைத் தொடர்ந்தது
எதற்கெடுத்தாலும்
அதிகாரம் சப்தமிடுவதன்
ரகசியம்
இப்போது புரிகிறது.

மரபணு மாற்ற விதைகள் அவசியமா?

ஏழை விவசாயி ஒருவர், தனது நிலத்தில் பயிரிடுவதற்காக காய்கறி விதைகள் கேட்டு ஒரு விதை விற்பனை நிலையத்தை அணுகுவார். அங்குள்ளவரோ, ஹைபிரிட் எனப்படும் உயர் ரக வீரிய விதைகள் மட்டுமே இருப்பதாகக் கூறுவார். அப்படியெனில் என்ன என்று விவசாயி கேட்கும்போது, இந்த விதைகள் ஒரு முறை மட்டுமே அதிக விளைச்சல் தரும். இந்த விதைகளின் மூலம் மீண்டும் பயிர் செய்ய முடியாது என்று கூறுவதோடு, மீண்டும் மீண்டும் தங்களிடம்தான் விதைகளை வாங்கிச் செல்ல வேண்டும் என்பார். அதற்கு “இந்த விதைகளை விற்பனை செய்யும் நிறுவன முதலாளிக்கு பிறக்கும் குழந்தை விதைக் கொட்டை இல்லாமல் பிறக்கட்டும்,” என்று சாபமிட்டுச் செல்வார் அந்த விவசாயி. இந்த உரையாடல் அடங்கிய கானொளி யூ-டியூப் வலைதளத்தில் அதிகம் பேரால் பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இது எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்பது மிகப் பெரிய கேள்விக்குறி.

அடுத்ததாக மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகளை இந்தியாவில் அனுமதிப்பது தொடர்பாக கடந்த மாதம் உச்ச நீதிமன்றத்தில் இருநபர் அடங்கிய அமர்வு இரு மாறுபட்ட தீர்ப்புகளை அளித்துள்ளது.

இந்த இரண்டு விஷயத்திற்கும் ஒரு ஒற்றுமை உள்ளது. வீரியம் செய்யப்பட்ட தாவர விதைகளால் ஏற்படும் பாதிப்புகளைக் காட்டிலும் அதிக பாதிப்புகளைக் கொண்டதுதான் இந்த மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகளாகும். பிடி காட்டன் எனப்படும் மரபணு ரீதியில் மாற்றம் செய்யப்பட்ட பருத்தி சாகுபடியில் பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இந்தியாவின் வட மாநிலங்களில் பல விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொண்ட சம்பவத்தையாரும் அவ்வளவு எளிதில் மறந்திருக்க முடியாது.

2010-ம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட கத்திரிக்காய் சாகுபடிக்கு பெரும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டதால் அதுவும் கிடப்பில் போடப்பட்டது. ஆனாலும் இந்தியாவில்

ஆங்காங்கே இத்தகைய மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகள் சோதனை ரீதியில் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட அதாவது ஜீனம் எனப்படும் இந்த விதைகளை இந்தியாவில் அனுமதிப்பது தொடர்பாக ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகளாக சட்ட ரீதியான போராட்டம் நடந்து கொண்டதானிருக்கிறது. தற்போது மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட கடுகு பயிரிடுவதற்கு அனுமதி கோரப்பட்ட மனு மீதான விசாரணை குறித்தும் ஒட்டுமொத்தமாக மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பயிர்களை அனுமதிப்பதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து தொடரப்பட்ட பல ஆயிரக்கணக்கான பொது நல வழக்குகள் குறித்தும் விசாரித்த உச்ச நீதிமன்ற இரு நபர் அமர்வு மாறுபட்ட தீர்ப்பை அளித்திருப்பது, இன்னமும் இதில் அரசு உரிய வழிகாட்டுதலை வகுக்க வேண்டும் என்பதை அறிவுறுத்தியுள்ளது.

நாடு சுதந்திரம் அடைந்தபோது இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 30 கோடி. 1943-ம் ஆண்டும் அதற்குப்பிறகு 1970-ம் ஆண்டும் வங்கத்தில் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு அதாவது 1970-களில் ஏற்பட்ட பஞ்சம் போன்று இனிமேலும் ஏற்படாமலிருக்க இந்திய அரசு பசுமை புரட்சித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. அதன்படி உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்தது. இதன் விளைவாக பயிர் விளைச்சலை அதிகரிக்க ரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதனால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பலனும் கிடைத்தது. ஆனால் நாளடைவில் நிலங்கள் மலடாகிப்போயின. இதனால் இப்போது மீண்டும் இயற்கை விவசாயத்துக்கு திரும்ப வேண்டும் என்றும் அதை ஊக்குவிக்க அரசும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது. நிலைமை இப்படி இருக்கையில் உரம் தேவைப்படாத, பூச்சி தாக்காத, களைக்கொல்லி வராத மரபணு மாற்ற விதைகளை பயன்படுத்தலாமா என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பே. சாதக அம்சம் என்று கூறப்படும் மரபணு மாற்ற விதை சாகுபடியால் ஏற்படும் பாதிப்புகளை

பட்டியலிட்டு மாளாது. உரம் தேவைப்படாத, களைக் கொல்லி தோன்றாத எதிர்ப்புத் தன்மை கொண்ட இந்தத் தாவரங்களால் சுற்றுச் சூழல் பாதிப்படையும். அதேசமயம் இத்தகைய தாவரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் உணவுப் பொருள்களை மனிதன் பயன்படுத்துவது நீண்ட கால அடிப்படையில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். இதேபோல இந்தத் தாவரங்களை உண்ணும் விலங்குகளின் உடல் நிலையிலும் பாதிப்புகள் ஏற்படும்.

சமீபத்தில் கேரள மாநிலம் வயநாட்டில் பெரும் நிலச்சரிவு ஏற்பட்டதையாரும் அவ்வளவு எளிதில் மறந்திருக்க முடியாது. இதுபோன்ற நிலச்சரிவு ஏற்படும் பகுதிகளில் இத்தகைய மரபணு மாற்ற தாவரங்களை பயிரிடக் கூடாது என்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. விளைச்சல் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று கூறப்பட்டாலும், மரபணு மாற்ற விதைகளால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் ஏராளம். 1994-ம் ஆண்டிலிருந்துதான் அமெரிக்காவில் மரபணு மாற்ற விதைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உலகம் முழுவதும் மொத்த சாகுபடியில் 10 சதவீத அளவுக்குத்தான் இது பயன்படுத்தப்படுகிறது.

2002-ம் ஆண்டில்தான் பிடி பருத்தி இந்தியாவில் பயிரிட அனுமதிக்கப்பட்டது. 2006-ம் ஆண்டில் இத்தகைய மரபணு மாற்ற தாவரங்கள் பயிரிடுவதை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் பொது நல வழக்கு தொடரப்பட்டது. 2010-ம் ஆண்டில் பிடி கத்தரிக்காய் பயிரிடுவதற்கு தடை விதிக்கப்பட்டது. 2012-ம் ஆண்டில் விவசாயத்துக்கான நாடாளுமன்ற நிலைக் குழு இந்தியாவில் மரபணு மாற்ற விதைகள் சோதனை ரீதியில் கூட பயன்படுத்தக் கூடாது என பரிந்துரைத்தது. இதைத் தொடர்ந்து வலுவான சட்டங்களைக் கொண்டு வரும் வரை இந்தியாவில் இத்தகைய விதைகள் பயிரிடுவதற்கான சோதனை முயற்சிகள் கூட எடுக்கக்கூடாது என உச்ச நீதிமன்றம் ஆணை பிறப்பித்தது. உச்ச நீதிமன்ற குழுவின் பரிந்துரையின்படி அப்போதைய சுற்றுச் சூழல் அமைச்சர் இந்த மரபணு மாற்ற விதைகளைப் பயன்படுத்தத் தடை விதித்தார். ஆனால் அவரைத் தொடர்ந்து 2014-ம் ஆண்டு அதே கர்ங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சுற்றுச் சூழல் அமைச்சர் இத்தகைய தடை விலக்கப்படுவதாக அறிவித்தார். இதைத் தொடர்ந்து 2014-ம் ஆண்டு அரிசி, சோளம், கம்பு, கோதுமை, கடலை, பருத்தி உள்ளிட்ட பயிர்களைப் பயிரிடுவதற்கு சோதனை ரீதியான அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 21 புதிய வகை ஐஎம் விதைகள் அதாவது அரிசி, கோதுமை, கம்பு, பருத்தி உள்ளிட்டவைகளில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. 2016-ம் ஆண்டு சோதனை ரீதியில் மரபணு ரீதியில் மாற்றம்

செய்யப்பட்ட கடுகு பயிரிடுவதற்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. இப்போது இந்த கடுகு விதைகளை அனுமதிப்பது தொடர்பாக டெல்லி பல்கலைக் கழகம் தாக்கல் செய்திருந்த மனுவை விசாரித்த உச்ச நீதிமன்ற அமர்வின் இரு நீதிபதிகளும் மாறுபட்ட தீர்ப்பை அளித்துள்ளனர். உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பின்படி சுய அதிகாரம் பெற்ற 5 நிபுணர்கள் அடங்கிய குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. நிபுணர்கள், சுற்றுச் சூழல் ஆர்வலர்கள் ஆகியோர் மட்டுமின்றி பொதுமக்களிடமும் கருத்து கேட்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துள்ளது. அத்துடன் 4 மாதங்களுக்குள் இது குறித்து தெளிவான வழிகாட்டுதலுடன் கூடிய பரிந்துரையை அளிக்க வேண்டும் என உச்ச நீதிமன்றம் தெரிவித்துள்ளது.

ஒவ்வொரு உணவு பயிரிடும்போதும், அது மீண்டும் விளைவதற்கு ஏற்ப விதைகள் சேமிக்கப்படும். பேரழிவு ஏற்பட்டாலும் விதை நெல் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக உயரமான கோபுரக் கலசத்தில் விதை நெல் சேமித்து வைத்திருந்ததை நாம் அறிவோம். அப்படி இருக்கையில் எப்போதும் பெரிய கார்ப்பரேட் நிறுவனம் தயாரிக்கும் விதைகளைத் தொடர்ந்து வாங்கிக் கொண்டேயிருந்தால் நாளடைவில் நம்மிடம் விதைகளே இல்லாத அபாயம் உருவாகும். அப்போது அந்த கார்ப்பரேட் நிறுவனம் விதைக்கு நிர்ணயிக்கும் விலையைத்தான் விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இது கார்ப்பரேட் ஏகபோகத்திற்கு வழிவகுத்துவிடும்.

தற்போது இந்திய விவசாயிகளை இயற்கை விவசாயத்துக்கு மாற்றுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதோடு, பட்ஜெட்டில் அதற்கு அதிக நிதியும் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. நிலம் மலடாவதைத் தடுக்க இயற்கை விவசாயம் மிகவும் அவசியம் என மத்திய அரசு இப்போது உணரத் தொடங்கியுள்ளது. விளைச்சலை அதிகரிக்க மாற்று வழிகளை ஆராய வேண்டும். விவசாயத்தை லாபகரமானதாக மாற்றுவதன் மூலம் பலரும் விவசாயத்துக்கு திரும்ப வழியேற்படும். சாகுபடி பரப்பளவை அதிகரிக்கச் செய்வது உள்ளிட்ட நடவடிக்கைகளைத்தான் அரசு செய்ய வேண்டும். மரபணு மாற்ற விதைகள் குறித்து பொதுமக்களின் கருத்து கேட்புக்கு ஒருமித்த எதிர்ப்பை பொதுமக்கள் பதிவு செய்வதன் மூலம் நாமும், நமது வருங்கால சந்ததியும் இத்தகைய பேராபத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியும்.

கட்டுரையாளர்: சூழலியல் ஆர்வலர்

உலக வங்கி – உணவுப் பாதுகாப்பும் ஊரகச் சமூகமும்

பரவலாக கிராமப்புற மக்களின் உரிமை இயக்கங்களும், பொதுச் சமூகங்களும் பன்னாட்டு நிதியத்தையும் (IMF) உலக வங்கியையும் இழுத்து மூட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்னெடுத்துப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றன. கடந்த 80 வருடங்களாக ஏகாதிபத்திய அரசுகளும் அவர்களுடைய பன்னாட்டு பெருவணிகக் குழுமங்களும் தங்களுடைய வாடிக்கையாளராகிய வளரும் நாடுகளின் அரசுகளுடனும் அந்த தேசங்களின் பெருந்தனக்காரர்களுடனும் கரம் கோர்த்து, தங்களுடைய லாபம் என்கிற ஒரே ஒரு குறிக்கோளுக்காக, உணவு, நலவாழ்வு, வாய்ப்புகள் மற்றும் வளங்களின் மீதான கிராம மக்களின் உரிமைகளைப் புறம்தள்ளி பசி, பட்டினி, பருவநிலை மற்றும் சுற்றுச் சூழல் சீர்கேடுகளை அவர்கள் மீது திணித்தது தீவிரிப்பதால் அதற்கு எதிரான போராட்டங்களும் இயக்கங்களும் பெருகியே வருகின்றன.

பல ஏழை நாடுகளில் தங்களின் சாதகக் கட்டமைப்புக்கு இணங்கும் நடவடிக்கைகள் மற்றும் வழங்கப்படும் கடன்களின் புதிய தாராளவாத நிபந்தனைகளின் வழியாக பன்னாட்டு நிதியமும் உலக வங்கியும், உணவு மற்றும் விவசாயத்தொழில் மறு சீரமைப்பு, தனியார் மயமாக்கல் எனும் தாராளமயமாக்கலை அமுல்படுத்தின. சான்றாக 1980லிருந்து 2014 வரையிலுமான வருடங்களில் உணவு, விவசாயத்திற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட பன்னாட்டு நிதியத்தின் கடன் திட்டங்களில் 59% நிபந்தனைகள், ஸ்தல அரசுகளின் விவசாயத்திற்கான ஆதரவுத் திட்டங்களை முற்றிலும் அடியோடு ஒழிப்பது அல்லது மட்டுப்படுத்துவதிலும் கட்டுப்பாடுகளுற்ற ஒரு சந்தையை முன்னெடுப்பதையும் நோக்கமாய்க் கொண்டவைகளாகும். புதிய தாராளமயமாக்கலுக்கு முந்திய 1980களில் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் உலக வங்கியால் முன்னெடுக்கப்பட்ட பசுமைப் புரட்சி

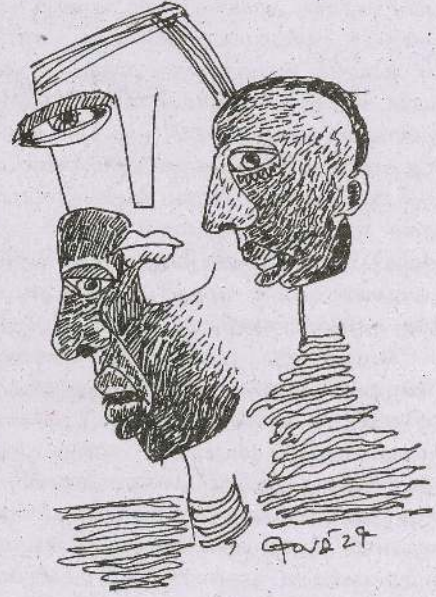
அபரிமிதமான அதிக விலையான வீரியமான இரசாயன, வேளாண் இடுபொருட்களையும், பன்னாட்டு பெரு வணிகக் குழுமங்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட உயர் ரக விதைகளையும் பயன்படுத்தியதால் - விவசாயிகளை மீளாக கடன் சமையிலும், திவாலாகும் நிலவரங்களுக்குள்ளும் உந்தித் தள்ளியதோடு மட்டுமல்லாது, இயற்கை தாவர உயிர்மை ஸ்திரமின்மைக்கும் உலக வெப்ப மயமாக்கலுக்கும் வழி வகுத்தது.

பன்னாட்டு நிதியம் மற்றும் உலக வங்கியால் வடிவமைக்கப்பட்ட - ஏற்றுமதி முன்னுரிமை, இறக்குமதி சார்ந்த உணவு வேளாண்மை உற்பத்திக்கேற்ற - கடன் திட்டங்கள் வெகு அதிகமாய் முன்னெடுக்கப்பட்டமையால், பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய பல நாடுகளின் உணவு உத்தரவாதம், கிராமிய வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் பொதுவான மேம்பாடு முற்றிலுமாய் சீரழிக்கப்பட்டது. இதற்கு அடிப்படை கட்டமைப்பில் சீர்திருத்தங்களை உள்ளடக்கிய உலக வணிக ஸ்தாபனத்தால் (World Trade Organisation) மேற்கொள்ளப்பட்ட “விவசாய ஒப்பந்தங்கள்” மற்றும் இன்ன பிற ஏகாதிபத்திய உபகரணங்கள் வழியாக பன்னாட்டு நிதிய உலக வங்கியின் கடன் நிதியாதாரங்கள் காரணங்களாகும்.

1960 - 70 களில் உணவு வணிகத்தில் உபரி அளவீட்டில் இருந்த பல ஏழை நாடுகளை வணிகப் பற்றாக்குறைக்குத் தள்ளியதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த அபாயப் பின்னடவை பிந்திய ஒவ்வொரு தசாப்தங்களிலும் இருமடங்காக்கிய துயரம் தொடர்கின்றது.

இது மட்டுமல்லாது பன்னாட்டு பெரு வணிகக் குழுமங்களின், ஏழை நாடுகளின் விவசாய விளைநிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் முயற்சிகளுக்கு பன்னாட்டு நிதியமும் உலக வங்கியும் உறுதுணையாகச் செயல்படுகின்றன.

கள் குடிப்பவனுக்கும்
கவிதை எழுத்பவனுக்கும் போதை ஒன்றுதான்
ஆனால் ஒரே ரகத்தை சேர்ந்தவையல்ல
பட்டாசு தொழிற்சாலையில் சாகிர்வனுக்கும்
கள்ளச்சாரயம் குடித்து சாகிர்வனுக்கும்
மரணம் ஒன்றுதான்
ஆனால் இழப்பீட்டுத் தொகை ஒரே மாதிரியல்ல
இருட்டைக்கண்டு பயப்படுகிறவனுக்கும்
கலவரத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறவனுக்கும்
பயம் ஒன்றுதான்
ஆனால் ஒரே வடிவத்தால் ஆனதல்ல
நடுக்கலில் கைவிடப்பட்ட கப்பலுக்கும்
தெருவில் கழற்றி விடப்பட்ட மனிதனுக்கும்
நிலை ஒன்றுதான்
ஆனால் முடிவுகள் ஒரே மாதிரியல்ல
பொய் சொல்வதும் ஏமாற்றுவதும்
ஒரே பள்ளிக்கூடத்தை சேர்ந்தவையான்
ஆனால் ஒரே வகுப்பை சேர்ந்ததில்லை
ஜனனமும் மரணமும் ஒரே உடலுக்கானதுதான்
ஆனால் போகும் இடம் ஒரே மாதிரியல்ல

இதன் மூலம் அந்த நாடுகளின் தார்மீக நியாயமான நிலவுடமைச் சீர்திருத்தங்களை முறியடிக்கின்றன. தொழில்நுட்ப உதவிகள் மற்றும் கடன் மூலமாக உலகவங்கி, சந்தைப் படுத்துதல் (Market Assisted Land Reform - MALR) வழியாக நில மறுவிநியோகத்தை ஸ்தல அரசுகளின் மூலமாக முற்றிலும் பெரு நிலவுடைமையாளர்களுக்கும் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும் இடையிலான சந்தைப் பரிவர்த்தனையாக மடை மாற்றுகின்றது. சரியான சமூக நீதியின் அடிப்படையிலான நியாயமான நில மறுவிநியோகத்தை உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டிய அரசாங்கங்களை இந்தத் திட்டம் முற்றிலும் முடக்கிப்போட்ட தோடு மட்டுமல்லாமல் பெரு நிலச்சுவான்தார்கள், தரகர்கள், ஏகாதிபத்தியப் புரவலர்களின் பெருவாரியான விவசாய விளைநிலங்களின் உடைமைச் சூறையாடலை சட்ட வடிவமாக்கிய சூழ்ச்சியை வெற்றிகரமாய் அரங்கேற்றியது. இந்தத் திட்டத்தை ஏற்று நிறைவேற்றிய பிரேஸில், கொலம்பியா மற்றும் பிலிப்பைன்ஸ் ஆகிய நாடுகளில் நாள்பட்ட மற்றும் பரவலான நிலமின்மையானது கிராமப்புறத்தில் அமைதியின்மையைத் தூண்டுகிறது.

“நில உரிம உத்தரவாதமும் பருவநிலை அணுகலும்” என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் சமீபத்தில் 2024க்கான நில மாநாட்டை உலக வங்கி நடத்தியது. மாநாட்டின் நோக்கம் பருவநிலை மாற்றத்திற்கு ஏற்ப மாறுவதை ஊக்குவிப்பது, நிவாரண முதலீடுகள், நிலத்திற்கும் மற்ற வளங்களுக்குமான தேவை-வணிகப் போட்டிகளின் மத்தியில் நில ஆளுகை என்பவையே. சிறு விவசாயிகளுக்கு நில உரிமம் என்பது அத்தியாவசியமும் அடிப்படையுமானதாகிற போது, அதை முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு என்கிற MALR திட்டத்தின் அடிப்படையிலும் மற்றும் பொதுவான புதிய தாராளமயச் சூழல்களுக்குள்ளும் வரையறுக்க முயல்கிறபோது அது பெரும்பாலும் நிலவுடமை உரிம இழப்புக்குத்தான் இட்டுச் செல்லுகின்றது. இந்த வரையறைகளில் நில உரிமம் என்பது சிறு விவசாயிகளிடமிருந்து நில உடமையை பெரும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் பெரு வணிகக் குழுமங்களுக்கும் விற்கப்படுவதின் வழியாகப் பெறப்படும் சட்ட அங்கீகார வடிவம் மாத்திரமே என்றாகின்றது. இந்தத் திட்டம் மிகவும் ஆபத்தானது; அதிலும் போலியான பருவநிலை மாற்றத் தீர்வுகள் என்ற போர்வையில் பல ஆபத்தான மாசுக் கழிவுகளை உமிழும் தொழில் நிறுவனங்கள் நிலங்களைக் கபளீகரம் செய்கிறபோது விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரமும் உணவு உற்பத்தியும்தான் பலிகடாவாகின்றன.

உலக வங்கியின் தனியார் தளமான பன்னாட்டு நிதிக் குழுமத்தின் (International Finance Corporation - IFC) நேரடி முதலீடுகளில் பகாசுர நிலவுடமைக் கொள்ளைகளின் அடிப்படையிலான திட்டங்களே முன்னுரிமை பெறுகின்றன. ஆப்பிரிக்காவில் அரங்கேற்றப்பட்டிருக்கும் 700,000 ஹெக்டேர் சூறையாடலுக்கு வழி கோலிய 11 திட்டங்களும் அதைத் தொடர்ந்த பெருந்திரள் ஏழ்மை, சிறு விவசாயிகளின் வெளியேற்றமுமே இதற்கான சிறந்த உதாரணம். இந்தத் திட்டங்களில் மனித உரிமை மீறல்களுக்கும், பருவநிலை மற்றும் சுற்றுச் சூழல்களுக்கு பெரும் தீங்கு விளைவிக்கும் பகாசுர சுரங்கத் தொழில்கள் மற்றும் ஒற்றைச் சாகுபடிப் பயிர்கள் ஆகியவற்றை முன்னெடுக்கும் நடவடிக்கைக்கான முதலீடுகளும் அடங்கும். இதன் மூலம் பருவநிலை அநீதி, பெருந்திரள் வெளியேற்றம் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்களுக்குப் பலியாகும் பெருவாரி கிராம மக்களுக்கு உலக வங்கி தனது உத்தரவாதமேனும் போர்வையில் “இழப்பு - அழிவு மீட்பு நிதி” என்று பிழைத்து எத்தனை குரூர, அருவருப்பான ஏளன நகையாடல்? வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவதில் பன்னாட்டு மூலதனம், பெரு வணிகக் குழுமங்களுக்கும் அவர்களுடைய ஏவலர்களான பன்னாட்டு நிதியம் மற்றும் உலக வங்கிக்கும் எவ்விதக் கூச்ச நாச்சமும் இருப்பதில்லை.

பல தசாப்தங்களாக உலக வங்கி முன்னெடுக்கும் சந்தைப்படுத்தும் நிலவுடமைச் சீர்திருத்தங்களும் பன்னாட்டு நிதியத்தின் மறுசீரமைப்பு நிதிக் கொள்கைகளும் உணவு மற்றும் விவசாயத்தில் பெருவாரியான முதலீடுகளை ஈர்த்திருக்கின்றன. இது உணவுப் பொருட்கள் விநியோகத்தில் ஒரு சூதாட்ட வணிகத்தை ஊக்குவிப்பதால் உணவுப் பாதுகாப்பின்மையும், பட்டினியும் குறிப்பாக கிராமப்புற ஏழைகளையும் அதிகமாகப் பாதித்து நிலவுடமைக் கொள்ளைக்கு வழி வகுத்திருக்கின்றது. 230க்கும் அதிகமான முதலீட்டு நிதிகள் உணவு மற்றும் விவசாயத்தில் கால் பதித்திருக்கின்றன. பெரும் பண்ணை நிலங்களை நிர்வகிக்கும் தனியார் முதலீட்டு நிதிகள் உள்ளிட்டு 44 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் மதிப்பிலான வளம் மிக்க சொத்துக்கள் இந்த முதலீடுகளின் ஆளுகைக்குள் அமைந்திருக்கின்றன. பிரதானமாய் உணவு மற்றும் விவசாய விளை பொருட்களின் உற்பத்தியின் மேலான ஈர்ப்பாக மாத்திரமல்லாமல் தங்கள் மொத்த முதலீடுகளின் மாற்றுப் பாதுகாப்பாகவும், நில மதிப்பின் வழியான வருவாய் மற்றும் வாடகையிலிருந்து பெறப்படும் லாப நோக்கங்களுமே இந்த முதலீடுகளின் முக்கியக் காரணிகள். நிலத்தின் மீதான

கட்டுப்பாடும், உடைமையும் உரிமையும் விவசாயிகளிடமிருந்து பிடுங்கப்பட்டு இது போன்ற ஒட்டுண்ணி நிதி மையங்களுக்கு கை மாறியதுதான் இந்த முதலீடுகளின் விபரீத பலமும் பலனும்.

இதனால் இன்று உலகக் கிராம மக்கள் மிகப் பெரிய சீரழிவுகள் மற்றும் சிக்கல்களுக்குள் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர். உலகின் 70%த்திற்கும் அதிகமான விவசாய விளைநிலங்கள் ஒரே ஒரு 1 சதவீத பண்ணை நில உரிமையாளர்களிடம் தக்க வைக்கப்பட்டிருப்பதே விவசாய விளைநிலங்கள் மிகத் தீவிரமான ஏகபோக உடமையாக்கலுக்கு உள்ளாகியிருப்பதற்கான சான்று. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் மாத்திரம் 65 மில்லியன் ஹெக்டேர் நிலம், நிலப் பரிமாற்றங்கள் வழியாக விவசாயிகளிடமிருந்து அந்நிய மற்றும் பன்னாட்டு முதலீட்டாளர்களின் கைகளுக்கு மாறியிருக்கின்றது. நிலம் மற்றும் வளங்களின் பறிப்பும், ஊக நிதி வணிகச் சூதாட்டத்தின் காரணமான உணவுப் பொருட்களின் விஷ விலை உயர்வும் உலகப் பட்டினி நிலவரத்தை உந்தித் தள்ளுவதினால் உலகெங்கிலும் 2.4 பில்லியன் மக்கள் உணவுப் பாதுகாப்பின்மை வளையத்திற்குள் சிறைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

பன்னாட்டு நிதியம் மற்றும் உலக வங்கியின் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களுக்கு எதிரான கிராம மக்களின் எழுச்சியும் போராட்டங்களும் இந்த ஏகாதிபத்திய நிதி நிறுவனங்களின் 80 ஆண்டு கால இருத்தல் நெடுகிலும் தொடர்ந்து கொண்டதானிருக்கின்றன. கிராம மக்களின் இயக்கங்கள் மற்றும் அவர்களுடன் போராளிகளும் இணைந்த “உணவு, நிலம், பருவநிலை நீதிக்கான உலக மக்களின் முன்னணி” தொடர்ந்து இந்தப் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கும். பசி, பெருந்திரள் வெளியேற்றம் மற்றும் அழிவற்ற ஒரு எதிர்காலத்தை உறுதி செய்ய பன்னாட்டு நிதியத்தையும், உலக வங்கியையும் முடக்குவது அவசியமாகின்றது; அந்த நடவடிக்கைதான் உணவுத் தன்னிறைவு இறையாண்மை, மக்கள் விவசாயச் சூழல், நியாயமான நிலவுடமைச் சீர்திருத்தம் மற்றும் பருவநிலை நீதி ஆகியவற்றை முன்னெடுக்க உத்தரவாதமாக்கும்.

Courtesy : Countercurrents.org

80 years is enough; Fight for food, land and climate justice! Shut-down the IMF-World Bank - by PCFS

கட்டுரையாளர்: மொழிபெயர்ப்பாளர்

விழுதுகள் ஆளுமைகளுடன் உரையாடுவோம்

தமிழக பள்ளிக் கல்வித்துறை பொதுப்பள்ளிகளை வலுவாக்கும் நோக்கோடு எடுத்த பல்வேறு முன்னெடுப்புக்களில் “விழுதுகள் ஆளுமைகளுடன் உரையாடுவோம்” என்ற நிகழ்வு கடந்த 2ஆம் தேதி தமிழகமெங்கும் நடைபெற்றது. பொதுவாக மக்கள் அமைப்புக்களை வலுவாக்கும் எந்த அரசுச் செயல்பாடுகளையும் வரவேற்பவன் என்ற முறையில் இந்த நிகழ்வும் அதில் ஒன்றாக இருந்த காரணத்தால் அதில் நான் கலந்து கொண்டேன். என் சொந்த ஊரில் (பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவில் உள்ள தம்பிக்கோட்டை மேலக்காடு) உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் நடந்த நிகழ்வுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்குதான் நான் என் பள்ளிப் படிப்பை ஆரம்பித்தேன். அந்தப் பள்ளியில் நிகழ்ந்த விழாவில் பங்கேற்பது என்பது ஓர் உணர்வுபூர்வச் செயலாக இருந்தது எனக்கு. அங்கு சென்று மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பஞ்சாயத்துத் தலைவர், பெற்றோர், ஆசிரியர் கழகத் தலைவர், பள்ளி மேலாண்மைக் குழுத் தலைவர், உறுப்பினர்கள், ஊர் புரவலர்கள், பெற்றோர்கள் என அனைவரையும் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு ஒரு கற்றல் வாய்ப்பாகவே இருந்தது. கிராமங்களுக்குச் செல்வதும், அங்கு மக்களைச் சந்தித்து உரையாடுவதும் என் தொடர் பணியாக இருப்பதால் என் சொந்த ஊர் சென்று மக்களைச் சந்திப்பது என்பது எனக்கு ரெட்டிப்பு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது.

என் சொந்த ஊர், என்னை பெருமையாகப் பார்க்கும் ஊர், உறவினர்கள் அனைவரும் பெரும் வரவேற்பைத் தந்தனர். ஆசிரியர்கள் அனைவரும் அங்குள்ள குழலை விவரித்தனர். கிராம மக்களின் உளவியல் எனக்குப் புதிதல்ல. எனவே பொதுப்பள்ளியில் நிலை என்ன என்பது புரிந்தது. அது ஏழைகளுக்கான பள்ளி. ஏழைகளின் வாழ்வுச் சூழல்போல் தான் அந்தப் பள்ளியும் இருக்கும். அப்படித்தான் இருந்தது. ஒரு ஆசிரியை வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். பெற்றோர் ஆசிரியர்

சங்கத் தலைவர் என்னை அறிமுகம் செய்தார். அது முடிந்தவுடன் என்னை பேசுமாறு அழைத்தனர். முதலில் மாணவர்களிடம் ஒருசில கேள்விகளைக் கேட்டேன். ஒன்று. இங்கு வந்திருக்கும் மாணவர்கள் யாராவது காலனி அணியாமல் வந்திருக்கின்றீர்களா? என்றேன். ஒருவர்கூட கை தூக்கவில்லை. இரண்டு. இங்கு வந்திருப்போரில் யார்யார் வீட்டிலெல்லாம் கழிப்பறை இல்லை? என்றேன். யாரும் கை தூக்கவில்லை. மூன்று. யார் யார் வீட்டிலெல்லாம் மின் வசதி இல்லை என்றேன். யாரும் கை தூக்கவில்லை, நான்கு யார் யார் வீட்டிலெல்லாம் குடிதண்ணீர் வேண்டுமளவுக்கு கிடைக்கவில்லை என்றேன், அதற்கும் யாரும் கை தூக்கவில்லை; ஐந்து யார் யார் வீட்டிலெல்லாம் மூன்று வேளை உணவு என்பது மிகப் பெரும் போராட்டத்திற்குப் பிறகு கிடைக்கிறது என்றேன், யாரும் கை உயர்த்தவில்லை. ஆறு, யார் யாரெல்லாம் காலையில் வீட்டில் தாய் தந்தை கூறுகின்ற வேலைகளைச் செய்து விட்டுத்தான் நாங்கள் பள்ளிக்குடம் வரமுடியும் என்றேன், யாரும் கை தூக்கவில்லை, ஏழு, காலையில் 6 மணிக்கு முன் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து விடுவேன் என்று கூறுவோர் கை உயர்த்துங்கள் என்றேன். யாரும் கை உயர்த்தவில்லை. எட்டு, யார் யார் வீட்டிலெல்லாம் ஆன்ராய்டு செல்போன் இல்லை எனக் கேட்டேன், யாரும் கை உயர்த்தவில்லை. அருகில் அமர்ந்திருந்த ஆசிரியர் கூறினார், அனைத்தும் எல்லோர் வீடுகளிலும் இருக்கின்றன என்றார்.

சமூகத்தில் கல்வி ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைக்கான வெளிச்சத்தைக் காட்ட வேண்டும். ஒரு பொறுப்புமிக்க குடும்பமாக, குடும்பமாக வாழக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். கல்வி சமூகத்திற்கான மனிதராக உருவாக்க வேண்டும். அது மட்டுமன்று அந்தக் கல்வி என்பது குடும்பத்திலும் நடைபெற வேண்டும். தாயும் தந்தையும் தான் முதல் ஆசிரியர்கள். முதலில் அவர்கள் குடும்பத்தில் பொறுப்புள்ளவர்களாக குழந்தைகளை வளர்க்க வேண்டும். நற்பண்புகள் கொண்டவராக வளர்த்தெடுப்பது, தாயும் தந்தையும் தான். நம் ஆசைகளை அளவு கடந்து அவர்கள்மேல் திணிக்கக் கூடாது.

நான் இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்டது எதற்காக என்றால் புள்ளி விவரம் சேகரிக்க அல்ல. நான் உங்களிடம் கேட்ட அத்தனை வசதிகளும் நான் படித்த காலத்தில் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இன்று உங்களுக்கு வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் உங்களிடம் இருக்கிறது. அன்று எங்கள் குடும்ப வாழ்வாதாரம் விவசாயம், மற்றும் கறவை மாடுகள் வளர்த்து பால் விற்பனை செய்வது, அதில் எனக்கு ஒரு பங்கு இருந்தது. காலை எழுந்து மாட்டுக்கு தீவனம் வைத்து பால் கறந்தபின் டிக்கடைக்கு பால் கொண்டு கொடுக்க வேண்டும். அதிகாலையில் எழுந்ததிலிருந்து வீட்டு வேலைகள் பார்த்து முடித்துவிட்டு அதன்பின்தான் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டும்.

என் தாய் தந்தை தருகின்ற வேலைகளை முடித்துவிட்டு அதன் பிறகு வீட்டில் இருக்கின்ற பழைய சோறு தருவார்கள் அதை உண்டுவிட்டு பள்ளிக்குச் சென்று படித்தேன். என் கற்றல் என்பது பல இடங்களில் நடந்தது. என் வீட்டில் என் தாய் தந்தையர் தரும் பணிகளைச் செய்து தன்னம்பிக்கை பெற்றேன். குடும்பத்தில் நானும் ஒரு பொறுப்புமிக்கவனாக குடும்பத்திற்கு பாரமாக இல்லாமல் வாழ்ந்து வந்தேன். பள்ளியில் வந்தவுடன் வகுப்பறை பெருக்குவது முதல் வேலை. அனைவருக்கும் குடிக்க தண்ணீர் குடிநீர் ஊரணியிலிருந்து எடுத்து வந்து பாணையில் ஊற்றி வைக்க வேண்டும். அப்பொழுதும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறைதான். அப்பொழுது ஆசிரியர் இல்லாத நேரத்தில் நான்தான் வாய்ப்பாடு சொல்லித் கொடுப்பேன். திருக்குறள் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். அதையும் நான் அன்று செய்தேன். நான் இந்தப் பள்ளியில் படித்தபோது அனைத்து ஆசிரியர்களின் செல்லப் பிள்ளையாக இருந்தேன். எந்த ஆசிரியரும் என்னை அடித்தது கிடையாது, அப்போது ஆசிரியர் அடிப்பார்கள் மாணவர்கள். ஆசிரியர்களைக் கண்டு அஞ்சுவார்கள். ஆனால் நான் என்றும் அஞ்சியதே கிடையாது. அதேபோல் எங்கள் கிராமத்தில் இருந்த வயதானவர்கள் என்னிடம் வேலை

வாங்குவார்கள். காரணம் நான் அனைவர் சொல்வதையும் கேட்பேன் என்பதால். அவர்களிடம் கற்றுக் கொண்டது ஏராளம். எளிமையாக இருக்க வேண்டும், சிக்கனமாக இருக்க வேண்டும், கடுமையாக உழைக்க வேண்டும், ஒழுக்கமாக இருக்க வேண்டும், நாணயமாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கற்றுக் கொண்டது என் தாய் தந்தையரிடம். மானுட வாழ்வு மற்றவருக்காக வாழ்வது என்பதை நான் சமூகத்தில் கற்றுக் கொண்டேன். வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவது கல்விதான். அது பள்ளிக் கல்வி அல்ல, அது வாழ்க்கை கல்வி. அது குடும்பத்தில், சமூகத்தில் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படித்தான் அன்று நான் கல்வி கற்றுக் கொண்டேன்.

இன்று பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை கல்விக்கூடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு கல்விக்கூடம் அவர்களை உயர்த்த படிப்புக்கள் படித்து வெளிநாடு சென்று சம்பாதித்து வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கி, ஆடம்பர வாழ்வு வாழ, அனைவரும் பெருமைப்பட வாழத் தேவையான மதிப்பெண்கள் பெற வழிவகை செய்து தரவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றனர். இதன் விளைவு சுய நலம் பேணும் மனிதர்களாக கல்வி உருவாக்கி விட்டது. சமூகத்தில் கல்வி ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைக்கான வெளிச்சத்தைக் காட்ட வேண்டும். ஒரு பொறுப்புமிக்க குடும்பமாக, குடும்பமாக வாழக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். கல்வி சமூகத்திற்கான மனிதராக உருவாக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல அந்தக் கல்வி என்பது குடும்பத்திலும் நடைபெற வேண்டும். தாயும் தந்தையும் தான் முதல் ஆசிரியர்கள். முதலில் அவர்கள் குடும்பத்தில் பொறுப்புள்ளவர்களாக குழந்தைகளை வளர்க்க வேண்டும். நற்பண்புகள் கொண்டவராக வளர்த்தெடுப்பது, தாயும் தந்தையும் தான். நம் ஆசைகளை அளவு கடந்து அவர்கள்மேல் திணிக்கக் கூடாது. என்மேல் என் தாயோ தந்தையோ நான் எப்படி வரவேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கவில்லை. ஆனால் எப்படிப்பட்ட

மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்பதை மட்டும் போதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நம் குழந்தைகள் குடும்பத்தில் பொறுப்புமிக்க குழந்தைகளாக செயல்பட பெற்றோர்கள் அவர்களை எல்லா குடும்பச் செயல்பாடுகளிலும் பங்கேற்க வைக்க வேண்டும். ஆக குடும்பம் பொறுப்புமிக்கதாக இருந்து அங்கு ஒரு கற்றல் நடைபெற வேண்டும். நல்ல குடும்பத்தில் வாழ்க்கைக் கல்விக்கான புத்தகங்களை வாங்கி நாமும் படித்து நம் குழந்தைகளையும் படிக்க வைக்கும்போது, நம் இல்லம் செம்மைப்படும். நம் வீடு தூய்மையாக இருக்கும். நம் இல்லத்தில் அனைவரும் இயங்கிக் கொண்டேயிருப்பது அனைவரையும் சோம்பித் திரியாது செயல்பாட்டில் சுறுசுறுப்பாக வைத்திருக்கும். குடும்பத்தில் சச்சரவின்றி கருத்துப் பரிமாறி முடிவெடுக்கும் பக்குவம் வந்துவிடும்.

பள்ளிக்கூடம் என்பது பொதுமக்கள் சொத்து. அதைப் பாதுகாப்பது மேம்படுத்துவது சமூகத்தின் முக்கியக் கடமையாகும். நல்ல கல்விக்கூடம் நல்ல குழந்தைகளை உருவாக்கும், அவர்கள் குடும்பத்திற்கு சமூகத்திற்கு சொத்தாக மாறுவார்கள். நன்கு படித்து ஒழுக்கமுள்ளவர்களாக அவர்கள் மாறும்போது அவர்கள்தான் சமூக மாற்றத்திற்கு மேம்பாட்டிற்கு உறுதுணையாகச் செயல்படுவார்கள். எனவே பொதுப்பள்ளிக் கூடங்களை பாதுகாப்பது பொதுமக்களின் கடமையாகும். அது ஒரு கூட்டுப் பொறுப்பு. அதில் பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு பங்கு உள்ளது, பஞ்சாயத்தில் உள்ள கல்விக் குழுவிற்கு ஒரு பங்கு உள்ளது, பெற்றோர் ஆசிரியர் குழுவிற்கு ஒரு பங்கு உள்ளது, பள்ளி. மேலாண்மைக் குழுவிற்கு ஒரு பங்கு உள்ளது. ஒரு பள்ளி எப்படி செயல்படுகிறது, எந்த சூழலில் இயங்குகின்றது, என்னென்ன தேவைகளுடன் இருக்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்து அதைச் சரி செய்வது அனைவரின் கடமையாகும்.

இன்று பொதுச் சொத்துக்கள் சீரழிவதற்கு அரசாங்கம் காரணம் அல்ல. பொதுமக்களாகிய நாம்தான் காரணம். பொதுச் சொத்துக்கள் அல்லது பொது நிறுவனங்கள் என்பது மக்களின் அமைப்புக்கள் நிறுவனங்கள். அவைகளை அரசாங்கம் உருவாக்குகின்றது. அதை கண்காணிப்பது, பாதுகாப்பது, இயங்க வைப்பது மக்களின் கையில் உள்ளது. ஆனால் இன்றைய

உளவியல் அவை அனைத்தும் அரசாங்க நிறுவனம் என்று எண்ணிச் செயல்படும் நிலைதான் பொது நிறுவனங்கள் பாழ்படுவதற்குக் காரணம்.

அதேபோல் ஆசிரியர்கள் ஒரு காலத்தில் தான் எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகின்றோம் என்று எண்ணிச் செயல்படவில்லை. எனக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தவர்கள் அனைவரும் ஏழை ஆசிரியர்கள். எங்களைக் கண்டித்தார்கள், அடித்தார்கள், ஆனால் பாரபட்சம் இன்றி பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். வசதிகள் அற்று இருந்த சூழலில் எங்களை நன்கு படிக்க வைத்தார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளும் எங்களுடன் படித்தார்கள். அவர்கள் அதிக நேரம் உழைத்தார்கள். எங்கள் மேல் கரிசனம் கொண்டார்கள். நாம் நமக்காக வாழ்வது மானுட வாழ்வு அல்ல. அறிவு என்பது செயலுக்குப் பயன்பட வேண்டும். இல்லை என்றால் அது அறிவே இல்லை என்றான் அரிஸ்டாட்டில். எனவே நமது அறிவு சமூகத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு கிடைத்த வாய்ப்பு என்பது மிகப்பெரிய சமூக மாற்றத்தை நிகழ்த்தும் வாய்ப்பு. அதை உணர்ந்து என் பள்ளி என் பொறுப்பு என்ற அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் செயல்பட்டு வரலாற்றில் நாம் வாழ வேண்டும். இன்று என்னால் எனக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த ஆசிரியர்களின் பெயர்களைக் கூற முடிகிறது. அவர்கள் என் நெஞ்சத்தில் வாழ்கிறார்கள். எனவே நாம் சம்பளத்திற்கு பணி செய்யும் கூலித் தொழிலாளி அல்ல, சமூக மாற்றத்திற்குச் செயல்படும் தலைவர்கள் என்ற உணர்வுடன் செயல்பட வேண்டும். மாணவர்கள் நமக்கு நல்ல சொத்து. அவர்களை நம் பணிக்கு பயன்படுத்த முடியும். நற்பண்பு உள்ளவர்களை, தனித்திறன் உள்ளவர்களை, அவர்களை நம்முடன் இணைத்துக் கொண்டு செயல்பட்டால் மிகப் பெரிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வரலாம்.

அதற்கு நமக்கு ஒரு கடப்பாடு வேண்டும், ஆர்வம் வேண்டும். இதை அரசாங்கம் நமக்கு கூறத் தேவை இல்லை. பொதுவாக மேல் அதிகாரிகள் இட்ட ஆணையை நிறைவேற்றுவவர்கள் ஊழியர்கள். நாமே பொறுப்பேற்று நம் செயல்திறனைக் கூட்டி செயல்படுபவர்கள் தலைவர்கள். அதற்கான மன நிலையில் ஆசிரியராகிய நாம் ஒவ்வொருவரும்

இன்று பொதுச் சொத்துக்கள் சீரழிவதற்கு அரசாங்கம் காரணமன்று. பொதுமக்களாகிய நாம்தான் காரணம். பொதுச் சொத்துக்கள் அல்லது பொது நிறுவனங்கள் என்பது மக்களின் அமைப்புக்கள் நிறுவனங்கள். அவற்றை அரசாங்கம் உருவாக்குகின்றது. அதைக் கண்காணிப்பது, பாதுகாப்பது, இயங்க வைப்பது மக்களின் கையில் உள்ளது.

செயல்பட வேண்டும்.

ஊரில் பெரிய தனவந்தர்கள் இருக்கின்றார்கள், வணிகர்கள் இருக்கின்றார்கள், படித்த இளைஞர்கள் இருக்கின்றார்கள், வெளிநாடுகளில் வேலை செய்து பொருள் ஈட்டுபவர்கள் இருக்கின்றார்கள். பணி ஓய்வுக்குப்பின் தன் சொந்த ஊர் வந்து ஓய்வு நாட்களைக் கழிக்கும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள், பொறியியல் வல்லுனர்கள் எனப் பல்வேறு தரப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்களை அணுகி பள்ளி மேம்பாட்டுக்கு உதவி கேட்டால் யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். அப்படி நிதி திரட்டி தனியார் பள்ளிகள் போல் எல்லா வசதிகளுடன் செயல்படக்கூடிய பள்ளிகளை நான் மோப்ரி பாளையத்தில், கோட்டங்கி பாளையத்தில் முத்துகாபட்டியில், கம்பூரில், பார்த்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். இதற்குத் தேவை ஒரு முனைப்பு அவ்வளவுதான்.

எதற்கும் நிதி தேவை என்று பலர் நிதி வரவில்லை என்று வாழா இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நிதி இல்லாமல் மக்களின் பங்களிப்போடு செய்ய நூற்றுக்கணக்கான பணிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கின்றன. அதை இனம் கண்டு செயல்பட்டால் நாம் வாழும் இடம்தான் சொர்க்க பூமி. இன்று அதை நாம் வெளிநாடு சென்று பார்த்து மகிழ்கின்றோம். இதை நம்மால் உருவாக்க முடியும் நாம் முனைந்தால். பிச்சை எடுத்து பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கிய வரலாறு இந்தியாவில் உண்டு. தான் சேர்த்த சொத்துக்களை எல்லாம் தந்து கல்விக் கழகத்தை உருவாக்கி நாட்டுக்கு அர்ப்பணித்த வரலாறு உண்டு. இன்று நாம் செய்ய வேண்டியது சிறு முயற்சி. பொதுப்பள்ளி பாதுகாப்பு, மேம்பாடு. நிதி என்பது யாரிடமும் அதுவாக வந்து சேராது. அதைத் தேடி நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். தேடினால் கிடைக்கும், தட்டினால் கிடைக்கும், இதை நான் பல ஊர்களில் பார்த்து வருகிறேன். எனவே பொதுப்பள்ளியைப் பாதுகாக்க நாம் முயல் வேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்தேன்.

என் உரை முடிந்ததும், அங்கு கூடி இருந்த பெற்றோர்கள், மாணவர்களிடம் நான் நிகழ்த்திய உரையில் உங்களுக்கு ஏதாவது கருத்து இருக்கிறதா என்ற கேள்வியை முன் வைத்து இரண்டு மாணவர்களிடம் கருத்துக் கேட்டேன். ஒரு மாணவி கூறினார், பள்ளி மேம்பாட்டில் எங்களுக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கிறது என்பதை இன்றுதான் உங்கள் உரையின் மூலம் கேள்விப்படுகிறேன். இனிமேல் மாணவர்கள்

நாங்கள் இணைந்து பள்ளிக்காக எந்தப் பணியைத் தந்தாலும் செய்திடுவோம் என்றார். அடுத்து ஒரு மாணவி கூறினார், கல்வி என்பது கல்விக்கூடத்தில் மட்டுமல்ல, வீட்டிலும் இருக்கிறது, தாய் தந்தையருடன் செயல்படும்போது எங்கும் கற்றல் நிகழ்கிறது என்பதை இங்குதான் கற்றுக் கொண்டேன், இனிமேல் ஏதாவது செய்ய முடிந்த பணிகளையெல்லாம் என் அம்மாவுடன் அப்பாவுடன் செய்வேன் என்று கூறினார்.

அதனைத் தொடர்ந்து பெற்றோர்களிலிருந்து ஒரு அம்மையார் எழுந்து நான் சென்னையில் படித்து வளர்ந்தவள், இந்தக் கிராமத்திற்கு மணமாகி வந்தவள். இங்கு நன்கு படிக்கும் மாணவிகள், பள்ளியை விட்டுச் சென்ற பிறகு சிலர் படிக்கச் சென்று விடுகின்றனர், பலர் வீடுகளில் தேங்கி விடுகின்றனர். படிக்கச் சென்றவர்களும் சரி வீடுகளில் தேங்கியவர்களும் சரி ஒரு காலத்திற்குப் பிறகு பொதுத்தளத்திற்கு வருவதில்லை, வரமுடியவில்லை. மீண்டும் அவர்கள் குடும்பத்திற்குள் சிக்க வைக்கப்படுகின்றனர். மிகச் சிறந்த ஆளுமைகளாக வரவேண்டிய பெண்கள், இன்று குழந்தைகளைச் சுமந்து கணவருடன் வரும்போதுதான் தெரிகிறது இந்தச் சமூகம் எவ்வளவு அறிவை இழக்கிறது என்று. இதனை முதலில் உடைக்க வேண்டும். எனவே இதற்கான ஒரு பார்வையை நம் பெண் குழந்தைகளுக்குத் தரவேண்டும் என்று கூறினார். இதை ஏன் நீங்கள் பள்ளியில் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டேன். நிச்சயம் செய்ய தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறினார். அடுத்து நான் எழுதிய நூல்களில் தமிழில் எழுதிய பதிமூன்று நூல்களை பள்ளிக்கு ஆசிரியர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு என் உரையை நிறைவு செய்தேன்.

அந்த நிகழ்வு முடிந்தபின் என் உறவினர்கள், நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள் அனைவருடனும் பேசியபோது ஓர் உளவியலைப் பார்க்க முடிந்தது. ஊருக்காக தனியே ஏதாவது செய்யலாம் என்று எண்ணியவர்கள் ஒருங்கிணைந்து ஊரை மேம்படுத்த வேண்டும். இந்த ஊரின் மேம்பாடு என் பொறுப்பு என்ற உணர்வு இன்றி இருப்பதுதான் இவ்வளவு வாய்ப்புக்கள் இருந்தும் ஊர் மேம்பாடதற்குக் காரணம் என்பதை அறிய முடிந்தது. இன்றைக்குக் கிராமத்திற்குத் தேவை மக்கள் ஒருங்கிணைப்பு, ஒத்த உணர்வுடன் ஒரு கூட்டுச் செயல்பாடு. பணம் அல்ல, பொதுமக்கள் பங்கேற்பு.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

200,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய மிகை-குரோமசோம் சிறுமி

அகழாய்வு வெளிப்படுத்தும் நோய்க்குறி வரலாறு

நியாண்டர்தால் மனிதர்கள், இன்றைய மனிதர்களுக்கு (Modern Human) முந்தைய மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இன்றைய மனிதர்களுடன் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். இன்றைய மனிதர்களுக்கு மிக நெருக்கமான மனித இனமும் ஆவார்கள். நியாண்டர்தால் மனித இனம், 400,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆசியா, ஐரோப்பா கண்டங்களில் பரவி வாழ்ந்த மனித இனம். அந்த மனித இனத்தைச் சேர்ந்த ஆறுவயது பெண் குழந்தையின் காது எலும்பு ஸ்பெயின் நாட்டின் ஒரு குகையில் நடைபெற்ற அகழாய்வில் கிட்டியிருக்கிறது.

அக்குழந்தைக்கு மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு (down syndrome) இருந்ததும், அக்குழந்தையை அன்றைய நியாண்டர்தால் மனிதர்கள் பரிஷுடன் கவனித்துக்கொண்டனர் என்பதும் ஆய்வில் தெரியவந்துள்ளது. மாத்திரமல்ல, நியாண்டர்தால் மனிதர்களிடம் மற்றவர்களுக்கு உதவும் குணம் (altruistic behavior) இருந்ததற்கான சான்றாகவும் அது பார்க்கப்படுகிறது. காரணம், நோயுற்ற அக்குழந்தையைப் பராமரிப்பதில் குழந்தையின் தாய்க்கு மற்ற குழவினரும் உதவிசெய்திருக்கின்றனர் என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆய்வாளர்கள், அக்குழந்தைக்கு 'டினா' (Tina) என்று பெயர் சூட்டியுள்ளனர். டினா, ஆறு வயதுவரையிலும் வாழ்ந்திருக்கிறாள்.

ஸ்பெயினில் உள்ள அல்கலா பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் மெர்சிடீஸ் கோண்டே (Prof. Mercedes Conde, University of Alcala in Spain) தலைமையிலான ஆய்வுக்குழுவின் டினாவின் காது எலும்பைக் கண்டெடுத்து அதன் காலத்தைக் கணித்து, அது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த நியாண்டர்தால் மனிதர்களின் வாழ்வியலையும் ஆய்வுசெய்திருக்கின்றனர். அவர்களது இப்புதிய கண்டுபிடிப்பை ஜூலை 26, Science Advances என்னும் அறிவியல் ஆய்விதழ் வெளியிட்டுள்ளது.

1989-ஆம் ஆண்டிலேயே காது எலும்பு தோண்டி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த காலகட்டத்தில் அந்த எலும்பு விலங்கு எச்சங்களுடன் கலந்திருந்ததால் ஆய்வாளர்கள் பார்வையில் படாமலேயே இருந்திருக்கிறது. காது எலும்பு கண்டெடுக்கப்பட்ட குகையில் கிடைத்த நியாண்டர்தால் மனித எச்சங்களின் காலம் 273,000 முதல் 146,000 ஆண்டுகள் இடைவெளிக்கு உட்பட்டவை என்று கணக்கிடப்பட்டது.

காது எலும்பு நுண்-சி.டி. வரிக்கண்ணோட்டம் கொண்டு (micro C.T. scan) ஆய்வுசெய்யப்பட்டு, அதன் முப்பரிமாணப்படம் (3-D model) உருவாக்கப்பட்டு ஆய்வுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு (down syndrome) என்றால் என்ன ?

மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு என்பது மரபணு பிறழ்வு (genetic disorder) காரணமாக ஏற்படுவது. செல்-பிரிதலின்போது புதிய குரோமசோம்கள் நகலெடுக்கப்படுகின்றன. அப்படி நகலெடுக்கப்படும்போது, அரிதான நிகழ்வாக, குரோமசோம்-21-இன் ஒரு நகல் கூடுதலாக எடுக்கப்படுவதே 'மிகை-குரோமசோம்' குறைபாடு ஆகும். இப்படி உருவாகும் குரோமசோம்-21 இன் கூடுதல் நகல் குழந்தையின் வளர்ச்சியிலும், உடல் அமைப்பிலும் பிறழ்வுகளை உருவாக்கிவிடுகிறது. ஆரம்பக் கட்டத்தில் அடையாளம் கண்டு, அதற்கான தீர்வுகளை முன்னெடுத்தால் குழந்தைகளும், பெரியவர்களும் நிறைவான வாழ்வு வாழ்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் உண்டு.

அறிகுறிகள் (symptoms) :

மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு உள்ள ஒவ்வொரு நபரும் தனித்துவமானவர்கள். அதாவது, ஒருவரைப்போல் மற்றவர் இருப்பதில்லை. அறிவுத்திறன் குறைபாடு, வளர்ச்சிக்குறைபாடு

ஆகியவை ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் குறைவாகவோ, கூடுதலாகவோ, மிகவும் கடுமையாகவோ இருக்கலாம். சிலர் நல்ல உடல் நலத்துடன் இருக்கும் அதேவேளையில் வேறுசிலருக்கு இதயநோய் போன்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான நோய்க்கூறுகள் இருக்கலாம். மிகை-குரோமசோம் குறைபாடுகொண்டவர்களின் முகத்தோற்றம் தனித்துத் தெரியும் விதத்தில் அமைந்திருக்கும்.

பொதுவான சில தோற்றங்கள்:

குட்டையான முகம், சிறிய தலை, குட்டைக்கழுத்து, துருத்திக்கொண்டிருக்கும் நாக்கு, மேல்நோக்கி சரிந்திருக்கும் கண் இமைகள், சிறிய காது மடல்கள், இறுக்கமில்லா தசைகள், அகலமான குட்டையான கைகள். உள்ளங்கையில் ஒற்றை ரேகை, நீளம் குறைந்த விரல்கள், கைகள், கால்கள். மிக அதிக அளவில் தளர்ச்சி, கருவிழியில் நுண்ணிய வெண்புள்ளிகள், குட்டை உருவம்.

அறிவுத்திறன் குறைபாடு:

மிகை-குரோமசோம் குறைபாடுகொண்ட குழந்தைகளின் அறிவுத்திறன் குறைந்திருக்கும். பேச்சு காலதாமதமாகவே வரும். குறுகியகால, நீண்டகால நினைவாற்றல் பாதிக்கப்படும்.

மருத்துவரை எப்போது அணுகவேண்டும் ?

குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்பு அல்லது பிறக்கும்போது மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு கண்டறியப்படுகிறது. என்றாலும், வயிற்றில் வளரும் குழந்தைபற்றி அறியவிரும்பினால் மருத்துவரிடம் கேட்கலாம்.

நோய்க்கூறுக்கான காரணிகள் :

மனித உடல், செல்களால் (cell) ஆனது. ஒவ்வொரு செல்லிலும் 23 குரோமசோம் இணைகள் (chromosome pairs) இருக்கும். ஒவ்வொரு குரோமசோம் இணையிலும், ஒரு குரோமசோம் தந்தையிடம் இருந்தும், மற்றொரு குரோமசோம் தாயிடம் இருந்தும் வருகிறது. ஒவ்வொரு செல்லும் இரண்டாகவும், இரண்டு நான்காகவும், நான்கு எட்டாகவும் இப்படியே பிரிந்துப் பெருகும் (cell division and cell multiplication).

ஒவ்வொரு குரோமசோம் இணைக்கும் குறிப்பிட்ட செயல்களும் உண்டு. அந்தவகையில் குரோமசோம்-21, 200 முதல் 300 வரையிலான மரபணுக்களைக் (genes) கொண்டிருக்கின்றது. இவை புரோட்டின் உற்பத்திக்கான ஆணைகளைப் பிறப்பிக்கின்றன. உற்பத்தியாகும் புரோட்டீன்கள்

உடலில் பலவிதமான செயல்களுக்குக் காரணம் ஆகின்றன.

செல் பிரியும்போது, தாய்செல்லில் இருந்த உயிரியல் தரவுகள் அனைத்தும் செய்செல்களில் அப்படியே நகலெடுக்கப்படும். அப்படியான ஒரு செல் பிரிதலில் நகலெடுத்தலில் ஏற்படும் பிழைகாரணமாக 21-வது குரோமசோம் இரண்டாகப் பிரிவதற்குப் பதிலாக மூன்றாகப் பிரிந்துவிடுகிறது. அந்த மூன்றாவது குரோமசோம் முழுமையானதாக அல்லது குறையுடையதாக இருந்துவிடுகிறது. அதான் மிகை-குரோமசோம் குறைபாட்டிற்குக் காரணம் ஆகிறது. அதனை ஏற்படுத்துவதாக மூன்று மரபுத்திரிபுகள் உள்ளன. அந்த மூன்றில் ஏதேனும் ஒரு வழியில் மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு உண்டாகலாம்.

குரோமசோம் 21 மூன்றாகப் பிரிதல் (Trisomy-21):

மிகை-குரோமசோம் குறைபாடுகளில் 95 விழுக்காடு இப்படித்தான் ஏற்படுகிறது.

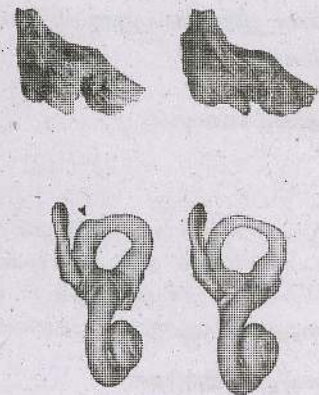

செல்பிரிதலில், இரண்டுக்குப் பதிலாக மூன்று குரோமசோம்-21 உருவாகிவிடுகிறது. தந்தையின் விந்தணு அல்லது தாயின் கருமுட்டை உருவாகி வளரும்பருவத்தில் ஏற்படும் முரணிய செல்பிரிதலால் இப்பிழை உண்டாகிறது.

புள்ளித்தோற்ற செல் குறைபாடு (Mosaic down Syndrome):

இது மிகவும் அரிதானது. ஒருசில செல்களில் மட்டுமே குரோமசோம் 21-இன் மூன்றாவது கூடுதல் நகல் காணப்படும். அதாவது, சரியான செல்களும், தவறான செல்களின் கலப்பாகக் காணப்படும். கருப்பிடிப்பிற்குப் பின்பான காலகட்டத்தில் ஏற்படும் பிழையான செல்பிரிதலால் உருவாகிறது.

குரோமசோம் இடப்பெயர்வதால் உண்டாகும் குறைபாடு (Trans-location Down Syndrome) :

கருப்பிடிப்பிற்கு முன்பாக அல்லது கருப்பிடிப்பின்போது குரோமசோம் 21-இன் ஒரு பகுதி வேறு ஒரு குரோமசோமுடன் ஒட்டியிருப்பதாலும் மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு உருவாகும் வாய்ப்பு உள்ளது. இப்படிப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு வழக்கமான இரண்டு குரோமசோம் நகல்கள்தான் இருக்கும். என்றாலும் ஒரு குரோமசோம் நகல் எந்த குரோமசோமுடன் ஒட்டியிருக்கிறதோ அந்த குரோமசோமின் பண்பும் சேர்ந்துவிடும்.

குழல்காரணமாகவோ, நடத்தை காரணமாகவோ மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு ஏற்படுவதில்லை என்றும் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு மரபுவழி நோயா?

பெரும்பாலும், இது மரபுவழி நோய் அல்ல. கருப்பிடிப்பின் ஆரம்பக்கட்டத்தில் செல்பிரிதலில் ஏற்படும் பிழையே காரணமாக உள்ளது. என்றாலும், குரோமசோம் இடப்பெயர்வு காரணமான மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு பெற்றோர்களிடம் இருந்து பிள்ளைகளுக்குக் கடத்தப்படும் வாய்ப்புக்கள் உண்டு. மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு உள்ள பிள்ளைகளில் 3 முதல் 4 விழுக்காடு பிள்ளைகள் மட்டுமே குரோமசோம் இடப்பெயர்வு காரணமான நோய்க்கு ஆளாகின்றனர். அவர்களிலும் மிகச்சிலரே பெற்றோரிடம் இருந்து பெறுகின்றனர் என்பதால் அவர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிக குறைவு எனலாம்.

குரோமசோம் இடப்பெயர்வு சமநிலையில் இருக்குமானால், தந்தை அல்லது தாய், குரோமசோம் 21-இன் மறு-ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட

மரபுப்பொருளைக் (rearranged genetic material) கொண்டிருப்பார்கள். இதன் காரணமாக அவர்களில் ஒருவருக்கு மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு (down syndrome) இருப்பதற்கான எந்த அறிகுறியும் தெரியாது. ஆனால், அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சமன் செய்யப்படாத குரோமசோமைக் கடத்துவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உண்டு. அப்படிப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு (down syndrome) வருவதற்கான வாய்ப்புக்களும் உண்டு.

எப்படிப்பட்ட பெற்றோருக்கு

மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு (down syndrome) உள்ள பிள்ளைகள் பிறக்கும்:

பெண்ணின் வயது கூடும்போது மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு கொண்ட பிள்ளைகள் பிறப்பதற்கான வாய்ப்பும் கூடுகிறது. காரணம், வயதுமூத்த கருமுட்டைகள் ஒழுங்கற்ற குரோமசோம் பிரிதலைக் கொண்டிருக்கும். பெண்களுக்கு 35 வயதிற்குப்பிறகு அதற்கான வாய்ப்பு கூடுகிறது. ஆயினும், 35 வயதிற்குட்பட்ட பெண்களுக்கு நிறைய குழந்தைகள் பிறப்பதால், நடைமுறையில் அப்படிப்பட்ட பெண்களுக்குத்தான் மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு கொண்ட பிள்ளைகள் பிறக்கின்றன.

ஆண்களும், பெண்களும் மரபுவழியான இடப்பெயர்வு அடைந்த குரோமசோமை அவர்களது குழந்தைகளுக்குக் கடத்தும் வாய்ப்பு உண்டு.

மிகை-குரோமசோம் குறைபாடு கொண்ட ஒரு குழந்தையின் பெற்றோருக்கு இடப்பெயர்வு அடைந்த குரோமசோம் குறைபாடு இருக்குமானால் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் அடுத்த குழந்தை குறைபாடுடன் பிறப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் மிகமிக அதிகம்.

மிகை-குரோமசோம் குறைபாடுகொண்ட குழந்தைகளின் சிக்கல்கள்:

இதயக்கோளாறுகள்:

இக்குறைபாடுகொண்ட குழந்தைகளில் பாதிப்பேருக்கு மேல் ஏதேனும் ஒருவித இதயக்கோளாறுடன் பிறக்கின்றன. அவர்களின் உயிர்வாழும் நாட்கள் எண்ணப்படுகின்றன. அதனால், பச்சிழங்குழந்தையாக இருக்கும்போதே அறுவை மருத்துவம் தேவைப்படுகிறது.

வாயு-குடல் பிரச்சினை:

மூச்சுக்குழல், தொண்டை-இரைப்பை இணைப்புக்குழல், சிறுகுடல், பெருங்குடல், மலக்குடல், மலப்புழை (பூழல்-rectum) ஆகியவற்றில் பிரச்சினைகள் இருக்கலாம். செரிமானக்கோளாறு, நெஞ்செரிச்சல், சிறுகுடல் நோய்-எதிர்ப்பின்மை (celiac disease) போன்றவற்றிற்கு வாயு-குடல் பிரச்சினை காரணமாகலாம்.

நோய் எதிர்ப்பாற்றல் குறைபாடுகள்:

நோய்-எதிர்ப்பு அமைப்புக்களில் குறைபாடுகள் இருப்பதால், தன்னைத்தானே தாக்கும் நோய்-எதிர்ப்புக் கோளாறு (auto-immune disorder), சிலவகை புற்றுநோய், நிமோனியா போன்ற தொற்றுநோய்கள் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

உறக்கத்தில் மூச்சுத்திணைல் :

மென்தகவிலும், எலும்புக்கூடமைப்பிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதால், உறக்கத்தில் மூச்சுத்திணைல் வரும் வாய்ப்புகள் அதிகம்.

மருமன உடல் (obesity) :

மற்றவர்களைவிட, மிகை குரோமசோம் குறைபாடுடையவர்களின் உடல் பருமன் பெரிதாக இருக்கும்.

முதுகெலும்புப் பிரச்சினை:

முதுகெலும்பின் மேற்பகுதியில், கழுத்தின் இரண்டு எலும்புகள் ஒழுங்கற்று இருக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. இதன் காரணமாக தண்டுவுடம் பாதிக்கப்படலாம்.

இரத்தப் புற்றுநோய் :

இக்குறைபாடு உடைய குழந்தைகளுக்கு இரத்தப் புற்றுநோய் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

மறிதி நோய் :

50 வயதிலேயே மறிதிநோய் வந்துவிட்டதற்கான அறிகுறிகள் தெரிய ஆரம்பிக்கும். இவர்களுக்கு ஆழிமர்நோய் (Alzheimer's disease) வருவதற்கான வாய்ப்புகளும் உண்டு.

இதரப் பிரச்சினைகள்:

நாளமில்லாச் சுரப்பிகள் சுரக்கும் ஹார்மோன்களின் அளவு அதிகமாக அல்லது குறைவாக இருப்பதால் தோன்றும் பிரச்சினைகள் (endocrine problem), பற்கோளாறுகள், காது கேட்பதிலும் கண் பார்வையிலும் பிரச்சினைகள், வலிப்புகள் வருவதற்கான வாய்ப்புகளும் உண்டு.

வாழ்நாள் நீட்டிப்பு :

இன்றைய மருத்துவ சூழலில், மிகை-குரோமசோம் குறைபாடுடையவர்களின் வாழ்நாள் அதிகரிக்கத்தக்க வகையில் அதிகரித்திருக்கிறது. 60 வயதுக்கும் கூடுதலாக வாழமுடியும் என்னும் நம்பிக்கை வந்திருக்கிறது.

தடுக்க முடியுமா ?

மிகை குரோமசோம் குறைபாட்டைத் தடுப்பதற்கு எவ்வித வழிமுறையும் இல்லை. குழந்தை பிறந்தால் அதற்கு மிகை குரோமசோம் குறைபாடு வருவதற்கான வாய்ப்புகளைக்கொண்டிருக்கும் பெண்களும், ஏற்கனவே ஒரு குழந்தை மிகை குரோமசோம் குறைபாட்டுடன் பிறந்திருக்கும் நிலையில் மீண்டும் கருத்தரிக்கவிரும்பும் பெண்களும் மரபியல் நிபுணரிடம் (genetic counselor) அறிவுரை பெறவேண்டியது அவசியம்.

மிகை குரோமசோம் குறைபாடு (down syndrome) இப்போது புதிதாக வந்த நோய் அல்ல என்பதும், 200,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக வாழ்ந்த மனித இனத்தினரிடம் காணப்பட்ட ஒரு நோய்தான் என்பதும், அதற்கும் முன்பாக கூட இம்மரபியல் நோய் இருந்திருக்கலாம் என்பதும் இந்த அகழாய்வு வழியாகத் தெரியவருகிறது.

மிகை குரோமசோம் குறைபாடு, செல் பிரிதலில் குரோமசோம் 21-ஐ நகலெடுக்கும்போது கூடுதலாக ஒரு குரோமசோம் 21 நகல் உருவாகிவிடுவதே காரணம் என்பதால், நியாண்டர்தால் சிறுமி டினாவின் டி.என்.ஏ. சோதனை செய்தபிறகே முற்றிலும் உறுதிசெய்யமுடியும் என்றும் ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

மகாவம்சம் : பாலி எழுத்தாக்க மரபு பற்றி பேராசிரியர் மெதகம்பிட்டியே விஜிததம்மவுடனான நேர்காணல்

இறுதியாக வெளிவந்திருக்கிற மகாவம்சத்தின் 6 வது தொகுதியானது 1978 - 2010 வரையான காலத்தைப் பற்றி பேசும் தொகுதி. இரண்டு பாகங்களும் சேர்த்து மொத்தம் ஆயிரத்துநூறு பக்கங்களுக்கு மேல் கொண்டிருக்கும் இத்தொகுதியானது 2016இல் வெளிவந்தது.

ஆட்சியாளர்களின் காலப்பகுதிகள் அரசியல், பயங்கரவாதம், சமூக நலன், கலாசாரம், சமயம், கல்வி, மருத்துவம், வெளியுறவுத்துறை போன்ற தலைப்புகளின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த முதலாவது தொகுதியைத் தவிர எந்த தொகுதியும் தமிழில் இதுவரை வெளிக்கொணரப்பட்டதில்லை. அந்த முதலாவது தொகுதியை மாத்திரம் ஐந்து பேர் தமிழில் கொண்டு வந்துள்ளனர். ஆனால் அவையும் கூட உள்ளதை உள்ளபடி மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிரதிகள் அல்ல. சுருக்கிய பொழிப்புரையாகவோ அல்லது சொந்த விளக்கவுரையாகவோ அமைந்துள்ளவை.

“மகாவம்சம்” தொடர்ச்சியாக 2500 வருட காலமாக எழுதப்பட்டு வருகிறது. 1956 இலிருந்து மகாவம்சத்தை சிங்கள பெளத்தக் குழுவொன்றைக் கொண்டு இலங்கை அரசே எழுதி வருகிறது.

இந்த 6வது தொகுதியானது ஜே.ஆர்.ஜயவர்தன காலம் தொடக்கம் மகிந்த ராஜபக்ச காலம் வரையானது அது. அதாவது ஈழப்போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக உருவெடுத்து முள்ளிவாய்க்கால் முடிவு வரையிலானது.

தமிழர்களின் அரசியல் அபிலாசை, அதற்கான போராட்டம், பற்றிய அரசின் கொள்கை என்ன? வியாக்கியானம் என்ன? இதற்கு அரசு வினையாற்றிய விதம் என்பவற்றை அறிவதற்கு இந்த தொகுதியை ஆராய்வது முக்கியம். இத்தொகுதி இந்த செப்டம்பர் மாதம் தமிழில் வெளிவருகிறது.

இத்தொகுதி நூறுக்கும் மேற்பட்ட சிங்கள அறிஞர்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதனை பாலியில் மொழிபெயர்த்த ஐந்து பேரைக் கொண்ட அணிக்கு தலைமை தாங்கியவர் பேராசிரியர் மெதகம்பிட்டியே ‘விஜிததம்ம தேரர்’.

அவர் பௌத்த பாலி மொழி பேராசிரியர் என்பதோடு இலங்கையில் பாலி மொழி பற்றிய முதன்மையான அறிஞராக அறியப்படுபவர். சமீபத்திலும் மியான்மாரில் அவரது பாலி மொழி சேவையை கௌரவிக்குமுகமாக விருது வழங்கப்பட்டது.

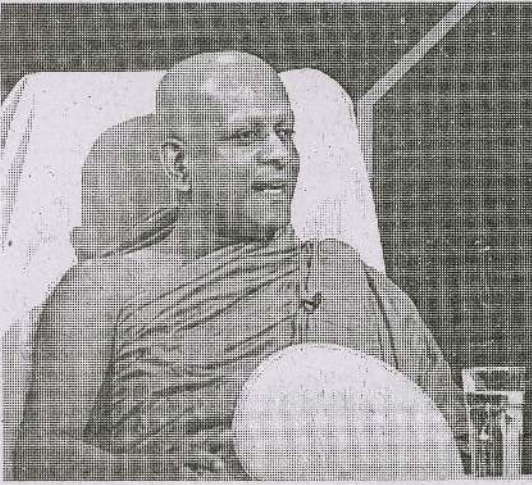
கடந்த ஆண்டு நான் லண்டனில் பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் எனது ஆய்வுக்கான ஆவணங்களை தேடிச் கண்டெடுத்துக் கொண்டிருந்த நாட்களில், ஒரு நாள் பேராசிரியர் விஜித தேரரை அங்கே கண்டேன். அவர் ஒரு பழைய பாலி ஓலைச்சுவடியில் இருந்து குறிப்புகளை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

அங்கே அவரோடு அறிமுகமாகிய சில நொடிகளில் அந்த ஓலைச்சுவடியை இலகுவாக பிரதிபண்ணும் தொழில்நுட்பத்தை அவருக்கு கற்றுக்கொடுத்தேன். அதிலிருந்து என்னோடு நட்புடன் பழகத் தொடங்கினார். ஆனால் அவர் தான் மகாவம்சக் குழுவில் பாலி மொழிக்கு பொறுப்பானவர் என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. மிக சமீபத்தில் உரையாடிக்கொண்டிருக்கும் போது தான் அவருக்கு ஊடாக அறிந்துகொண்டேன்.

அன்றே அவரிடம் மகாவம்சம் பற்றிய ஒரு நேர்காணலை கேட்டேன். ஆனால் அவர் பல நாடுகளுக்கும் பயணித்துக் கொண்டே இருப்பவர். பேராசிரியராக அவருக்கு இருக்கிற பணிச்சுமைகள் என்பவற்றின் காரணமாக இழுபறிப்பட்டு இன்று தான் அவருடன் நேர்காணலுக்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது.

மகாவம்சம் தொடர்பில் முக்கிய சந்தேகங்களுக்கு அவரிடம் இருந்து விளக்கம் கிடைத்தன.

மகாவம்சமானது பானி மொழியில் இருந்து சிங்களத்துக்கு மொழியாக்கம் செய்யும் மரபொன்று தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. தற்போது இறுதியாக வெளிவந்திருக்கும் மகாவம்சத்தின் 6வது தொகுதியானது பானியில் எழுதப்பட்டு சிங்களத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டது அல்லது சிங்களத்தில் இருந்து பானிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டதா?

நான்காவது தொகுதி வரையுமான மகாவம்சம்; அதாவது யகிரல் தேரரால் எழுதப்பட்டது வரை பானியில் தான் மூல நூல் எழுதப்பட்டது. அவை அனைத்தும் அதன் பின்னர் தான் சிங்களத்திலோ, ஆங்கிலத்திலோ அல்லது வேறு மொழிகளிலோ மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டது. ஐந்தாவதும் ஆறாவதும் மகாவம்சமே சிங்களத்தில் எழுதப்பட்டு பின்னர் பானிக்கும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கலாசார அமைச்சினால் வெளிக்கொணரப்பட்டது. ஐந்தாவது தொகுதி பேராசிரியர் நந்ததேவ விஜேசேகர அவர்களின் தலைமையிலான குழுவால் தொகுக்கப்பட்டது.

கைகரின் மொழிபெயர்ப்பே அடிப்படையான தொகுப்பாக பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா?

ஆம். ஆனால், பொல்வத்தே புத்ததத்த தேரர் கைகரின் மகாவம்சத்தை விமர்சித்து அதில் திருத்தப்படவேண்டிய பகுதிகள் பற்றி விரிவான நூல் எழுதியிருக்கிறார். அதுமட்டுமன்றி அவர் 1959 ஆம் ஆண்டளவில் பானி மொழி மகாவம்சத்தை சிங்கள எழுத்தில் முதல் தடவை எழுதி அவர் வெளியிட்டார்.

மகாவம்சத்தை முதற்தடவையாக மொழிபெயர்த்து வெளிக்கொணர்ந்தவர் உபாம் என்று கூறலாமா அல்லது டேர்னர் என்று கூறுவதா?

முதலாவது என்று பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது டேர்னரின் பிரதியே. ஏனென்றால் அவர் தான் முழுமையாக மகாவம்சத்தை மொழிபெயர்த்தவர்.

முதன் முறை சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்தது எப்போது? யாரால் என்று கூற முடியுமா?

1874இல் ஹிக்கடுவே ஸ்ரீ சுமங்கல தேரரும், தொன் அந்திரிஸ் த சில்வா பட்டுவந்துடாவே பண்டிதரும் முதற் தடவை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்தார்கள். 1874இல் இதன் மொழிபெயர்ப்புக்கான பணிகள் இவர்களால் தொடங்கப்பட்டிருந்தன.

மகாவம்சம் என்கிற பெயரின் பின்புலம், என்ன? அதன் அர்த்தம் என்ன?

‘மகாவம்சத்தை எழுதிய முதல் ஆசிரியராலேயே ‘மகாவம்சம்’ என்று குட்டப்பட்டாகிவிட்டது. புத்தரின் வம்ச கதையிலிருந்து இது ஆரம்பிக்கிறது. “அதி புனிதமான பரம்பரையில் பிறந்தவரான புத்தரை வணங்கி மிகையோ, குறையோ அன்றி சிரேஷ்ட உத்தமர்களின் வம்சாவளியைப் பற்றிய தலைமுறைகளின் கதையை, நிகழ்வுகளின் விவரங்களுடன் மகாவம்சத்தை வெளியிடுகிறேன்...” என்று தான் அதன் முதல் அத்தியாயமே தொடங்குகிறது. அதில் இருந்தே “மகாவம்சம்” என்கிற பெயர் இதற்குச் சூட்டப்படுகிறது. மகாவம்சாவளி என்பதை அவர் புத்தரின் கதையுடன் தான் தொடர்புபடுத்துகிறார். அதனைத் தொடர்ந்து புத்தரின் கதைகள் தான் முதலில் தொடர்கின்றன. அதன் பின்னர் மூன்று தடவைகள் புத்தரின் இலங்கை விஜயம் பற்றிய விபரங்களுக்கு ஊடாக இலங்கையுடனான தொடர்புகள் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன.

இதன்போது மகாசம்மத அரசர்கள் என்போர் யார் என்றும், அவர்களின் பட்டியலும் வருகின்றன. மகாசம்மதத என்கிற ஒரு அரசர் முன்னர் இருந்தார். அதன் பின்னர் ரோஜ, வரரோஜ, கல்யாண, வரகல்யாண, உபோசத்த போன்ற பல அரசர்களின் பெயர்ப் பட்டியல் உள்ளன. மகாமுனி எனப்படும் புத்தர் அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். அதில் மகாசம்மதத என்கிற முதலாவது அரசரில் இருந்து அந்த வம்சக் கதைகள் ஆரம்பிக்கின்றன.

அப்படியென்றால் இந்த மகாசம்மத வம்சக் கதைகளுக்கும் இலங்கைக்கும் தொடர்பில்லை அல்லவா?

ஆம், இலங்கையுடன் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. இந்த வம்சாவழிக் கதை அஜாசத்ரு என்கிற அரசர் வரை தொடர்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து முதலாவது தர்ம சங்கம் பற்றிய

தகவல்களோடு அடுத்த ஐந்து சங்க மாநாடுகள் பற்றிய தகவல்கள் உள்ளன. அசோக மன்னரின் ஆட்சியின் போது ஐந்தாவது நடக்கின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து மகிந்த தேரரின் இலங்கை விஜயத்தோடு இலங்கையும் இலங்கையின் வரலாறும் இணைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

இலங்கைக்கும் பௌத்தத்துக்கும் இடையிலான உறவு மகிந்த தேரருடன் தான் ஆரம்பிக்கிறதா? அதற்கு முன்னர் இலங்கையில் இருந்த வரலாற்று மரபு, பௌத்த மரபு பற்றி உங்களால் என்ன கூறமுடியும்?

இலங்கைக்கு பௌத்தம் மகிந்த தேரருக்கு முன்னரே வரத் தொடங்கிவிட்டது. ஆனால் மகிந்த தேரரின் வருகையுடன் தான் ராஜாதந்திர ரீதியில் உத்தியோகப்பூர்வமாக பௌத்தம் இலங்கைக்குள் வந்ததைப் பற்றித் தான் மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. உதாரணத்துக்கு ஆப்பிரிக்காவுக்கு பல பௌத்த பிக்குமார் விஜயம் செய்ததாக பல வரலாற்று குறிப்புகள் பதிவாகியுள்ளன. ஆனால் அவை ராஜாதந்திர மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படாததால் தான் பெரிதாக அறியப்படாமல் போனது எனலாம்.

பௌத்த இலக்கிய மரபை நாம் அறிகையில் வினய பீடத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது தான் மகிந்த தேரரின் பிரதான பாத்திரம். அவர் உபாலி என்கிற பௌத்த பிக்குவின் பரம்பரையுடன் தொடர்புபட்டவர். உபாலி தேரருக்கு பின்னர் தாசக, சோனக, சிக்கவ என்கிற மூன்று தேரர்கள் இருந்தார்கள். சிக்கவ தேரரின் சிஷ்யர் தான் மொக்கலிபுத்தல்லு தேரர், அவரின் சிஷ்யர் தான் மகிந்த தேரர். புத்தரின் காலத்தில் இருந்து அவ்வாறு இவர்களால் பேணப்பட்டு வந்த வினய பற்றிய பொறுப்பைத் தான் மகிந்த தேரர் இலங்கைக்கு கொண்டு வருகிறார். அவருடன் மேலும் நால்வர் விஜயம் செய்தார்கள். அவர்கள். உத்திய; சம்பல, பத்தசால, மகாநாம.

ஆக, இவர்கள் தான் புத்தரின் சூத்திர போதனைகளை இலங்கைக்கு எடுத்து வந்தார்கள். முதலாவது சங்க மாநாட்டின் போது புத்தரின் போதனைகளை தொகுத்து அவற்றை நான்கு குழுவினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. தீக நிக்காய, வஜ்ஜிம நிக்காய, சங்கயுத்த நிக்காய, அங்குத்தர நிக்காய என்பவற்றை தொகுக்கும் பணிகள் நான்கு அணியினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

நீங்கள் குறிப்பிடுவது திரிபீடகத்தையா?

அப்போது திரிபீடக என்கிற புதம் பியோகிக்கப்படவில்லை. அது பிற்காலத்தில் தான் நடக்கிறது. இலங்கைக்கு வந்த அந்த பௌத்த பிக்குமார் இந்த நான்கையும் தான் இலங்கைக்கு

முதலில் கொண்டு வந்தார்கள். 'வினய'வும், நான் முற்சொன்ன அந்த நான்கு நிக்காயக்களும் அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்டன. அதன்படி உத்தியோகப்பூர்வமாக பௌத்தத்தை இலங்கைக்கு கொண்டு வந்த சந்தர்ப்பமாக மகிந்தரின் வருகையை நாம் காண்கிறோம்.

சரி, திரிபீடக தொகுப்புகளில் புத்தரின் வாழ்க்கைச் சரிதம் பற்றிய விடயங்களும் அடங்கியுள்ளனவா? புத்தர் துறவறம் கொள்வதற்கு முன்னரான வரலாறு மஜ்ஜிம நிக்காயவில், மஹா சச்சக சூத்திரம், போன்றவற்றில் உள்ளது. புத்தர் துறவறம் கொண்டதன் பின்னரான வாழ்க்கைச் சரிதக் கதைகள் வினய பீடத்தில், மகாவக்கபாதியில் முதலாவது சூத்திரத்தில் இருந்து காணப்படுகிறது. முழுமையான விவரணமாக அது இல்லாதபோதும் வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள் பற்றியவை இவற்றில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

அப்படி இருக்கையில் திரிபீடகத்தில் புத்தரின் இலங்கை விஜயம் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளனவா?

இல்லை. திரிபீடகத்தில் அப்படி எந்தக் குறிப்பும் கிடையாது. அதைப் பற்றிய மூலத் தகவல்கள் மகாவம்சத்தில் காணப்படுகின்றன. அதைத் தவிர வினய அட்டகத்தாலிலும் இதனைப் பற்றிய தகவல்கள் காணப்படுகின்றன.

அவ்வாறெனில் இலங்கைக்கு வெளியில் உள்ள பௌத்த இலக்கியங்கள் எவற்றிலாவது புத்தரின் விஜயம் பற்றிய தகவல் உள்ளனவா?

இல்லை அப்படி ஒன்றும் கிடைத்ததில்லை. வம்சக் கதைகளிலும், அட்டகதைகளிலும் தான் இக்குறிப்புகள் எமக்கு கிடைக்கின்றன. மகாவம்சம், தீபவம்சம், அட்டகத்தா போன்றவற்றில் இருந்து தான் பின்னர் பூஜாவலியவிலும் சிங்கள இலக்கியங்களிலும் அவை இடம்பெறுகின்றன.

திரிபீடகத்தையும் மகாவம்சத்தையும் தொடர்புபடுத்தும் காரணிகள் பற்றி உங்களால் என்ன கூறமுடியும்?

இவை இரண்டுக்கும் இடையில் நேரடியான தொடர்பற்ற போதும், நமக்கு திரிபீடகம் எவ்வாறு கிடைத்தது என்பது பற்றி மகாவம்சத்தில் விபரங்கள் உள்ளன. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல மகிந்த தேரருக்கு ஊடாக கொண்டு வரப்பட்ட நிக்காயக்கள் பின்னர் திரிபீடகத்தில் அடங்குகின்றன.

திரிபீடகம் இலங்கைக்கு வெளியில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற அதேவேளை இலங்கையிலும் அதன் பகுதிகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா?

இக்கருத்தை நாம் ஆய்வுபூர்வமாக அணுகுவதாயின் திரிபீடகத்தின் சில பகுதிகள்

இலங்கையில் எழுதப்பட்டன என்பது குறித்து பல்வேறு ஆய்வாளர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டுக்கிறது என்பது உண்மை. உதாரணத்துக்கு பரிவார்பாலிய என்பது இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட திரிபீடகத்தின் மேலதிக இணைப்பு நூலாக கருதப்படுகிறது. ஆனால் திரிபீடக மரபைப் பொறுத்தளவில் அனைத்தும் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டதாகவே நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோம்.

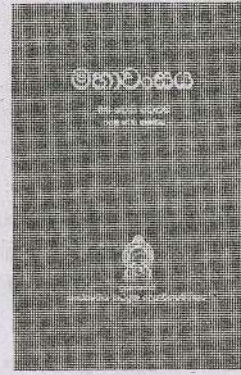
வினய பீடகத்தின் கடைசிப் பகுதியான 'பரிவார பாலிய' என்கிற பகுதியானது இலங்கையில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்கிற கருத்து சமீபத்தேய சில அறிஞர்கள் மத்தியில் நிலவுகிறது. ஆனால் எங்களைப் போன்ற மரபார்ந்த பௌத்த தரப்பினர் அக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. திரிபீடகம் முழுவதும் இந்தியாவில் எழுதப்பட்டதாகவே நம்புகிறோம். அது புத்தரின் காலத்தில் இருந்து தொடர்ந்து வருவதாக நம்புகிறோம். அப்பகுதி இலங்கையில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்கிற கருத்தை கூறியவர்களில் முக்கியமானவர் பேராசிரியர் ஒலிவர் அபேநாயக்க அவர்கள்.

இலங்கைக்கு வெளியில் இருந்து தான் திரிபீடகம் இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டதெனில் திரீடகத்தை உலக மரபுரிமையாக பிரகடனப்படுத்தும் பணிகளின் போது இலங்கைக்கு ஏன் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது? அதன் தயாரிப்பில் இலங்கைக்கு என்ன பங்கு?

அசோக மன்னனின் காலத்தில் நடத்தப்பட்ட மூன்றாவது தர்ம சங்க மாநாட்டைத் தொடர்ந்து இலங்கை உட்பட எட்டு நாடுகளுக்கு பௌத்தத்தைப் பரப்புவதற்காக தர்ம தூதுவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். அவ்வாறு இலங்கைக்கு வந்த தூதுக் குழுவே மகிந்த தேரர் தலைமையிலான குழு. அவர்கள்தான் திரிபீடகத்தின் பகுதிகளை இலங்கைக்கு கொண்டு வந்து அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள். அதுமட்டுமின்றி அவர்கள் திரிபீடகத்தை வரைவிலக்கணப்படுத்தும் அர்த்தப்படுத்தல்களையும் தொகுதிகளையும் கொண்டு வருகிறார்கள்.

நீங்கள் அர்த்தப்படுத்துதல் என்று குறிப்பிடுவதைத்தான் 'அத்தகத்தா' என்று அழைக்கிறோமா?

ஆம், 'அட்டகத்தா' என்று இலக்கியங்களில் இவற்றைத்தான் நாம் குறிப்பிடுகிறோம். முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது பௌத்த சங்க மாநாடுகளின் போது பதிவுசெய்யப்பட்ட அட்டகத்தா மரபைத் தான் இலங்கைக்கு கொண்டு வந்தார்கள் என்கிறோம். அவ்வாறு கொண்டு வந்தார்கள் எனும் போது அவர்கள் அன்று

நூல்களாக கொண்டு வந்தார்கள் என்று புரிந்துகொள்ளக் கூடாது. இந்துமத வேதங்கள் மனனம் செய்து பாதுகாத்தது போன்று, அவர்கள் நினைவில் ஏற்றிக்கொண்டு வாய்மொழியாக இங்கு கொண்டு வந்து பரப்பினார்கள். குறு சிஷ்ய மரபாக வாய்மொழியில் கடத்தப்பட்டவை அவை. இவை அனைத்தும் 'மகதி மொழியில் தான் இருந்தன. மகதி மொழியில் இருந்தவை இலங்கையர்களுக்கு பயனளிக்கும் வகையில் சிங்கள மொழிக்கு கொண்டு வரப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவ்வாறு சிங்கள மொழிக்கு கொண்டு வரப்பட்டவற்றைத்தான் நாம் பிற்காலத்தில் 'சிறுல அடக்கத்தர்' என்றும், 'ஹெலட்டுவா' என்றும் அழைக்கிறோம். இந்த சிறுல அட்டகத்தாவை மூலமாகக் கொண்டுதான் பின்னர் புத்தகோசர் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் பாளி அட்டகத்தாக்களை உருவாக்கினார்.

அப்படியென்றால் சிங்களத்தில் இருந்து தான் பாளிக்கு இவை வந்தன என்கிறீர்களா?

ஆம். முதலில் மகதி மொழியில் இருந்து சிறுல மொழிக்கும், சிறுலத்தில் இருந்து பாளிக்கும் வெளிக்கொணரப்பட்டன. தற்போது நமக்கு பாளியில் வந்தவை தான் எஞ்சியுள்ளன. சிறுல மொழியில் வெளிவந்த எதுவும் முழுமையாக நமக்கு கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அவற்றின் பகுதிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஈ.டபிள்யு அதிகாரம் அவர்கள் *Early history of Buddhism in Ceylon* என்கிற அவரின் நூலில் தொகுத்திருக்கிறார்.

அவற்றுக்கான மூலாதாரங்களாக வற்றைச் சொல்லலாம்?

இலங்கையில் பல ஒலைச்சுவடிக் குறிப்புகளில் இத்தகவல்கள் அடங்கியுள்ளன. இதனைவிட கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்து திரிபீடகம் இலங்கையில் தொகுக்கப்படத் தொடங்கியது. அதிலிருந்து திரிபீடகத்துடனான இலங்கையின்

உறவு தீர்க்கமாகத் தொடங்குகிறது எனலாம். இவ்வாறு ஒலைச்சுவடியாக்கம் தொடர்கிறது. அவ்வோலைச்சுவடிகள் அழிவடையாமல் இருப்பதற்காக அவற்றை பிரதி செய்து ஏனைய இடங்களுக்கும் விநியோகித்து பாதுகாக்கும் மரபு இருந்து வந்திருக்கிறது.

இவ்வாறு தான் பல பௌத்த வணக்கஸ்தலங்களில் பாதுகாக்கப்பட்டன அல்லவா?

ஆம். அதுபோல் பிற்காலத்தில் 1868 இல் பெல்மடுவ என்கிற இடத்தில் உள்ள பன்சலையில் திரிபீடகத்தை மீட்டு தொகுத்து அனைவருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் பல இடங்களுக்கும் விநியோகிப்பதற்காக ஒரு சபை உருவாக்கப்பட்டு அப்பணிகள் முறையாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. வலானே சித்தார்த்த தேரர், ஹிக்கடுவே சுமங்கல தேரர், யாத்ராமுல்லே தர்மாராம தேரர் போன்ற பேர்பெற்ற முக்கிய பௌத்த மதத் தலைவர்களால் அந்த சபை தலைமை தாங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1956 ஆம் ஆண்டு புத்த ஜெயந்தியைத் தொடர்ந்து திரிபீடகம் முழுவதையும் சிங்களத்துக்கு மொழிபெயர்க்கும் பணிகள் இலங்கை பௌத்த அதிகார சபையினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இப்பணிகள் 1993 வரை மேற்கொள்ளப்பட்டு முழுமையாக நிறைவு செய்யப்பட்டன. இதன் தொடர்ச்சியாகத் தான் திரிபீடகம் தேசிய மரபுரிமையாகவும் பின்னர் சமீபத்தில் உலக மரபுரிமையாகவும் ஆக்கப்பட்டது.

அதாவது இலங்கை அளவுக்கு எந்த நாடும் திரிபீடகத்தை பாதுகாக்கும் முயற்சி எடுத்ததில்லை எனலாமா?

ஆம் நிச்சயமாக. இலங்கைக்கு வெளியில் தாய்லாந்து, பர்மா ஆகிய நாடுகளில் தான் திரிபீடகத்தின் முழுமையான பகுதிகள் பின்னர் கிடைக்கின்றன. ஆனால் அங்கே அவை கொண்டுசெல்லப்பட்ட விதம் பற்றிப் பார்க்கையில் இலங்கைக்கு இருக்கிற வரலாற்றுக் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கதைகள் எதுவும் அங்கு கிடைத்ததில்லை. சிலவேளைகளில் பத்து, பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதிகளில் திரிபீடகம் இலங்கையில் இருந்து கூட அங்கே கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கலாம்.

இலங்கையில் இருந்து மொக்கலான மகாவம்சம் மியான்மருக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டதைப் போல என்கிறீர்களா?

ஆம். திரிபீடகம் பற்றிய ஒரு தொடர்ச்சியான வரலாறு இலங்கைக்கு மட்டுமே உள்ளது.

இலங்கையின் மகாவம்சத்தை விட மொக்கலான மகாவம்சம் அளவில் பெரிதானது எப்படி?

மகாவம்சத்தில் காணப்படுகிற செய்யுள்கள் இரட்டை மடங்கு பெரிதாக இருக்கிறது. அவ்வளவு தான்.

அதாவது மேலதிக தகவல்கள் இல்லை என்கிறீர்களா?

பெரிதாக இல்லை.

சமீபத்தில் தொல்லியல் பேராசிரியர் ராஜ் சோமதேவ அவர்கள் ஒரு நேர்காணலில் குறிப்பிடுகிற போது மொக்கலான மகாவம்சத்தில் ராஜாவலிய, பூஜாவலிய போன்ற இன்னும் பல இலக்கியங்களில் இருந்தும் பல தகவல்களை திரட்டி அவை பெருப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார். நீங்கள் அக்கருத்தை எவ்வாறு நோக்குகிறீர்கள்?

மொக்கலான மகாவம்ச பிரதி குறித்து எனக்கு போதிய தேடலோ வாசிப்போ எனக்கு இல்லை. இனித் தான் தேடிப் பார்க்கவேண்டும்.

இனி, மகாவம்சத்தின் வெது தொகுதியின் உங்கள் பாத்நிரம் பற்றிய கேள்விகளுக்கு வருகிறேன். பானி மொழியில் அதனை மொழிபெயர்ப்பதற்கான குழுவுக்கு நீங்களே தலைவர். இப்பணியின் சவால்களைப் பற்றிப் பகிர்ங்களை.

ஆம் எங்களுக்கு சிங்கள மொழிப் பிரதி ஒப்படைக்கப்பட்டது. அது இலகுவான பணியாக இருக்கவில்லை. சிங்களத்தில் உள்ளபடி அவ்வாறே பானி மொழிக்கு கொண்டு வருவதில் உள்ள இலக்கிய சிக்கல்கள் குறித்து நாங்கள் அவர்களுக்கு விளக்கி இருந்தோம். உதாரணத்துக்கு சிங்களத்தில் ஒரு வாக்கியத்தில் இருக்கும் வசனத்தை அப்படியே பானி செய்யுளுக்குள் சுருக்கமாக அடக்கிவிட முடியாது. செய்யுளாகவும் மாற்ற வேண்டும் அர்த்தம் பிழைக்காமலும் இருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றையும் விட பானி செய்யுள்கள் சந்த மரபில் அமைய வேண்டும். இப்படி பலவற்றை நாங்கள் கருத்திற் கொள்ள வேண்டி இருந்தது. சிங்களத்தில் பலவற்றையும் வெளிப்படுத்த வளமான பல சொற்கள் உள்ளன. சிங்களத்தில் உள்ளவை தகவல்பூர்வமானது. சகல தகவல்களையும் அவ்வாறே இடம்பெறச் செய்வது சவால் மிகுந்ததாக இருந்தது. எனவே முக்கியமான மையத் தகவல்கள் இழக்காதபடி அவற்றை தொகுக்க வேண்டியிருந்தது. மகாவம்ச உருவாக்க மரபில் முக்கிய தகவல்களை மாத்திரம் சுருக்கமாக சொல்லும் தொடர்ச்சி இருப்பதைக் காணலாம். ஒரு விடயத்தை பதிவுசெய்யும் போது மேலதிக விபரங்களை நீட்டாமல் இருக்கலாம் என்பது எங்கள் கருத்தாக இருந்தது. எனவே பல இடங்களில் செய்யுளாக்கும் பணிகளின் போது முக்கிய தகவல்களை மட்டுமே பதிவு செய்திருக்கிறோம். அதுபோல இடங்கள், பெயர்கள் என்பவற்றை பதிவு செய்யும் போது

மடல் திறப்பு

ஆகஸ்ட் மாத இதழ் உள்ளூர் முதல் உலக நாடுகளின் அரசியலை முழுமையாக அலசி ஆராய்ந்து தெளிவாக எடுத்துரைக்கும் பாடம் என்னவென்றால் வாக்களிக்கும் சாதாரண குடிமக்கள் தாங்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்காக குரல் எழுப்பவோ போராடவோ கூடாது என்பதும் அதையும் தாண்டி போராடினால் மேலும் தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்படும் என்பதைத்தான். அப்படியானால் “மக்களால் மக்களுக்காக நடத்தப்படும் ஆட்சி” என்ற வரையறை சரியானதுதான்? காலம் மாறும் போது இந்த வரையறையும் மாறுமா? என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. ஆய்வறிஞர்கள் யாராவது இதற்கு விளக்கமளித்தால் கொஞ்சம் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்த நிகழ்வில் சக மனிதனை விலங்கினும் கீழாக கருதத் தூண்டும் வெறுப்புணர்வு கட்டமைக்கப்பட்டு கதைகளின் வழி கடத்தப்பட்டு அது எவ்வகையில் இன்று ஒரு இன மக்களின் அழிவுக்கு காரணமாக இருக்க முடியும் என்பதற்கும், மனித வாழ்க்கையில் கதைகளின் பங்கு என்ன என்பதற்கும், அதன் விளைவுகள் எந்த எல்லை வரை செல்லும் என்பதற்கும் மகாவம்சம் தரும் சான்று சிறந்த உதாரணம். இதில் துரதிஷ்டம் என்னவென்றால் பகுத்தறிவைக் கொள்கைகளாகக் கொண்ட மதத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளது தான். கொள்கைகள் எதுவானாலும் அதில் பகுத்தறிவை உபயோகப்படுத்த வேண்டியதன் தேவையையும் அவசியத்தையும் உணர்த்துகிறது. வாழ்க்கையின் நியதியான எதுவும் நிரந்தரம் இல்லையென்பதை மக்கள் மறந்து விடுவதால் அதை மிக்கபெரிய பயமாய் மாற்றி அதிலிருந்து மக்களை விடுவிக்க நடக்கும் வேலைகளை எடுத்துச் சொன்ன விதம் அருமை. அறிவியல் கலைச்சொல் அகராதிகளைப் பற்றியும் உலக நாடுகள் மொழி வளர்க்க செய்யும் செயல்களைப் பற்றி அறிமுகம் செய்தது நம் நாட்டிலும் அது போன்ற சூழல் உருவாகுமா என்ற எதிர்பார்ப்பை உண்டாக்கியுள்ளது. எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறுமா இல்லை ஏமாற்றமே மிஞ்சுமா என்பதற்கு காலம் பதில் சொல்லுமென்று காத்திருப்பேன். என்னதான் நாம் மக்களாட்சியில் இருந்தாலும் மன்னராட்சியின் தொடர்ச்சியாகத்தான் எஞ்சியுள்ளோம். ஆயிரத்து ஐநாறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆண்டவர்களும் இன்று நம்மை ஆள்பவர்கள் / அதிகாரத்திலிருப்பவர்கள் பார்ப்பன உயர்சாதி சூத்திரர்கள்தான். இவ்வளவு நீண்ட அதிகார வர்க்கம் அவ்வளவு எளிதில் மற்றவர்களுக்கு வழிவிடமாட்டார்கள் என்பதை பழனித்துரை அவர்கள் தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளார். அதற்கு அவசியம் மாபெரும் போராட்டம் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

- சி. சு. ஜெகன்நாதன், பெங்களூரு

தற்போது இருக்கும் அதே பெயர்களைப் பதிவு செய்தோம். அவற்றை பாளிக்கு மொழிபெயர்க்கவில்லை. சில இடங்களில் விதிவிலக்காக மட்டும் பயன்படுத்தினோம். உதாரணத்துக்கு சிங்களத்தில் ‘ஜயவர்த்தன’ என்கிற பெயரை பாளியில் ‘ஜயவத்தன’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் சகல் பெயர்களையும் அவ்வாறு எங்களால் மாற்ற முடியவில்லை. அவ்வாறு மாற்றுவது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாது என்று கருதினோம். பெரிய சவால் என்னவெனில் சிங்களத்தில் நிறைய விரித்திருந்தார்கள். பாளியில் அந்தளவு விரிப்பதில் நாங்கள் திருப்தியுறவில்லை.

இந்தத் தொகுதியில் அரசியல், பாதுகாப்பு போன்ற அத்தியாயங்களில் ஒரு வசனம் அரைப்பக்கத்துக்கும் மேற்பட்ட பந்தியாக இருப்பதை கவனித்தேன். தமிழுக்கு நான் மொழிபெயர்க்கும் போது எனக்கு அது பெரும் சவாளாக அமைந்தது. ஆனால் இலக்கியம் பற்றிய அத்தியாயம் இலகுவானதாக இருந்தது. சிறிய வசனங்கள் மொழிபெயர்ப்பை இலகுவடுத்தியது. வெவ்வேறு குழுக்களால் தொகுக்கப்பட்டதால் இது நேர்ந்திருக்கலாம். இலக்கியத்துக்கு பொறுப்பான குழுவல்ல மற்ற அத்தியாயங்களை எழுதியது என்பதை அடையாளம் காண முடிந்தது. முழு மகாவம்சத்தை ஒரே வசன அமைப்பை ஒழுங்குற பேணுவதில் அக்கறை கொண்டிருக்கலாம் என்று எனக்கு தோன்றிற்று. இதே சிக்கல் பாளி மொழிபெயர்ப்பின் போது நீங்கலும் எதிர்கொண்டிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

ஆம். சரியாகச் கூறினீர்கள். அந்தச் சிக்கலை நாங்களும் உணர்ந்தோம். இலக்கியப் பகுதி இலகுவானதாகவே இருந்தது. அதுபோல சில இடங்களில் திரும்பக் கூறுதல் இடம்பெற்றிருக்கிறது. பாளிமொழிபெயர்ப்பின் போது மீள வரும் இடங்களைத் தவிர்த்தோம்.

இதுவரை மகாவம்சத்தை இதுவரை தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதில் அரசு அக்கறை காட்டாதது குறித்து உங்கள் தனிப்பட்ட கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

இலங்கை வாழ் பெருவாரி தமிழ் மக்களுக்கும் கொண்டு செர்க்கும் வகையில் தமிழிலும் இதனை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். ஒரே நேரத்தில் கொண்டு வருவதில் என்ன சிக்கல் இருந்தது என்று தெரியவில்லை.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

மராட்டியக் கவிஞர் தயா பவார்

வரலாற்றில் கவிஞர்கள் சிறந்த ஓர் உலகை, மனிதர்களைப் பிளவுபடுத்தும் அற்ப வேறுபாடுகள் இல்லாத ஓர் உலகை, சமத்துவம், நீதி, மனிதநேயம், அமைதி போன்ற உயரிய விழுமியங்கள் மேலோங்கியிருக்கும் ஓர் உலகைக் கனவு காண்பவர்களாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்றும் கூட இந்தியாவிலும், இந்தியாவுக்கு வெளியிலும் ஏராளமான கவிஞர்கள் சிறந்த எதிர்காலத்துக்காக செயலுக்கத்துடன் எழுதிக்கொண்டும் பணியாற்றிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள்.

தங்கள் வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களில் இலக்கிய உலகுக்கு பங்களிப்புச் செய்த பல இந்திய படைப்பாளிகளே இந்தியாவில் தழைத்தோங்கும் இலக்கியப் பாரம்பரியத்திற்கு பெரிதும் காரணமாக இருந்துள்ளனர். அவர்களில் சிலரது வாழ்க்கைக் கதைகள் ஒருவருக்குத் தூண்டுகோளாக இருக்கலாம், ஒருவரின் உணர்வுகளை முழுமையான மனநிறைவுக்கு இட்டுச் செல்லலாம், வேறுசிலரின் கதைகள் வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த பொருள் குறித்துத் தீவிரமாகச் சிந்திக்கச் செய்யலாம்.

அவ்வகையில் மராத்திப் படைப்பாளி தயா பவார் என்று அழைக்கப்படும் தக்டு மாருதி பவாரின் படைப்புக்கள் வாசகர்களின் உள்ளங்களில் மறைந்துகிடக்கும் மனவெழுச்சிகளை வெளிப்படுத்தி, மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தூண்டிவிடக் கூடியவை. ஒரு நாட்டின் பன்முகத்தன்மை சில நேரங்களில் முரண்பாடுகளுக்கும் மோதல்களுக்கும் இட்டுச் செல்லலாம். இந்தியச் சமூகங்களில் சிலவற்றைப் பிடித்துள்ள பெருந்தொற்றான சாதி அமைப்புமுறை வேறு எந்த ஒரு சாபக்கேட்டையும் விட மிகவும் கொடுமையானதாகும். சாதி அமைப்பின் “ஐந்து வர்ணங்களில்” ஒரு பகுதியாக, அனைத்திலும் தாழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் தலித்துக்களுக்கு “உயர் சாதியினருக்கு” உள்ள அதே சலுகைகள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

இலக்கிய உலகில் உள்ள சூழலும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தலித் மக்களுக்கு கல்வி மறுக்கப்படுவதால் அவர்கள் தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் மறுக்கப்படுகிறது. அவர்களைக் கதாபாத்திரமாகக் கொண்ட புனைவுப் படைப்புக்கள் பல நேரங்களில் அந்தச் சமூகத்துக்கு எந்தத் தொடர்பும் இல்லாதவர்களால் எழுதப்படுகின்றன. தலித் சமூகத்தின் விளிம்பு நிலையாக்கத்தை எதிர்த்து இலக்கிய ரீதியாகப் போராட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி 1956 டாக்டர் அம்பேத்கர் தனது புகழ்பெற்ற உரையை ஆற்றும் வரையிலும் தலித் இலக்கியத்தின் பெரும்பகுதி வாய்மொழி வழியாகத்தான் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

டாக்டர் அம்பேத்கரின் உரை அவரைப் பின்பற்றியவர்களை நெகிழ்ச் செய்து, தலித் சமூகத்தில் ஒரு தீப்பொறியைக் கிளறிவிட்டது. இது இலக்கிய உலகில் ஒரு புதிய காலகட்டத்தின் தொடக்கத்தைக் கொண்டாடச் செய்தது, அதில் எதிர்ப்புக்கு எந்த வரம்புகளும் இல்லாமல் இருந்தன. வாழ்க்கையில் எந்த வாய்ப்பும் அளிக்கப்படாத மனிதர்கள் இறுதியாக எழுத்து மூலமாக தங்களுடைய குரலையும் அடையாள உணர்வையும் கண்டறியத் தொடங்கினார்கள்.

சாதியச் சாபத்தால் மிகவும் கடுமையாகப் பிடிக்கப்பட்டிருந்த மராட்டிய மாநிலம் சாதியை எதிர்ப்பதில் முக்கியப் பங்கினை வகித்தது. தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளிலிருந்த மக்கள் அனைத்து சுதந்திர உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டிருந்தனர்; இந்து மதத்தில் தீண்டப்படாதாவர்களாக அவமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். மராட்டியத்திலிருந்த மகர் சமூகத்தினர் 1956 இல் இந்துத்துவ எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் ஒருபகுதியாக 1956 இல் பௌத்தத்துக்கு மாறினார்கள். தலித் சமூகத்திலிருந்து தங்கள் அனுபவங்களை அகழ்ந்தெடுக்கும் படைப்புக்களுடன் பல எழுத்தாளர்கள் முன்வந்தனர். இது அந்த மாநிலத்தை தலித்

இலக்கியத்தின் பெரும்பகுதியின் பிறப்பிடமாக ஆவதற்கு இட்டுச் சென்றது.

தயா பவார் அப்படிப்பட்ட எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக இருந்தார். அவர் 1935 இல் மராட்டியத்தில் அகமதுநகர் மாவட்டத்தில் மகர்வாடா என்ற ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்த பகுதியில் பிறந்தார். பம்பாயில் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றில் ஆய்வக உதவியாளராகப் பணியாற்றினார். அதேநேரத்தில் பம்பாய் கல்லூரி ஒன்றில் பட்டப்படிப்பையும் தொடர்ந்தார்.

1978 இல் பலூட்டா என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட அவரது தன்வரலாற்று நாவலில் மராட்டியத்தில் மகர் சமூகத்தில் ஓர் உறுப்பினராக வளர்ந்தபோது அவர் எதிர்கொண்ட துன்பங்களை நினைவுகூர்கிறார். 'தீண்டப்படாத' மகர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரிடமிருந்து கிராமத்தின் சாதி இந்து சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் ஊதியமில்லா உழைப்பைக் கோருவார்கள். தலித் ஒருவரின் வாழ்க்கைக் கதையை முன்வைத்து பலூட்டா ஒரு சாதியாக அவர்கள் எதிர்கொண்ட ஒடுக்குமுறையைப் பற்றிப் பேசுகிறது: அவர்களுடைய அன்றாடப் போராட்டங்களைப் பற்றியும் அன்றைக்கு அடையப்பட முடியாததாக இருந்த ஒரு வகை சுதந்திரத்தை அடைவதற்கு மேற்கொண்ட அவர்களுடைய கூட்டு முயற்சிகளைப் பற்றியும் சொல்கிறது பலூட்டா தலித் இலக்கியத்தின் முதலாவது தன்வரலாறாக அமைந்தது.

தயா பவாரின் தன்வரலாறான "பலூட்டா" அவர் மீது பரவலான கவனத்தை ஈர்த்தது. அது சாதிய ஒடுக்குமுறையையும் வர்க்க ஒடுக்குமுறையையும் ஒரேநேரத்தில் பேசியது. மார்க்சையும் புத்தரையும் இரண்டு களங்கரை விளக்கங்களாகப் பார்த்த தயா பவார் பின்னர் பெளத்தத்தைத் தழுவினார்.

ஆனால் அவருடைய உண்மையான இலக்கிய வகைமை கவிதையாகத்தான் இருந்தது. 1974 இல் கொண்டவடா என்ற அவருடைய முதலாவது கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டார். அவரது கவிதைகள் வழியாக அவர் தலித்துக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையை வெளிப்படுத்தினார்:

"கல்லுக்கடியில் கை நகக்கப்பட்டது, ஆனால் எந்தக் கதறலும் கேட்கவில்லை"

"எத்தனை தலைமுறைகள் சிறைவாசம்? யாரிந்தச் சிறையை உருவாக்கியது?"

அவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியான கொண்டவடாவில் இது போன்ற வரிகள் தலித்துக்களின் தலைமுறைகள் எதிர்கொண்ட

வன்கொடுமைகளையும் ஒடுக்குமுறையையும் எதிரொலித்தன. அவரது சொந்த வாழ்க்கையில் அனுபவித்த ஒடுக்குமுறைகள் அவரை உளரீதியாகவும் உடலரீதியாகவும் பாதித்தன. இந்தத் தீராத துயரங்கள் அவரது படைப்புகளில் கூர்மையாக வெளிப்படுகின்றன. பின்வரும் அவரது கவிதை அவரது துயர உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது:

வலியால் இந்த மரம் நடுநடுங்குவதை நான் பார்த்துவருகிறேன்

போதி மரத்திற்குப் போல் இந்த மரத்துக்கு

ஆழமான வேர்கள் இருந்தாலும்

போதி மரம் குறைந்தபட்சம் மலர்களைப்

பிறப்பிக்கிறது

இந்த மரம் எல்லாப் பருவங்களிலும்

வாடிப்போகிறது

வலி அதன் நுண்துளைகளில் வழியே வெடித்தெழ

முயற்சிக்கிறது

தொழுநோயாளியின் விரல்களைப் போல

இலைகள் வாடி வதங்குகின்றன

இது என்ன நோய்? ஒவ்வொரு கிளையிலும்

ஊன்றுகோல்கள் தொங்குகின்றன

சாவு வருவதில்லை

சாவின் வலியை மட்டும் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது

வலியால் இந்த மரம் நடுநடுங்குவதை நான்

பார்த்துவருகிறேன்.

மேலும் அவருடைய சாவுடி, தலித் ஜானிவா ஆகிய கட்டுரைத் தொகுதிகளும் மற்றும் சிறுகதைத் தொகுப்பான விட்டல் ஆகிய நூல்களும் வெளிவந்தன. ஜப்பார் படேலின் டாக்டர் அம்பேத்கர் திரைப்படத்துக்கு அவர் திரைக்கதையை எழுதினார்.

1974 இல் அவருடைய கொண்டவடா கவிதைத் தொகுதி அவருக்கு மாநில அரசின் இலக்கிய விருதைப் பெற்றுத்தந்தது. 1990 இல் இந்திய அரசாங்கம் தயா பவாருக்கு பத்மஸ்ரீ விருது வழங்கியது. 1996 டிசம்பர் 10 அன்று அவர் இயற்கை எய்தினார். தயா பவார் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் நிலவிய சமூக மற்றும் கலாச்சார ஏற்றத்தாழ்வுகளை போக்குவதற்குப் போராடினார். அவர் மறைந்து பல ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்ட போதும் அவர் தனது எழுத்துக்களில் வெளிக்குணர்ந்த உணர்வுகள் எக்காலத்தும் வாசகர்களின் உள்ளத்தைத் தொடுவதாகவே இருக்கின்றன.

ஆதாரம்: Wikipedia, yourstory.com, meet the author Daya Pawar invitation pamphlet of Sahitya Akademi

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

அனந்த விக்டோரியா மார்த்தாண்டன் சானல்

உலகத்தையே உலுக்கிய சுனாமி வந்த சமயம். 2004 டிசம்பர் 26 ம் தேதி காலை 8.15 முதல் 11.15 வரை கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கடற்கரைக் கிராமங்களில் 30க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களைக் கடல் விழுங்கியது. பணை மரத்தின் உயரத்தைத் தாண்டி 40 அடிக்கு மேல் அலை பாய்ந்து சென்றது என்னும் செய்தி அப்போது பேசப்பட்டது.

சுனாமி உதவிக் குழு நாகர்கோவிலில் கார்மல் பள்ளியில் செயல்பட்ட போது நானும் பேராசிரியர் ஜெகதீசனும் அதில் இணைந்து கொண்டோம். அப்போது சுனாமி உதவிக் குழு பொறுப்பாளராக இருந்தவர் அருள்பணி பிரான்சிஸ் ஜெயபதி அவர்கள். இவர் நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறைப் பேராசிரியராக இருந்து இந்தப் பணிக்கு வந்தவர்.

சுனாமி முடிந்த அடுத்த நாளிலும் அதற்கு அடுத்த நாளிலும் நானும் ஜெகதீசனும் இருசக்கர வாகனத்தில் 68 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள 44 கடற்கரை ஊர்களைப் பார்க்கப் போனோம். அந்தப் பயணம் அருள்தந்தை பிரான்சிஸ் ஜெயபதியின் அறிவுறுத்தல் பேரில் நடந்தது. உத்தேசமாக 30 க்கு மேற்பட்ட ஊர்கள் சுனாமியால் முற்றிலும் அழிந்த நிலையில் இருந்ததைப் பார்த்தோம்.

குளச்சல் ஊரை அடுத்துள்ள மண்டைக்காடு ஊரின் எல்லையில் வந்து கொண்டிருந்த போது ஆள் அரவமற்ற தென்னந்தோப்பு ஒன்றில் நாலைந்து பேர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். புல்டோசர் ஒன்று தூரத்தில் ஏ.வி.எம். சானலில் தூர் வாங்கிக் கொண்டிருந்தது. நாங்கள் வண்டியை மெதுவாக நகர்த்திய போது தூரத்தில் நின்ற ஒருவர் சத்தம் போட்டு எங்களை அழைத்தார். அவர் அருகே வண்டியை மெல்ல ஓட்டிச் சென்றோம். வேகமாகப் போக முடியாத சாலை. மூன்று பேரில் ஒருவர் சற்றுத் தொலைவில் நின்றார். நாங்கள் அவர்கள் அருகில் போனதும் அழைத்த காரணம் புரிந்தது. ஒரு பிணம் தரையில் கிடந்தது. புல்டோசர் ஏ.வி.எம். சானலில் இருந்து

மண்ணைக் கரையில் போட்ட போது அந்தப் பிணம் விழுந்திருக்கிறது.

புல்டோசர் வாகன ஓட்டி அந்தப் பிணத்தை லாவகமாக ஒதுக்கிப் போட்டுவிட்டு நகர்ந்து விட்டார். அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஒருவர் வேறொருவரின் துணையுடன் பிணத்தை அப்புறப்படுத்தி அடையாளம் காண பிணத்தின் மேல் அப்பி இருந்த சேற்றைக் கடல் தண்ணீரால் கழுவி இருக்கிறார்.

அது ஒரு இளம் பெண்ணின் பிணம். அதன் உடம்பில் கொஞ்சமும் ஆடை இல்லை. அவள் குளச்சல் ஊரைச் சார்ந்தவளாய் இருக்கலாம் என்று சந்தேகப்பட்டு அவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். பிணத்தை மூடத் துணி இல்லை. ஒருவர் தென்னை ஒலையை வெட்டி மேலே போடலாமா என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

ஜெகதீசன் மௌனமாக நின்றார். ஒரு நிமிடம் கழித்து பைக்கின் பெட்டியைத் திறந்தார். ஒரு ஷாலை எடுத்தார். ஒரு கூட்டத்தில் அவர் பேசியபோது போர்த்திய ஷால். அதை எடுத்து வீட்டில் வைக்க மறந்துவிட்டது; இப்போது வசதியாய்ப் போனது. அந்த ஷாலை எடுத்து அங்கே நின்ற ஒருவரிடம் கொடுத்தார். அவர் அதை உதறிப் பார்த்தார். பளபளப்பான ஜிகினா சருகை உள்ள நீண்ட ஷால்.

அவர் மெதுவாக ஷாலை அந்தப் பிணத்தின் மேல் போர்த்தினார். காற்றில் பறக்காமல் இருக்க நான்கு புறமும் ஷாலின் மேல் கல்லை வைத்தார். ஒருவர் எங்களைப் பார்த்து இங்கே பிணம் கிடப்பதைக் குளச்சல் காவல் நிலையத்தில் சொல்லும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார். நாங்கள் இருவரும் தலையை அசைத்தோம். குளச்சலுக்குச் சென்றோம்.

குளச்சல் காவல் நிலையத்தில் வெளியே ஒரே கூட்டம். நாங்கள் உள்ளே சென்று எப்படி இந்த விஷயத்தைச் சொல்லுவது என்று தயங்கிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது பெண் காவலர்

ஒருவர் வெளியே வந்தார். அவரிடம் விஷயத்தைச் சொன்னோம். அவர் அதைச் சாதாரணமாகக் கேட்டார். இப்படி எத்தனையோ செய்திகளை இரண்டு நாட்களில் கேட்டு அலுத்துப்போன வெறுப்பு முகத்தில் தெரிந்தது. நாங்கள் அடையாளம் சொன்ன இடத்தைக் கூட முழுமையாக அவர் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை.

கனாமி முடிந்த பிறகு நான் சந்தித்த வயதான பெண்கள் ஆண்கள் எனச் சிலர் ஏ.வி.எம். சானலை மூடிவிட்டார்களே; இப்போது தூர் எடுத்து என்ன பலன். கடல் நீர் கால்வாயில் நிரம்பி வழிந்தபின் என்ன செய்ய முடியும். இதைச் சாக்காக வைத்துக் கொண்டு இப்போது முழுதும் தோண்டலாம். குளச்சலில் இருந்து தேங்காய்ப்பட்டணம் வரையாவது தோண்டி விடலாமே. போக வர இருக்கும் என்றார் மிக வயதான ஒருவர். என் அப்பா இந்தச் சானல் வழியாகக் குளச்சலில் இருந்து தேங்காய்ப் பட்டணத்திற்குக் கதம்பை கொண்டு போன கதையைச் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன் என்றார். அவரே முல்லுதுறை, ராமன்துறை, இனயம், தேங்காய்ப்பட்டணம், குறும்பனை, வாணியக்குடி போன்ற கிராமங்களை ஒட்டி ஓடிய இந்தச் சானலைச் சிறுவயதில் பார்த்திருக்கிறேன். இப்போதும் குளச்சல், மணவாளக்குறிச்சி போன்ற ஊர்களில் உள்ள சானலின் அடையாளம் இன்னும் கொஞ்ச நாளில் இல்லாமல் ஆகிவிடும் என்றார்.

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் (1956-1961) இந்தச் சானலை முழுவதுமாய்த் தோண்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைத் தமிழகக் காங்கிரஸ் கட்சியினரில் சிலர் முன்வைத்த போது இந்தப் பகுதியில் இருந்த தோட்ட முதலாளிகள் எதிர்த்தனர். அவசரமாகச் சானலின் சில பகுதிகளை அவர்களே முடினார்கள்.

அப்போது சானல் தோண்ட வேண்டிய தேவை குறித்து சிறு பிரச்சாரங்கள் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் வந்தன. இந்தச் சானல் திறந்தால் சாலை வழியாக வணிகப் பொருட்களைத் திருவனந்தபுரத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் சிரமம் தீர்ந்துவிடும். திருவனந்தபுரப் பயணம் எளிதாகிவிடும். சாதாரணப் பயணிகளுக்கு இது முக்கியமானது என்றெல்லாம் சிறு பிரசுரத்தில் இருந்தது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கேரளத்தில் இருந்து பிரிய வேண்டும் என்ற கோஷம் எழுந்த காலத்தில் கேரள காங்கிரஸ் தலைவர் ஒருவர் இந்த மாவட்டம் கேரளத்துடன் இருந்தால் ஏ.வி.எம். சானல் மறுபடியும் தோண்டப்படும் என்று

வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார். அப்போது இதற்கு ஸ்டேட் காங்கிரஸ் தலைவர் இந்தச் சானலைத் தோண்ட விடமாட்டோம் என்று மறுப்புக் கொடுத்தாராம்.

கற்றுச்சூழல் நலன் காக்கும் அமைப்பு ஒன்று பாலையங்கோட்டை தூய சவேரியார் கல்லூரி நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையின் சார்பில் நடத்தியக் கூட்டம் ஒன்றில் (2016) ஏ.வி.எம். சானலை மறுபடியும் புராமரிக்க வேண்டிய தேவை விரிவாகப் பேசப்பட்டது. நானும் ஒரு கட்டுரை படித்தேன். இந்தச் சானல் மறுபடியும் இயங்கினால் வரும் நன்மைகள் பட்டியல் இடப்பட்டன. இது பற்றி ஒரு சிறு பிரசுரம் வெளிவந்தது.

இந்தச் சானல் திறந்தால் கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கடற்கரைக் கிராமங்களில் நீர்மட்டம் உயரும். கடல் நீர் உள் புகுவது தடுக்கப்படும். திருவனந்தபுரத்திற்கு வணிக ரீதியான வசதி பெருகும். திருநெல்வேலி மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் எல்லைப் பகுதியில் உள்ள காய்கறித் தோட்டங்களில் விளையும் காய்கறிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். வணிகர்கள் நேரடியாகவே திருவனந்தபுரத்திற்குக் கொண்டு செல்லலாம் என்று விளக்கம் கொடுத்தார்கள்.

அப்போது இந்த அமைப்பு மதரீதியாக இந்த விஷயத்தைக் கையில் எடுக்கிறது என்னும் சாயம் பூசி எதிர்க் குரல் கொடுத்தார்கள். இது பற்றிய துண்டு பிரசுரங்களும் வந்தன. அதோடு சானலை ஆக்கிரமித்த தோட்ட முதலாளிகள் சானல் மீண்டும் வர வேண்டாம் என்பதற்காக நீதிமன்றத்தில் தடை ஆணை வாங்கினார்கள். அதுவும் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது.

இந்த விஷயம் பெரிது படுத்தப்பட்டது. தேசிய நீர்வழிச் சட்டப்படி இதைப் பாதுகாக்கலாம் என்ற யோசனை வந்தது. இந்திய தேசிய நீர் வழிகளில் 13 ஆம் எண்ணிக்கையில் ஏ.வி.எம். சானல் இருந்தது. கன்னியாகுமரி முதல் திருவனந்தபுரம் வரை மட்டுமல்ல; பூவாறு, கோவளம் வழி வர்க்கலை வரை இணைக்கலாம் என்ற ஆலோசனையும் சொல்லப்பட்டது. ஏற்கனவே இந்த ஆலோசனை திருவிதாங்கூர் அரசர் உத்திரம் திருநாள் என்ற அரசர் காலத்தில் முன் வைக்கப்பட்டது தான். ஆனால் அந்த யோசனை கிடப்பில் போடப்பட்டது.

இந்த ஏ.வி.எம். சானலுக்கு என்று நீண்ட வரலாறு உண்டு (AVM Canal, Anantha Victoria Marthandan Canal). நவீன திருவிதாங்கூரின் பொருளாதாரம், அரசியல், வரலாறு தொடர்பானது இந்தச் சானல்.

இந்த வணிகப் பொருட்களைத் தரை மார்க்கம் வழி திருவனந்தபுரத்திற்குக் கொண்டு செல்வதில் பிரச்சினை உண்டு. சிரமமும் அதிகம். அதனால் நீர் வழியே கொண்டு செல்வதற்குரிய வழி அமைத்தால் வசதியாக இருக்கும், லாபமும் கூட என்று இந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டு இருந்தார். ஏ.வி.எம். சானல் உருவானதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

ஏ.வி.எம். சானல் திட்டம் உருவானதற்கு ஒரு பின்னணி உண்டு. திருவிதாங்கூர் அரசர்கள் கிழக்கு இந்தியக் கம்பெனி அரசுக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கும் விசுவாசமாய் இருந்தார்கள். வெள்ளைக்கார அதிகாரிகளை அனுசரித்துப் போவது சாம்ராஜ்யத்துக்கு நல்லது. மக்களுக்கு நல்லது என்று நம்பினார்கள். உத்திரம் திருநாள் என்ற அரசர் (1849-1860) தன் விசுவாசத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொண்டார்.

திருவிதாங்கூர் அரசர் விக்டோரியா மகாராணிக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் (1843) தென் திருவிதாங்கூரில் (குறிப்பாக மணவாளக்குறிச்சி) தேங்காய் நாரிலிருந்து தயாராகும் கயிறு முதலான பொருட்களும் திருவிதாங்கூரில் குறிப்பிட்ட சில ஊர்களில் யானைத் தந்தத்திலிருந்து செய்யப்படும் கைவினைப் பொருள்களும் வேறு ஆடம்பரக் கைவினைப் பொருட்களும் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்புவதை சமஸ்தானம் பெருமையாகக் கருதுகிறது.

இந்த வணிகப் பொருட்களைத் தரை மார்க்கம் வழி திருவனந்தபுரத்திற்குக் கொண்டு செல்வதில் பிரச்சினை உண்டு. சிரமமும் அதிகம். அதனால் நீர் வழியே கொண்டு செல்வதற்குரிய வழி அமைத்தால் வசதியாக இருக்கும், லாபமும் கூட என்று இந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டு இருந்தார். ஏ.வி.எம். சானல் உருவானதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

இந்தச் சானல் அமைக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் 1845 இல் உருவாகிவிட்டது. இக்காலத்து அரசரான உத்திரம் திருநாள் என்பவரின் திவான் மாதவராயர் மிக நுட்பமான அதிகாரியாவார். அவ்வே இந்தச் சானல் திட்டத்தை அரசருக்குப் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்.

உத்திரம் திருநாள் தொலைநோக்குப் பார்வை உடைய அரசர். இவர் காலத்தில்தான் அடிமை முறை ஒழிப்புச் சட்டம் அமலுக்கு வந்தது (15-10-1855). இந்தச் செய்தியைக் கிராமங்களில் பறையறைந்து சொல்ல ஆணையிட்டு இருக்கிறார். இந்த அரசர் குதிரையில் சவாரி செய்ய விருப்பம் உடையவர். திருவனந்தபுரத்திலிருந்து நாஞ்சில்

நாட்டிற்குக் குதிரையில் வந்திருக்கிறார். சானல் திட்டம் முடிவுக்கு வந்ததும் அவ்வே சானல் தோண்ட வேண்டிய இடங்களுக்குக் குதிரையில் சென்று பார்வையிட்டு இருக்கிறார்.

சானல் திட்டம் முடிவு செய்த உடன் விக்டோரியா மகாராணியின் பெயரை விட வேண்டும் என்று தீர்மானம் ஆயிற்று. திருவிதாங்கூர் அரசர்களின் குல தெய்வமான திருவனந்தபுரம் அனந்த பத்மநாப சுவாமியின் பெயரையும் மார்த்தாண்ட வர்மா என்னும் அரசனின் பெயரையும் சேர்த்துப் போட வேண்டும் என திவான் ஆலோசனை சொன்னார். அதனால் இந்தச் சானல் அனந்த விக்டோரியா மார்த்தாண்டவர்மா சானல் ஆயிற்று.

ஒரு நல்ல நாளில் (1860 மே மாதம்) உத்திரம் திருநாள் அரசர் மணவாளக்குறிச்சிக்குக் குதிரையில் வந்தார். மண்டைக்காடு கோவிலில் தரிசனம் செய்துவிட்டு அதே பகுதியில் வெள்ளி மண்வெட்டியால் மண்ணைத் தோண்டி வேலையைத் தொடங்கி வைத்தார். இது நடந்தது 1860 ஆம் ஆண்டில்.

சானல் வேலை ஆரம்பித்த சில நாட்களில் அரசர் இறந்து விட்டார். இவரை அடுத்து ஆயில்யம் திருநாள் (1860-1880) அரசர் ஆனார். இவர் 29 வயதில் பதவியேற்றார். பல மொழிகளில் பாண்டித்தியம் உடையவர். இவர் பதவியேற்ற சமயத்திலும் மாதவராயர் திவான் ஆகி இருந்தார்.

உத்திரம் திருநாள் இருக்கும்போதே சானல் ஆலோசனைக் கூட்டம் நடந்தது. திருவிதாங்கூரில் உள்ள பொறியாளர்கள் அனைவரும் திருவனந்தபுரத்திற்கு வரவழைக்கப்பட்டார்கள். அப்போது திட்டம் முழுமையாக வரையறுக்கப்படவில்லை.

முதலில் தேங்காய்ப்பட்டணத்திற்கும் வர்க்கலைக்கும் இடையில் உள்ள பகுதிகளில் சானல் அமையும் என்று ஆலோசனை முன்வைக்கப்பட்ட போது இளம் பொறியாளர்கள் சிலர் அதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்தனர். காரணங்களும் கூறினார்கள். அது அப்போது பொருத்தமாகவும் பட்டது.

தேங்காய் பட்டணத்திலிருந்து கோவளம்

செல்லும் பகுதியில் சில இடங்களில் பாறைகள் கரடு முரடாக உள்ளன, சீரமைப்பது கடினம் என்றார்கள். அதனால் அந்த வேலையை முதலில் ஆரம்பிக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

சானல் பணி திட்டமிடும்போது (1860) பிரிட்டிஷ் பொறியாளர்களுடன் கலந்து திட்டமிட்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பதில் திவான் கண்டிப்பாக இருந்தார். எல்லாருடைய ஆலோசனையும் 1863 இல் தான் நடைமுறைக்கு வந்தது. திருதாங்கூர் பொதுப் பணித்துறைத் தலைமைப் பொறியாளரான பாஸ்டன் என்பவரின் முழுப் பொறுப்பில் சானல் வேலை விடப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் பொறியாளர் ஆரம்பத்தில் மூன்று விஷயங்களை அறிவித்தார். பிரிட்டிஷ் தொழில்நுட்பத்தைச் சானல் வேலைக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். சானல் தோண்டுதல் பிற வேலைகள் முழுவதையும் அரசு அதிகாரிகள் பணியாளர்களின் பொறுப்பில் விட வேண்டும். குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் மட்டும் தோண்டும் பொறுப்பைத் தனி ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் விட வேண்டும் என்று தலைமைப் பொறியாளர் சொன்னார்.

ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கும் அவர்களின் பணியாளர்களுக்கும் பயிற்சி அளித்த பின்பு வேலை தொடங்கியது. இதனால் பின்னர் முழு வெற்றி அடைந்ததை திவான் அறிவித்திருக்கிறார். சானல் வேலைக்குக் கடற்கரை மக்களின் உதவியையும் ஆலோசனையையும் கேட்க வேண்டும் என்பதில் பிரிட்டிஷ் பொறியாளர் கவனத்துடன் இருந்தார்.

இந்த விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் தனக்குக் கீழே பணிபுரிந்த பொறியாளர்களுக்கும் பிற பணியாளர்களுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார். அதை ஆங்கிலம், மலையாளம், தமிழ் என மூன்று மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்துச் சொல்லும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

சானல் வேலைக்காக தற்காலிகமாக நான்கு பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டது. கொல்லம் டிவிஷன், திருவனந்தபுரம் தெற்கு டிவிஷன், திருவனந்தபுரம் வடக்கு டிவிஷன், தென் திருவிதாங்கூர் டிவிஷன் என நாலு பகுதிகள். ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் ஒரு தலைமைப் பொறியாளர் இருந்தார். அவருக்குத் துணையாக ஒரு பொறியாளரும் மேற்பார்வை அதிகாரிகள் இரண்டு பேரும் இருந்தனர். மற்ற பணியாளர்கள் இவர்களுக்குக் கீழ் செயல்பட்டனர்.

மணவாளக்குறிச்சியில் இருந்து பூவாறு

வரையுள்ள சானல் வேலை 1867-ல் முடிந்தது. அதற்கு முன்பே பூவாறு தேங்காய்ப்பட்டின வேலை முடிந்திருந்தாலும் அதை அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவிக்கவில்லை. நெய்யாறு முதல் குழித்துறை ஆறு வரையுள்ள 13 கிலோமீட்டர் தூரமுள்ள பகுதிகளில் பயண அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது.

இந்தச் சமயத்தில் இந்த நீர் வழியை வர்க்கலை வரை நீட்ட வேண்டும் என்று கோரிக்கை வந்தது. ஆனால் தலைமைப் பொறியாளர் அதை நிராகரித்து விட்டார். அந்தப் பகுதி வேலையை நிறுத்திவிட்டு திருவனந்தபுரம் திருவல்லா வேலையை முடித்தனர்.

குளச்சல் முதல் திருவனந்தபுரம் வரை உள்ள நீர்வழிப் பாதை முடிந்தது. அப்போது குளச்சலிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை சானல் நீட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் கைவிடப்பட்டது. 1868 ஆம் ஆண்டில் சானல் வேலை முழுதும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது.

1863-ல் முதல் முதலில் சானல் வேலை ஆரம்பித்தபோது ரூபாய் 3,09,957 (உத்தேசமாக நாலு லட்சம்). 1865 ஆம் ஆண்டில் மறுபடியும் நாலு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1865 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ரூபாய் 1,01,900. ஒதுக்கப்பட்டது. ஆக சானல் வேலைக்காக 1863 முதல் 1865 வரை ரூபாய் 8,11,470 தொகை செலவாயிருக்கிறது.

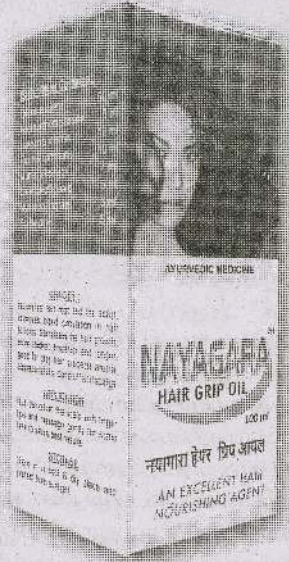
சானல் வேலை நடந்து கொண்டிருந்த போது கடற்கரை மக்கள் பார்வையாளராக இருப்பதை அரசு தடுக்கவில்லை. மட்டுமல்ல, கிராம அலுவலர்கள் மூலம் அவர்களிடம் சானலின் தேவை பற்றிய செய்திகள் சொல்லப்பட்டன. அவர்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

"இது அரசரின் கனவு, மக்களின் பொது நன்மை இதில் முக்கியம், விவசாயம் செழிக்க, மீன் பிடிக்க, போக்குவரத்து சிறக்க, வணிகம் பெருக மக்களின் தொடர்பு அதிகரிக்க, பட்டினம் பூவாறு என சில இடங்கள் முக்கியம் பெற என பல காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன. தகுந்தவரைக் கொண்டு ஊர்ப் புறங்களில் முரசடித்து விளக்கம் சொல்லப்பட்டது. கன்னியாகுமரி வரை நீர் வழி உருவாக்கப்பட்டால் அந்தத் தலம் மேலும் மேன்மை அடையும் என்றும் கூறப்பட்டது. ஆனால் கனவு கைக்கூடவில்லை.

1868 முதல் 1940 வரை ஏ.வி.எம். சானலின் பல இடங்கள் பயன்பாட்டில் இருந்தன. இப்போது நினைவுகள்தாம் மிஞ்சுகின்றன.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

முடிவில்லா பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு

NAYAGARA HAIR GRIP OIL

மூச்சு குழாயின் சுவாசம் இலேசாகும்! ஆயுர்வேதம் தந்த அற்புதம்

மூலிகை ஆராய்ச்சியில் 33 வருடங்களாக ஈடுபட்டுள்ள மூலிகை ஆராய்ச்சியாளர் மற்றும் 15 வருடங்களாக ஆயுர்வேதத் துறையில் உள்ள ஆயுர்வேத மருத்துவர் ஆகியோரின் அற்புதமான தயாரிப்பு **ஸ்வாசஃப்ரீ**.

நாட்பட்ட ஆஸ்துமா, சளி, இருமல், துமமல் உள்ளிட நுரையீரல் சம்மந்தப்பட்ட அனைத்திற்கும் மிகச்சிறந்தது.

கொரியர் / தபாலில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

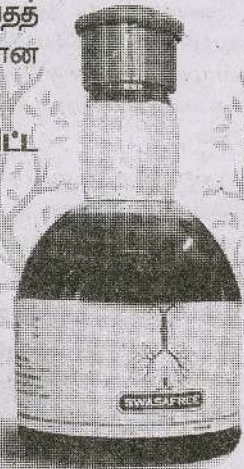
கிடைக்குமிடம் :

வெற்றி விநாயகர் மெழக்கல்ஸ்

தி சுசான்லி அக்குபஞ்சர் & ஆயுர்வேதிக் கிளினிக் வளாகம்,
11-A, பாரதிதாசன் தெரு, பிள்ளையார் கோயில் எதிரில்,
மஞ்சக்குப்பம், கடலூர்-1.

செல் : 93676 22248, போன் : 04142-355418

மேலும் விபரங்களுக்கு : 96003 09546, 93676 22256

அரசியல் வாழ்க்கையாய்...

இந்தியாவின் பாரம்பரியமான கட்சி இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் பலமுறை தடைசெய்யப்பட்டக் கட்சியும் இதுதான். இறுதியாக 1948இல் இக்கட்சி தடை செய்யப்பட்ட பின்னர், விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் முதலாவது பொதுத்தேர்தல் 1952இல் நடைபெற்றது.

இதன் முக்கியத் தலைவர்கள் பலர் சிறை வாழ்க்கையையும் தலைமறைவு வாழ்க்கையையும் மேற்கொண்டு இருந்தனர். இருப்பினும் இவ்வாழ்க்கையின் ஊடாகத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வென்றனர். ஆந்திரப்பிரதேசத்தின் தெலுங்கானாப் போராட்ட வீரர்களில் ஒருவரான இரவிநாராயண ரெட்டி, காந்தியின் தலைமைச் சீடராக விளங்கிய நேருவை விட அதிகமாக வாக்குகள் பெற்றார்.

இத்தகைய அரசியல் சூழலில் இயங்கிய இக்கட்சியின் தலைவர்களில் சிலர் தம் இயக்க அனுபவங்களுக்கு எழுத்து வடிவம் கொடுத்தபோது அவை, அவர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள், எதிர்கொண்ட நிலப்பிரபுத்துவ வன்முறைகள், அரசு வன்முறைகள், சிறை வாழ்க்கை, தலைமறைவு வாழ்க்கை என்பனவற்றை மையமாகக் கொண்டு உருவாயின.

நாடாளுமன்ற ஜனநாயக முறையை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் அரசியல் போராட்டக் களத்தில் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. இம்மாற்றத்தின் தாக்கம் எழுத்துவடிவம் பெறவும் செய்தது.

தோழர் மு.அப்பாத்துரையின் இந்நூல் ஒரு சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து ஒரு கம்யூனிஸ்ட் பெற்ற அனுபவங்களின் பிழிவாக அமைந்துள்ளது. இந்நூல், ஒருபக்கம் அவரது சுயசரிதைபோல் காட்சி அளித்தாலும், அடிப்படையில் இந்தியச் சமுதாயத்தின் சாமானிய மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவேறாத அவலத்தை எடுத்துரைக்கிறது. சான்றாக...

அப்பாத்துரை இளைஞராக இருந்த காலத்தில், அவரது சொந்த ஊரில் தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முயன்றபோது, அப்பாத்துரைத்தான் சாதிப்

பிரச்சனையைத் தூண்டி விடுகிறார்' என்று எதிர்த்தரப்பினர் காவல்துறையில் புகார் சொல்ல, தோழரை சிறைக்கு அனுப்பப் போவதாக காவலர்கள் மிரட்டுகிறார்கள். இதை அறிந்த ஊர்மக்கள் கொதித்தெழுந்து, காவல்துறையினரைக் கடிந்துபேசி உண்மை நிலையை விளக்கிச் சொல்ல, அதனால் எதிர்த்தரப்பினரை லாக்கப்பில் அடைக்கிறது காவல்துறை. உடனே நம் தோழர் பரிதாபப்பட்டு காவலர்களிடம், இது ஊருக்குள் சாதிப் பிரச்சனையைப் பெரிதாக்கிவிடும். அவர்களை விடுவித்து விடுங்கள். ஊரின் இறையாண்மையைக் காப்பாற்றி ஒன்றாக வாழ்கிறோம்" எனச் சொல்கிறார். அப்பாத்துரையின் நியாயமான ஆதங்கத்தை அறிந்த காவலர்கள் எதிர்க் தரப்பினரை விடுவித்தனர்.

அச்சங்குளம் கிராமத்தில் ஒரு பொறியாளரிடம், 'சிமெண்ட் குழாய் இல்லாமல், கல்தூண்கள் அமைத்து பாலம் கட்டவேண்டும்' என அப்பாத்துரை ஆலோசனை சொல்கிறார். அதைப் பொருட்படுத்தாத பொறியாளர் சிறிய திறப்புடன் கூடிய சிமெண்ட் குழாய்களை அமைத்து பாலத்தைக் கட்டி முடித்துவிடுகிறார். ஒருநாள் கனமழை பெய்கிறது. மழை வெள்ளத்தில் முள்செடிகளும் குப்பைகளும் அந்தக் குழாய்களை அடைக்க, வெள்ளத்தின் சீரற்றதால் பாலம் உடைகிறது. இப்பிரச்சனையால் அப்பாத்துரைக்கு வந்த மிரட்டல் கடிதம் சட்டசபை வரை பேசப்பட்டது.

வானளரமுட்டி கிராமத்தில் காலங்காலமாக கடுமையான குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை. அப்பாத்துரை தலைமையில் சாலை மறியல் போராட்டம். காவலர்களின் கெடுபிடியால் ஆட்சியரிடம் அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார். அங்கு, காலி குடங்களுடன் இருக்கும் மக்களின் கொதிநிலையை ஆட்சியரிடம் காட்சியாகக் காட்டுகிறார். அப்போதே ஆட்சியர் ஒரு குழாய் இணைப்புக்கு உத்தரவு போடுகிறார். ஒரு குழாய் போட்டால் தண்ணீர் பிடிப்பதில் சாதிச் சண்டை

வந்துவிடும். எனவே, மூன்று தண்ணீர்க்குழாய்கள் தனித் தனியாக வைப்பதுதான் நல்லது' என்று விளக்கிச் சொல்லி மக்களின் கோரிக்கையை சாமர்த்தியமாக நிறைவேற்றுகிறார், அப்பாத்துரை. இப்படி, இவரது பணிகள், குடிதண்ணீர் கிடைக்கச் செய்தல், சாதிக்கொடுமைகளை ஒழித்தல், சுடுகாட்டுக்குச் செல்ல சாலைகள் அமைத்தல், பாலங்கள் கட்டும்படிச் செய்தல், கிராமங்களை நோக்கிப் பேருந்துகள் இயங்கும்படிச் செய்தல் என்பனவற்றை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்ந்துள்ளன. நாடு விடுதலை பெற்று முப்பது ஆண்டுகள் கழித்தும், சாமானிய மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவேறாத அவலத்தைப் போக்கவேண்டிய சூழல் நிலவியதை இதனால் நாம் அறிய முடிகிறது. இக்கடமைகளை நிறைவேற்ற ஒரு நல்ல துடிப்பான தோழரை அவர் அங்கம் வகித்த இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தேர்வு செய்துள்ளது. இது வெறும் பரிந்துரைகளால் நிகழவில்லை என்பதை நூலை வாசிப்போர் உணர்ந்துகொள்வர்.

கல்லூரி மாணவர் வாழ்க்கையில் அனைத்திந்திய மாணவர் பெருமன்றம், பின்னர், அனைத்திந்திய இளைஞர் பெருமன்றம் என வெகுமக்கள் இயக்க அமைப்பு, அடுத்து, விவசாயச் சங்கம் என்ற வர்க்க அமைப்பு, இதன் தொடர்ச்சியாக கட்சியில் பொறுப்புகள் என இவரது வளர்ச்சி நிலைகள் படிப்படியாக அமைந்துள்ளன. இவையே தோழர் அப்பாத்துரையை சட்டமன்ற உறுப்பினர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற பொறுப்புகளை அடையச் செய்தன; அதில் தனித்த அடையாளத்துடன் செயல்படவும் துணை தின்றுள்ளன.

மொத்தத்தில், கிராமப்புற பட்டியல் வகுப்பு இளைஞர் ஒருவரின் படிப்படியான அரசியல் வளர்ச்சியை இந்நூலின் வாயிலாக நாம் அறிய முடிகிறது. ஒரே நமிடங்களுக்கு மேல் மேடையில் பேசக் தயங்கிய இளைஞர் ஒருவர், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தமிழ்நாட்டின் பேச்சாளராக வளர்ச்சியுற்றது மந்திரவாதத்தால் நிகழவில்லை. தோழர் அப்பாத்துரையின் ஆற்றல், விடாமுயற்சி, கடின உழைப்பு இவற்றை உணர்ந்துகொண்ட இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இவரை சரியான தடத்தில் பயணிக்க வாய்ப்பு வழங்கியது. கட்சியின் எதிர்பார்ப்பு பொய்த்துப் போகவில்லை.

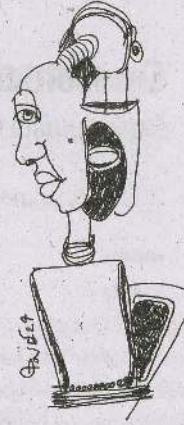
தோழர் அப்பாத்துரையின் வாழ்க்கையும், இடதுசாரி அரசியல் வாழ்க்கையும் பிரிக்க முடியாத ஒன்று.

தோழருக்கு வாழ்த்துகள்!

கட்டுரையாளர்: நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வாளர்

(இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எம். அப்பாத்துரை எழுதியுள்ள 'எனது அரசியல் நினைவலைகள்' எனும் நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரை)

கவிதை: வெ. தமிழ்க்கனல்

மூன்று கட்டளைகள்

ஜவுளிக்கடை
வாடிக்கையாளர்களை
கமந்துகொண்டு
தரைத் தளத்திலிருந்து மேந்தளம்
நோக்கி பயணிக்கிறது லிப்ட்

முதற்தளம்
குழந்தைகளுக்கானது
என்ற முதியவரின் அறிவிப்பிற்குச்
செவி சாய்த்தவர்களாக
தங்கள் குழந்தைகளின்
விரல் பிடித்தபடி வெளியேறினார்கள்
ஒரு தம்பதியினர்

இரண்டாவது தளம்
பெண்களுக்கானது என்றபோது
நாலைந்து பெண்கள்
ஒரு சேர விடைபெற்று முடித்தார்கள்

மூன்றாவது தளம்
ஆண்களுக்கானது என்றவுடன்
மிச்சமிருந்த பதினமங்களும்
லிப்டை காலி செய்து முடித்திருக்க

உயர்வு தாழ்வென்பது மனித
வாழ்க்கையின் அடிப்படை நியதி
என்ற மாபெரும் தத்துவத்தை
அனைவருக்கும் போதித்து முடித்தவராய்

மேற்தளத்திலிருந்து மீண்டும்
தரைத்தளம் நோக்கி பயணப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தார்
அந்த வயதான லிப்ட் ஆப்பரேட்டர்

பெண்ணிய வாசிப்புகள் (எழுதப்படும் பெண்களும், எழுதும் பெண்களும்)

பேரா. அ.ராமசாமி

தமிழ் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு பங்களித்துள்ள 26 பெண் எழுத்தாளர்களின் கதைகளை இந்நூலில் ஆய்வுக்குட்படுத்தி விவாதிக்கிறார். தமிழ்நாடு மட்டுமல்லாது இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் வசிக்கும் பெண் எழுத்தாளர்களின் கதைகளையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டதை மிக முக்கியமானதாகக் கருதுகிறேன்.

26 பெண் எழுத்தாளர்கள் கதைகளின் வழியாகப் பேசும் பெண்ணியம் குறித்து திறனாய்வு செய்கிறார். தமிழில் இதற்கு முன்பு இந்தத் தன்மையில் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளதா? என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஒரு பெண் எழுத்தாளரின் சிறுகதை, அதன் மையப் பொருள், நூலாசிரியரின் கருத்து, அதில் வரும் முக்கிய உரையாடல், பின் கதை குறித்த சரியான விமர்சனம் என அழகாக எல்லா கட்டுரைகளையும் ஒரு சட்டகத்திற்குள் பொருத்தி விடுகிறார்.

இந்நூலில் உள்ள ஒருசில எழுத்தாளர்களின் கதைகளை மட்டுமே வாசித்திருக்கிறேன். பல புதிய எழுத்தாளர்களின் அறிமுகம் எனக்கு கிடைத்தது. அவர்களின் பலம் மற்றும் போதாமைகள் பற்றிய கருத்துக்களை வெளிப்படையாக முன்வைத்திருக்கிறார்.

“ஆண்களே பெண்சார் பிரச்சினைகளை எழுதியுள்ளனர். அப்பறம் ஏன் ‘பெண்எழுத்து’ என தனியாக பிரிக்க வேண்டும்?” என்ற கேள்வி எழுவது இயல்புதான்.

“கண்ணுக்குத் தெரிந்த பிரச்சினைகளை ஒரு ஆண் பெண்ணாக மாறி பொதுநிலை அனுபவங்களை கொண்டு எழுத முடிந்தாலும், பெண்களுக்குரிய தனித்த அனுபவங்களை ஆண்களைவிடவும் பெண்களே சிறப்பாகவும் நம்பும்படியாகவும் சொல்ல முடியும். இதுவே பெண்ணெழுத்தின் தேவையை உருவாக்குகிறது” எனத் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

தாராளவாத பெண்ணியம், புரட்சிகரப்

பெண்ணியம், சமத்துவப் பெண்ணியம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு சிறுகதையையும் அணுகுகிறார்.

ஒவ்வொரு சிறுகதையும் எவ்வகை பெண்ணியப் பார்வைக்குட்படுகின்றன என்பதை கதை குறித்த அறிமுகத்திலேயே சொல்கிறார்.

இந்நூலில் என்னை ஈர்த்த விசயம் என்னவெனில், ஆண்டுகள் நகர நகர சிறுகதைகளில் பெண்ணியம் குறித்த பெண் எழுத்தாளர்களின் பார்வையும் மாறிக்கொண்டே வருவதை சுட்டிக் காட்டியிருப்பதுதான். பெண் எழுதுவதாலே அது பெண்ணியம் குறித்து பேசுகிறது எனக் கருத முடியாது அல்லவா?

உதாரணத்திற்கு “சிறுகதை வடிவச்செம்மையும், தூக்கலாக எதையும் முன் வைக்காமல் உரையாடல்கள் வழி நடப்பதைக் காட்டிவிட்டு ஒதுங்கிக் கொள்கிறார்” என கு.ப. சேது அம்மான் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்.

அதற்கேற்ப அவரின் “குலவதி” சிறுகதையில், நகரத்தில் வளர்ந்த பெண் திருமணத்திற்குப்பின் மாட்டுப்பெண்ணாக அக்குடும்பத்தின் குலவதியாக மாறுவதை எழுதி, தன் தோழியையும் குலவதியாக மாற்ற முயற்சிப்பதோடு கதை முடிகிறது. தனிப்பட்ட முறையில் என்னைக் கவர்ந்த இரண்டு பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒருவர் ஆர். சூடாமணி. இவரின் ‘அந்நியர்கள்’ கதை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாசித்திருந்தேன். அப்போது கதையைப் புரிந்துகொள்ளும் பக்குவம் எனக்கில்லை. இப்போது மீண்டும் வாசிக்கும் போது கதை முன்வைக்கும் நுட்பமான உளவியல் பார்வை, எனக்குள் பல கேள்விகளை எழுப்புகிறது.

திருமணத்திற்குப் பின் பல ஆண்டுகள் கழித்து அக்கா வீட்டிற்கு தங்கை வருகிறார். திருமணத்திற்கு முன்பு பல விசயங்களில் ஒரே மாதிரி சிந்தித்தவர்கள், மனைவிகளாக மாறியபின் அவர்களின் கருத்துக்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை உரையாடல் வழி முன்வைக்கிறார் சூடாமணி.

"ஒருவரையொருவர் தெரியும் புரியும் என்று சொல்வதெல்லாம் எத்தனை அறிவீனம்?" என விவாதத்திற்கான தொடக்கப் புள்ளியைக் கேள்வியாக்கி கதையை முடிக்கிறார் சூடாமணி.

அடுத்து எழுத்தாளர் பாமா.

"தொடர்ச்சியான உரையாடல் வழியாக பாத்திரங்களைப் பேச அனுமதித்துவிட்டு ஒன்றிரண்டு சொற்களின் மூலம் கதைசொல்லியின் இருப்பைக் காட்டும் எளிய உத்தியைக் கைகொள்கிறார்" எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

குடும்பத்தை விசாரணைக்கு உட்படுத்துவது பெண்ணெழுத்துக்களின் முக்கிய பணி. பாமா தன் "தாலியே வேலி" கதையில், கொடுமைப்படுத்தும் கணவனிடமிருந்து பிரிந்து வாழும் மனைவி பற்றி பேசுகிறார். கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டதும் மனைவி ஓடிச்சென்று பணிவிடை செய்கிறார். கணவன் இறந்துவிட்டால் 'முண்டச்சி' எனச் சொல்லி ஊர்சனம் நல்ல விசயங்களில் ஒதுக்கவதை விரும்பவில்லை என மனைவி காரணம் சொல்வதோடு கதை முடிகிறது.

பெண்ணியம் பேசும் எழுத்துகளில் மேலதட்டு வர்க்க /சாதி பெண்ணியம், அடித்தட்டு வர்க்க/ சாதி பெண்ணியம் என்கூட பிரிக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. பாமா பேசும் கதைகளில் குடும்பம், உறவினர்கள், அக்கம்பக்கத்து வீடுகள், தெரு, ஊர் என ஒட்டுமொத்த சமூகமும் பெண்களைக் கீழே இழுத்து தள்ளுவதைத் துல்லியமாக பதிவு செய்திருப்பார்.

இத்தொகுதிப்பிலே கூட எல்லா கதைகளும் குடும்பத்தில் இருக்கும் இரண்டு பெண்கள் அல்லது ஆண்-பெண் என உரையாடல் நடக்கிறது. சமூகம் பெண்களின் முடிவின் மேல் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் குறித்து பேசப்படவில்லை. அவ்வகையில் எழுத்தாளர் பாமா தனித்துவமாக தெரிகிறார்.

பெண் விடுதலை பேசிய மார்க்சிய தத்துவத்திலும் போதாமை உள்ளதை பெண்ணியவாதிகள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். நட்பாக பழகும்போது கணவன்-மனைவி உறவில் சமத்துவம் நிலவும். அப்படியான நட்பில் இருக்கும் ஒரு பெண்ணை மணம் செய்ய ஆண்கள் விரும்புவார்களா? இக்கேள்வியை முன்வைத்து பெண்கள்கூட அதிகம் எழுதவில்லை எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

எழுத்தாளர் புதிய மாதவியின் "வட்டமும் சதுரங்களும்" கதை அப்படியான விதிவிலக்கு.

ஆதிக்கமும் சடங்குகளும் நிரம்பிய திருமண பந்தம் இல்லாமல் சேர்ந்து வாழ விரும்புகிறாள் ஜானு. அதுவரை ஒரே வீட்டில் படுக்கை முதல் எல்லாவற்றையும் பகிர்ந்துக் கொள்ளும் ஜானுவை

நிராகரிக்கிறான் மார்க்சியம் பேசும் ஜீவா. அவனது போலித்தனத்தின்மீது கேள்வி எழுப்பாமல் ஒதுங்க விரும்புவதும், குடும்பம் என்ற ஆண் ஆதிக்கமும், சுரண்டலும் கொண்ட அமைப்பை முன்மொழியும் ஜீவாவின் பொய்மைத்தனம் மீது கோபமும் எரிச்சலும் ஜானுவுக்கு வருகிறது. பெரும்பாலும் ஆண்கள் இத்தகைய திருமணம் சார்ந்த விசயங்களை குடும்பத்தின் முடிவுக்கே விடுவதும் ஆணாதிக்கத்தை நிலைநாட்டும் ஒருவகை தந்திரமே என்கிறார் நூலாசிரியர். இது மிக முக்கியமான கருதுகோள்.

26 பெண் எழுத்தாளர்களில், புதிய மாதவியின் கதை ஆதிக்க மனோபாவத்துடன் கொள்கைகள் பேசித் திரியும் போலியான ஆண்களின் உள்வியலை நுட்பமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது.

எழுத்தாளர் புதிய மாதவியின் எழுத்துக்களை வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டுகிறது.

"பேய்கள் பற்றிய கதைகளை ஆண், பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுதியுள்ளனர். ஆனால் பெண் விழிப்புணர்வையும், விடுதலையையும் முன்வைக்கும் பெண் எழுத்தாளனது பேய்நம்பிக்கையின் போலித்தனத்தையும் எழுதிப் பார்க்கும்" என்கிறார். அதற்கு உதாரணமாக இலங்கையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் லர்னாவின் "புளியமரத்து பேய்கள்" கதை மனதை ரணமாக்கியது. பதின்பருவ பெண்ணின் உடல் மீது ஆண்களின் தீண்டலை எதிர்கொள்ளும் வழியாக பேயின் பயத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். வித்தியாசமான கதை.

இந்த நூலை யாரெல்லாம் வாசிக்க வேண்டும் என்று யோசிக்கிறேன். புதியதாக எழுத வருபவர்கள், ஏற்கனவே எழுத்து அனுபவம் இருப்பவர்கள், வாசிப்பில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் ஆகியோருக்கான நூல் இது.

சிறுகதைகளை விலகி நின்று எப்படி பார்க்க வேண்டும்? எந்தப் பார்வைக்குட்படுத்தி பார்க்க வேண்டும்? அதன் போதாமை என்ன? ஒவ்வொரு பெண் எழுத்தாளர்களின் பலம், புனைவு எழுதும் உத்தி ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்வதில் இந்நூல் முக்கியமான ஆவணமாக இருக்கும்.

பெண்ணிய எழுத்துக்கள் குறித்த ஆய்வு நூல்கள் தமிழில் அதிகம் வெளிவர இந்நூல் தூண்டுகோலாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

கட்டுரையாளர்: சிறார் எழுத்தாளர்

கம்பம் பள்ளத்தாக்கு இனவரைவியல் கதைகள்

சங்க இலக்கியப் படைப்புகள், ஐந்திணை நிலவெளியில் வாழ்ந்த பண்டைத் தமிழரின் வாழ்க்கைக் கதைகளைப் பதிவாக்கியுள்ளன. பண்டைக் காலத்தில் ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் என்று தனித்த அடையாளங்களுடன் மக்கள் வாழ்ந்ததை அறிய முடிகின்றது. சங்க மரபின் தொடர்ச்சி, இன்றைய நுகர்பொருள் காலகட்டத்திலும் நிலம் சார்ந்து தமிழ்நாட்டுப் பரப்பில் விரிகின்றது. நிலமும் மொழியும் பிரிக்க முடியாதவாறு தமிழ்ப் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் முதன்மை இடம் வகிக்கின்றன. தமிழ் மொழியினால் அடையாளப்படுத்தப்படும் நிலவெளியில் வாழ்ந்திடும் மனிதர்களின் கதைகள், வட்டாரந்தோறும் தனித்தன்மையுடன் விளங்குகின்றன. தமிழ்நாட்டில் கொங்கு, கரிசல், வண்டல், நாஞ்சில் போன்ற வட்டாரங்களை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்டுள்ள புனைகதைகள், இனவரைவியல் தன்மையுடன் முன்னிலைப்படுத்துகின்றன. இன்று உலகமயமாக்கலின் விளைவாகத் தமிழ் அடையாளத்தை அழித்திட முயலுகின்ற கார்ப்பரேட்டுகளின் அரசியல் வலுவடைந்து கொண்டிருக்கின்றது. இத்தகு சூழலில், கம்பம் பள்ளத்தாக்குக் கதைகள் என்ற அடையாளத்துடன் கம்பம் புதியவன் என்ற மு.செந்தில்குமார் எழுதியுள்ள சிறுகதைகள், புதிய பேச்சுகளை உருவாக்கிட முயலுகின்றன. கம்பம் வட்டாரத்தில் வாழ்கின்றவர்களின் வாழ்க்கையைப் புனைகதைகளின் மூலம் விசாரணை செய்கின்ற கம்பம் புதியவன் என்ற புனைபெயரில் எழுதுகின்ற மு. செந்தில்குமாருக்குக் காத்திரமான நோக்கங்கள் இருக்கின்றன. அவருக்குள் ததும்புகின்ற மண் பற்றிய கொண்டாட்டத்தை மீறி இப்படியெல்லாம் இங்கு மனித வாழ்க்கை இருக்கிறது என்று புனைவாக்கிட முயன்றுள்ளார். ஒருவிதமான முரட்டுத்தனமும் துணிச்சலும் தோய்ந்து வாழ்கின்ற கம்பம் வட்டாரத்தினர் சிறிய விஷயத்துக்குக்கூட உணர்ச்சிவயப்பட்டு எடுக்கின்ற முடிவுகளும் விளைவுகளும் மண்ணின் கவிச்சியுடன் கதைகளாகியுள்ளன.

கம்பம் பள்ளத்தாக்கு என்று அழைக்கப்படுகின்ற கம்பம் வட்டார நிலவெளி எங்கு இருக்கின்றது என்ற கேள்வி தோன்றலாம். தேனி மாவட்டத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைத்தொடருக்கு இடைப்பட்ட கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் மேற்கே ஏல மலையும் கிழக்கே வருஷநாட்டுக் குன்றுகளும் தெற்கே சுருளி மலையும் சூழ்ந்துள்ளன. மூன்று திசைகளிலும் மலைகள் சூழ்ந்துள்ள எழிலான நிலப்பரப்பில் முல்லைப் பெரியாறு பாய்ந்திடும் செழிப்பான பூமியான கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு என்று தனித்த அடையாளம் இருக்கின்றதா? யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. தென்மேற்குப் பருவக் காற்றினால் மழை பொழிகின்ற கம்பம் வட்டாரத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின் இனவரைவியல் தன்மைக்கு முக்கியத்துவம் தந்து கம்பம் புதியவன் எழுதியுள்ள கதைகள், 'ஓத்த வீடு' என்ற தலைப்பில் சிறுகதைத் தொகுப்பாக வெளியாகியுள்ளன.

இனவரைவியல் என்ற சொல் பெரிதும் பண்பாட்டு மானிடவியலுடன் தொடர்புடையது. ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் பல்லாண்டுகளாக வாழ்கிற மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகி, அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், பிறப்பு முதலாக இறப்பு வரையிலான சடங்குகள், கடவுள் வழிபாடு, வேளாண்மை, சாதியக் கட்டமைப்பு, உணவு, அன்றாட நடைமுறைகள், இயற்கைப்பின்புலம், மதிப்பீடுகள் போன்றவற்றைத் தொகுப்பது இனவரைவியல் அணுகுமுறையாகும். தரவுகள் அடிப்படையிலான இனவரைவியல் ஆய்வுடன் தொடர்புடைய நிலையில், குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் வாழ்கிற நாட்டார் வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களையும் அனுபவங்களையும் மையப்படுத்தி எழுதப்படுகிற புனைகதைகள், இனவரைவியல் கதைகள் எனப்படுகின்றன. கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்த கம்பம் புதியவன், அன்றாடம் எதிர்கொண்ட கிராமத்துத் தெருக்கள், நிலம், மனிதர்கள், கோவில், விவசாயம் என்று பரந்துபட்ட அனுபவங்களைப் புனைவாக்கியுள்ளார். எல்லாம் சிறுகதைகளாக மாற்றமடைகின்ற கிராமத்து மனிதர்கள், வாசிப்பில்

இனவரைவியல் என்ற சொல் பெரிதும் பண்பாட்டு மானிடவியலுடன் தொடர்புடையது. ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் பல்லாண்டுகளாக வாழ்கிற மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகி, அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், பிறப்பு முதலாக இறப்பு வரையிலான சடங்குகள், கடவுள் வழிபாடு, வேளாண்மை, சாதியக் கட்டமைப்பு, உணவு, அன்றாட நடைமுறைகள், இயற்கைப் பின்புலம், மதிப்பீடுகள் போன்றவற்றைத் தொகுப்பது இனவரைவியல் அணுகுமுறையாகும்.

நிழல்களாக உருமாறியுள்ளனர். பிரதியில் இருந்து வெளியேறிய கதைமாந்தர்கள் நாம் அன்றாட வாழ்வில் எதிர்கொள்கின்றவர்களாக மாறுகின்றனர். அதுதான் இனவரைவியல் கதைகளின் பலம்.

கம்பம் பள்ளத்தாக்கு என்பது வெறுமனே மண் மட்டும் தானா? நிலத்தை முன்வைத்து உருவாகியுள்ள உற்பத்தி உறவுகள், குடும்பம், சமூகம் போன்றவற்றில் பெரும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. குறிப்பாக நிலவுடைமையாளர்களான ஆதிக்கச் சாதியினர் X நிலத்தில் வேலை செய்கிற ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினருக்கான முரண், வலுவாக நிலவுகிறது. நிலவுடைமை அமைப்பு, பெண்களைப் பாலரிதியில் ஒடுக்குவதுடன், பெண்ணைப் போகப் பொருளாக்குகிறது. சாதிய மேலாதிக்கமும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வும் கிராமத்தினரை இடைவிடாமல் துரத்துவதைத் கம்பம் புதியவன் எழுதியுள்ள சிறுகதைகள் அழுத்தமாகப் பதிவாக்கியுள்ளன.

கிராமம் என்றால் பச்சைப் பசேல் எழிலான வயல்வெளி, தூய காற்று, வெள்ளந்தியான மனிதர்கள் என்று பொதுப்புத்தியில் தகவமைப்பட்டுள்ளதற்கு மாற்றாக அங்கே முற்றிலும் வேறு உலகம் இயங்குகிறது. ஒவ்வொருவரின் நெற்றியிலும் இன்னாரின் பேரன், இன்ன வகையறா, இன்ன சாதி என்பது கண்ணுக்குப் புலப்படாதவாறு சூட்சுமமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. சாதியத்தின் அதிகாரத்தில் எல்லோரின் அசைவுகளும் கண்காணிப்பிற்குள்ளாவது தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது. கிராம வாழ்க்கை உருவாக்கிய பெருமிதங்களுடன் வாழ்கின்ற கிராமத்தினர் அற்ப விஷயங்களுக்காக எதிரரளியின்மீது வன்முறையும் அதிகாரமும் செலுத்துகின்றனர். அதேவேளையில் உன்னதமான மதிப்பீடுகள் சார்ந்து இருப்பினைத் தக்க வைத்துக்கொள்வதும் நடைபெறுகின்றது. சரி, இருக்கட்டும்.

செய்முறை என்பபடும் மொய் செய்து அழிந்து போனவர்கள் பற்றி விவரித்திடும் 'தீர்வு' கதை, அன்றாடம் எங்கோ நடைபெறுகின்ற சம்பவம்

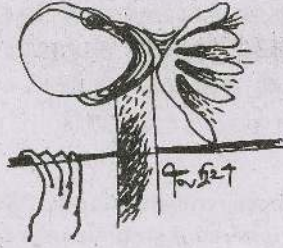
என்று எளிதில் கடந்திட இயலவில்லை. மொய்யை முன்வைத்து ஒருவகையான விஷச்சூழலுக்குள் எப்படியோ சிக்கிக்கொண்ட சமூக அமைப்பை யதார்த்தமாக விவரிப்பது மட்டும் கம்பம் புதியவனின் நோக்கமல்ல. "உசிரக் காவு கொடுக்குற மொய்யி... வறட்டுக் கௌரவம்... தேவையா" என்று ஆலமரத்தடியில் உறக்கத்தைத் தொலைத்த பெரியவர் பேசுகிற பேச்சு, முக்கியமானது. எந்த இடத்திலும் குரலை உயர்த்திடாமல், ஏன் இப்படியெல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்று யோசித்திடத் தூண்டுதல்தான் கம்பம் புதியவன் கதைசொல்லலில் தனித்துவமானது.

கம்பம் புதியவன் எழுதியுள்ள பதினேழு கதைகளின் தொகுப்பான 'ஒத்த வீடு' நூலில் இடம் பெற்றுள்ள சில கதைகள் பற்றிய எனது வாசிப்பு அனுபவத்தைப் பகிர்ந்திட விழைந்துள்ளேன். பிற கதைகளை வாசித்து அவரவருக்கான பிரதிகளை உருவாக்கிட வேண்டுகிறேன்.

கிராமத்தினரின் அவல வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பது மட்டும் கம்பம் புதியவனின் நோக்கமல்ல. பட்ட மரம், முடிவு, மாற்றம், ஒத்த வீடு, தப்பு, ஒரு நிமிடம் ஆகிய கதைகள் சாதிய மேலாதிக்கம், மரபு, பழக்கவழக்கம் என்று கெட்டிதட்டி இறுகியிருக்கிற வாழ்க்கையில் மாறிவரும் புதிய போக்குகளை முன்னிலைப்படுத்துகின்றன. 'முடிவு' கதையில் தினமும் குடித்துச் சீரழிந்த கணவன் இறந்தபிறகு பூவையும் பொட்டையும் அழிக்க மாட்டேன் என்று உறுதியாகச் சொல்கின்ற தனம், அசலான தமிழ்ச்சிதான். கிராமத்தில் சாதிய மேலாதிக்கமும் ஆண்களின் அதிகாரமும் நிலவுகின்ற சூழலில் தனம் எடுத்த முடிவு, அதிரடியானது என்றாலும் காலங்காலமாக மூடப் பழக்கவழக்கத்தால் கட்டுண்டிருந்த சமூகத்திற்கு விடப்பட்ட சவால் ஆகும். என்றாலும் தனம் சுயமாக எடுத்த முடிவின் பின்விளைவுகளைத் தொடர்ந்து எதிர்கொள்ள வேண்டியதிருக்கும். 'மாற்றம்' கதையில் சருகாயிக்கும் முருகனுக்கும் திருமணம் நடைபெற்ற நாளில் கஞ்சாக் கடத்தல் வழக்கில் காவலரால் கைது செய்யப்பட்டு, சிறையில்

ஆண்டுகள் அகவையாகி முதிரும்போது..

அவர் நிற்குகொண்டே மிருக்கிறார்
அகலக் கரங்களை விரித்து,
அனாதரவாய் வருவோரை
அணைத்துக்கொள்ள
ஆலயத்தின் உச்சியில்.
அவர் காலடியில் புறாக்கள்
ஆசை ஆசையாய் கலவி செய்தன.

அழுக்குகளை உதிர்த்தபடி
ஆலயம் நிறைந்து பக்தர்கள்.
காற்றடைத்தப் பை நிறைய
கனவுகள் மிதக்கின்றன.
களவு காமம் காசாசையென
கனக்கிறது அழுக்கு நிறைந்து.
அவள் ஆடைகள்
*அவிழ்த் தெறிந்தாள்.

“திருப்பலி முடிந்தது
சென்று வாழ்பவர்கள்!” என்று
கிறிஸ்துவப் பூசாரியார்
திரும்பிப் போனார்.
“ஆமென்” என்று
பக்தர்கள் வெளியேறினர்.
ஆலயத்துக்கு வெளியில்
அன்றாட வாழ்க்கை மீண்டும்
அழுக்காக்கின அவர்களை.

அம்மணமாய் நின்றவள்
அழாமல் சிரித்தாள்!
அவளை
அழுக்குகள் ஆள இயலவில்லை.
அலறியடித்து ஓடிவந்த
அவள் அம்மா
அள்ளிக் கொண்டுபோனாள்.
ஆண்டுகள் அகவைகளாகி
ஆசைகள் அதிகரிக்க
அழுக்குகள் படிகின்றன மனிதத்தில்..

அடைக்கப்படுகிறான். சிறைக்குள் போய்
முருகனைப் பார்த்து சருகாயி் பேசிய பேச்சு,
நடப்பு வாழ்க்கை பற்றிய அழுத்தமான
வெளிப்பாடு. சொத்துப் பிரச்சினை காரணமாக
ஒதுங்கி, ஒத்த வீடாகத் தனித்து வாழ்ந்த
வீரம்மானும் அவளுடைய மகள் கமதியும் என
விரிந்திடும் கதை, கிராமத்து வாழ்க்கையின்
இன்னொரு முகம். ஒரே வீட்டில் பிறந்து வளர்ந்த
அண்ணன் தம்பிகள், வளர்ந்தபிறகு பங்காளியாகி,
சொத்துக்காகச் சண்டை, கொலை என்ற சூழலில்
மனித உறவுகள் அர்த்தமிழக்கின்றன. வெறுமனே
வீம்புக்காகப் பகைமையுடன் வாழ்கின்ற எளிய
கிராமத்து மனிதர்கள் ஏன் இப்படிச்
செயல்படுகின்றனர் என்ற கேள்வியை வாசிப்பில்
கம்பம் புதியவன் முன்வைக்கின்றார். ஒரு நிமிடம்
கதையில் சிறிய அளவிலான சொத்துக்காக
ஏற்பட்ட வாய்ப் பேச்சு, தகராறாகி இரு உயிர்களின்
சாவுக்குக் காரணமாகி, கணவன் சிறையில்
அடைக்கப்பட்டு, அநாதையான கொழுந்தனின்
குழந்தையை வளர்க்கும் வீரம்மாள்... என்று
விரிந்திடும் கதையாடல் இப்படியெல்லாம்
நடைபெறுவதற்கான சாத்தியமுண்டா என்ற
கேள்வியை எழுப்புகிறது. யோசிக்கும் வேளையில்
சொந்தக் காசில் சூன்யம் வைத்துக்கொள்கின்ற
மனிதர்கள் வசிக்கின்ற கிராமத்தில் வன்முறையும்
வெறுப்பும் கொப்பளித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

இன்று புனைகதைத் தளத்தில் இயங்குகின்ற
தமிழ்ப் பேராசிரியர்களின் எண்ணிக்கை
ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் குறைவு. செவ்விலக்கியம்,
மரபிலக்கணம் போன்றவை உன்னதமானது
என்ற பிரமையில் மிதக்கும் பேராசிரியர்களுக்கு
இடையில் ‘ஒத்த வீடு’ சிறுகதைத் தொகுப்பை
வெளியிடுகின்ற மு.செந்தில்குமார் என்ற கம்பம்
புதியவன் பாராட்டிற்றுகுரியவர்.

கம்பம் புதியவன் எழுதியுள்ள கதைகளை
ஒருசேர வாசிக்கும்போது இனவரையவியல்
தன்மையுடன் மண்ணின் மனம் கசிவதைக்
கண்டறிய முடியும். ‘ஒத்த வீடு’ என்ற முதல்
சிறுகதைத் தொகுப்புமூலம் தன்னுடைய
அனுபவங்களைப் பதிவாக்கியுள்ள கம்பம்
புதியவன், தொடர்ந்து புனைகதைத் தளத்தில்
செயல்படும்போது தேர்ந்த படைப்பாளியாக
மாறுவார். அதற்கான வித்து ஒத்த வீடு தொகுப்பில்
பொதிந்துள்ளது.

கம்பம் பள்ளத்தாக்குக் கதைகள். மு.செந்தில்குமார்
(கம்பம் புதியவன்). சென்னை: வேரல் பதிப்பகம். பக்கம்: 114;
விலை: ரூ.130. தொடர்புக்கு: 95787 64322

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், இலக்கிய ஆய்வாளர்

நாவுக்கரசரின் பெருந்தொண்டும் நாவாய் நாயகரின் பெருந்தியாகமும்

செற்றிலென் சீவிலென் செஞ்சாந் தணியிலென்
மத்தகத் தேயுளி நாட்டி மறிக்கிலென்
வித்தகன் நந்தி விதிவழியல்லது
தத்துவ ஞானிகள் தன்மை குன்றாரே

[திருமந்திரம், 2647]

மனத் தெளிவடைந்து கருத்துறுதி பெற்றவர்களை
மரணப் படுக்கையில் தள்ளிவிட்டாலும், தலையை
வாள் கொண்டு சீவினாலும், செம்மையான
சந்தனம் கொண்டு பூசித்தாலும், தலையில் உளி
கொண்டு அடித்தாலும் தம் நிலையிலிருந்து ஒரு
பொழுதும் தளர மாட்டார்கள் என்ற திருமந்திர
வரிகளுக்கு மிகச் சரியாகப் பொருந்தக்கூடிய
நாயகர்கள் சொல்லுறுதி நாயகர் நாவுக்கரசரும்
மன உறுதி நாவாய் நாயகர் சிதம்பரனாரும்.

ஆராலும் என்னை அமட்ட ஒண்ணாது இனிச்
சீரார் பிரான் வந்து என் சிந்தை புருந்தனன்

என்ற திருமந்திர [2960] வரிகளுக்கும்
சான்றானவர்கள் இவ்விரு நாயகர்களும். தத்துவ
ஞானத்தில் மூழ்கித் திளைத்து பரவெளி கண்டு
தெளிந்த ஆத்ம ஞானத் துணிச்சலுடன் செயல்
வடிவில் இரண்டு நாயகர்களும் வெளிப்படுவதை
தகுந்த ஆதாரங்களுடன் இந்நூல் ஆசிரியர் மிகச்
சிறப்பாக ஒப்பீடு செய்துள்ளார்.

ரஷ்ய இலக்கிய அறிஞர் லியோடால்ஸ்டாய்
பின்வருமாறு கூறுகிறார் 'ஒரு மனிதர் நேர்மையாய்
வாழ வேண்டுமாயின் வதைபடுதலும், குழம்பிக்
கலங்குதலும், முட்டி மோதுதலும், பிழை புரிதலும்,
தொடங்குதலும், மறுபடியும் தூக்கி எறிதலும்,
எந்நேரமும் போராடுதலும், இழப்புக்கு
உள்ளாதலும், தமக்கென வாழாது மக்களுக்கென
வாழ்வதும்'. இவை அனைத்தும் இருவருக்குமே
சாலப் பொருந்துகிறது.

திருநாவுக்கரசர் காலம் ஆறாம் நூற்றாண்டின்
பிற்பகுதி. தனி மனிதராக அன்றைய பல்லவ
மன்னனின் அரசாட்சியை எதிர்கொண்டதையும்,

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ்
பேராதிக்கத்தை நாவாய் நாயகர் எதிர்கொண்டு
கையாண்ட செயல் வடிவ முறைகளினையும்
தேவாரம் மற்றும் வ.உ.சியின் சுயசரிதை வாயிலாக
மிகப் பொருத்தப்பாட்டுடன் நகர்த்திக்கொண்டு
செல்கிறார் ஆசிரியர்.

சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவத்தில்
"சரியை" தலையானது. 'சரியை' என்பது தமது
உடல் உறுப்பினால் இறைவனுக்கு தொண்டீழியம்
செய்து வெளிப்படுத்துவது. அந்த வகையில்,
'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்று
உழவாரப் பணிகள் மூலம் தொண்டர்களைச்
சீர்படுத்தியவர் நாவுக்கரசர். அந்த
அடிப்படையிலேயே கோயில்களில்
தன்னார்வலர்கள் உழவாரப் பணிகள் மூலமாக
தொண்டீழியம் செய்து வருகின்றனர்.

வங்காளத்து மகான் அரவிந்தர், வ.உ.சி.
தூத்துக்குடியில் தமது செய்கைகள் வழியாக
உன்னதமான குணப்பண்பினை வெளிப்படுத்தி
வருவதை 'வந்தேமாதரம்' இதழ் வழியாக 'நன்று
செய்தீர் சிதம்பரம்' என்ற தலையங்கக் கட்டுரை
வாயிலாகக் 'கர்மவீரன்' என்று வ.உ.சி.க்குப்
புகழாரம் சூட்டினார்.

"உண்மையான தோழமையுணர்வு அரசியல்
வாழ்க்கையின் சாரமாகும். அதன் அடிப்படையில்
செயல்முறை சக்தியும், உயர்ந்த தார்மீக
இலட்சியமும் இணைந்த உண்மையான
தேசியவாதி வ.உ.சிதம்பரனார். தமது சக
தோழர்களை விட்டு ஜாமீனில் வெளிவர மறுத்தது
உயர்ந்த பண்பாகும். சமயத்தின் மூச்சு, தார்மீக
மனநிலை, அதனுடைய செயற்பாடு, வீரமிக்க
தன்னலத் தியாகத்தையும், மகத்தான
நோக்கங்களையும் வளர்த்தெடுக்க போதனை
தருவதாகும். இழந்துவிட்ட பழங்கால ஆர்யச்
சான்றோர்களின் இலட்சியங்களை மீண்டும்
கொண்டுவந்து சால்பின் சுருதியை கூட்ட

ரஷ்ய இலக்கிய அறிஞர் லியோடால்ஸ்டாய் பின்வருமாறு கூறுகிறார் 'ஒரு மனிதர் நேர்மையாய் வாழ வேண்டுமாயின் வதைபடுதலும், குழம்பிக் கலங்குதலும், முட்டி மோதுதலும், பிழை புரிதலும், தொடங்குதலும், மறுபடியும் தூக்கி எறிதலும், எந்நேரமும் போராடுதலும், இழப்புக்கு உள்ளாதலும், தமக்கென வாழாது மக்களுக்கென வாழ்வதும்' இவை அனைத்தும் இருவருக்குமே சாலப் பொருளுக்கிற்று.

வேண்டும். அஞ்சாமைப் பண்பு, திறந்த உள்ளம், அன்பு, நீதி முதலான மூலப் பொருள்களினால் ஒரு தேசியவாதி உருவாக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய பண்புகளின் முழுமையான முதல் உதாரணமாகத் திகழும் சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு நமது அனைத்து மரியாதையும் உரியது. ஆம் பண்டைய ஆர்யன் பிறந்து விட்டான். இத்தகைய மானுடனைப் பெற்றுத் தந்த சென்னைக்கு நம் மரியாதை உரியது" என்று அரவிந்தர் பாராட்டியதைக் குறிப்பிட்டு பாரதியாரும் தமது 'இந்தியா' இதழில் 'கர்ம வீரன்', 'பிரதம ஆரிய புருஷன்', 'உயர்ந்த பரித்தியாகி' என்றும் 'அரவிந்தர் போன்ற பெரியோர்களால் பாரட்டப்பட்டவர் சிதம்பரம் பிள்ளை' என்றும் போற்றுகிறார்.

நாவுக்கரசர் அக விடுதலையான ஆன்ம விடுதலை நோக்கி பயணிப்பதையும், நாவாய் நாயகர் வ.உ.சி. புறவிடுதலை நோக்கி பயணிப்பதையும் இருவருக்கும் அரசால் ஏற்படுகின்ற துன்பங்களையும் மிகச் சிறப்பாக தேவார, சுயசரிதை வாயிலாகக் குறிப்பிடுகிறார் ஆசிரியர். இருவருமே வலிமைமிக்க அரசால் ஏற்படும் துன்பங்கள் குறித்து சிறிதுகூட கலங்காத மனத் தெளிவினைக் கொண்டுள்ளதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.

அரசன் நாவுக்கரசரை அரசவைக்கு அழைத்தவேளையில், 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்', ஈசன் ஒருவனுக்கே நாம் அடிமை என்ற வரிகள் மூலம் நாவுக்கரசரின் அசாத்திய துணிச்சலை, கலெக்டர் ஆஷ் பெரியவர் வ.உ.சியை அழைப்பதற்கு ஆணை வழங்கிய நிலையில், 'உங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து வர ஏதோ சதி நடக்கிறது செல்ல வேண்டாம்' என்று உடனிருந்த நண்பர் அறிவுறுத்தியபோதும், 'உயிரினை நீக்கும் ஊழ்வலி வந்திடின நம்மால் தடுக்கவும் நண்ணுமோ? அழைத்தவனைக் காணாமல் இருப்பது சரியாகுமா' என்று நேருக்கு நேர் சந்திக்கச் சென்ற நாவாய் நாயகர் துணிச்சலையும் ஒப்பிட்டுள்ளது பாராட்டத் தகுந்தது.

சுண்ணாம்பு நீற்றறையில் அடைத்த போதும், நஞ்சினில் கலந்த பாற் சோற்றினை வழங்கிய

போதும், கல்லோடு பிணைத்துக் கடலில் தள்ளிவிட்ட போதிலும் துன்பத்தினை எதிர்கொண்டு துணிச்சலுடன் கரையேறிய தேவார அகச் சான்று வரிகளை நாவாய் நாயகருக்கு அளிக்கப்பட்ட சிறைத்தண்டனையுடன் பொருத்தி இருவருமே தன்னிலை கலங்காமல், சுயமரியாதையை விட்டுக்கொடுக்காமல் கடுகளவுகூட பின்வாங்காமல் தாம் கொண்ட கொள்கையில் பற்றுறுதியாக இருப்பதை தனது அழகிய சொல்லோவியத்தால் செதுக்கியுள்ளார் ஆசிரியர்.

கும்பகோணம் அருகில் உள்ள பழையாறை என்ற ஊரில் சமணர்கள் சிவலிங்கத்தை மறைத்துப் பாழாக்கிய வேளையில் நாவுக்கரசர், 'ஈசனைக் காணாமல் போகமாட்டேன்' என்று உண்ணாவிரதம் இருந்து, ஈசனை வழிபட்ட தேவார வரிகளுக்கு இணையாக சிறையில் அரிசி உணவு பெறுவதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்த பெரியவர் வ.உ.சியின் சுயசரிதை வரிகளோடு ஒப்புமைப்படுத்தி நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு, காந்தியடிகளுக்கு முன்னதாகவே நாவுக்கரசரும், நாவாய்நாயகரும் கடைபிடித்த உண்ணாவிரதத்தைப் போகிற போக்கில் வரலாற்றுச் சுவடாக நிலைநிறுத்துகிறார்.

சம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் மூன்று முறை சந்திந்துள்ளனர். முதல் சந்திப்பு சிதம்பரம் அருகே சீர்காழி, இரண்டாவது சந்திப்பு திருப்புகலூர், மூன்றாம் சந்திப்பு கயிலைமலை என்ற தேவாரப் பதிவுகளை, பாரதியும் வ.உ.சிதம்பரனாரும் சந்தித்த நிகழ்வுகளினுடாக நமக்குப் பொருத்திக்காட்டுகிறார். முன்னிருவருக்கும் முதல் சந்திப்பு அப்பாட்பிள்ளை உறவாகிறது என்றால் பின்னிருவருக்கோ அச்சந்திப்பு சோழன் & கம்பனாக இருக்கிறது.

சம்பந்தரை கண்ட பிறகே நாவுக்கரசருக்கு திருவடிச்சூலம் கிட்டுகிற நிகழ்வும் பாரதியை சந்தித்ததன் விளைவால் வ.உ.சியின் மனதிலிருந்த சுதேசிய வித்து மரமாகிப் போன நிகழ்வையும் சொல்லுவது நம்மையும் அப்படியே சிந்திக்க வைக்கிறது. திருப்புகலூரில் சிவனடியார்கள்ளுடன் கூடியது போலவே சிறைவாசத்திற்குப் பின்பு வ.உ.சி. புதுச்சேரியில் பல தேசப்பற்றாளர்களுடன்

நாவுக்கரசர் அக விடுதலையான ஆன்ம விடுதலை நோக்கி பயணிப்பதையும், நாவாய் நாயகர் வ.உ.சி. புறவிடுதலை நோக்கி பயணிப்பதையும் இருவருக்கும் அரசால் ஏற்படுகின்ற துன்பங்களையும் மிகச் சிறப்பாக தேவார, சுயசரிதை வாயிலாகக் குறிப்பிடுகிறார் ஆசிரியர்.

பாரதியைச் சந்தித்ததை சாதுர்யமாக ஒப்பிட்டு நகர்த்திக்கொண்டு செல்கிறார் ஆசிரியர்.

நாவுக்கரசருக்கு சம்பந்தன் தொடர்பால் மேன்மை கிர்த்தி அடைவதற்கு எவ்வாறு வழி வகுத்ததோ அப்படியே பாரதியின் நட்பு வ.உ.சி. யின் தேசிய அரசியலுக்கு உரமூட்டியது. நாவுக்கரசரின் மீதான பக்திக்கு அப்பூதியடிகள் என்றால் நாவாய் நாயகருக்கோ மாடசாமியும் குறைவில்லாமல் திகழ்கிறார்.

நாவுக்கரசர் தமது சகோதரி திலகவதியார் மூலம் சமணத்திலிருந்து சைவத்துக்கு மாறுகிறார். நாவாய் நாயகர் வ.உ.சி. மனதில் சுதேசிய வித்து உன்ற காரணமாக அவரது அத்தை இருந்திருக்கிறார். இருவரும் பெண்களே என்பதை முதல் அத்தியாயத்திலே நமக்குக் காட்டும் நூலாசிரியர், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற தத்துவ அடிப்படைகளின்படி பார்த்தால் இறுதியில் வரும் ஞானம் போலவே இறுதி அத்தியாயத்தில் மெய்யியல் பார்வையில் இருவரையும் ஒப்பிட்டு நாவுக்கரசர் சமணத்திலிருந்து சைவராக மாறிய பிறகு தெய்வத்தமிழால் தேவாரப் பாமாலை சூட்டியதையும், தேசியத் தமிழால் நாவாய் நாயகர் பாடற்றிரட்டு, மெய்யறம், மெய்யறிவு போன்ற கருணை வகைமை இலக்கியங்களினைப் படைத்ததையும் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இருவரும் வேளாண் மரபில் பிறந்தபோதும் சைவ சித்தாந்த அடிப்படை வழியான சரியை மார்க்கத்தில் பழுத்த சீலர்கள். நாவுக்கரசர் தனது மந்திரச் சொல்வாக்கால் தேவார பாமாலை எவ்வாறு சூடினாரோ அதே போன்று தன் மனஉறுதி மிக்க கவிதையால் நாட்டுத் தொண்டிற்குப் பிறகு தேசிய சங்கத் தமிழ்த் தொண்டும் கருணை இலக்கிய தமிழ்த்தொண்டும் புரிந்துள்ளார் வ.உ.சி.

பாடற்றிரட்டின் பாடல்களைக் கொண்டே நாவாய் நாயகரின் அக உலகை அறிய முடிகிறது. தமது உயிர்த்துணை மீனாட்சி அம்மையாருக்கு கஜேந்திர மோட்சம் மற்றும் கம்சவதம் புராணக்கதை வழியாக ஆறுதல் தரும் செய்திகளைப் பரிமாறுகிறார். வினை, விதி, ஊழ்

குறித்தும் வள்ளுவத்தின் தாக்கங்கள் வழியாகவும் தமது படைப்புகளில் வ.உ.சி. கையாண்டிருக்கிற செய்திகளை நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

‘சித்தாந்தத்தின் தெளிவாம் வேதாந்தத்தின் கூற்று’ என்பார்கள். சைவத்தின் வழியாக தமது சொல் உறுதியால் நாவுக்கரசர் போராடிய போது, ‘நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்’ என்ற சத்திய வரிகளுக்கு இணையாக நாவாய் நாயகர் வ.உ.சி. துன்பம் மேல் துன்பம் வந்தபோதும் சிறிதும் மனம் கலங்காது ‘கூற்றுவனே வந்திடினும் வென்றிடுவேன் காலால் மிதித்து’ என சுதேசி நாவாய்ப் புலம்பலில் பாடியிருக்கிறார்.

ஆறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி நாவுக்கரசரையும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நாவாய் நாயகர் வ.உ.சியையும் பாரதாரமான கால இடைவெளிக்குப் பிறகான நூற்றாண்டில் ஒப்பீடு செய்திருந்தாலும் கொண்ட பொருண்மைக்கு மிகச் சரியாக சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம் வழியாகவும், தேவாரப் பாடல்கள் வழியாகவும், அதே போன்று நாவாய் நாயகர் வ.உ.சியின் செயற்பாடுகளுக்கு வ.உ.சி. எழுதிய சுயசரிதை மற்றும் பாடற்றிரட்டு வழியாக ஒப்பிட்டு நம்மை யோசிக்கவும், அசரவும் வைத்து விட்டார். இந்தப் பொருத்தப்பாடு இதுவரையாருமே யோசிக்க முடியாதது.

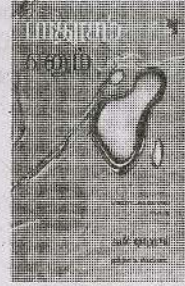
தெய்வத் தமிழ்ப் பாக்களைப் பாடி அஞ்சாது தமது உடலை வருத்தித் தொண்டீழியம் செய்து வந்த நாவுக்கரசரையும், வள்ளுவத்தைத் தம் வாழ்நாளில் வள்ளுவமாகவே வாழ்ந்து காட்டிய முன்னோடி நாவாய் நாயகர் வ.உ.சியையும் வாடாத மலர்களாகக் கொண்டு ஒரு மணமிக்க மாலையாக நமக்குக்கட்டித் தந்துள்ளார் நூலாசிரியர்.

சைவ உலகிலும், தமிழ் உலகிலும் வருங்கால ஆய்வுகளுக்கு இந்தப் புத்தகம் மேலும் வழிவகுக்கும் என்பது தின்னம். ஆசிரியர் ஆ. அறிவுமுகனுக்கு மனமாற்றத் வாழ்த்துகள்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

பாதரசம் எனும் நஞ்சு

மிகப்பெரிய பாதரச நச்சு ஆலை ஒன்று கொடைக்கானலில் பொதுவான சுற்றுச்சூழலை பாதித்தது. அது 2000 ஆண்டுகளில் பெரிய விவாதப் பொருளானது. அந்தப் பாதரச தொழிற்சாலை பற்றி ஆர்.பி. அமுதன் அவர்கள் இயக்கிய ஒரு ஆவணப் படத்தின்மூலம் தெரிந்து கொண்டேன். இந்த ஆவணப் படத்தை ஒட்டி கொடி என்ற தனுஷ் நடித்த படம் கூட வெளியாகி இருக்கிறது ஆனால் இந்தப் படத்தில் (கொடி) பாதரசம் என்பது பற்றிய அடிப்படையிலிருந்து சற்று விலகி நிற்க, தனுஷ் என்ற அரசியல்வாதி மற்றும் பலியாடுகள், அரசியல் வித்தைகள் பற்றிய விரிவான படமாக அது அமைந்துவிட்டது.

ஈரோடு பசுமை இயக்கத்தைச் சார்ந்த ஜீவானந்தம், திண்டுக்கல் அமைதி அறக்கட்டளை சார்ந்த பால்பாஸ்கர் போன்றோர் கொடைக்கானல் பிரச்சனையில் பல ஆய்வுகள் செய்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கின்ற வகையில் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள். வழக்குகளை எல்லாம் பதிவு செய்தார்கள் என்று ஞாபகம். இது பற்றிய பதிவு இந்நூலில் இல்லை.

கொடைக்கானல் போகிற போது இந்த பாதரசத் தொழிற்சாலை பற்றிய விஷயங்கள் அவ்வப்போது உறுத்தி கொண்டே இருக்கும். அது என்ன அல்லது அதனால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் என்ன ஆனார்கள் என்பது நினைவில் வந்து கொண்டே இருக்கும். அந்தப் பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் பாதரசத் தொழிற்சாலை கொடைக்கானலை எப்படி விஷமாக மாற்றிவிட்டது என்பதைப் பற்றி சாவின் பக்கம் சென்று வந்த பலரின் அனுபவங்கள் இதில் உள்ளன. பேரா. வின்சென்ட் அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பில் பொள்ளாச்சி எதிர் பதிப்பகம் “பாதரசம் எனும் நஞ்சு” என்ற நூலை வெளியிட்டு இருக்கிறது.

இதனுடைய மூலத்தின் ஆசிரியர் அமீர் சாகுல். கேரள மாநிலம் திருவனந்தபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். பல ஆண்டுகள் பத்திரிகையின் புலன் விசாரணையாளராக பணியாற்றியவர், கிரீன் பீஸ் இயக்கத்தினுடைய பரப்பாளராக இருந்தவர்.

அவர் எழுதிய நூலை இப்போதுதான் அந்தப் பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலை சார்ந்த பிரச்சினைகள் தமிழ்நாடு அளவில் அப்போது, பெரிய அளவில் மாறிக் கொண்டிருந்தன. அந்தச் சூழல் விரிவாக இந்த நூலில் உள்ளன.

கிரீன்பீஸ் என்ற அமைப்பு மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் வழியாக உலக அளவில் இந்தப் பிரச்சினை வெளிக்கொணரப்பட்டது. பாதரசம் மாகபட்ட இடங்களில் அதிகமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது. அங்கே இருக்கும் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட உடல் நலக்கோளாறுகள், உணவுப் பொருட்களில் பாதரசம் சேர்ந்திருப்பது போன்றவையெல்லாம் பன்னாட்டு பத்திரிகைகளில் வெளிவந்து பலரின் கவனத்திற்கு உள்ளாகின.

1980 களிலேயே இந்தப் பாதரசப் பாதிப்பினால் உடல்நலக் குறைபாடும் சாவும் முதலில் நிகழ்ந்தன. 1984 இல் முதல் சாவு நிகழ்ந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். பாதரச வெப்பமானங்களை உற்பத்திச் செய்யும் அத்தொழிற்சாலையானது ஓராண்டுக்கு முன்னால் தான் அங்கு தொடங்கியது. அதற்குப் பின்னால் விரைவில் மரணம். இது மனிதர்களை மட்டும் பாதிக்கவில்லை, குருவிகள் உள்ளிட்ட பிற பறவைகளையும் பாதித்தது. கழிவுகள் எல்லாம் தெருவழியில் கொட்டப்பட்டன. பாதுகாப்புடன் வந்து பரிசோதனை நடந்தபோதுதான் மக்களுக்கு அந்தக் கழிவுப் பொருட்கள் கிடப்பதே தெரிந்தது. முன்பு நல்ல வேலையைத் தரக்கூடிய தொழிற்சாலை என்ற அறிமுகத்தோடு பலருக்கு அங்கு வேலை கிடைத்தது. ஆனால் தொடர்ந்து சுவாசக் கோளாறுகளும், உடல் சிரமங்களும் மக்களை சாலை நோக்கித் தள்ளியது. நல்ல எலிப்பொறி ஒன்று தயாரியுங்கள், உலகம் உங்கள் வீட்டினை நோக்கி வரும் என்று அமெரிக்கக் கவிஞர் எம்ர்சன் சொன்னதாக ஒரு சுற்று உண்டு. ஆயிரக்கணக்கான எலிப்பொறிகள் அமெரிக்க வரலாற்றிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. எலிப்பொறிகளைப் போன்ற மனிதர்கள் சாவுப் பொறியில் மாட்டிக் கொண்டார்கள். இந்த எலிப் பொறிகளில் சாதாரண மக்கள் மட்டும் இல்லை. மேற்குத்

தொடர்ச்சி மலைப் பகுதிகளில் வாழக்கூடிய பழங்குடி மக்களும் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் இயல்பான வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது அவருடைய வேட்டையாடும் வாழ்க்கைக்கும் உடல் நலத்திற்கும் ஏதோ கேடு வந்துவிட்டதை உணர்ந்தார்கள். அது பாதரசம்தான் என்பதை அவர்கள் அறிய தாமதம் ஏற்பட்டது. பழங்குடி இனத்தவர்கள், உணவு சேகரிப்பவர்களில் பலர் நஞ்சினால் நரம்பு, சிறுநீரகம் போன்ற கோளாறுகளால் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அப்படி பாதிக்கப்பட்ட பழங்குடி மக்களைப் பற்றி ஆய்வுகளும் நடந்தன. பறவைகளை, சிறு விலங்குகளையும் கூடவே பாதித்திருப்பதை பல ஆய்வுகள் சொன்னன. பல ஆண்டுகள் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள் பாதரச உலோகம் தாவர இலைகளில் சேர்க்கப்படுவதும் அது, மனிதர்களைப் பாதிக்கிறது என்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆகவே ஒட்டுமொத்த இயற்கைச் சூழலும் இதனால் பாதிப்பு அடைந்திருப்பது தெரியவந்தது. கொடைக்கானல் ஒட்டிய பல சோலை பகுதிகளில் கரடிச் சோலை, பொதுச் சோலை போன்றவையும் முக்கியமானவை. அவற்றில் கரடிகளும் புலிகளும் அதிக அளவில் நடமாடிக் கொண்டிருக்கும் பகுதி என்பதால் அந்தப் பெயர் வந்தது. ஆனால் அவற்றின் அளவு குறைந்து போய், உல்லாசப் பயணத்துக்காக மக்களின் வருகைகள் அந்த பகுதியில் அதிகமாகின. அந்தப் பகுதி விலங்குகள் ஊரை விட்டுப் பயந்து ஓடிவிட்டன. கொடைக்கானல் மக்கள் வாழ்வதற்கு பாதுகாப்பான இடமாக அம்மலை மாறுவதற்கு நீண்ட காலம் பிடிக்க வேண்டி இருந்தது.

ஆங்கிலேயர்கள் முதலில் கொடைக்கானல் பகுதியில் வந்து ஓய்வெடுப்பதற்கான இடமாக இருந்து, பின்னால் அதுவே பாதரசம் வெப்பமானி தயாரிக்கும் இடமாக அவர்கள் மாற்றுவதற்கான ஆதாரங்கள் எப்படி இருந்தன என்பதை இந்த நூல் சொல்கிறது. பாதரசத்திற்காக இடம் தேடி பல இடங்களில் நிராகரிக்கப்பட்ட பின், அங்கு வந்து அடைக்கலமாகி இருக்கிறது பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்.

பாதரசம் தந்த பாதிப்புகள் முதலில் சிறுநீர் தொல்லையாக ஆரம்பித்து உடம்பு முழுவதும் இயங்க முடியாமல் செய்திருக்கிறது. இதில் கணிசமான பெண்களும் பாதிக்கப்பட்டனர். ஆரம்பத்தில் பெண்களை இந்த தொழிற்சாலை வேலையில் எடுக்காமல் தவித்து இருக்கிறார்கள் என்பதும் முக்கியம்

வெப்பமானி கழிவுகள் மூட்டைகளாக வெளியே கிடத்தப்பட்ட போதும் அவை பரவிய

போதும் மக்களுக்கு அதன் ரகசியம் தெரியவில்லை ஆனால் அவர்களை உடல் கட்டுப்பாட்டை இழந்து அவர்கள் வெளியேற வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை வந்த போதுதான் தொழிற்சாலையின் அபாயத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பேராட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மகன் பாதரச மதிப்பால் சாகிறான் தந்தை தன் ஆதாரங்கள் எல்லாம் இழந்து விட்டு கதறுகிற காட்சியொன்று இங்கு விவரிக்கப்பட்டதில் மனம் தடுமாறியது. பெண்கள் ஆண்களுடைய சாவைப் பார்த்து திகைத்துப் போகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு காரணம் தெரியவில்லை. காரணம் தெரிகிற போது அவர்களை சிறு சிறு நிவாரணம் கொடுத்தும் மருத்துவ உதவி கொடுத்தும் அந்த பன்னாட்டு நிறுவனம் தவிர்ந்து விட்டது ஆனால் உயிரைக் கொடுத்தவர்கள் பலர். அங்கு வேலை செய்ய வேண்டி இருப்பதை அவர்கள் தவிர்க்க முடியவில்லை உயிரை விட்ட பிறகு தான் அதெல்லாம் அவர்களுக்கு தெரிய வருகிறது

இந்த விவரங்களை எல்லாம் இந்த நூலில் பேராசிரியர் வின்சென்ட் அவர்கள் அழகான மொழி பெயர்ப்பால் தந்திருக்கிறார். இந்தப் பகுதி பற்றிய சில தவறான கருத்துகள், தவறான செய்திகள் பற்றி குறிப்பிடு செய்து இந்த நூலில் எழுதி இருக்கிறார். ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் என்பவர் வெறுமனே மொழி சார்ந்து மட்டுமல்லாமல் இதுபோல இருக்கிற தவறுகளை சுட்டிக்காட்டியும் அந்தப் பிரதியை திருத்துவது எவ்வளவு முக்கியமான கடமை என்பதை பேராசிரியர் நிரூபித்திருக்கிறார்.

ஜீவா, பால் பால்கர் போன்றோர் இந்தப் பணிகள் குறித்து மேற்கொண்ட முயற்சிகளை இந்த நூல் எதுவும் சொல்லவில்லை அதேபோல ஆர்பி அமுதன் போன்றோர் இயக்கிய ஆவணப் புடங்கள் பற்றி கூட எதுவும் சொல்லவில்லை ஆனால் அதை இந்தியன் ஏரின் ப்ரோ பீச் என்று ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள். பல தரவுகளை முன் வைத்து எழுதப்பட்டிருக்கிற இந்தப் புத்தகம் கொடைக்கானல் மக்கள் பாதரச பாதிப்பால் சிரமப்பட்டு இருப்பதை பற்றி விரிவாக சொல்கிறது. ஆனால் தமிழக அளவில் இதற்காகப் போராடிய மக்கள் பற்றிய அணுகுமுறை, போராட்டங்கள் பற்றி குறிப்புகள் இந்த நூலில் இல்லாமல் இருக்கிறது.

ரூ 450, எதிர் பதிப்பகம், பொள்ளாச்சி

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், 'கனவு' இதழின் ஆசிரியர்

காஸாவின் பேரவலம்

2023 அக்டோபர் 7இல் ஹமாஸ் அமைப்பு இஸ்ரேலுக்குள், ஊடுருவி ஓராயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட யூதர்களைப் பிணைக்கைதிகளாக பிடித்துச் சென்றதுடன் பல இஸ்ரேலியர்களை சுட்டுக் கொன்றது. அது மிகப் பெரும் தவறு, பெருங்குற்றம் என்று பரவலாகக் கருதப்பட்டாலும், அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக இஸ்ரேலிய ஜியோனிஸ்டுகள் பாலஸ்தினர்களுக்கு இழைத்து வந்த கொடுங்குற்றங்களையும் அவர்களது நிலத்தை ஆக்கிரமித்துள்ளதையும், மீதமுள்ள இடங்களை ஒரு பகுதியில் உள்ளவர்கள் இன்னொரு பகுதிக்குச் செல்லவிடாமல் மேற்குக் கரை என்றும் காஸா என்றும் பிரித்து வைத்துள்ளதையும் பற்றி ஹமாஸைக் கண்டித்தவர்களில் பெரும்பாலோர் பேசவில்லை.

ஹமாஸ் செய்தது தவறு என்றாலும், இஸ்ரேலிய அரசும் இராணுவமும் அந்த அமைப்பினரைத்தான் பழிவாங்க வேண்டுமே தவிர அப்பாவி பாலஸ்தினர்களை அல்ல. 2013 அக்டோபர் 8-இல் காஸாப் பகுதி மீது தாக்குதலைத் தொடங்கிய இஸ்ரேல், ஹமாஸ் அமைப்பைப் பூண்டோடு அழிப்பதும் பிணைக் கைதிகளை மீட்பதும் தான் நோக்கம் என்று கூறியது.

ஆனால் அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய யூனியன் ஆகியவற்றின் ஆதரவுடனும் அமெரிக்க, நேட்டோ ஆகியவற்றின் இராணுவ உதவிகளுடனும் இஸ்ரேல் நடத்தி வரும் தாக்குதல் இனக்கொலையைத் தவிர வேறல்ல என்பதை பாலஸ்தின ஆதரவாளர்களும் நடுநிலையாளர்களும் மட்டுமல்ல; இண்டர்நேஷனல், ஹ்யூமன் ரைட்ஸ் வாட்ச், பி.யு.சி.எஸ்., போன்ற மனித உரிமை அமைப்புகளும் கண்டனம் செய்துள்ளன.

போர் குற்றங்களை விசாரணை செய்து,

அக்குற்றங்களைச் செய்தவர்களைத் தண்டிக்கும் அதிகாரமுள்ள சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றம்கூட (International Criminal Court) இஸ்ரேலின் செயல்களைப் பற்றித் தென் ஆப்பிரிக்க அரசாங்கம் தொடுத்த புகார் மீது விசாரணையை நடத்தி, இனக்கொலை நடப்பதை ஒப்புக் கொண்டு, இஸ்ரேல் உடனடியாக அந்தப் போரை நிறுத்த வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தது. ஐ.நா.மனித உரிமை ஆணையமும் இஸ்ரேலின் இனக்கொலையைக் கண்டித்து போர் நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று அறிவித்தது. அமெரிக்கா உள்ளிட்ட உலகின் பல நாடுகளில் போருக்கு எதிராகவும் பாலஸ்தினர்களுக்கு ஆதரவாகவும் பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்களும் தொழிலாளர்களும் சாமானிய மக்களும் பேரணிகள் நடத்தி ஓய்ந்து போய்விட்டனர். அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களில் மாணவர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள் குற்றத்தன்மை வாய்ந்ததாகக் கூறிய அமெரிக்க அரசாங்கம், அவர்கள் மீது போலிஸ் அடக்குமுறைகளை ஏவி அப்போராட்டங்களை ஒடுக்கிவிட்டது. அரபு நாடுகள் சிலவற்றில்

ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள், எழுத்தாளரும் சமூகச் செயல்பாட்டாளருமான அருந்ததி ராய் உள்ளிட்ட இந்தியாவின் முக்கியக் குழுக்கள் 25 பேர் கையெழுத்திட்டு இந்தியப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ராஜ்நாத் சிங் அவர்களுக்கு விடுத்த வேண்டுகோளாகும். அதில் காஸாவில் போர் நடந்து கொண்டிருக்கும் சூழலிலும் சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றம் இஸ்ரேலின் இனக்கொலையைக் கண்டனம் செய்துள்ள நிலையிலும் இராணுவத் தளவாடங்கள், கருவிகள், உதிரி பாகங்கள் ஆகியவற்றை இஸ்ரேலுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் இந்திய நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமங்களை இரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அந்த வேண்டுகோள்.

அவ்வப்போது ஆர்ப்பாட்டங்களும் பேரணிகளும் நடத்தப்பட்டன.

இஸ்ரேல் தனது போரைத் தொடங்கிய போது, இந்தியாவின் முதன்மை எதிர்க்கட்சியாக உள்ள காங்கிரஸ், நம் நாடு நேரு காலத்திலிருந்து எப்போதும் பாலஸ்தினர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்து வந்துள்ளது என்ற அறிக்கையுடன் நின்றவிட்டது. இந்திய நகரங்கள் சிலவற்றில் இடதுசாரிக் கட்சிகளும் சில இஸ்லாமிய அமைப்புகளும் அடையாள ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தின. தமிழ்நாட்டு மாநிலக் கட்சியான விசிகவும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியது. ஆனால் மக்கள் மனதில் பதியும் வண்ணம் எந்தவொரு ஆர்ப்பாட்டமும் பேரணியும் அமையவில்லை.

அதன் பிறகு நாடாளுமன்றத் தேர்தல் அறிவிப்பு வெளிவந்தது. பாலஸ்தினர்கள் அனைவரையும் 'இஸ்லாமிய பயங்கரவாதிகளாக' அடையாளப்படுத்தும் சங் பரிவாரமும் அதன் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஊடகங்களும் இஸ்ரேல் ஆதரவு நிலைப்பாட்டை மேற்கொண்டன. எனவே அந்தச் சூழலில் பாலஸ்தினப் பிரச்சினையை எழுப்பினால் வட மாநிலங்களிலும் மத்திய இந்தியாவிலும் 'இந்துக்களின்' வாக்குகள் தங்களுக்குக் கிடைக்காது என்று கருதியோ என்னவோ 'மதச்சார்பற்ற' 'ஜனநாயக' சக்திகள் எனக் கருதப்படும் அரசியல் கட்சிகள் பாலஸ்தினப் பிரச்சினையைப் பற்றி பேசவில்லை. தேர்தல் முடிந்த பிறகும் அது குறித்த இந்திய அளவிலான விவாதத்தையோ, எதிர்ப்புப் பேரணிகளையோ எந்தக் கட்சிகளும் நடத்தவில்லை.

இந்தச் சூழலில் கடந்த ஜூலை 19 அன்று சென்னை ஐ.ஐ.டி.யில் இரு பட்டங்களைப் பெற்று, அந்த நிறுவனத்தின் மிகச் சிறந்த மாணவராக விளங்கி ஆளுநர் பரிசையும் பெற்ற தனஞ்சய் பாலகிருஷ்ணன், நவீனத் தொழில்நுட்பம் செயற்கை நுண்ணறிவும் இஸ்ரேலின் போர் வெறிக்கு எவ்வாறு துணை புரிகின்றன என்பதை விளக்கி இவ்வாறு போருக்கு உதவுவதை இந்தியப்

பொறியியலாளர்கள் ஒரு போதும் செய்யக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்தித் துணிச்சலாகப் பேசியுள்ளார்.

அதன் பிறகு காஸா தொடர்பாக நடந்த முக்கிய நிகழ்வு ஜூலை 30 அன்று ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள், எழுத்தாளரும் சமூகச் செயல்பாட்டாளருமான அருந்ததி ராய் உள்ளிட்ட இந்தியாவின் முக்கியக் குழுக்கள் 25 பேர் கையெழுத்திட்டு இந்தியப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ராஜ்நாத் சிங் அவர்களுக்கு விடுத்த வேண்டுகோளாகும். அதில் காஸாவில் போர் நடந்து கொண்டிருக்கும் சூழலிலும் சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றம் இஸ்ரேலின் இனக்கொலையைக் கண்டனம் செய்துள்ள நிலையிலும் இராணுவத் தளவாடங்கள், கருவிகள், உதிரி பாகங்கள் ஆகியவற்றை இஸ்ரேலுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் இந்திய நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமங்களை இரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அந்த வேண்டுகோள். அத்தகைய உரிமங்களை வழங்குவது சர்வதேசச் சட்டங்களின் ஆணையையும் இந்திய அரசமைப்புச் சட்ட விதிகள் 21, 51(சி) ஆகியவற்றை மீறுவதாகும் என்பதை அந்தக் குழுக்கள் தங்கள் வேண்டுகோள் கடிதத்தில் எடுத்துரைத்தனர்.

இது போன்ற வேண்டுகோளைக்கூட எந்த எதிர்க்கட்சியும் செய்யவில்லை. , ஆனால், ஒரு பக்கம் புதினை ஆரத்தமுமியும் இன்னொரு பக்கம் இஸ்ரேலை ஆதரித்துக் கொண்டுமிருக்கிற இந்திய அரசாங்கத்தைக் கண்டனம் செய்து எந்தக் கட்சியாலும் நாடு தழுவிய போராட்டம் நடத்தப்படவில்லை.

பெரும்பாலான இஸ்லாமிய நாடுகளின் அரசுகள் வாயளவில் இஸ்ரேலைக் கண்டனம் செய்து கொண்டிருக்கின்றனவேயன்றி போர் நிறுத்தம் தொடர்பான எந்தத் தீவிரமான சர்வதேச நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் சில முக்கியமான அரபு நாடுகளும் வளைகுடா நாடுகளும் அமெரிக்க

ஆதரவுச் சக்திகளாகவே உள்ளன.

அண்மையில் ஈரானுக்குச் சென்ற ஹமாஸ் தலைவரைக் குறிவைத்து செயற்கை நுண்ணறிவின் துணையுடன் கொலை செய்தது இஸ்ரேலிய இராணுவம். உண்மையில் அது ஈரானில் இஸ்ரேல் செய்த இராணுவத் தலையீடுதான். அந்தப் படுகொலையையும் தலையீட்டையும் கண்டனம் செய்துள்ளவரும் ஈரானில் அரசு அதிகாரத்தைப் பொறுத்தவரை அதி உயர் இடத்திலுள்ளவருமான மதத் தலைவர் ஆயதுல்லா அலி கமெனி (Ayatollah Ali-Khamanei) தக்க நேரத்தில் இஸ்ரேலுக்குப் பதிலடி தரப்படும் என்று அறிவித்துள்ளார். அது மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளில் போர்ப் பதட்டத்தை உருவாக்கும் என்று கூறுகின்றன அமெரிக்காவும் ஐரோப்பிய நாடுகளும். அமெரிக்கா மேலும் கூடுதலான இராணுவ உதவியைச் செய்யத் தொடங்கியுள்ளது. அமெரிக்கா வழங்கிய மிகு சக்தி வாய்ந்த குண்டுகள் கடந்த ஆகஸ்ட் 10ஆம் தேதி இஸ்ரேலிய இராணுவத்தால் வீசப்பட்டதில் 100 பாலஸ்தினர்களும் 11 குழந்தைகளும் கொல்லப்பட்டனர். ஹமாஸை ஆதரிக்கும் லெபனான் நாட்டிலுள்ள இஸ்லாமிய அமைப்பான ஹிஸ்பொல்லா, தொடர்ந்து இஸ்ரேல் மீது ஏவுகணைத் தாக்குதல் நடத்தி வருகிறது. மிக உயர்ந்த இராணுவத் தொழில்நுட்பத்தை வைத்திருக்கும் இஸ்ரேலைப் பொறுத்தவரை ஹிஸ்பொல்லாவின் ஏவுகணைகள் புஸ்வானம் போன்றவைதான்.

இந்தச் சூழலில், பல் பிடுங்கப்பட்ட அமைப்புகளாக ஐநா, அவையும் அதன் மனித உரிமை ஆணையமும் இருப்பதைப் போலவே, சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றமும் செயலற்ற அமைப்பாக மாறிவிட்டது. இடதுசாரிப் பொருளாதார அறிஞரும் முன்னாள் கிரேக்க நிதி அமைச்சருமான யானிஸ் வருஃபாகிஸ் (Yanis Varoufakis) அந்த நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு சில கேள்விகளை அனுப்பியுள்ளார். அவை பின்வருமாறு:

பாலஸ்தின மக்களின் எல்லா அம்சங்களையும் இஸ்ரேல் திட்டமிட்டு அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை 1,86,000 உயிர்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன என்று பொதுவாகக் கருதப்பட்டாலும் சாவு எண்ணிக்கை அதைவிட அதிகம்.

சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளே, நீங்கள் ஏற்கெனவே பார்த்தவை:

1. நமது நினைவுக்கெட்டியவரை, மக்கள் அடர்த்தியாக வாழும் நகரங்கள் மீதுதான் மிகக் குறுகிய காலத்தில் மிக அதிக அளவில்

குண்டுவிச்சுகள் நடைபெற்றுள்ளன; 2. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் மக்களைத் திட்டமிட்டு பட்டினி போடும் நிகழ்வு நடப்பது இப்போதுதான்; 3. உலகில் நடந்த எந்தவொரு போரிலும் காணப்படாத வகையில் மிக அதிக எண்ணிக்கையிலான பத்திரிகையாளர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளது இப்போதுதான்; 4. பத்து மாதங்களில் மிக அதிக எண்ணிக்கையிலான ஐ.நா. ஊழியர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளது இங்கு மட்டும்தான்; 5. இவை மட்டுமல்ல; இஸ்ரேல் பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகங்கள், கலாச்சார மையங்கள், பாரம்பரியக் கலாச்சார நிறுவனங்கள், மருதிகள், கிறிஸ்தவத் தேவாலயங்கள் ஆகியவற்றின் மீது தாக்குதல் நடத்தி வருகிறது. பேராசிரியர்களையும், ஆசிரியர்களையும், அவர்களின் மாணவர்களையும் பலசமயம் அவர்கள் எல்லோரின் குடும்பங்கள் முழுவதையும் இஸ்ரேல் படுகொலை செய்கிறது.

- நீதிபதிகளே, நீங்கள் எப்போது செயல்படப் போகிறீர்கள்?
- இப்போது நீங்கள் செயல்படப் போவதில்லை என்றால் சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றம் இருப்பதற்கு ஏதேனும் பொருள் உண்டா?
- நீங்கள் இப்போது செயல்படாவிட்டால், எதிர்காலத்தில் எவரொருவரும் உங்கள் நீதிமன்றத்தை உள்ளார்ந்த அக்கறையுடனும் எதிர்பார்ப்புடனும் அணுகக்கூடிய சாத்தியப்பாடு கடுகளவேனும் இருக்கிறதா?

இந்தக் கேள்விகளோடு உலகப்புக்குப்பெற்ற பாலஸ்தினக் கவிஞர் மஹ்முத் தார்வீஷ் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு கவிதையில் எழுப்பிய கேள்விகளையும் பதில்களையும் கொள்ளலாம்:

நாம் எங்கு செல்வது
கடைசி எல்லையைக் கடந்து?
பறவைகள் எங்கு செல்லும்
கடைசி வானத்துக்கு அப்பால்?
பரந்த கடைசிக் காற்று வெளிக்கு அப்பால்
செடிகொடிகள் எங்கு வேர் கொள்ளும்?
செந்நிற ஆனியில் நாம்
நமது பெயர்களை எழுதுவோம்
நமது பாடலின் கையை வெட்டி எறிவோம் -
நமது உடல் அப்பாடலை எழுதி முடிப்பதற்கு.
இங்கு நம் மடிவோம்
இந்தக் குறுகலான பாதையில்.
அல்லது நமது இரத்தம் இங்கு நட்டு வைக்கும்
தனது ஒலிவ மரங்களை.

கட்டுரையாளர்: மார்க்ஸிய அறிஞர்

கணிமேதாவியார் காட்டும் அழகியல்

கணிமேதாவியார் சங்கம் மருவிய காலத்தே தோன்றிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் தோன்றிய காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவரது காலம் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஏலாதி மற்றும் திணைமாலை நூற்றைம்பது இரண்டையும் எழுதியவர் இவரே.

‘கணிமேதாவி’ என்ற சொற்பதம் கொண்டு இவர், காலத்தைக் கணித்து ஆராயக்கூடிய சோதிட அறிஞராய் இருந்திருக்கக்கூடியவர் என்பதை அறியமுடிகிறது. மேலும், மனிதகுலம் கொண்டாடக்கூடிய புறநானூற்றுச் சங்கப்பாடல் “யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்” என்ற பாடலை எழுதிய கணியன் பூங்குன்றன் என்ற பெயரையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது சோதிடக் கலையின் மிக்கார் பலரும் சங்ககாலம் தொடர்த்தே தமிழகத்தில் இருந்திருக்கின்றனர் என்பதை அறியலாம்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பெரும்பாலும் அறக் கருத்துக்களை, நீதியை எடுத்துரைக்கும் நூல்களே! என்பதுவே நம் பொதுப் புத்தியில் உறைந்துள்ள செய்தியாகும். மாறாக, திணைவழி வைப்பு நூல்களாகிய ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது போன்ற நூல்களில் சங்க இலக்கியச் செவ்வி போன்றே காதல், வீரம், உளவியல், குழலியல், தாவரவியல், அழகியல், சமூகவியல் போன்ற கருத்துநிலைப் பாடல்கள் பலவும் ததும்பிக் கிடப்பதை நம்மில் பலரும் பெரிதும் அறிந்திருக்கவில்லை.

இந்தநிலையில், மாறன் பொறையனாரின் ஐந்திணை ஐம்பதில் 38ஆவது பாடல், முல்லைத் திணையில் தோழி தலைவியைத் தேற்றிக் கூறியதாக அமைந்த “சனைவாய்ச் சிறு நீரை” என்று தொடங்கும் பாடல் காட்டில் மான்கள் இரண்டு நீருக்காக அலைந்து, கிடைத்த கொஞ்ச நீரையும் ஒருவருக்கு ஒருவர் விட்டுக் கொடுக்கும் உயரிய உயிர்நேயம்” செறிந்த அந்தப் பாடல் என்

உள்ளத்தை ஒரு வாசிப்பின் போது கொள்ளையிட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் சிலவற்றின் மீது எனது கவனம் திரும்பியது. அவ்வாறு வாசித்த போதுதான் கணிமேதாவியாரின் திணைமாலை நூற்றைம்பது பாடல் எண் 3இல் தட்டுப்பட்ட அழகியல் பொருள்நயம் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

மேற்படி பாடல் குறிஞ்சித் திணையில், பகற்குறியில் வந்த தலைவனை நோக்கித் தோழி கூறியதாக அமைந்த துறையில் பாடப்பட்டதாகும். பாடலை வாசித்துப் பொருள் விளக்கத்தை ஆய்வு செய்தபோதுதான் இப்பாடலில் ததும்பிக் கிடக்கும் ‘அழகு’ மற்றும் ‘அழகியல்’ கூறுகள் பெரிதும் ஆர்வத்தைத் தூண்டின.

தன் காதற் தலைவியைக் காண ஆவலுடன் பகற்குறியில் வந்த தலைமகனைப் பார்த்த தலைவியின் தோழியானவள் ‘ஐய! இது சரியல்ல, தலைவியைக் காண நீ பலர் அறிய பகலிலே வருவது வீண் வேலை. தலைவிக்கு இத்திணைப்புலத்தில் ஏற்பட்ட ஓர் அனுபவத்தால் அவளுடைய சகோதரர்கள் அவளை, அவள் மனையின் கண் இற்செறிப்புக்கு (காவலுக்கு) ஆட்படுத்தியுள்ளனர். இனி நீங்கள் இப்படி அலைவதைக் காட்டிலும், முறைப்படி மணம்பேசி தலைவியை மணம் முடிப்பது நல்லது’ என்கிறார். அப்படி, திணைப்புலத்தில் தலைவிக்கு என்ன நிகழ்ந்தது? என்ற ஐயம் தலைமகனுக்கு மட்டுமின்றி நமக்கும் ஏற்படுகிறது அல்லவா? அதற்கு விடைபகர்வதே இப்பாடலின் அழகியலாகும்.

இவ்விடத்தே அழகிற்கும், அழகியலுக்குமான வேறுபாடு என்ன? என்பதுபற்றி நாம் அறிந்து கொள்வதே இப்பாடலின் அழகியல் நலத்தை அறிந்து அனுபவிப்பதற்கு ஏதுவாகும் என்பதால், சிறு விளக்கம் ஒன்று தேவையாகிறது.

உயர்கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் ஒன்றில் ‘கவிதை வாசிப்பு அனுபவம்’ குறித்து நான் உரையாற்றிக்

பரண்மீது ஏறிநின்று கவண் வீசும் போதோ, 'சோ..' என்ற இரைச்சலை ஏற்படுத்தி கையொலி செய்யும் போதோ அல்லது சற்று உயர்த்திப் பிடிக்கப்பட்ட சோலைக் கொல்லைப் பொம்மையைக் கண்டபோதோ இயல்பாக எழுந்து பறந்தோடிவிடும் கிளிக்கூட்டம் இங்கே தலைவி ஓட்டிய போதும் தினைக் கதிர்களில் இருந்து பறந்து எழுந்து ஓடாமல் ஆர்ப்பரித்துவிட்டு மீண்டும் அமர்வானேன்?

கொண்டிருக்கும் போது, அழகிற்கும், அழகியலுக்கும் வேறுபாடு என்ன? என்ற ஆய்வு மாணவர் ஒருவரின் கேள்வியை எதிர்கொள்ள வேண்டியதிருந்தது. அதற்கு நான் பின்வருமாறு விடையளித்தேன். "அழகு, காட்சிப் புலன் வழியாக ஒரு பொருளின் எழிலை, நளினத்தை நாம் உணர்வதாகும். 'அழகியல்' என்பது அழகினைக் கலைமயப்படுத்திக் காண்பது அல்லது உணர்ந்து மகிழ்வது" என்று விடையளித்தேன். சான்றாக அழகின் சிரிப்பில் பாவேந்தர் பாரதிதாசன், பெண் ஒருத்தி தன் அழகிய விரல்களால் பூத்தொடுக்கும் காட்சியை "நாரெடுத்து நறுமலரைப் தொடுப்பாளின் விரல்வளைவில் நாடகத்தைச் செய்கிறாள்" என்று பாடுகிறார். இதில் பெண்ணொருத்தி தன் நளினமான விரல்களால் அழகிய மலர்களைத் தொடுக்கிறாள் என்று மட்டும் பாடியிருந்தால், அது அழகு மட்டுமே ஆகும். ஆனால், விரல்வளைவில் நாடகத்தைச் செய்கிறாள் என்று பாடியது அழகை, அழகியலாகக் கையாண்ட நேர்த்தி என்று விளக்கினேன். பயிற்சி மாணவர்களும் அதனை ஏற்று ரசித்தனர்.

"மேலைநாட்டு அழகியல்" என்ற ஆய்வு நூலில், ஈழத்து அறிஞர் கலாநிதி இரத்தினசபாபதி பிரேம்குமார் என்பார் "அழகியல் என்பது அழகின் இயல்பு, கலை மற்றும் அழகினை ரசித்தல் என்பனவற்றுடன் தொடர்புபடுகிறது" என்கிறார். அவரே அழகியல்கோட்பாட்டை 'அலெக்சாண்டர் பௌன்காடன்' என்ற மேலைநாட்டு அறிஞர் முதன்முதலில் 1735இல் உருவாக்கினார் என்கிறார். தமிழில் அழகியல் கோட்பாடுகள் இன்னும் பெரிதாக உருவாக்கப்படவில்லை என்றாலும், சங்ககாலம் தொட்டு இன்றுவரை ஏராளமான அழகியல் காட்சிகளும், தரவுகளும் தமிழ் இலக்கியங்களில் நிறைந்து, பொதிந்து கிடக்கின்றன.

தற்போது, தமிழ் அழகியல் குறித்து கலை, இலக்கிய விமர்சகர் இந்திரன், விமர்சன அறிஞர் பேராசிரியர் தி.சு.நடராசன், முனைவர் சோ.கிருஷ்ணராஜா, முனைவர் வி.சி.சசிவல்லி, பேராசிரியர் ப.மருதநாயகம், பேராசிரியர் மீனாட்சி முருகரத்தினம் போன்றவர்களும் மற்றும்

சிலரும் இலக்கிய வகையிலும், கோட்பாட்டு முறைமையிலும் தமிழ் அழகியலின் மீது ஆய்வு செய்து நூல்களை வழங்கியுள்ளனர்.

இந்தச் செய்திகளோடு, தோழி தலைமகனுக்கு உணர்த்தியதாகப் பாடப்பெற்ற கணிமேதாவியாரின் தினை மாலை நூற்றைம்பது பாடல் எண் 3ஐ அணுகியபோது அப்பாடலில் அழகியல் நாட்டியம் ஆடுவது புலப்பட்டது.

க்வையூறும் அப்பாடலின் கருத்து பின்வருமாறு: 'நிறைந்து வளர்ந்த சந்தன மரங்களை வெட்டி எறிந்து, அந்த இடத்தில் உழுது பயிரிடப்பட்ட தினைப் பயிர்களைக் காவல் செய்வதற்காகச் சந்தன மரக்கால்களை நட்டும் பரண் அமைக்கப்பட்டது. அதன் மீது சந்தனக் குழம்பினை பூசிக் கொண்ட அழகிய மயிலின் சாயல் கொண்ட நம் தலைவி தினைக் கதிர்களைக் கொத்தித் தின்னும் கிளிகளைப் பரண்மீது எறிநின்று விரட்டினாள். ஆனால் ஓர் ஆச்சரியம் கிளிகளெல்லாம் எழுந்து பறந்து ஓடிவிடவில்லை. மாறாக, எழுந்து ஆர்ப்பரித்துவிட்டு மீண்டும் தினைக் கதிர்களில் அமர்ந்துவிட்டன.' அது கருதித்தான் தினைப்புலம் காக்கவல்லவள் அல்ல இவள் என்று தலைவியை இல்லத்துள் இற்செறிப்பு செய்துள்ளனர் அவளின் சகோதரர்கள் என்கிறது இப்பாடல்.

அழகிய இப்பாடல் இதோ:

சாந்தம் எறிந்துமுத சாரல் சிறுதினைச்
சாந்தம் எறிந்த இதண்மிசை - சாந்தம்
கமழ்க் கிளிகடியும் காாமயில் அன்னாள்
இமிழக் கிளியெழா ஆர்த்து.

முன்றே முக்கால் அடிகளே உள்ள இவ்வெண்பா உணர்த்தி நிற்கும் அழகிய சூழலும், காட்சி இன்பமும் ஒப்புயர்வற்றதாகும். முதலாவதாகச் சந்தன மரங்கள் அந்நாளில் தாராளமாகவும், காட்டு மரமாகவும் வளர்ந்து செழித்திருந்தது என்பதையும், சந்தன மரக்கால்களை நட்டுத் தினைப் புலத்திற்குப் பரண் அமைக்கும் அளவுக்கு அன்றைய வாழ்வு நிலை வளமானதாக அமைந்திருந்தது என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

இரண்டாவதாக, வேளாண் குடிகளுக்குரிய முதற்பண்பாகிய பயிர்களின் காவல் என்பது மகளிரை மையமிட்டு இருந்துள்ளது என்பதையும், ஆடவர்கள் இதனினும் வலிமை தேவைப்படும் வேட்டைத் தொழில், பிற இடங்களுக்குச் சென்று வணிகத்தில் பொருளீட்டுதல் என்ற நிலையில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணரலாம்.

மூன்றாவதாக, இப்பாட்டுடைத் தலைவிக்கும் தினைப்புலத்தின் சூழலியலுக்கும் கணிமேதாவியார் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தொடர்பு அபாரமானது. இப்பாடலின் சூழலியல் என்பதெல்லாம் சந்தன மரமாகவும், சந்தன வாடையாகவும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. அதனால், பாடலை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் சந்தன வாடையை நுகர்ந்தவாறு பாடலுக்குள் செல்ல வேண்டியது உள்ளது.

நான்காவதாக, மூன்று சொற்களே உள்ள “இமிழக் கிளியெழா ஆர்த்து” என்ற இறுதி வரி ஏற்படுத்தித்தரும் அழகியல் சிந்தனையானது பலவிதமான கேள்விகளோடு நம்மைப் பாடலோடு கட்டிப்போடுகிறது என்பதாகும்.

பரண்மீது ஏறிநின்று கவண் வீசும் போதோ, சோ! என்ற இரைச்சலை ஏற்படுத்தி கையொலி செய்யும் போதோ அல்லது சற்று உயர்த்திப் பிடிக்கப்பட்ட சோலைக் கொல்லைப் பொம்மையைக் கண்டபோதோ இயல்பாக எழுந்து பறந்தோடிவிடும் கிளிக்கூட்டம் இங்கே தலைவி ஓட்டிய போதும் தினைக் கதிர்களில் இருந்து பறந்து எழுந்து ஓடாமல் ஆர்ப்பரித்துவிட்டு மீண்டும் அமர்வானேன்?

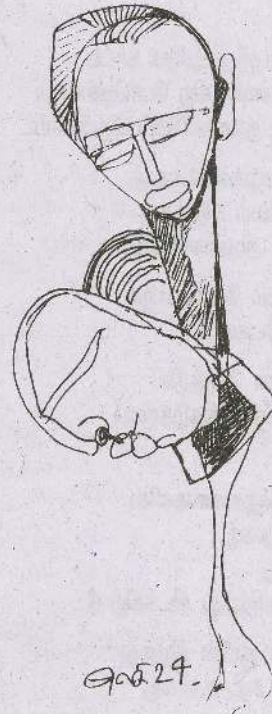
இதற்குக் கவிதை இலக்கியங்களில் பயின்றுவரும் இருண்மையியல் (obscurity) கோட்பாட்டுக் கொள்கையின்படி மூன்று விதமாகப் பொருள் விளக்கம் கொள்ள முடியும். ஆனால் அம் மூன்றுமே அழகியலோடு தொடர்புடையவைதான். ஒன்று, நம் தலைவி கிளிகளைக் கடிந்து விரட்ட வேண்டியவள் தன் மெல்லியல் தன்மையால் கடிந்த ஓசையை எழுப்பாமால் மெலிந்த வடிவமாக மிழற்றியிருந்திருக்கலாம். யாழின் மிழற்றல் ஓசையை யார்தான் விரும்பமாட்டார்கள்? எனவே கிளிகளும் விரும்பி இருந்திருக்கக்கூடும். இரண்டு, பாடல் வர்ணிக்கும் சந்தன மணம் கலந்த சூழல் மற்றும் தலைவியின் மேற் பூசப்பட்ட சந்தனக் குழம்பின் வாடையில் தம்மை மறந்த கிளிகள் பயமின்றி எழுந்து ஆர்ப்பரித்து அமர்ந்திருக்கலாம். மூன்றாவதாக, தலைவியின் அழகிய மயிலன்ன சாயலும், வனப்பும் கிளிகளை இவள் பெண் என்பதையும் மறந்து நம்மினத்தைச் சேர்ந்த அழகின் வடிவம் என ஆர்ப்பரித்து பயமின்றி மீண்டும் தினைக் கதிர்களில் அமர்ந்து மயங்கி

கவிதை: மு. ரமேஷ்

ஒரு பிறப்பு

கவிஞர் பிறவி

மரணத்தின் மறுபக்கம் நான்
எனக்கு எதிரே நின்று
காத்துக் கொண்டிருக்கும்
மரணத்திடம் உனக்கு எதிரே
நான் மட்டுமே நிற்கிறேன் என்றேன்
உனக்கு எதிரே நான்தான்
தன்னந்தனியாக நிற்கிறேன்
என்று சிரித்துக்கொண்டே சொன்ன மரணத்தை
மடி சாய்த்து தலை கோதும்
எனக்குப் பெயர் பிறப்பு
பிறந்தவர் சாபதுண்டு
செத்தவர் பிறப்பதுண்டோ
அதனால் வாசகர்களே யாரும்
இறப்பென்று என்னை அழைக்க வேண்டாம்
அப்படி அழைத்தால்
நீங்களும் ஒரு நாள் இறந்து போவீர்கள்.

இரண்டு உலகங்கள்

எனக்கு குயில்கள் கூவுகிற
சத்தம் கேட்கிறபோதுதான்
அவசரமணிந்து அலுவலகம்
கிளம்புவாய்..

வீட்டில் புதிதாய் பூத்த பூவை காட்டி
புன்னகையில் நனைக்கிற போதெல்லாம்
கடுகடுப்பணிந்து தாமதாவிட்டதென்பாய்..

அவசரத்திற்கு வாழ்க்கைப்பட்ட
இரக்கமற்று கோலம் மிதித்து
நேர சிறைக்குள் ஆயுள்கையாய்..

பாடலும் ஓவியமும் வேலையற்ற
நேரக்கடத்தலென்பாய்..

நமக்கே நமக்கான நேரத்தில்
எதிர்காலம் சிந்தித்து நிகழ்காலம்
தவறவிடுகிராய்..

சின்ன சின்ன அனுபவங்களில்
நிரம்பி வழிகிற நான்..
யுக்திகள் வகுத்து
இலக்கிற்குள் அமிழ்ந்து கிடக்கிற நீ..

உன் உலகத்தில் குயில் இறந்து
கொண்டிருப்பது கூட உனக்கு
புலப்படவில்லை.

இருந்திருக்கலாம் எனப் பொருள் கொள்ளத்
தோன்றுகிறது.

மேற்படி கிளிகளின் ஐயப்பாட்டையும்,
மிரட்சியையும் வள்ளுவப் பேராசான்
புனைந்துரைக்கும் இன்பத்துப்பால்
'நலம்புனைந்துரைத்தல்' அதிகாரத்தின் 6ஆவது
குறட்பா சித்தரிக்கும் விண்மீன்களாம்
நட்சத்திரங்களின் மயக்கத்துடன்
ஒப்பிட்டுக்காட்டத் தோன்றுகிறது.

மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்

(குறள் 1116)

ஆகாயத்தின் உயரத்திலிருந்து பார்க்கும்
விண்மீன்கள், நிலவு எது? மங்கையின் முகம்
எது? என்று கண்டு தெளியமாட்டாத மயக்கத்தை
இக்குறட்பா விளக்குகிறது. 'திருக்குறள் வாழ்வியல்
விளக்கவுரை' நூலில் தமிழறிஞர் இரா.
இளங்குமரனார் இக்குறட்பாவில் வேறு ஒரு
நுட்பத்தை விளக்குகிறார். விண்மீன்கள் அறிவியல்
தன்மையின்படி வளிமண்டல வேறுபாடுகளால்
நமது கண்களுக்கு விட்டுவிட்டு மின்னுவது
போலத் தெரியும். அதனை மதி எது? முகம் எது?
என்று அறியமாட்டா விண்மீன்கள் கலங்கி
கண்சிமிட்டிச் சிமிட்டிப் பார்ப்பதாகவும்
கொள்ளலாம் என்கிறார் அவர். இதனைத்
திணைமாலை நூற்றைம்பது பாடல் இறுதியில்
வரும் 'கிளியெழா ஆர்த்து' என்ற சொற்றொடருடன்
ஒப்பிடத் தோன்றுகிறது.

எவ்வாறாயினும், மேற்படி திணைப்புலக்
கிளிகளுக்கு இவ்வளவு திண்ணக்கம் ஆகாதுதான்.
உயிர் ஓவியமான தலைவியின் அழகில் மயங்கித்
தம் ஆர்ப்பரிப்பால் அவளை இல்லத்திற்குள்
மடக்கிப் போட்டதுடன், பாடலை ஊன்றி
வாசிக்கும் ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்தையும்
இதில்வரும் காட்சிகள் கொள்ளை
கொள்கின்றனவே!

மேற்பார்வை நூற்கள்:

1. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு தொகுதி-II, செல்லப்பா பதிப்பகம்.
2. மேலைநாட்டு அழகியல் - கலாநிதி இரத்தின சபாபதி,
குமரன் புத்தக இல்லம் வெளியீடு
3. தமிழ் அழகியல் மரபும் கோட்பாடும் - பேராசிரியர் தி.சு.
நடராசன், நியூ செஞ்சுரிபுக்ஷவூஸ் வெளியீடு.
4. இருண்மையியல் கொள்கைகளும், பயில்முறைகளும்
முனைவர் மதிருமலை, செல்லப்பா பதிப்பகம்.
5. திருக்குறள் வாழ்வியல் விளக்கவுரை - இரா.இளங்குமரனார்,
பாவேந்தர் பதிப்பகம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கட்டுரை: எஸ். ஜெயச்சந்திரன் நாயர்
மலையாள மூலத்திலிருந்து தமிழில்: யூமா வாசுகி

உண்மத்தின் கிரியகாந்திகள்: 8

பாதிரியாராகவும் சுவிசேஷ போதகராகவும்

பாரீஸ் ஓவியக் கலை உலகில் வேரூன்ற
பிரக்ஞைப்பூர்வமாக முயற்சி செய்வதற்கு மிக
முன்பே, நிறைய தாக்குதல்கள் வின்சென்ட்டின்
வாழ்க்கையில் ஆழமான காயங்களை
ஏற்படுத்தியிருந்தன. பாரீஸ் வாழ்க்கையை
பட்டென்று முடித்துக்கொள்ள வின்சென்ட்டை எது
தூண்டியது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை.

நியுவென்னுக்கு வந்து அங்கே வசிக்கும்போது,
சொந்தமாக ஒரு ஸ்டூடியோ (ஓவியங்கள்
தீட்டுவதற்கான இடம்), ஓவியம் தீட்ட மாடல்கள்
எனும் ஆசைகள் வின்சென்ட்டின் மனதில்
நீங்காதிருந்தன. அதற்கு யார் பணம் தருவார்கள்
எனும் கவலையில் அவர் வெந்து புகைவது
தயோவுக்குத் தெரியும். ஆயினும், தன் எல்லைகள்
தெரிந்திருந்தாலும் வின்சென்ட் செலவைக்
கட்டுப்படுத்தாதது குறித்து தியோ எரிச்சலுற்றார்.
இது குறித்து பலமுறை வின்சென்ட்டுக்கு
எழுதினார். அப்போதெல்லாம் வின்சென்ட்
அதை மறுத்தார். அவரது செயல்கள், வறண்டு
காயும் தன் வாழ்க்கையை வளப்படுத்த வேண்டியது
தியோ உட்பட்டவர்களின் கடமை என்று
தவறாகக் கருதியிருந்தாரோ எனும் எண்ணத்தை
ஏற்படுத்துவதாக இருந்தன.

‘இயற்கைக்குத் திரும்பிச் சென்று மனம் கலரும்
ஓவியங்கள் வரைய வேண்டும், அப்படிப்பட்ட
ஓவியங்களை வாங்க ஓவிய ரசிகர்கள் உண்டு,
அப்படி நடந்தால் கூடிய விரைவில் வறுமைத்
துன்பங்களுக்கு முடிவு கட்டலாம்’ என்று தியோ
கருதினார்.

இப்படி நினைக்க தியோவுக்கு மற்றொரு
காரணமும் இருந்தது. வின்சென்ட் மீண்டும்
பாரீஸுக்கு வருவதைத் தவிர்க்க அவர்
விரும்பினார். வின்சென்ட் முன்கோபக்காரர்
என்பதற்கு மேலாக, மற்ற ஓவியர்களுடன் இசைந்து
போகக்கூடிய சீரான மனநிலை அவருக்கு இல்லை.
என்று தியோ சந்தேகப்பட்டார். அண்ணனின்

இருத்தல் உண்டாக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள்
ஆபத்தில் முடியும் என்று அவர் அஞ்சினார்.
ஆனால் அவற்றையெல்லாம் குலைத்துப்
போட்டது, திடீரென்று தியோவைத் தேடி வந்த
வின்சென்ட்டின் நான்கு வரி கடிதம்.

“நீல ஆகாயத்திலிருந்து உடைந்து விழுவதுபோல
நான் வருவதில் சினம் கொள்ளாதே. மிகவும்
யோசித்த பிறகுதான் நான் இப்படி முடிவு
செய்தேன். நிச்சயமாக இது நம் இருவருக்கும்
பயனுடையதாக இருக்கும். மதியத்துக்குப் பிறகு
லோவ்ரிக்கு (உலகப் புகழ் பெற்ற அருங்காட்சியகம்)
நான் வருவேன். முடிந்தவரை விரைவாக உன்
வசதிப்படி நீ அங்கே வருவாய்தானே. நாம்
எல்லாவற்றையும் சரி செய்யலாம்.”

அப்படி வின்சென்ட் நான்கு வருடங்கள்
பாரீஸில் தங்கினார்.

ஆன்ட்வெர்பிலிருந்து ரயிலில் வந்தவுடன்
வின்சென்ட் முதலில், கிராமியமாகத் தோன்றிய
தன் உடையலங்காரத்தை மாற்றினார்.
‘ஓவியர்களின் மெக்கா’ என்பதற்கு மேலாக,
மோஸ்தர்களின் (Fashions) பிறப்பிடமாகவும்
இருந்தது பாரீஸ். முடிதிருத்தும் நிலையத்துக்குச்
சென்று தாடியையும் முடியையும்
சீர்செய்துகொண்டார் நல்லதொரு சூட்
வாங்கினார். ஆர்ட் டீலர் என்று எல்லோரும்
மரியாதை கொண்டிருந்த தன் தம்பியின் மதிப்புக்கு
ஏற்றப்படி, தன் தோற்றத்திலும் பாவனையிலும்
மாற்றம் ஏற்படுத்த முனைந்தார். அதன் பகுதியாக
பல் மருத்துவமனைக்குச் சென்று ஆடும் பற்களைச்
சரிப்படுத்தினார். உணவுமுறையிலும் மாற்றம்
ஏற்படுத்தி, நாகரிகர்களான பாரீஸ்காரர்களில்
ஒருவராக அவர் முடிவு செய்தார்.

ஞலாவலியில் தியோவின் இடுக்கமான
வசிப்பிடத்துக்குப் பதிலாக வின்சென்ட், நான்கு
மாடிகள் உள்ள ரூ லெபிக்கில் 54 ஆம் வீட்டை
வாடகைக்கு எடுத்தார். ஓவியர்கள் வழக்கமாக
வரும் மோண்ட் மார்ட்ரே (Montmartre) வுக்குப்
பக்கத்தில்தான் - உயரம் குறைவான ஓவியர்

லோட்டரக் அங்குள்ள முலான்ரூஷ் எனும் இரவு அருந்தகத்துக்கு (Night Cafe) தினமும் வருவார் - அந்த வீடு இருந்தது. இம்ப்ரனிஸ்ட் ஓவிய இயக்கத்தின் முன்னோடிகளான, பெரும்பாலும் எல்லா ஓவியர்களுடனும் பழகி அவர்களில் ஒரு ஆளாக மாறத்தான் வின்சென்ட் ஆசைப்பட்டார். ஆனால் அதற்கு அவரால் முடியவில்லை. அவர்களுக்கிடையில் வின்சென்ட் தனிப்பட்டார். அவரைப் பொறுத்தவரை பாரீஸில் வசிப்பதும் ஒரு கெட்ட கனவாக மாறிக்கொண்டிருந்தது. மற்ற இடங்களைப்போலவே பாரீஸிலும் மாடல்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. பைத்தியக்காரன் என்று சொல்லி பலர் அவரை அவமானப்படுத்தினார்கள். அகோஸ்டினா செகோத்தேரி எனும் நாற்பத்தைந்து வயதுப் பெண்மணியுடன் அறிமுகமானபோது, அவள் மூலம் மாடல்கள் கிடைக்க வழி பிறக்கும் என்று அவர் எதிர்பார்த்தார். ஆயினும், அந்த எதிர்பார்ப்பு பயனற்றுப்போனது. அப்படி மாடல்களைத் தேடி அலைவது வீண் வேலை என்று புரிந்துகொண்ட வின்சென்ட், நிறங்களுடனும் கேன்வாஸுடனும் தெருவுக்குச் சென்றார்; வழிப் பயணிகளை ஓவியமாக்க முயன்றார். போலீஸ் தொந்தரவு அதற்கும் தடையானது.

பாரீஸில் காத்திருந்த தாக்குதல்கள்

வின்சென்ட்டின் வரவு, தியோவின் வாழ்க்கையையும் தாறுமாறாக்கியது. பூர்ஷ்வா பாணிகளின் ரசிகராயிருந்தார் தியோ. கனவான்களின் வாழ்க்கைப் பாணியைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து அவர்களில் ஒருவராக ஆனதால்தான், ஆர்ட் டீலராக அவர் வெற்றி பெற முடிந்தது. தன் கருத்தை வெளிப்படுத்தாமல் மற்றவர்களின் விருப்புவெறுப்புகளை தனதாக ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் அனைவரின் அன்புக்கும் தியோ பாத்திரமானார். ஆனால் வின்சென்ட், மற்றவர்களின் விருப்பு வெறுப்புகளைப் புறக்கணித்து தன் நிலைப்பாடுகளில் உறுதியாக இருந்தார்; வருவதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தன் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தினார். வெகுவிரைவில் அதன் ஆபத்துகளைப் புரிந்துகொண்டார். அந்தப் பின்னணியில்தான் அவர் பாரீஸை விட்டுப் போக முடிவு செய்தார்.

பாரீஸ் ஓவியக் கலை உலகில் வேரூன்ற பிரக்ஞைப்பூர்வமாக முயற்சி செய்வதற்கு மிக முன்பே, நிறைய தாக்குதல்கள் வின்சென்ட்டின் வாழ்க்கையில் ஆழமான காயங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன. பாரீஸ் வாழ்க்கையை பட்டென்று முடித்துக்கொள்ள வின்சென்ட்டை எது தூண்டியது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை.

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு தியோவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் வின்சென்ட், பாரீஸை விட்டுச் செல்ல ஆயிரம் காரணங்கள் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார். 'ஓளிரும் ஆகாயத்தில் புதிய வெளிச்சம் தேடும் முயற்சியில் நான் இருக்கிறேன்' என்று அவர் எழுதினார். பாரீஸை முடியிருக்கும் குளிரையும் சகிக்க முடியாத ஓசையையும் மட்டுமல்ல, சுவையற்ற அசுத்தமான ஓயினையும் வழுவழப்பான மாமிசத்தையும் அவர் காரணங்களாகச் சொல்லியிருந்தார். பாரீஸில் பரபரப்புக்கு ஆட்படாமல் வாழ முடியாது என்று வின்சென்ட் குறைகூறினார். அவரது வாழ்க்கை, நிலலாத ஒரு ஓட்டமாக இருந்தது.

ஆர்ட் டீலராக ஏழு வருடங்கள் செலவிட்டார் வின்சென்ட். அதன் பின்னால், பாதிரியாராகவும் சுவிசேஷ போதகராகவும் வாழ பெருமுயற்சி செய்து தோற்றார். அப்புறம், தான் ஓவியம் வரையத்தான் பிறந்திருக்கிறோம் எனும் புரிதல் அவருக்கு ஏற்பட்டது. அதை நிறைவேற்ற தன்னை அற்பணித்த அவர் அனுபவித்த வதைகள் சொல்லில் அடங்காதவை. நடந்து வந்த தீச் சாலைகள், எதிர்கொண்ட துயரங்கள், ஏமாற்றங்கள் எல்லாம் ஈடு சொல்ல முடியாதவை. வெளிச்சமும் காற்றும் இல்லாத, முன்னறிந்திராத இருண்டதொரு உலகின் ஆழங்களில் பயணித்த அனுபவங்களுடன் 37 ஆம் வயதில் அவர் இறந்தார்.

போரினேஜில் உள்ள நிலக்கரி சுரங்கத்தினுள் தொழிலாளிகளுடன் நுழைந்து செல்லும்போது அவர் ஒரு பாதிரியாராக இருந்தார். யேசு கிறிஸ்துவின் தூதன். பல வருடங்களுக்குப் பிறகு ஓவியராக ஓவியக் கலைப் பிரபஞ்சத்தையே மாற்றியமைத்த வின்சென்ட், அர்லிஸ் எனும் இடத்தில் வசிக்கும்போது, அறிந்திராத உன்மத்தத்தின் உலகில் வீழ்ந்தார். ஆயினும் அங்கிருந்து மெதுவே கரையேறினார். அவ்வாறு அது ஒரு உயிர்த்தெழலாகவோ மறுபிறவியாகவோ ஆனது.

சுரங்கத் தொழிலாளர்களிடையே...

போரினேஜ், மார்காஸ்ஸே என்றும்ப்ராமியேர்ஸ் என்றும் அறியப்படுகிறது. அங்கே நிலக்கரிச் சுரங்கங்களின் அருகில் உள்ள வாஸ்மேஸ் எனும் நகரத்துக்கு பல வருடங்களுக்கு முன்பு வின்சென்ட் சென்றார். தான் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த பாதிரியார் தொழிலின் பகுதியாகத்தான் அவர் அங்கே சென்றார். அங்கே புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட தேவாலயத்தில் பாதிரியாராக நியமிக்கப்பட்ட வின்சென்ட், சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் படிப்பறிவற்ற குழந்தைகளின் பராமரிப்பு பற்றிய

விஷயத்தில்தான் முதலில் கவனம் செலுத்தினார். அதன் தொடக்கமாக, அந்தக் குழந்தைகளுக்கு வேதப் புத்தகத்திலிருந்துதான் கதைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தார். மாலை நேரங்களில் அவர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று வேத வகுப்புகள் நடத்தினார். நோயாளிகளைச் சந்தித்து அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்வது, அந்த இளம் பாதிரியின் வழக்கமானது.

“நோயாளியாகப் படுத்திருக்கிற ஒரு முதியவரைச் சந்தித்து அவரின் பக்கத்தில் அமர்ந்து வேதப் புத்தகம் வாசித்துக் காட்டினேன். அவருடைய வாழ்க்கை பத்தி நிறைந்தது.” அண்ணன், தம்பிக்கு அறிவித்தார்.

“அவன் அங்கே திருப்தியாக இருக்கிறான் என்று தோன்றுகிறது. கடைசியில் அவனால் வெற்றி பெற முடிகிறது, அல்லவா” என்று, வின்சென்ட்டின் அப்பா தியோடர்ஸ் குறிப்பிட்டார். சுரங்கத் தொழிலாளிகளின், விலங்குகளுக்கு இணையான வாழ்க்கையை வின்சென்ட் தன் அனுபவமாக்கிக்கொண்டார்.

சுரங்கத் தொழிலாளிகளுடன் சுரங்கத்தினுள் சென்றார். அறுநூறு மீட்டருக்கும் அதிக ஆழம் கொண்ட சுரங்கத்தினுள், மரணத்தை நேருக்கு நேராகச் சந்தித்த அனுபவம் அவருக்கு ஏற்பட்டது. வேறொரு வகையில் சொன்னால், நரகத்துக்குச் சென்ற அனுபவம். அதன் பிறகு அவர் நடவடிக்கைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. அதைத் தெரிந்துகொண்டு அவர் அப்பா எழுதினார்: “மீண்டும் அவன் சிக்கலுக்குள்ளாகிறான் என்று நினைக்கிறேன்...”

பாதிரியாரின் செயல்பாடுகளுடன் ஒத்துப்போகவோ, அவரைத் தங்களில் ஒருவராக ஏற்றுக்கொள்ளவோ போரினேஜ்வாசிகளால் முடியவில்லை. ஆயினும் அவர்களது துன்ப துயரங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களில் ஒருவனாக ஆக வின்சென்ட்டுக்கு எதுவும் தடையாக இல்லை. ஆனால், காலரா நோய் பரவியபோது நோயாளிகளுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் அவர் காட்டிய தீவிரத்தையும் அன்பையும் அந்த மக்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுடன் ஐக்கியப்படுவதற்காக வைக்கோல் வேய்ந்த ஒரு குடிலில் வசிக்கத் தொடங்கிய வின்சென்ட் தன் எல்லா சுக சௌகர்யங்களையும் தானே துறந்தார். “நல்ல உடைகளையெல்லாம் கைவிட்டேன். கையிலிருந்த பணத்தை விநியோகம் செய்துவிட்டேன். கைக்கடிகாரம் கட்டுவதைக்கூட விட்டுவிட்டேன்.”

அப்படி அவர் தன்னலமற்ற தியாகத்தின் உருவமாக மாறினார் என்றாலும், ஊர்க்காரர்களும்

தேவாலய நிர்வாகிகளும் வின்சென்ட்டின் செயல்களைச் சந்தேகத்துடன்தான் பார்த்தார்கள். எல்லோரும் அவரைத் தவிர்க்கவே முயன்றார்கள். சுரங்க விபத்தில் காயமுற்றவர்களைக் காப்பாற்றச் செயல்பட்டபோதும் அவர்கள் அவரை தங்கள் மனிதராக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. வின்சென்ட்டின் செயல்களை மதிப்பிட்ட தேவாலய நிர்வாகிகளும் அவர் குறித்து அதிருப்தியடைந்திருந்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் தேவாலயத்தின் செயல்பாடுகளிலிருந்து அவர் நீக்கப்பட்டார். துன்பத்தின் கொடு முட்களால் குத்திக் கிழிக்கப்பட்ட வின்சென்ட் அந்தக் காலத்தில் தற்கொலையைப் பற்றி யோசித்தார். அவர் தியோவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அந்த எண்ணத்தின் நிழல் படிந்திருந்தது.

“என் வாழ்க்கைக்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை. சுயநிந்தை தோன்றும் நாட்களாக இருக்கின்றன...”

அந்தத் துயரத்துடன் உடலும் மனதும் துவண்ட நிலையில் அவர் போரினேஜை விட்டுச் சென்றார். கையிலிருந்த சில பிராங்குகளைக் கொண்டு டிக்கெட் எடுத்து, எங்கோ செல்லும் ஏதோ ரயிலில் ஏறினார். கடுங்குளிரையும் மழையையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. கையில் பணம் இல்லை. சாப்பிட வழியின்றி படுப்பதற்கு இடமற்று அலைந்து திரியுமொரு யாசகனாக அவர் பயணித்தார். வைக்கோல் போர்களிலும் ஓடாமல் நின்றிருக்கும் ரயில் பெட்டிகளிலும் இரவு நேரங்களைச் செலவிட்டதால் உடலும் மனமும் வெகுவாக நலிவுற்றன.

“இந்த நிலையில் யாரும் எனக்கு அற்பமானதொரு வேலைகூடத் தரமாட்டார்கள்...”

ஸபத்தியக்காரனாக முத்திரை குத்தப்பட்ட காலம்

மூன்று நாள் அலைச்சலில் மரணத்தைக் கண்முன் கண்ட நொடிகளைப் பற்றி பிறகு வின்சென்ட் நினைவுகூர்ந்தார். இப்படி அநாதையாக அலைந்துதிரிந்த பிறகு திரும்பி வந்த வின்சென்ட்டை காப்பாற்றுவது கஷ்டம் என்று அப்பா தியோடர்ஸுக்குத் தோன்றியது. அதனால், யேசு கிறிஸ்துவை வழிபடும் அவர், தன் மூத்த மகனை மனநோய் மருத்துவமனையில் சேர்ப்பதுதான் வழி என்று முடிவு செய்தார். ஆயினும் அது நடக்கவில்லை. மனநோய் மருத்துவமனையில் சேர்ப்பதற்கு, ஒரு மருத்துவர் பரிசோதித்துத் தரும் சான்றிதழ் தேவை. மருத்துவரைப் பார்ப்பதற்கு ஹேருக்குப் போக வின்சென்ட் சம்மதித்தார் என்றாலும், தன் அப்பாவின் நோக்கத்தை ஊகித்தறிந்து கடைசி

நேரத்தில் அதிலிருந்து பின்வாங்கினார். அந்த நிலையில் மிச்சமிருக்கும் ஒரு வழி, குடும்பத்துப் பெரியவர்கள் கூடிப் பேசி ஒரு முடிவெடுப்பது என்பதுதான்.

“அப்படி ஒரு கூட்டத்துக்காக அப்பா முன் கையெடுத்தார். என்னைப் பைத்தியக்காரனாக்கி மருத்துவமனையில் அடைத்துப் பூட்டும் தீர்மானத்துக்காக” என்று வின்சென்ட், பிறகு அதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார். அதுவும் நடக்கவில்லை.

“ஆபத்தானவனாக மாறிய உன்னுடன் யாரும் பழக முடியவில்லை” என்று சொன்ன அப்பாவுடன் வின்சென்ட் சண்டையிட்டார். அதன் முடிவில் அவர் வீட்டை விட்டு வெளியேறினார். எங்கே செல்வது என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலையைத் தெரிவித்து தியோவுக்கு எழுதினார்: “நான் வரையத் தொடங்கிவிட்டேன்.”

போரினேஜில் ஏற்பட்ட துயர அனுபவங்களை முற்றிலும் மறந்து, ஓவியப் படைப்பின் மாய உலகுக்கு திரும்பிச் சென்று, அங்கே நிலையான ஒரு இடத்தை நிறுவத்தான் தான் மோகம் கொண்டிருப்பதாக அவர் தொடர்ந்து எழுதிய கடிதங்களில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஒரு தொழில் கண்டுபிடித்து சொந்தக் காலில் நிற்கும்படி வின்சென்ட்டை தகுதிப் படுத்த முயற்சித்தார் தியோ. அதற்காக அவர், கணக்கெழுத்து, தச்சு வேலை ஆகியவற்றை அண்ணனுக்குப் பரிந்துரைத்தார். இது வின்சென்ட்டுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதற்கு எதிராக அவர் முகம் திருப்பிக்கொண்டார். சர்ச்சைக்கிடையில் ஒருமுறைகூட தியோ தன் அண்ணனிடம் “நீ ஓவியராக வேண்டும்” என்று சொல்லவில்லை. வின்சென்ட் ஓவியராவார் என்று தியோ நினைக்கவே இல்லை என்பதுதான் உண்மை. ஓவியராவதற்கு ஏற்ற மனநிலை வின்சென்ட்டுக்கு இல்லை என்பதுதான் தியோவின் நம்பிக்கை. அந்தச் சூழ்நிலையில்தான் அவர், ஸ்கெட்ச் பேடையும் வாட்டர் கலரையும் கைவிட்டு ஒரு தொழிலுக்குத் தேவையான அறிவும் பயற்சியும் பெற வேண்டும் என்று அண்ணனிடம் அறிவுறுத்தினார்.

கணக்கு எழுதுவதிலோ தச்சுத் தொழிலிலோ பயிற்சி பெற்றால் அது வாழ்க்கைக்கான வழியாகும் எனும் தியோவின் கருத்தை வின்சென்ட் ஏற்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர் இயற்கைக் காட்சிகளையும் சிறிய ஸ்கெட்ச்களையும் உருவாக்கினார். மக்கள் இயற்கைக் காட்சி ஓவியங்களை வாங்க முன்வருவது அவருக்கு தன்னம்பிக்கை அளிப்பதாக இருந்தது. இதனால்

அவர் தன் ஸ்கெட்ச் புத்தகத்துடன் தெருக்களில் பயணித்து படங்கள் வரையத் தொடங்கினார். இதை நினைவுகூரும் வகையில் அவர், “மதத்தின் மூலம் அடைவதற்கு இலக்கு வைத்த உன்னதங்களுக்கான வழிதான் கலை” என்று பதிவு செய்திருக்கிறார். போரினேஜில் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் ஒரு கெட்ட கனவாக மீத்தன என்றாலும், அவை ஏற்படுத்திய மனப் பாதிப்பிலிருந்து மீண்டு வர அவரால் முடிந்தது.

ஓவியம் வரைவதை தீவிரமாகக் கைக்கொண்ட அண்ணனிடம், “ப்ளோண்டிப்ளவுக்குப் பக்கத்தில் ப்ராபியோன் எனும் இடம் இருக்கிறது. அது இயற்கை அழகு மிகுந்த கடற்கரை. அங்கே செல்வது புதிய அனுபவமாக இருக்கும். பல ஓவியர்கள் அங்கே சென்று தங்கி ஓவியங்கள் வரைவார்கள்” என்று தியோ சொன்னார். அதற்கான செலவுக்காக ஐம்பது பிராங்கும் அனுப்பினார்.

விடுகதையின் சுமையுடன்...

பதினைந்தாம் வயதில் உயர்நிலைக் கல்வி முடிந்த பிறகு மாமன்களின் தூண்டுதலால் ஆர்ட் டீலராக வாழ முடிவு செய்தார் வின்சென்ட். அப்போது, பாதிரியார் தியோடரஸ் வான்கா - அன்னா கோர்னீலியா கார்பென்ட்ஸ் தம்பதியரின் மூத்த மகன் எங்கெல்லாம் சென்று சேர்வான் என்றோ என்னவெல்லாம் நரக வேதனைகளுக்கு ஆட்படுவான் என்றோ யாரும் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. ஆனால், வின்சென்ட்டின் பிறப்பு, ஒருபோதும் விடை கண்டுபிடிக்க முடியாத விடுகதைபோன்றது என்றும் அது ஒரு பாவமாகவோ சாபமாகவோ அவரை வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் சிலரேனும் நம்பினார்கள்.

1853 மார்ச் 30ல் நெதர்லாண்டில் க்ரூட் ஸுடேர்ட்டில் வின்சென்ட் பிறப்பதற்கு ஒரு வருடம் முன்பு அன்னாவுக்கு ஒரு குழந்தை கருவிலேயே இறந்து பிறந்தது. வின்சென்ட் என்று பெயரிட்டு அடக்கம் செய்யப்பட்ட அந்தக் குழந்தைக்குப் பதிலாகத்தான் வின்சென்ட் பிறந்திருக்கிறான் என்று தாயும் தந்தையும் நம்பினார்கள். அந்தத் தகவலிலிருந்து ஏற்பட்ட தாழ்வு மனப்பான்மை வின்சென்ட்டை மானசீகமாகத் துன்புறுத்திக்கொண்டிருந்தது. அவரது வாழ்க்கையில் அது ஒரு கார்மேகமாக நிழல் விரித்து நின்றிருந்தது என்று உளவியலாளர்கள் கருதுகிறார்கள். தீவிரமான மனக்கொந்தளிப்புகளுக்கு ஆட்பட்ட வின்சென்ட் நடுங்கித் தடுமாறுவதும் ஜீவன் வற்றியதுபோலத்

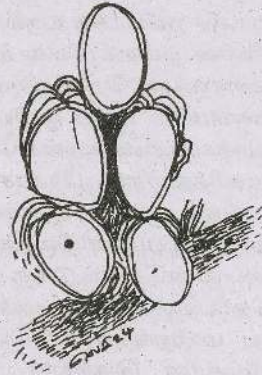
துவண்டுபோவதும் வழக்கமாயிருந்தன. உல்கை வியப்பிலாழ்த்திய அவரது ஓவியங்களின் தோற்றுவாய் அந்த உணர்ச்சிக்கொந்தளிப்புகள்தான் என்று, வின்சென்ட்டின் குணச் சிறப்புகளைப் பகுத்து ஆராய்ந்தவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

செவன்பர்களில் உறைவிடப் பள்ளியில் இரண்டு வருடங்கள் செலவிட்ட பிறகு, டில்பர்க்கில் கிங் வில்லியம் செகண்டரி பள்ளியில் உயர்நிலைக் கல்வி முடித்தார் வின்சென்ட். பிறகு அவர் தொடர்ந்து படிக்கவில்லை. மாறாக, பதினைந்து வயதான அந்தப் பையன் ஓவிய வியாபாரத் துறையின் மூலமாக வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் அடி எடுத்து வைத்தான். 'கூப்பில் அன்ட் ஸீ' எனும் பெயரில் ஹேகில் புகழ் பெற்ற ஆர்ட் டீலர்களின் நிறுவனம்தான் அது. வின்சென்ட்டின் மாமன்களான கோர்னிலியஸும் வின்சென்ட்டும் தங்கள் துறையில் சிறப்பான இடம் வகிக்கும் ஆர்ட் டீலர்கள். அவ்வாறு, கலைத்துறையுடன் தொடர்புடைய ஒரு குடும்பத்தின் உறுப்பினர் எனும் நிலையில் முதலில் வின்சென்ட்டும் அதைத் தொடர்ந்து தம்பி தியோவும் ஆர்ட் டீலர்கள் ஆனார்கள். அத்துறையில் வின்சென்ட்டின் தம்பி அங்கோரம் பெற்றார்.

உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய நகரம் என்று அறியப்பட்டிருந்த லண்டனின் கூப்பில் கிளைக்கு இடம் மாற்றப்பட்ட (1873) வின்சென்ட், ஒரு புது உலகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். கலாச்சார ரீதியாக அதுவரை பழகியதிலிருந்து மாறுபட்ட நிறங்களும் மணங்களும் உள்ள சூழ்நிலை. நண்பர்களுடன் கிளப்புகளுக்கும் கபேகளுக்கும் செல்வதிலோ, பல இடங்களிலிருந்து வந்த அழகிகளுடன்தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொள்வதிலோ அந்த இருபது வயது இளைஞனுக்கு எந்த ஒரு ஆர்வமும் ஏற்படவில்லை.

ஹாக்போர்டு சாலையில் (பிரிக்ஸ்டன்) 47 ஆம் எண் வீட்டில் குறைந்த வாடகைக்குக் கிடைத்த ஒரு அறையில் வின்சென்ட் தங்கியிருந்தார். அந்தவீட்டின் உரிமையாளர்களான யூஜின் போயரும் அவர் மகள் உர்ஸுலாவும் பையன்களுக்காக சிறியதொரு பாடசாலையை நடத்தி வந்தார்கள். ஓசைக் களேபரங்கள் அற்ற அந்த வீட்டின் அமைதியான சூழ்நிலை, தன் வீட்டைப் பிரிந்து வந்த ஏக்கத்தை வெல்ல வின்சென்ட்டுக்கு உதவியது. அதற்கும் மேலாக, வீட்டுக்காரர்களின் அன்பினிமை வாய்ந்த நட்புறவு அந்த இளைஞனுக்கு நிம்மதியளித்தது. அங்கே வின்சென்ட் ஒரு வருடம் மட்டும்தான் வசித்தார்.

மலையாளக் கவிதை
மூலம்: ஜெயபுரீ பள்ளிக்கல்
தமிழில்:
இரா. மணிமேகலை
எம்.கே. பிரசீதா

உதயம் என்பது

தேர்வில் வெற்றியுற்ற குழந்தைக்கு
உற்சாகத்தின் நிறச்சேர்க்கை

திருமண மண்டபத்தில் நுழையும்
மணமகனுக்கு
கனவை நனவாக்கும் சாட்சி

தாம்பத்யம் காத்து வரும் வாழ்வரசிக்கு
சலிப்பின் நிறமுள்ள அன்றாட மறுநிகழ்வு

தீர்ப்புக்குக் காத்திருக்கும் குற்றவாளிக்கு
அச்சத்தின் கடுஞ் சிவப்பு

கடன் பொறியில் தலை சிக்கிய
உழவனுக்கு அமைதியின்மையின்
ஆதிமுத்திரை

இணை சேரும் காதலர்க்கு
எதிர்கால நம்பிக்கையின் ஒளிக்கதிர்

உடைந்த காதலின் இரத்த சாட்சியாய்
ஒரு நாளில் மங்கும் கவிதை

வாழ்வின் அந்திமத்தர்
புறக்கணிக்கவிரும்பாத
காப்பு ரட்வை

எனக்கும்
உங்களில் பலருக்கும்
நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்தின்
ஆதி வழிகாட்டி

எதிர்பாராத வகையில் வின்சென்ட்டுக்கு பாரீஸுக்குமாறுதல் கிடைத்தது. (இதன் பின்னால், ஓவிய சேகரிப்பாளரான மாமா வின்சென்ட்டின் உதவி இருந்தது அவருக்குத் தெரியாது). அங்கே சென்ற வின்சென்ட்டை வரவேற்றது, அவர் விட்டு வந்த பழைய நகரம் அல்ல.

அப்போது இம்ப்ரணிச ஓவியர்கள் உருவாக்கிய புயற் காற்றில் பாரீஸின் ஓவியக் கலை உலகம் ஆடி உலைந்துகொண்டிருந்தது. ரென்வார் மற்றும் மோனேயின் தலைமையில் புதிய ஓவியர்கள் பழைய ஓவிய உருவாக்கப் பாணிகளைக் கேள்வி கேட்டார்கள்; நிராகரித்தார்கள். பிரகாசமான நிறங்களைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் உருவாக்கிய ஓவிய உலகம், உயிர்த் துடிப்புகள் நிறைந்ததாக இருந்தது. ஆனால், வின்சென்ட்டுக்கு இந்த மாற்றங்கள் ஏதும் தெரியவில்லை. தன் முன்னால் அரங்கேறும் ஓவிய மாற்றங்களுக்கு மௌன சாட்சியாக மட்டும்தான் இருந்தார். அந்த இளைஞனின் ஆர்வமும் ஈடுபாடும் வேறு இடத்தில் இருந்தன. பைபினும் புனித நூல்களும் அவரை முற்றிலும் வசப்படுத்தியிருந்தன. இந்தக் கட்டத்தில்தான், கூப்பிலுடன் ஒத்துப்போக முடியாத சம்பவங்கள் அவரது எதிர்காலத்தின் முன் கேள்விக்குறிகளாக எழுந்தன.

போதகர் ஆவதற்கான முயற்சி

ஏழு வருட பணிக்குப் பிறகு கூப்பிலிலிருந்து வெளியே வந்தபோது, என்ன செய்வது என்றோ எங்கே போவது என்றோ வின்சென்ட்டுக்குத் தெரியவில்லை. ஏட்டனில் உள்ள குடும்ப வீட்டுக்குத் திரும்பும்படி பெற்றோர் சொன்னார்கள். ஆனால், வின்சென்ட் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார். ராம்ஸ்கேட்டில் உள்ள ரெவரன்ட் வில்லியம் ஸ்டோக்ஸின் கல்வி நிறுவனத்தில் ஆசிரியர் ஆனார். அங்கிருந்து ரெவரன்ட் ப்ளேட் ஜான்ஸின் கல்வி நிலையத்துக்கு வந்த வின்சென்ட்டின் முக்கியமான ஆசை, ஒரு போதகராக ஆவதுதான். ஆசிரியராக செயல்படும்போதே அவர் கேலரிகளுக்கும் அருங்காட்சியகங்களுக்கும் போவதை வழக்கமாக்கினார். புத்தக வாசிப்பிலும் கவனம் கொண்டிருந்தார்.

ஜார்ஜ் எலியட் மற்றும் சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் ஆகியோரின் நாவல்கள் மூலம் ஆங்கில இலக்கியத்தைச் சென்றடைந்த அவர், ப்ரோண்டிசு கோதரிகளின் நாவல்களையும் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களையும் வாசித்தார். பிறகுதான் அவர் எம்லிஸோலாவுக்கும் விக்டர் யூகோவுக்கும் செல்கிறார். ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள்

வின்சென்ட்டை உண்மையிலேயே ஆட்படுத்தியதன் அறிவிப்புதான் அவரது இந்த அவதானம்: “என் கடவுளே, ஷேக்ஸ்பியரைப்போல எல்லாம் தெரிந்தவர் யார் இருக்கிறார்? அவரது வெளிப்பாட்டுத் திறமை, தீவிர உணர்ச்சி உருவாக்கும் அசைவில் நடுங்கும் தூரிகையுடன் நிற்கும் ஒருவனைத்தான் நினைவூட்டுகிறது.”

ரெவரன்ட் ஜான்ஸின் அறிவுரையை ஏற்று பாதிரியாராகவும் போதகராகவும் வாழ ஆயத்தமானார் வின்சென்ட். அப்போது ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை உரை தயாரித்து அவர் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு அனைவருக்கும் ஏமாற்றமளித்தது. அப்படி, அந்தத் தொழிலில் முன்னேறுவது அசாத்தியம் எனும் எண்ணம் வலுப்பெற்ற சூழ்நிலையில், நிலக்கரி சுரங்கத் தொழிலாளிகளுடன் வாழ்ந்து யேகுவின் செய்தியை அவர்களுக்குச் சொல்ல அவர் போரினேஜுக்குச் சென்றார். கடைசியில் அங்கு ஏற்பட்ட அனுபவமும் துயரத்தின் முடிந்தது.

கடவுள் நம்பிக்கையைக் கைவிடாமலேயே ஓவியக் கலைக்குத் திரும்பி அதில் மேலான நிலைக்கு வருவதற்கு தன் வாழ்க்கையைச் சமர்ப்பித்தது, ப்ரஸ்ஸல்ஸில் வசிக்கும்போது ஓவியக் கலையில் பயிற்சி பெற முயன்றது, அதற்கு முன்பு இறையியலில் உயர் கல்வி கற்பதற்கான முயற்சி தோற்றுப்போனது ஆகியவை எல்லாம் வின்சென்ட்டின் வாழ்க்கையைத் தாறுமாறாக்கிய அனுபவங்களாக இருந்தன. வாழ்க்கையை பெரியதொரு பரிசோதனைக் களமாக ஆக்கினார் என்றாலும், தன் கனவுகளின் நிறைவேற்றத்துக்காக அவர் சிலுவை ஏறினார். அதிலிருந்து ஏற்பட்ட ஏமாற்றங்களும் துயரங்களும் இறுதியில் அவர் மனதின் சமநிலையைத் தகர்த்தன.

உதவிய நூல்கள்

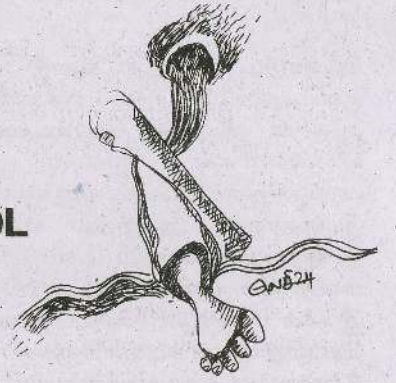
- Van Gogh: Steven Naifeh And Gregory White Smith
- Dear Theo - The Autobiography of Vincent Van Gogh: Edited Irving Stone
- The Real Van Gogh: The Artist and His Letters (Amsterdam Museum)
- Van Gogh's Ear - Bernadette Murphy
- Vincent and Theo - Deborah Helligman
- Saint Remy and Avers - Dairy Notes
- Gauguin - Michael Howard

(தொடரும்)

கட்டுரையாளர்:
மொழிபெயர்ப்பாளர், ஓவியர், எழுத்தாளர்

கடவுளின் புது உடை

கோ விந்தன் வணிகத்துக்காக ஓவியங்கள் வரைகிறவன். ஐம்பத்தி இரண்டு வயதாகிறது. முதலில் தனக்குப் பிடித்த நவீன ஓவியங்களை வரைந்து கொண்டிருந்தான். அவற்றில் மிகத் தீவிரமாக இருந்தான். கலையின் உச்சத்தை அடைந்து பெரும் புகழ் படைத்த ஓவியர்களின் வரிசையின் தானும் இடம்பிடிக்க வேண்டும் என்று வெறியுடன் அலைந்த காலங்கள் அவை. அவன் வரைந்த சுமார் இருபத்தி இரண்டு ஓவியங்கள், அவனைப் பொறுத்தவரை உலக ஓவியங்களில் வைக்கத் தகுந்தவை, விற்பனையாகாமல், வீட்டில் இடத்தை அடைத்துக் கொண்டு கிடந்தன. அவற்றை எங்கே வைப்பது என்று தவித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய வீட்டில் இடமில்லை. தினமும் அம்மா வசவு உரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவனால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இன்னும் ஐந்து வருடங்கள் தாக்குப் பிடித்தால் சர்வதேச அளவில் அவனுடைய ஓவியங்கள் விற்பனையாகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நம்பினான். ஆனால் உடனடித் தேவை அவனைத் தினமும் துயரப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

தன்னுடைய எதிர்காலக் கனவுகளுக்கேற்ற ஒரு மனைவியைத் தேடிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் திருமணச் சந்தை வேறுவிதமாக இருந்தது. அங்கே ஜாதியும் வருமானமும் பெரும்பாலானவற்றைத் தீர்மானித்தன. கலையின் உச்சங்கள் பற்றி எவரும் பேச வரவில்லை. வணிக ரீதியில் எவ்வளவு சம்பாதிக்கலாம், அதுவும் நிரந்தரமாக வருமா என்று கணக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கிடைத்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டான்.

மிக மோசமான பணத்தேவை எழுந்த ஒரு மாதத்தின் இறுதியில் ஒரு பத்திரிகை வெளியிடும் காலெண்டருக்கு வரைய ஒப்புக் கொண்டான். சுவாமிகளின் படங்கள் வரைந்து கொடுத்தான். பன்னிரண்டு ஓவியங்கள் வரைய சுமார் மூன்று

மாதங்களுக்கும் மேலாக ஆனது. ஆனால் பணம் நிறையக் கிடைத்தது. காலெண்டர் அமோக விற்பனையானது. அவனைவிட அவன் மனைவி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

அவன் முன் இரண்டு பாதைகள் இருந்தன. பெரிய கலைப் படைப்புக்களை உருவாக்கும் மாபெரும் கலைஞனாவது, இன்னொன்று வணிக ரீதியில் படங்கள் வரைந்து வாழ்க்கையில் செட்டில் ஆவது. அவன் தேர்ந்தெடுக்க நினைத்தது ஒன்றாவது. ஆனால் அவன் மனைவி தேர்ந்தெடுக்கச் சொன்னது இரண்டாவது. கலைக்கும் வயிற்றுக்குமான போட்டியில் எது வெல்லும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதானே!

முதலில் காலெண்டருக்காகப் படங்கள் வரையத் தொடங்கியவன், பின்னர் விளம்பர அட்டைகள் போட்டுகள், வணிகப் பொருட்களின் அட்டையில் ஒட்டப்படும் படங்கள் என்று சகட்டு மேனிக்கு வரையத் தொடங்கினான். பணம் நிறையக் கிடைக்கத் தொடங்கியது. அவற்றில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினான். பணம் ஒரு காதலியைப் போல அவனைப் பிடித்துக் கொண்டது.

அட்டைப் பட ஓவியங்கள், காலெண்டர் ஓவியங்கள், வணிக விளம்பர ஓவியங்கள் இவற்றில் கற்பனைக்கு அதிக வேலையில்லை. அவர்கள் கேட்பது மாதிரி வரைந்து தரவேண்டும். கடவுள்களைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு கடவுளும் எப்படி இருப்பார் என்பது காலெண்டர் அச்சிடும் எல்லோருக்கும், அவற்றை வாங்குகிற எல்லோருக்கும் தெரிந்திருந்தது. ஆனால் யாரும் கடவுள்களைப் பார்த்ததில்லை என்பது உண்மை. பல ஓவியர்கள் வரைந்த கடவுள்களை அங்கங்கே கொஞ்சம் சில மாற்றங்கள் செய்து வரைந்து கொண்டிருந்தான். கடவுள்கள் அபயமளிக்கும் முத்திரையில் இருந்தால் படங்கள் அதிகம் விற்பனையாகின்றன. அருள் புரிவது போன்று உள்ளங்கையை, அதுவும் வலக்கையை வரைய

வேண்டும். அதைக் கண்டு பலரது மனம் குளிர்ந்துவிடும். அந்தக் கைகளிலிருந்து தங்கக் காசுகள் விழுவது போல் வரைந்தால் பல வியாபாரிகள் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக வாங்குகிறார்களாம். கடவுளுக்கு எத்தனை கைகள் இருந்தாலும் அவற்றில் என்னென்னவோ இருந்தாலும் குறைந்தபட்சம் இரண்டு கைகளில் மனிதர்கள் அதிகம் வேண்டுமிற பொருட்கள் இருக்க வேண்டும். கெட்ட அகரணை வதைச் செய்வது பெண் கடவுள்களுக்குப் பொருத்தமான தோற்றம். (அது கற்பனையில் தான் நிறைவு பெறும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது). சில கடவுள்கள் கொடூர மிருகங்கள் மீது மிகுந்த பெருமிதத்துடன் அமர்ந்து புன்னகையுடன் அருள் புரிவது பிரபலமானது. (அது நமது பயத்தின் தலைகீழ் வெளிப்பாடுதானோ!).

கோவிந்தன் இந்தமாதிரி வணிக ஓவியங்களை வரைந்ததனால் ஏற்படும் சலிப்பைப் போக்கிக் கொள்ள தன் மனநிறைவுக்காகவே சில நவீன ஓவியங்களையும் வரைந்தான். பழைய கருத்துக்களின் புதிய வடிவங்கள் என்று தனக்குள் வரையறுத்துக் கொண்டான். அதற்காகவே தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம், கந்த புராணம், பாகவதம் எல்லாம் படித்தான். அவற்றிலிருந்து அதிசய நிகழ்வுகளும், கதைகளின் படங்களும் ஏற்கனவே காலெண்டர்களில் வந்து கொண்டே இருந்தன. என்ன செய்வதென்று பல நாள் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு நாள் தன் அறையைத் தாழிட்டுவிட்டு, உள்ளே தனிமையில் அமர்ந்து வரைந்து கொண்டிருந்த போது... யாரோ கதவைத் தட்டும் ஒலி கேட்டது. அவன் அறைக்குள் வந்து வரையத் தொடங்கிவிட்டால், மனைவி தொந்தரவு செய்ய மாட்டாள். அது வருமானத்தைக் கெடுக்கிற வேலையென்று அவளுக்குத் தெரியும். மீண்டும் மீண்டும் கதவைத் தட்டும் ஒசை கேட்டது. இறைவனின் கையில் சூலாயுதத்தை வரைந்து கொண்டிருந்தான். எரிச்சலில் பிரஷைக் கீழே போட்டுவிட்டு கதவைத் திறந்தான்.

அவனுடைய மனைவிதான் “யாரோ கோட் சூட் போட்ட ஆள், பெரிய மனிதர் போலிருக்கிறார். பெரிய காரில் வந்திருக்கிறார். உங்களைப் பார்க்க வேண்டுமாம்”. மனைவி பெரிய மனிதர்களின் பெரிய கார்களை மதிப்பவள். இப்போது வேறு வழியில்லாமல் முன்னறைக்கு வந்தான் கோவிந்தன். வாசலுக்கு அப்பால், தெரு ஓரத்தில் ஒரு பென்ஸ்கார் நின்று கொண்டிருந்தது. கருப்பு சூட் கோட் போட்ட மனிதர், அவருகே வெள்ளை பேண்ட் ஷர்ட் அணிந்த இன்னொருவரும் நின்று

கொண்டிருந்தனர். பெரிய பணக்காரராக இருக்க வேண்டும். “ஏதாவது ஓவியங்கள் வாங்க வந்திருப்பாரோ?

“வாங்க... உள்ள வாங்க...” கோவிந்தன் மனதார அழைத்தார். “ஏதாவது ஓவியம் வரைய ஆர்டர் கொடுக்க வந்த கம்பெனி முதலாளியோ? முதலாளிகள் கலைஞனின் வீடு தேடி வரமாட்டார்கள்! யாராவது எடுபிடையைத்தானே அணுபுலவார்கள்” என்றெல்லாம் எண்ணியபடி இருக்கும் போது அந்த மனிதர் உள்ளே வந்தார். “என்ன சார், சொல்லுங்க சார்” என்றான்.

“நான் தான் அடிக்கடி காலண்டர்கள், வணிகப்படங்களுக்காக நீங்கள் பக்தியில்லாமல் வரைந்து தள்ளுகிற கடவுள். அடக்கத்தின் காரணமாகப் பெயரைச் சொல்லவில்லை. நான் ஒருவன் தான். நீங்கள் தான் என்னைப் பல உருவங்களாக வரைந்து தள்ளிவிடுகிறீர்கள். ஒரே படத்தை வரைந்தால், விற்பவர்களுக்குப் போரடித்துவிடும் அல்லவா? புதிய புதிய அவதாரங்களை, புதிய கதைகளைக் கண்டுபிடித்து வரைகிறீர்கள். என் படங்களை வரைந்தே பல்லாயிரம் ரூபாய்கள் சம்பாதித்து விட்டீர்கள் அல்லவா? இன்னும் தெரியவில்லையா?” என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே அவர் முகம் மாறிக் கொண்டிருந்தது. கோவிந்தன் வீட்டுச் சுவரில் மாட்டியிருந்த ஒரு கடவுளின் முகமாக அவர் முகம் மாறிவிட்டது. அதிர்ச்சியில் கோவிந்தனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. கண்கட்டி வித்தை காட்டுகிறவனாக இருப்பானோ? இவனை எப்படி மடக்கலாம் என்று யோசிக்கத் தொடங்கினார்.

“இன்னும் நீ நம்பவில்லை அல்லவா?” என்று சொல்லிக் கொண்டே கண்களை மூடித் தவம் செய்வது போல் கொஞ்ச நேரம் இருந்தார். அவர் உட்கார்ந்திருந்த சோஃபா கடவுள் அமர்கிற சிங்காசனமாக மாறிவிட்டது. கோவிந்தன் பயபக்தி மிகுந்தவர். பயத்தில் அவருக்குவாயடைத்துவிட்டது. கடவுள் உடுத்தியிருந்த கோட் சூட் எல்லாம், பழைய காலத்துக் கடவுள் திரைப்படங்களில் அணிகிற உடையாக மாறிவிட்டது.

“நட்புவதா? வேண்டாமா? என்ற பிரச்சனையில் தவித்த கோவிந்தன் பேசாமல் இருப்பதே நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்தார். கொஞ்ச நொடிகளில் வந்தவரின் ஆடை மீண்டும் கோட் சூட் ஆக மாறிவிட்டது.

கடவுள் பேசத் தொடங்கினார் “மீண்டும் சொல்கிறேன். அதிர்ச்சியிலிருந்து மீண்டு நிஜ உலகிற்கு வந்துவிடு. அதோ அந்தக் காலண்டரில் இருக்கிறாரே அந்தக் கடவுள் நான். ரொம்ப

நாளுக்கு முன்னாலே இருந்து உன்னிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கவேண்டும் என்று காத்திருந்தேன்”

கடவுள் தொடர்ந்தார் “இதற்கு முன்னாலே இருந்த சிற்பிகளிடம், ஓவியர்களிடம், நடன மேதைகளிடம் கேட்டிருக்க வேண்டிய கேள்வி. அவர்கள் ஏற்கனவே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் மேலும் கஷ்டப்படுத்த வேண்டாம் என்று அவர்களை விட்டுவிட்டேன். நீ என் படங்களை வரைந்தே பெரும் பணக்காரன் ஆகப் போகிறாய். பணக்காரன் ஆகிவிட்டால் எனக்கும் ஒழுங்காகப் பதில் சொல்ல மாட்டாய். உன்னிடம் வர அதுவும் ஒரு காரணம். சொல்லப் போனால், பழைய ஓவியர்கள், பழமையில் ஊறிப் போனவர்கள், பழமையாகவே மாறிவிட்டவர்கள். நீ அப்படி அல்ல. நவீன மனம் கொண்டவன். அதன் நுண்மையான உள்ளணர்வு உன்னிடம் உண்டு. நவீன ஓவியனாக உருவாகியிருக்க வேண்டிய நீ, தற்காலிக வருமானத்துக்காக என் படங்களை வரையத் தொடங்கினாய். நவீனச் சிந்தனை உன்னிடம் இருக்கிறது. அதனால்தான் உன்னிடம் கேட்க வந்தேன்.”

சூட் கோட் அணிந்த கடவுள் கொஞ்சம் மூச்சு வாங்கினார். கடவுளே என்றாலும், மனிதனாக வந்தால் மூச்சுவிடத்தானே வேண்டும். கோவிந்தனுக்கும் யோசிக்கச் சில நொடிகளேனும் தேவைப்பட்டன. அதிர்ச்சி மேல் அதிர்ச்சியை உள்வாங்க வேண்டுமே!

வந்தவர் தொண்டையைக் கணத்துக் கொண்டு மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார் “பழைய நடை உடை பாவனைகளில் கடவுள் படங்களை வரைகிறாயே! கடவுளும் காலத்திற்கு ஏற்றாற்போல் மாறிக் கொண்டே இருப்பார்கள் என்பது தெரியாதா? இன்னும் சடாமுடி, ருத்ராட்சக் கொட்டை, நெற்றியில் பட்டை, நாமம், கைகளில் வில், அம்புகள், கத்தி, வாள் என்று ஆயுதங்களும், பழைய காலத்து ஆடைகள் ஆபரணங்கள் அனைத்தையும் எனக்கு அணிவித்து அழகு பார்க்கிறாய்! மனிதர்கள், அரசர்கள் அந்தக் காலத்தில் எப்படி ஆடைகள் உடுத்தினர். முதலில் நீங்கள் ஆடையின்றி அலைந்தீர்கள். பிறகு கோவன அண்டிகளாய்த் திரிந்தீர்கள். எங்களையும் அப்படியே ஆக்கினீர்கள். நீங்கள் தங்கம் வைரம் என்று அணிந்த போது எங்களுக்கும் அந்த நகைகளை அணிவித்து அழகு பார்த்தீர்கள். இப்போது எங்களையும் நவீனமாக ஏன் வரைய முறுக்கிறீர்கள்?

‘இன்னும் பழம் பஞ்சாங்கம் போலவே என்னையும் ஏன் வரைகிறீர்கள்? சிலை

செய்கிறீர்கள்? கோட் சூட் போட கடவுளும் ஆசையுடன் காத்திருக்கிறார். கைகளில் செல் போன் அவருக்கும் தேவைப்படுகிறது. கடவுள் என்ன புதிய அவதாரம் எடுக்க மாட்டாரா? அல்லது அநீதியை அழிக்க இங்கே வரமாட்டாரா? அப்படி வந்தால் பழைய துருப்பிடித்த வாள் எடுத்துக் கொண்டா வருவார்? ஏ.கே-47 எடுத்துவர மாட்டாரா? டேப்லெட், கம்ப்யூட்டர் எடுத்துவரமாட்டாரா? யோசித்துப் பார். அடுத்தமுறை நான் வருவதற்குள் எல்லாவற்றையும் மாற்றி வை. சொல்லிவிட்டு கோட் சூட் ஆசாமி திடீரென்று மறைந்துவிட்டார். கோவிந்தனுக்குக் குழப்பம் அதிகமாகிவிட்டது. மயங்கி, அப்படியே சோபாவில் சரிந்து விழுந்தான். அதற்கப்புறம் பல நாட்களாக இந்தக் கேள்வி அவனைக் குடைந்து கொண்டே இருந்தது. காலண்டர் வியாபாரிகளிடம் பேச வேண்டும் என்று நினைத்தான். கடவுளே வந்து வேண்டுகோள் விடுத்ததைச் சொல்லலாம். ஆனால் ஒருவரும் நம்பமாட்டார்கள். அவனுக்கு ஏதோ கிறுக்குப் பிடித்துவிட்டது என்று சொல்வார்கள். சொன்னால் சொல்லட்டும் என்று விட்டுவிட முடியாது. அவனிடம் ஆர்டர் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுவார்கள். அவர்களுக்கு நவீனத்தை விடக் கடவுளின் வருகையை விடக் காசு பெரியது அல்லவா?

கடவுள் தோன்றிய காலத்தில் எப்படி இருந்தாரோ அப்படித்தான் இன்றும் இருக்க வேண்டும். அவர் நவீனவாதி ஆகிவிட்டால், அடையாளக் குழப்பம் ஏற்படும். இதுதான் வரை அவர் மீது ஏற்றி வைத்த கல்யாண குணங்கள், அசுரர்களை அழிக்கும் வீர குணங்கள் எல்லாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டியிருக்கும். நேரடியாக உண்மையிலேயே அவர் மாறியிருந்தாலும், அவர் உருவம் மாறாமல் இருப்பதுதான் வியாபாரிகளுக்கும், பூஜாரிகளுக்கும், பக்தர்களுக்கும் நல்லது. கோவிந்தன் தன் குழப்பத்தைத் தன்னுடனே வைத்துக் கொள்ள முடிவு செய்தான். வெளியே சொன்னால் குழப்பவாதி என்று அவனை முத்திரை குத்திவிடுவார்கள். பிறகு வருமானம் ஏது? கடவுள் சூட் கோட் போட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அவரை அப்படி வரைந்தால்... பிழைப்புத் தொலைந்தது. கடவுள் அப்படி வந்தால் கூட அவரது பிழைப்பும் தொலைந்தது. கடவுளே வந்து கேட்டாலும் அவன் படங்களின் மரபை மாற்றப் போவதில்லை. கோவிந்தனின் குழப்பம் தீர்ந்தது.

தமிழ்வழியில் மருத்துவக்கல்வி வழங்க தமிழுக்கு வல்லமை உண்டு

பிறநாடுகளில் பயிற்று மொழி

பிரான்சு

1971ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சின் தலைமை அமைச்சர் சேச்சு சாபால்டெல்யி விடுத்த கட்டளை பிரெஞ்சு மொழிக்குக் கிடைத்த பெரிய அரவணைப்பாகும். பிரெஞ்சில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களின் பட்டியல் உருவாக்கி அவற்றுக்கேற்ற தனி பிரெஞ்சுச் சொற்களை உருவாக்குங்கள் என்பதுதான் அவர் கட்டளை. இதன் அடிப்படையில் பிரெஞ்சுக் கழகம் தோன்றியது. இது ஒரு பேரகராதியை வெளியிட்டது. இது மொழியாக்கத்திற்குப் பேருதவி புரிந்தது. இக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் பிரெஞ்சுக் கழகத்தின் பார்வைக்கு வந்த பின்னரே வெளியிடப்பட்டன. பிரெஞ்சு மொழியில் பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பதைத் தடுப்பதற்காக 1973-இல் சட்டம் ஒன்று இயற்றப்பட்டது. பாரிசில் “அதலப்” என்ற தனியார் அமைப்பு மூலம் பிரெஞ்சு மொழியில் கலப்பு நடப்பது தடுக்கப்படுகிறது. இவ்வமைப்பு பிரெஞ்சு மொழியில் எவரேனும் பிறமொழிச் சொல்லைக் கலந்தால், அவர்மீது வழக்குத் தொடுக்கும். அவரைத் தண்டம் கட்டச் செய்யும். இதன்விளைவாகக் கலந்து வழங்கும் “பிரெஞ்சு பிரான்ஸெய்சு” ஒழிக்கப்படும் என்றாயிற்று. இதுபோலவே. பிரெஞ்சு செய்தித் துறையின் சட்டத்தால் (19-12-1976) பிற மொழிச் சொற்களைக் கலப்படம் செய்தால், அவருக்கு 100 பிராங்குகள் தண்டம் விதிக்கப்படும். இது பிரெஞ்சுமொழி வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவியிருக்கக்கூடும் என்பது நமக்குச் சொல்லாமலே புரியும்.

இந்தோனேசியா

இந்தோனேசியாவில், இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழி வழக்குகள், வட்டார மொழி வழக்குகள் இருந்தன.

அந்த வழக்குகள் எல்லாவற்றையும் ஒருமுகப்படுத்திப் பொதுநிலை வழக்கு ஒன்றை உருவாக்கி, அதற்கு “பாஷா இந்தோனேசியா” என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். இம்மொழியே பாட மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டது. இதில் ஒரு முக்கியமான செய்தி என்னவெனில், மொழி சார்பான இம்முடிவில் கட்சி வேறுபாடு காரணமாக எந்தக் குழப்பமும் வர இடம் தரக் கூடாது என்று அவர்களுக்குள் ஒரு மரபு தழுவிய ஒப்பந்தம் நிலவுகிறது. இவ்வாணைக்குப் பிறகு அரசே நூல் எழுதும் சிலரை நியமித்தது. அவர்களுக்கு உதவியாக மொழி வல்லுநர்களையும், உதவிக்கு அழைத்து, அறிவியல் மொழியை வளர்த்தனர். அதன்பிறகு பாஷா இந்தோனேசியாவிலேதான் பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை நூல்கள் எல்லாம் வெளிவருகிறது. இந்தோனேசியாவைப் போல் மலேசியாவும் நமக்குப் பின்னால் உரிமை பெற்ற நாடு. இங்கும் பல்கலைக் கழகக் கல்வி வரை அவர்கள் தாய்மொழியிலேயே நடைபெறச் செய்துள்ளனர்.

இஸ்ரேல்

இஸ்ரேல் 1948-இல் உருவாக்கப்பட்டது. உலகில் பல பகுதிகளிலிருந்து மக்கள் இஸ்ரேலில் குடியேறியதால் பல மொழிகள் பேசப்பட்டன. யூதர்களின் சமய மொழி ஈபுரு. இதை இம்மக்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். 1953- இல் ஈபுரு மொழிக் கலைக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன்மூலம் ஈபுரு மொழி மக்கள்மொழி ஆக்கப்பட்டது. இதற்கு உறுதுணை அவர்களின் மொழி மேம்பாட்டுத் திட்டம். இன்று அகர வரிசைப் பாடத்திலிருந்து முதுமுனைவர் பட்ட மேற்படிப்புக்குரிய ஆராய்ச்சிக் கல்வி வரை அதனைப் பயின்றும், பயிற்றுவித்தும் பயன் படுத்திக்கொண்டு

மீட்சியெய்தி இன்று மேனிலையில் நின்று மிளிர்கின்றார்கள்.

சிறிய நாடுகளிலும் தாய்மொழிக் கல்வி

இதுபோன்றே மாலி, கினியா ஆகியன புதிதாக விடுதலை பெற்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகள். இவ்விரு நாடுகளின் தாய்மொழி பேச்சுமொழியாக மட்டும் இருந்தது. இவர்கள் மொழிக்கு இதுநாள்வரை எழுத்து வடிவமே கிடையாது. தற்பொழுது எழுத்து வடிவத்தை உருவாக்கிக் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். தங்களை ஆண்ட ஆங்கில மொழியை உதறிவிட்டு அனைத்து நிலைகளிலும் தாய்மொழியையே பயன்படுத்துவதில் மிக உறுதியாக உள்ளார்கள்.

இது ஏனெனில், மொழி என்பது மனிதகுல மெய்யறிவின் பொக்கிஷங்களைப் பாதுகாத்து மரபு வழியாக அளித்துச் செழுமைப் படுத்தவல்ல மதிப்புமிக்க சாதனம். (லெனின்). மேலும் மொழி என்பது தொடர்பு சாதனம் மட்டுமன்று, அது ஒரு தேசிய இனத்தின் அடையாளம் என்றே கூறலாம்.

மகாகவி பாரதி தாய்மொழிக்கு ஆதரவு

கல்வி போதிப்பதைக் குறித்துக் கூறும் மகாகவி பாரதி. “கல்வி போதிப்பதற்கு ஒருவருக்குச் சொந்த தாய்ப் பாஷை மட்டுமே இயற்கையானதும் மனிதப் பண்பிற்கு ஏற்றதுமான போதனா பாஷையாகும்” என்கிறார்.

மேலும், பாரதியார். “தமிழ்நாட்டில் தேசியக் கல்வி என்பதாக ஒன்று தொடங்கி, அதில் தமிழ் பாஷையைப் பிரதானமாகக் காட்டாமல், பெரும்பான்மைக் கல்வி இங்கிலீஷ் மூலமாகவும், தமிழ் ஒருவித பாஷையாகவும் ஏற்படுத்தினால், அதே தேசியம் என்ற பதத்தின் பொருளுக்கு முழுவதும் விரோதமாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. தேச பாஷையே பிரதானமென்பது, தேசியக் கல்வியின் பிரதானக் கொள்கை. இதனை மறந்துவிடக் கூடாது. தேச பாஷையை விருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் தமிழ்நாட்டிலிருந்து பரிபூரண ஸஹாயத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டுமானால், இந்த முயற்சிக்குத் தமிழ் பாஷையே முதற்கருவியாக ஏற்படுத்தப்படும் என்று தம்பட்டம் செய்து அறிவிக்க வேண்டும்,” என்று கூறுகிறார்.

தாய்மொழியில் கல்வி கற்பது குழந்தைகளின் உணர்ந்தறிதல் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவுகிறது என்று யுனெஸ்கோ வலியுறுத்துகிறது. நோபல் பரிசு பெற்ற பல விஞ்ஞானிகளுக்கு ஆங்கிலமே

தெரியாது. உலகில் வளர்ந்த நாடுகள் அனைத்தும் தமது தாய்மொழி வழிக் கல்வியினாலேயே வளர்ந்த நாடுகளாயின. இன்றும் மேற்கூறிய நாடுகளைத் தவிர்த்து, ஐர்பான், சீனா, துருக்கியா, தாய்லாந்து, அயர்லாந்து போன்ற பல முன்னேறிய நாடுகளும், கியூபா, வியட்நாம், நைஜீரியா போன்ற வளரும் நாடுகளும் தாய்மொழியிலேயே அனைத்து உயர் கல்விகளையும் கற்றுத்தருகின்றன.

சின்னஞ்சிறு நாடாகிய சோமாலியாவில் தனது நாட்டு மொழி வழிக் கல்விதான் நடைமுறையில் உள்ளது. இந்தியாவில் நடைமுறையில் உள்ள ஆங்கில வழிக் கல்வியால் பயனடைவது இந்தியா அல்ல. இந்தியா தொழில்நுட்பங்களை (Technocrats) உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, தொழில்நுட்பக் கூலிகளை (Techno coolies) உருவாக்கியுள்ளது என்று ஓர் இதழ் குறிப்பிட்டுள்ளது. இது சரியென்றே படுகிறது. இந்தியாவில் கல்வி, வணிகப் பொருளானதே இந்த இழிநிலைக்குக் காரணம்.

கர்நாடகாவிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வோம்

கர்நாடக அரசு கன்னடம் வழிப் பயின்ற மாணவர்களுக்குச் சில இடங்களைப் பொறியியல் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் ஒதுக்கியுள்ளது. இதுபோல, தமிழகத்தில் ஒதுக்கீடு இல்லை. அமைதியாகவும், ஆக்கப்பூர்வமாகவும் அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு எதிர்மறையாக நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதனால், பாதிக்கப்படுபவர்கள் தமிழ் வழிப்பயின்ற ஏழை எளிய கிராமப்புற மாணவர்கள். இன்னொரு நடைமுறைச் சிக்கலாக அனைத்திந்திய தொழில்நுட்பக்குழு (AICTE) தாய்மொழியில் கல்வி கற்பிக்க ஒப்புதல் தராது என்று கூறப்பட்டது. ஆனால், மத்திய தேர்வாணையம் (UPSC) எந்த ஒரு தேர்வையும் அறிவியல் உட்பட ஆங்கிலத்திலும் எழுதலாம். தாய் மொழியிலும் எழுதலாம் என நடைமுறைப்படுத்தி முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. காசி, அலிகார், பஞ்சாப் உட்படப் பிற மாநிலப் பல்கலைக் கழகங்கள் அனைத்தும் உச்சபட்சத் தேர்வு வரை எதனையும் ஆங்கிலம் என்று எண்ணாமல் இந்தி அல்லது ஆங்கிலம் என்பது போல விதி வகுத்து இரு விருப்பத்தாருக்கும் சம உரிமை நல்குகின்றன. இதை தில்லியிலுள்ள மருத்துவப் பொறியியல் கல்வி ஆணையம் தடுக்கவில்லை.

இந்தியாவில் நடைமுறையில் உள்ள ஆங்கில வழிக் கல்வியால் பயனடைவது இந்தியா அல்ல. இந்தியா தொழில்நுட்பங்களை (Technocrats) உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, தொழில்நுட்பக் கூலிகளை (Techno coolies) உருவாக்கியுள்ளது என்று ஓர் இதழ் குறிப்பிட்டுள்ளது. இது சரியென்றேபடுகிறது. இந்தியாவில் கல்வி, வணிகப் பொருளானதே இந்த இழிநிலைக்குக் காரணம்.

ஏ.ஐ.சி.டி.இ. கவுன்சில் அனுமதி தேவை இல்லை

“பல்கலைக் கழகம் விரும்பினால் புதிய உயர் தொழில்நுட்பக் கல்வியைத் தொடங்கலாம். அதற்கு அகில இந்திய தொழில்நுட்பக் கவுன்சில் (AICTE) அனுமதி தேவையில்லை” என்று திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழக வழக்கின் தீர்ப்பில் உச்சநீதிமன்றம் கூறியுள்ளது.

எனவே, அதன் அடிப்படையில், தமிழ் வழி மருத்துவம். பொறியியல் கல்வியைத் தொடங்க, தமிழில் பாடங்கள் ஆயத்தமாக உள்ள நிலையும் அல்லது ஆசிரியர்கள் விருப்பத்துடன் எழுதிக் கொடுத்த நிலையில் அரசும், தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்களும் விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். நல்ல வாய்ப்பு, நீதி மூலமே கிடைத்துள்ளதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதைப் பார்க்கும்பொழுது, பயிற்றுமொழி, ஆட்சி மொழி பற்றி பேசும்பொழுது நேரு உறுதிமொழியைச் சொல்லி ஏமாற்றவோ குழப்பவோ, குழம்பவோ தேவையில்லை. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அவரவர் பயிற்று மொழியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுவதும், மொழிப் பயிற்சிக்கான மொழியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதும், காலங்காலமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. பல மாறுதல்களும் கல்வியாளர்களின் துணையுடன் நடந்து வருவதும் வரலாறு.

இன்றைய நிலையில், மற்ற மாநிலத்தில் நடைபெறும் பயிற்றுமொழி நடைமுறைகளைச் சரிவர அறிந்து கொண்டால் நம் பின்னடைவு விளங்கும். நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பது தெளிவாகப் புலப்படும். இதைவிட, நம் பொய்மை வெளிப்படும். ஏனெனில் நாம் பிற மொழிக்கு ஏற்றம் கொடுத்தே பல நூற்றாண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கிறோம்.

தமிழைப் பயன்பாடுள்ள மொழியாக, வருமானம் தரும் மொழியாக, வேலை வாய்ப்பு தரும் மொழியாக, உயர்கல்வி, தொழிற்கல்வி மொழியாக, ஆளும் மொழியாக உயர்த்தினாலன்றித் தமிழ்க் கல்வி தளர்ந்து ஒய்ந்துதான் போகும். இதை அரசு

நினைத்தால்தான் பெரும்பான்மையானவை நடக்கும்.

“ஆங்கிலத்தைக் கற்கையிலும் அயல் மொழியைக் கற்கையிலும் எந்த நாளும் தீங்கனியைச் செந்தமிழைத் தென் நாட்டின் பொன்னேட்டை உயிராய்க் கொள்வீர்” என்று ஒவ்வொரு தமிழனும் நினைத்து,

“தமிழ்க் கல்வி தமிழ்நாட்டில்
கட்டாயம் என்பதொரு
சட்டம் செய்க”

என்று பாரதிதாசன் ஆணையை அரசும் நினைத்துச் சட்டம் செய்தால், தமிழ்வழிக் கல்வி நம் வசமே. இல்லையேல் நாம் பிறர் வசமே.

தமிழை அரசு கல்வி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் மக்கள் ஆட்சியில் மக்கள் மொழியில் மக்களுக்குக் கல்வி அவசியம். மருத்துவத் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சியுறாததற்குப் பல்வேறு அரசியல் சமூகக் காரணங்கள் உண்டு. ஒரு சமூகத்தில் முழுமையான ஆட்சி மொழியாக, மலராத மொழியை அச்சமூகத்தினர் கல்வி மொழியாக ஏற்றுக் கொள்வதில் பல்வேறு சமூகத் தடைகள் உண்டென்பது வரலாற்று உண்மை.

அரசு எங்கும் தமிழ் என்பதை அறிவியல் கல்வி நிலையிலும் நடைமுறைப்படுத்த விழைந்தால், அதற்குக் கல்வி மொழி நிலைசார் தடைகள் இல்லை இருக்கின்ற மிகச் சில தடைகளை அகற்றுவது மிக எளிதே. இருக்கின்றதை இல்லாததுபோல் அங்கும், இங்கும் நடக்கும் சில மொழிபெயர்ப்புத் தவறுகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்டி எப்படியும் தமிழ்வழிக் கல்வி வரக்கூடாது என்பதில் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு எதிர்ப்பதில் ஏதோ சூட்சுமம் மட்டும் உள்ளது என்பது தெளிவாகப் புரிகிறது.

சூட்சுமம் என்ன?

தமிழ்வழிக் கல்வி தமிழ்நாட்டில் விடுதலைக்கு முன்பே கட்டாயமாக்கப்படிருந்தது. ஆங்கிலம் இரண்டாம் மொழியாக, ஆறாம் வகுப்புக்கு மேல் ஒரு மொழிப் பாடமாக மட்டுமே கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. 1941-இல் மாணவர்கள்

முதலாவதாகத் தமிழ்வழிக் கல்வி பெற்று பள்ளியிறுதித் தேர்வினை எழுதினார்கள்.

பொதுக் கல்வியில் தாய்மொழி வழிக் கல்வி கட்டாயம் என்று ஒரு நிலை இருந்தது. ஆறாம் வகுப்பு முதல் ஆங்கிலம் ஒரு மொழிப் பாடமாக மட்டுமே கற்பிக்கப்பட்டது. விடுதலைக்கு முன்பே இங்கே நிலவிய இந்த நிலை கைநழுவிப் போனது தமிழகத்துக்குப் பெருமையளிப்பதாக இல்லை. தமிழக வரலாற்றில் எந்தக் காலகட்டத்திலும் ஒரு அயல்மொழி ஒரு கட்டாயப் பாடமாக்கி, இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் எந்த ஆட்சியும் மக்கள் மீது திணித்ததில்லை இருபதாம் நூற்றாண்டில், அதிலும் நாம் விடுதலை பெற்ற பின் தமிழ்நாட்டில் ஒரு அயல்மொழியை ஒரு கட்டாயப் பாடமாக்கிப் பொதுக் கல்வியிலேயே மக்கள் மீது திணித்திருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இந்த மண்ணுக்கும், மக்களுக்கும் சொந்தமான மொழியைப் புறக்கணித்து விட்டுக்கூட ஒருவன் பட்டமும், பதவியும் பெற முடியும் என்னும் ஒரு அவலநிலை உருவாகத் தமிழகம் எப்படியோ இடம் கொடுத்துவிட்டது.

வடமொழி ஆதிக்க எதிர்ப்புச் சூழலையும், இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புச் சூழலையும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஆங்கிலேயர்களே இந்நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய நிலையில் ஆங்கிலப் பற்றாளர்கள், ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்கு என்றுமில்லாத அளவுக்கு இங்கே வழிவகுத்து விட்டனர்.

ஓரே மொழியை ஆதிக்க மொழி ஆக்கக் கூடாது

பன்மொழிச் சூழலைக் கொண்ட இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஓரே மொழியை மட்டுமே மேலே தூக்கி நிறுத்தி ஆதிக்க மொழியாக ஆக்குவது மக்களாட்சிப் பண்புக்கும் பொருந்தாது. ஒரு மொழி ஆதிக்க மொழியாகி விட்டால், அது மற்ற மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு ஊறு விளைவிப்பதாக ஆகிவிடும். தமிழ்வழிக் கல்விக்கும், ஒரு வகையில் தடையாகத்தான் இருக்கும். (டாக்டர் பொற்கோ).

தமிழ்வழிக் கல்வி தமிழர்களின் உரிமை

மருத்துவக் கல்வி தமிழில் முடியும் எனக் கூறும்போது, பன்னெடுங்காலமாக, தாய்மொழி வழிக் கல்வி குறித்த டாக்டர் பொற்கோவின் பொன் எழுத்துக்களால் குறிக்கப்பட்ட கருத்துகளைக் காண்போம்.

தமிழ்வழிக் கல்வி என்பது கல்வியாளர்களும், தலைவர்களும், துறை வல்லுநர்களும்,

ஆட்சியாளர்களும் ஒருங்கிணைந்து முழுமூச்சோடு பாடுபட்டு நிறைவேற்ற வேண்டிய பணி. மக்களாட்சியில் மக்கள் மொழியின் வாயிலாக மக்களுக்குக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும். மக்களாட்சியில் மக்கள் மொழி மதிக்கப்பட வேண்டும். மக்கள் மொழிக்கு உரிய உரிமைகள் யாவும் மகிழ்ச்சியோடு வழங்கப்பட வேண்டும். மக்கள் மேம்பாட்டுக்கும், நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கும் மக்கள் மொழியைப் எந்தமொழியும் உதவ முடியாது.

தமிழ்வழிக் கல்வி வேண்டும் என்பவர்கள் தமிழகத்தில் தொடக்கப்பள்ளி முதல் பல்கலைக் கழகம் வரை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் வாயிலாகவே கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்களே தவிர ஆங்கிலம், ஜெர்மன் போன்ற பிற மொழிகளை மாணவர்கள் படிக்கக் கூடாது என்று யாரும் எங்கும் எப்போதும் சொன்னதில்லை. தமிழுக்கு உள்ள இடத்தை இழக்காமல், தமிழுக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பறி கொடுக்காமல் யாரும் எத்துணை மொழிகளையும் படிக்கட்டும். பயிற்றுமொழி வேறு, மொழி அறிவு வேறு என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மருத்துவத் துறையிலும், தொழில்நுட்பத் துறையிலும் தமிழ் பயிற்று மொழி ஆகும்போதுதான் தமிழின் முழுமையான பயன்பாடு, தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கும்.

தமிழ்வழி கல்வி இயக்கம் ஏன் இப்பரப்புரையை மேற்கொள்ள வேண்டும்? மேலும் பதிலளிக்கிறார், மேனாள் துணை வேந்தர் டாக்டர் பொற்கோ அவர்கள். படிக்க வேண்டும் எந்தப் படிப்பையும் தமிழில் படிக்க வேண்டும். அப்படிப் படிக்கமுடியாது என்றால் எங்கே இருக்கிறது சுதந்திரம்? உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டில் தமிழனுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்துவிட்டது என்றால் எல்லா இடங்களிலும் தமிழ் செல்லுபடியாக வேண்டும்.

அதுதானே சுதந்திரம். தமிழில் பேச, தமிழில் எழுத தமிழில் படிக்க, தமிழில் அறிவு பெற தமிழ்நாட்டில் தடை இருக்கிறது என்றால் நாம் சுதந்திரமாகவா இருக்கிறோம்? அண்டை நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் மொழிச் சுதந்திரமும் கிடைத்தது. நமக்கு மட்டும் மொழிச் சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லையே!

ஆங்கிலேயன் நம்மை ஆண்ட போது ஆங்கிலத்துக்கு இருந்த செல்வாக்கு நமக்குத் தெரியும். இப்போது ஆங்கிலத்துக்குச் செல்வாக்கு இரண்டு மூன்று மடங்கு பெருகியிருக்கிறதே!

நட்பு

காற்று
எப்படி அசைத்தாலும்
தன் காம்பிலிருந்து
விடுபடாத மலரைப்போல்
நானிருக்க வேண்டும்

நான் என்பது
நான்தான்
பிறரின் சாயல் அல்ல

உனக்கு பொருத்தமான சட்டையை
எனக்கு அணிவித்துப் பார்க்காதே

உன் திசை வேறு
என் திசை வேறு
ஒரே திசையில்
பயணப்பட்டால் தான்
நட்பாக இருக்க முடியுமா என்ன?

கொடியை விட
தன்னிச்சையாக வளரும்
புற்களை இரசிப்பவன்
வா தொடரலாம்
நம் நட்பை
பறவையின்
இரு சிறகுகளாக

இப்போது ஆங்கிலச் செல்வாக்கைப் பாதுகாத்து
வளர்ப்பவர்கள் யாராக இருக்கும்?

ஒன்று: ஆங்கிலச் செல்வாக்கு குறைந்தால்
என்ன ஆகுமோ என்று அஞ்சுகிற
பயங்கொள்ளிகளாக இருக்க வேண்டும்.

இரண்டு: ஆங்கிலத்தை முன் நிறுத்தி மக்களை
நிமிர்விடாமல் தடுத்துப் பின்தள்ளி ஏமாற்றுகிற
நயவஞ்சகர்களாக இருக்க வேண்டும்.

மூன்று: தமிழில் அறிவும் திறமும் இல்லாமல்
தமிழுக்கும் தமிழ் மேன்மைக்கும் அஞ்சித் தமிழ்
மேம்பாட்டையே விரும்பாதவர்களாக இருக்க
வேண்டும்.

நான்கு: தங்கள் சுகபோகத்துக்காக தங்கள்
சுய லாபங்களுக்காகத் தமிழையும் தமிழ்
மக்களையும் ஒடுக்கித் தங்கள் ஆதிக்க எல்லையை
விரிவுபடுத்தும் சுயவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

எப்படி இருந்தாலும் மக்கள் மீதும் மொழி
மீதும் உண்மையான அக்கறை கொண்டவர்கள்
தடைகளை யெல்லாம் கடந்து தமிழர்
மேம்பாட்டுக்கும் தமிழ் மேம்பாட்டுக்கும் வழி
கண்டு தான் ஆக வேண்டும்.

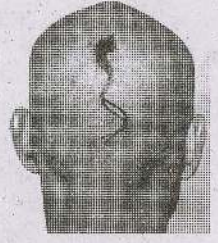
தமிழைச் செம்மொழி என்று உலகை ஒப்ப
வைத்திருக்கிற நாம் தமிழைக் கல்வி மொழியாக்க
ஏன் தயங்க வேண்டும்?

கல்வி உலகில் தமிழுக்கு இடம் வேண்டும்.
தமிழ்வழிக் கல்வி நடைமுறைக்கு வரவேண்டும்
என்று நாம் பேசத் தொடங்கினாலே ஆங்கிலப்
பற்றாளர்கள் பதற்றத்தோடு ஆங்கிலத்தைக்
கைவிட்டு விடாதீர்கள், ஆங்கிலத்தைக் கைவிட்டு
விடாதீர்கள் என்று தவிப்போடு குரல்
கொடுக்கிறார்கள். நாம் ஆங்கிலத்தைக் கைவிடச்
சொல்லவில்லையே! ஆங்கிலத்தை வெளியேற்றச்
சொல்ல வில்லையே! தமிழுக்கும் இடம்
கொடுங்கள் என்கிறோம். தமிழ்வழிக் கல்விதான்
நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு முனைப்பாகச்
செயல்பட வேண்டிய களம். தமிழ்வழிக் கல்வி
உண்மையாக வேண்டும் உறுதியாக வேண்டும்.
முன்னே தொட வேண்டியது தமிழ்வழிக் கல்வி,
முன்னே நிறைவேற்ற வேண்டியது தமிழ்வழிக்
கல்வி முதல் வகுப்பிலிருந்து ஆராய்ச்சி
அறிஞர்பட்டம் வரை தமிழ்வழிக்கல்வி
நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டால் அதுதான்
தமிழகத்தின் வளமான வாழ்வுக்கு வலுவான
அடித்தளம்.

கட்டுரையாளர்: சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்

பேரிகையும் குடுமியும்

குடுமி போனது கிராப் வந்தது நும் நும் நும்.... கிராப் வந்தது காலம் மாறியது நும் நும் நும்.... காலம் மாறியது வாழ்க்கை விளங்குது நும் நும் நும்.... எனப் பேரிகை கொட்டி முழக்கம் விடலாம். சர்வ சாதாரணமாக இன்றைய காலத்தில் முடி வெட்டிக் கொள்வதில் சலூன் கடைகளுக்கு போய் வருவதில் எந்தவித கூறுபாடுகளையும் கிடையாத நிலைக்கு வந்து விட்டோம். சலூன் கடைகள் வருவதற்கு முன்பு, ஒரு ஊருக்குள் ஒரு நாவிதர் குடும்பம் மட்டுமே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள், இவர்கள் நாவிதர்கள் அல்ல மருத்துவர்கள். கால வீழ்ச்சி இவர்களை இவ்வாறாக தள்ளிவிட்டது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். பெரும் வீடுகளுக்குச் சென்று நாவிதம் பார்த்தவர்கள், ஆற்றோரங்களில் இருந்து நாவிதம் பார்த்தவர்கள். சலூன் கடைகளை உருவாக்கினர். அசைவின் மாற்று இயக்கமாக சலூன் கடைகள் அடக்குதலில் இருந்து மீட்சியாகவே பிறந்திருக்கின்றது. இப்போதெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களில் மாதமொரு முறை முடி வெட்டி வரச்சொல்லி அழத்தம் கொடுக்கிறார்கள். நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு சொல்லி இருந்தால் பள்ளியையே கொளுத்தியிருப்பார்கள். கால மாற்றம் பல உண்மைகளை மறைத்து இன்று பயணிக்கக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றது.

இந்தியச் சமூக அமைப்பு ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டவை அல்ல. யார் யாரெல்லாம் குடுமி வைத்துக் கொண்டார்கள் என்பதற்கான தகுதியும் வரையறையும் வைத்து இருக்கின்றார்கள். பிற்காலத்திலும் கூட சாதிகளாலும் மதங்களாலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற சமூக அமைப்பாகவே இருந்திருக்கிறது. ஒருவரை அடையாளப்படுத்தும் அவரின் சாதியப்பிரிவை வெளிப்படுத்தும் காரணியாகவும் குடுமி இருந்திருக்கின்றது. அவ்வடையாளத்தை வெளிப்படுத்த கூச்சம் காட்டாதவர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர். இதனை உயர்வாகவே கருதி தங்கள் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டி இருந்தனர்.

குடுமி வளர்த்துக் கொள்ளுதல் சமூகவியல் மரபாகவே இருந்திருக்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் “புல்லுனைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த”, (புறம் 273.3)

“பானுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி” (புறம் 279.8) என்பனப் போன்ற பாடல் வரிகள் அடையாளப்படுத்துகின்றது. குடுமி வைத்திருந்ததற்கான செய்தியை பாண்டியன் பல்யாக சாலை முதுகுடுமி பெருவழுதி பற்றிய குறிப்பில் இடம்பெறுகிறது. போருக்கு செல்லும்போது எண்ணெய் நீவி குடுமி கெட்டிச் சென்ற நிலையை குறிப்பிடுகின்றனர். சமணர்கள் மயிரை நீக்கினர். ஆதலால் மயிர்க் குறை கருவி எப்போதும் அவர்களிடமிருக்கும். இதன் மூலம் கெட்ட ஆவியை உடம்பிலிருந்து வெளியேற்றி தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமென நம்புகின்றனர். சைவர்கள் குடுமி வளர்த்த நிலையைக் காணலாம். இதன் ஒரு படியாக உயர்ந்து பிராமணர்கள் உச்சியில் மட்டும் முடி வைத்து மற்றப்பகுதிகளை சிரைத்து கொண்டனர். தாங்கள் இறந்தால் அடக்கம் செய்யும் போது உச்சி முடியில் கயிறு அல்லது வாழைநார் கெட்டி மண்ணுக்கு மேலே கொண்டுவந்து சிவலிங்கத்தை வைத்து விடுவார். கடவுள் உச்சியைப் பிடித்து தூக்கிச் செல்வதாக நம்புகின்றனர்.

குடுமி என்பது (அவர்களுடைய) அவர் அவர் தகுதிப்பாடு என்ற நிலை மாறி, அதிகார உரிமையாக விளங்க ஆரம்பித்தது, குடுமி வைத்தலும் பேரிகை கொட்டலும் சோழர் காலத்தில் உயர் குடியினரின் பண்பாட்டு அடையாளமாகக் கருதப்பட்டன. இவ்வடையாளங்களை மற்றவர்கள் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதை “உவச்சரும் சாலிகளும் பணவரும் குடுமி வைக்கக் கடவர்கள் அல்லாதாராகவும் இவர்கள் நன்மை தீமைக்கு பேரிகை கொட்டக் கடவதல்லாதாகவும்” என்று ஆச்சான்புரம் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது என்று ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் அடித்தள மக்கள் வரலாற்றில் மேற்கோள் இட்டு காட்டுகிறார்.

குடுமி என்பது பொது அதிகாரத்தின் உச்ச நிலைப்பாடுகளில் அடையாளங்கள் என்பதையும் பேரிகையைக் கொட்டிக் கொள்வது என்பதும் தங்களது தகுதியின் அடையாளங்கள் என்பதும் வரையறுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். யாரெல்லாம் விசேஷ காலங்களில் பேரிகை என்னும் இசை முழக்கத்தைக் கொட்ட வேண்டும்,

கொட்டுவதற்கான உரிமையை வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதான வரலாறு உள்ளது. பல்லக்கில் செல்வதற்கும் உரிமைகள் பெற்று இருந்தனர். கம்மாளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பல்லக்கில் செல்வதற்கான அனுமதியை தஞ்சை ஆண்ட துளசி மகாராஜாவிடம் பெற்று ஊர்வலமாகச் செல்லும்போது, பெரும் அளவாக கலவரங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டு இருக்கின்றது. இதில் பெண், மாப்பிள்ளை இருவரின் தலைகளும் மற்றும் சிலரின் தலைகளும் வெட்டப்பட்டதாக இடங்கை வடங்கைப் புராணம் பதிவு செய்கின்றது.

வெறும் சமூக இருப்பில் வாழும் முறையில் கூட உயர்வு தாழ்வு எனும் அமைப்பிலேயே வாழ்ந்திருப்பதுடன் ஒரு வரையறைக்குள் தங்கள் வாழ்வை தகவமைத்து கொள்ள முனைந்துள்ளனர். அதே வேளையில் வேற்றுமை அல்லாதார் கீழானவர்கள் உரிமைகள் பெற்று சில செயல்களை மேல் நிலையாக்கப்பட்ட நிலையில் செய்த போது, பெரும் கலவரங்கள் உருவாக்கி இருக்கின்றனர். இந்த அடிப்படையில் பல்வேறு கலவரங்களும் நடந்திருப்பதாக ஆ.சிவசுப்பிரமணியனும் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் கூறும்போது, "மூன்றாம் இராஜராஜனின் ஐந்தாம் ஆட்சி ஆண்டுக் கல்வெட்டு மேளமும், பறையும் பயன்படுத்தக் கூடாது, ஒரே தண்ணீர்த் துறையில் நீராடக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாட்டை ஒரு சாதியினருக்கு விதித்துள்ளது. இக்கல்வெட்டு சேதமடைந்துள்ளதால் இத்தடை எச்சாதியினருக்கு விதிக்கப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை" என மேற்கோள் இடுகிறார். இதனையொட்டி நடந்த பல்வேறு சமூகப் போராட்டங்களுக்குப் பின்னர் தங்களது தகுதிப் பாடுகளை நிலை நிறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

மேளதாளங்களோடு கல்யாண ஊர்வலம் வைப்பது கூட, ஒரு காலத்தில் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை மீட்டடுக்க பல்வேறு சமுதாயத்தினர் போராடித் தான் உரிமை பெற்றிருக்கின்றனர். இதைப்போல 'ஆட்டம் பாட்டத்தோடு சாவு கொண்டாடப்படுவதும் இதன் உள் நோக்கத்துள் மறைந்து கிடக்கும் இரகசியம் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. இது போன்ற பல்வேறு தகுதி நிலைகளில் சமூக இருப்பைக்காரணம் காட்டி, உயர்வின் அந்தஸ்தை காட்டி இருக்கும் குழலையும் நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும். இதைப் போல இன்னொரு இடத்தில் தகுதிப் பாடுகள் அடிப்படையில் "நன்மை தீமைகளுக்கு பறைக்கொட்டிக் கொள்வது சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகயிருந்தது. செக்கு வணிகர் பறை கொட்டத் தடையிருந்ததாக திருக்கோவிலூரில் உள்ள கோழர் சாலக்

கல்வெட்டு ஒன்று குறிப்பிடுகிறது" இதே போல "தங்களுக்கு நன்மை தீமைகளுக்கு இரட்டைச் சங்கும் ஊதி பேரிகை உள்ளிட்டவைக் கொட்டுவித்து கொள்ளவும், தாங்கள் புறப்பட வேண்டும் இடங்களுக்கு பாதரசைக் கோர்த்துக் கொள்ளவும் தங்கள் வீடுகளுக்கு சாந்து இட்டுக் கொள்ளவும்" என்பதான பல்வேறு உரிமைகளை உயர்மட்ட நிலையில் இருக்கும் சமூகத்தினர்கள் கேட்டு வாங்கி இருக்கின்றனர். இப்படி நிறைய தகுதிப்பாடுகளுடன்தான் இந்திய சமூக அமைப்பு இருந்திருக்கின்றது. இதைப்போல பூணூல் என்பதைச் சமூக அமைப்பில் யார் யாரெல்லாம் போடுவார்கள் என்ற தகுதி நிலைப்பாடுகளை காணும் போது, பல்வேறு சமூக இனத்தவர்கள் பூணூல் போடக்கூடிய நிலையைப் பார்க்க முடியும். (பிராமணர், கம்மாளர், சௌராஷ்டிரர், அடிகள் என்று பெரும் பட்டியல் உள்ளது) பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் கம்மாளர் சமுதாயத்திற்குப் பூணூல் போடும் உரிமை கிடைத்திருக்கின்றது. இப்படித் தான் தமிழ்ச் சமூக அமைப்பு இருந்திருந்தது. காலங்கள் கடந்து பல்வேறு தத்துவ கருத்துக்கள் வெளிப்பட்டதன் விளைவாக சாதிகள் உடைக்கப்படாமல் சமூக மதிப்பீடுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பூசாரிகள் தலைமுடி வெட்டிக் கொள்வது கிடையாது அப்படி வெட்டிக் கொள்வதால் எதிர்காலத்தை கணக்கும் மதி நுட்பத்தை இழந்து விடுவதாக நம்புகின்றனர். இது ஒரு பக்கமிருந்தாலும் ஆரம்பத்தில் பெண்களே பூசாரிகளாக இருந்தனர். கொற்றவை வழிபாட்டின் மூலம் அறியலாம். பூசாரி என்கிற சொல்லே பெண் பாற் சொல் தான்.

போகிற போக்கில் சில துளிகள் விதைக்கின்றேன் விஜயநகர ஆட்சி காலத்தில் குயவர், நாவிதர், நெசவாளர்கள் போன்ற தமிழ்ச் சமூகத்தினர் பார்ப்பனர்களைப் போல கொண்டை வைத்துக் கொள்வதற்கு தடை இருந்திருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியான நிலையைப் பார்ப்போமானால் 1930 களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முடி வெட்டிக் கொள்வதற்குத் தடை இருந்திருக்கிறது. சாதாரண மயிர் கூட இங்கு அரசியல் செய்திருக்கிறது. கொட்டுமேளதாளங்களும் சமூக மேன்னிலையாக்க அரசியலை யாருக்கும் தெரியாமல் பதிவு செய்திருக்கின்றது. இதை விடவும் சிறு தெய்வ சாஸ்தா வழிபாட்டு மரபில் தேங்காய் உடைப்பதில் கூட குடுமி வைத்து உடைக்கும் மரபு உள்ளது. சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை என்பதாகவே நினைக்கின்றேன்.

பரமபத சோபன படம்

கவிஞர் பொன். தனசேகரனின் சிறிய தொகுப்பு என்றாலும் பொருள் செறிந்தது. கவிஞர், மூத்த பத்திரிகையாளர், கல்வித்துறை, மாணவர் பிரச்சினை ஆகியவற்றோடு நாற்பதாண்டுகளாக ஊடாடி வருகிறார். சுற்றுச்சூழல் அக்கறை, ஆய்வு உண்டு; ஃபாஷன் அல்ல, உண்மை ஆர்வம். அடித்தட்டு மக்கள் வாழ்க்கை பற்றியும், அவர்களது வாழ்க்கை நிசிவுகள் பற்றியும் அக்கறை உண்டு. அவைபற்றி நிறைய கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் வாழ்க்கையின் விசித்திரங்கள் பற்றி லேசான எள்ளலுடன் பல கவிதைகளைக் கொடுத்துள்ளார். முதல் கவிதை 'எங்கிருந்து' (பக் 19) விவகாரமாகவே தொடங்குகிறது. கால், கை, வாய், மூக்கு என்று உடலின் பல அங்கங்களும் வெளியிலிருந்து நோய்களை இழுத்து வரும் சாதனங்கள் என்கிறார். கால், புழுதியில் தன்னை அலங்கரித்து தொற்று கொண்டு வரும் சரி. கழிப்பறை எங்கேயாம்? "என் கழிப்பறை/ எங்கிருந்து தொடங்குகிறது?" வாயிலிருந்து மலக்குடல் வழியாக" என்று சொல்லி படிப்பவருக்கு அதிர்ச்சி கொடுக்கிறார்.

மற்றொரு கவிதை சுழலாக இழுத்துக் கொள்ளும் தலைப்பு 'நானும் எனது பேனாவும்' (பக் 21). ஆண்டு பலவாக பேனா உழைக்கிறது. ஆனால் "பல ஆண்டுகள் ஆன பிறகும்/ எனது கையைப் பிடிக்காமல்/ அதற்கு எழுதத் தெரியவில்லை" என்று பேனாவைக் குறை சொல்வது போல வரிகளை நகர்த்துகிறார். கடைசியில் ஈரடி இப்படி முடிகிறது: "எனக்கும் அப்படித்தான், பேனா இல்லாமல் எழுத முடிவதில்லை". ஆக, பேனா, பேனாவைப் பிடித்த ஆள் இரண்டு பேருக்குமே குறைபாடுதான். இந்தக் குறைபாடு இல்லாமல் யார்தான் எழுத முடியும்? இந்தத் தொழிற்பாடு அவசியம். அது இல்லாமல் ஆள் இல்லை. இது குறையல்ல, தேவைப்படும் பாடும், கருவியும்.

இன்று அறிவியல் யுகம் பாய்ச்சலில் பறக்கும்போது கருவிகளும் பாய்ச்சலுக்குப் போகிறது. பேனா இல்லாமல் வரும் காலத்தில் அறிவை எப்படிப் பெருக்குவோம்? அறிவு என்றால் என்ன? அறிவை வளர்க்கப் போகிறோமா, அழிக்கத் துடிக்கும் உலகின் வலது பிற்போக்கினை அழிக்காமல் பலியாகப் போகிறோமா? உணர்வுபூர்வமான சிந்திக்கும் நம் உடலின் நீட்சியே கருவி என்று புரிந்து கொள்ளப் போகிறோமா, இல்லையா?

'மரபு' என்ற கவிதையின் (பக் 26) கடைசி வரியில் பள்ளிச்சென்று ஓர் அறை விடுகிறார். "பஞ்சாங்கத்தில் புதையும் அடகு போன மனம்". கார்ப்பொரேட் வெறியை வளர்க்க பழமையை வளைத்துத் திரும்பிச்செல்லும் பிற்போக்கைச் சாடுகிறார் கவி.

அந்த மரபு வேண்டாம். உலகின் பொருளாயதப்போட்டி அல்ல வாழ்க்கை. உலகச் சகோதரத்துவத்தின் பகிர்விலும் அன்பிலும் (வெறுப்பு அரசியல் அல்ல) உண்மைதங்கியிருக்கிறது என்று சொல்லாமல் சொல்லும் கவிதை: "புரியாதது" (பக் 27):

குறுக்கும் நெடுக்குமாக
போகிறார்கள்.
குறுக்கு வழியிலும் போகிறார்கள்
முந்திச் செல்பவர்களும்
இருக்கிறார்கள்.
ஆமைக்கும் முயலுக்குமான
போட்டி அல்ல இது.
எப்படியோ பின்தங்கி விடுகிறேன்;
தூங்கி அல்ல.

'கமண்டலத்தில் பிடிபடாத நதி' என்றொரு கவிதை, தலைப்பிலிருந்தே தொடங்கி விடுகிறது. விக்கிரமதித்தன் - வேதாளம் விடுகதைப்புதிரை முன்வைத்து கவிதை சென்றாலும் "காடாறு மாதம்/ நாடாறு மாதம்/ அலைந்து கொண்டிருந்தது

தனசேகரனின் கவிதைகள் வாழ்க்கையின் ஈரத்தோடு, நகைச்சுவையும் குறையாமல் மரணத்தைத் தத்துவமாக விசாரிக்கின்றன. 'சாவில் பிறந்த பெயர்' மற்றும் 'இறந்த காலம்' என்று இரு கவிதைகளையும் மகிழ்வோடு படியுங்கள். புரியும்.

காலம்" என்று பெரும்பூகத்தில் கவிதையை அந்தரத்தில் விட்டாலும், அவரையும் அறியாது அவர் கொடுத்த தலைப்பின் வழி மிகப் பெரிய பருண்மையாக காலம் உயிர்ப்போடு உலவுகிறது - 'காவிரிப்பிரச்சினையாக'. யாரும் மறுக்க முடியுமா, இதை? கர்நாடக -தமிழக விவசாயிகள் மனம் ஒப்பிக் கூடினால் நிச்சயம் தீர்வு உண்டு; ஆனால், அது தேசிய இனங்களையும் மக்களின் நலனையும் எதிர்காலத்தையும் மறுத்து, வெறுத்துப் பிரித்தொதுக்கும் காவிக் கமண்டலத்தில் மட்டும் நிச்சயமாகக் கிடையாது என்பதைப் போட்டு உடைக்கிறார் கவிஞர். கவிதை எழுதப்பட்ட ஆண்டையும் குறித்திருந்தால் பள்ளிச்சென்று விமர்சனம் போட்டுத் தாக்கியிருக்கும், சங்கிகளை.

எத்தனையோ பேர் குழந்தைகள் பற்றிக் கிறுக்கிக் கடாசிவிட்டார்கள். ஆனால் நம் கவி எழுதிய 'குழந்தைகள்' (பக் 59) மற்றும் 'குழந்தையின் மொழி' (பக் 66) என்று இரு கவிதைகள் தொகுப்பில் உண்டு. இவை வேறு ரகம். "குழந்தைகளின் சுதந்திரத்தைத் தடுக்காதீர்கள்" என்று அவற்றில் குறிப்பு வரும். அதை மறவாமல் பற்றுங்கள், கவனியுங்கள், ரசியுங்கள்.

"வாழ்வை மீறி மரணத்தின் மீது கவிஞருக்குப் பற்று உண்டாகிறது" என்று அணிந்துரையில் கவிஞர் ஆர். ராஜகோபாலன் சொல்கிறார். அத்தோடுகூடவே, "மரணிக்கும் கலையில் தேர்ந்தவர்" எனப் பிரகடனம் செய்து கொண்ட பிரிட்டிஷ் கவி சில்வியா பிளாத்தை ஒப்புநோக்கவும் செய்கிறார். சில்வியா பிளாட் சூழ்நிலை வேறு, பிரச்சினைவேறு, நம் கவிஞர் பிரச்சினை வேறு. கணக்கிட்டு அளவிட்டுச் சொன்னால்கூட 55 கவிதைகளில் 25-45% மட்டுமே மரணம் பற்றிவிவாதிக்கும் நிகழ்வுகள் வருகின்றன. அவைகூட உபநிஷத்ஞானமெல்லாமல் இல்லை. தனசேகரனின் கவிதைகள் வாழ்க்கையின் ஈரத்தோடு, நகைச்சுவையும் குறையாமல் மரணத்தைத் தத்துவமாக விசாரிக்கின்றன. 'சாவில் பிறந்த பெயர்' மற்றும் 'இறந்த காலம்' என்று

இரு கவிதைகளையும் மகிழ்வோடு படியுங்கள். புரியும்.

எனது இந்த ரசனைப் பாணி அறிமுகத்தை முடிக்கும் முன்னால் தனசேகரனின் 'திணறல்' (பக்70) கவிதையை முன்வைத்து சில சொற்கள்:

"உயரப் பறக்கும் ஆசையில்
பலானில் காற்று நுழைந்ததும்
கழுத்தைச் சுற்றி
வழி அடைபட்டு
முச்சுத் திணறி
மீண்டும்
காற்றுவெளியில் கலக்க
வழிதெரியாமல்
அலைபாய்ந்தது காற்று"

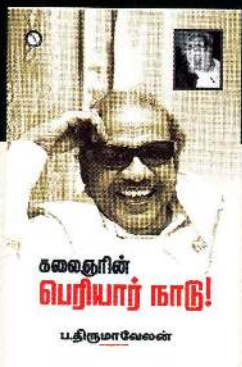
இக்கவிதைக்குத் திறவுகோலே முதல் வரியில் இருக்கிறது. "காற்றுவெளியில் கலந்து விடுதல்" என்ற விண்வெளி உயரங்களுக்கு, காற்றின் அடுக்குகளுக்கு, இழுத்துச் செல்லும் கூடுதல் படிமம் அங்கே இல்லை. சாதாரண இக உலக விசாரணையைச் செறிவாக்குகிறார், கவிஞர். அவ்வளவுதான். அசாதாரண உலகங்களைக் காட்டுவதாக (கசடதபற, 'ஒன்பது கவிதைகள்', ஞானக்கூத்தன்)

ஞானக்கூத்தனின் சர்ரியலிசக் காட்சி காட்டும் பசப்பலும் இங்கே ஏதுமில்லை; தர்ம சிவராமுலின் 'காலாதித அனுபவம்' கொடுக்கும் விபரீதமும் இல்லை.

மறுபடியும் சொல்கிறேன். இக உலக விசாரணையைச் செறிவாக்குகிறார் தனசேகரன், அவ்வளவுதான். கலையின் நோக்கம் அதுதானே! பரம்பத சோபன படம்
ஆசிரியர்: பொன். தனசேகரன்
வெளியீடு: போதிவனம், சென்னை
விலை: ரூ.100

கட்டுரையாளர்:
சமூகச் செயற்பாட்டாளர்

‘கலைஞரின் பெரியார் நாடு’ நூல் வெளியீட்டு விழா

கருஞ்சட்டைப் பதிப்பகம் சார்பில், பதிருமாவேலன் எழுதிய ‘கலைஞரின் பெரியார் நாடு’ நூல் வெளியீட்டு விழா சென்னை கோட்டூர்புரம், அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகத்தில் நடைபெற்றது. விழாவில், கருஞ்சட்டைப் பதிப்பக இயக்குநர் பெல்.ராசன் வரவேற்புரை ஆற்றி நிகழ்வைத் தொடங்கி வைத்தார். பிறகு திராவிட இயக்கத் தமிழர் பேரவையின் தலைவர் சுப.வீரபாண்டியன் முன்னிலையில், மாண்புமிகு பள்ளிக் கல்வித்துறை அமைச்சர் அன்பில் மகேஸ் பொய்யாமொழி நூலை வெளியிட, மாநிலத் திட்டக்குழு துணைத் தலைவர் ஜெ.ஜெயரஞ்சன் பெற்றுக் கொண்டார்.

கலைஞரால் தான் பெற்ற பலனைப் பற்றி இங்கிலாந்தில் வாழும் ஒரு தமிழர் சொன்ன தகவலை சொல்லி தலைமை உரை நிகழ்த்தினார் பேராசிரியர் சுபவீ. பிறகு தமிழ்நாட்டில் எப்படி நிலப்பிரபுத்துவம் வீழ்ந்தது, அதற்கு கலைஞர் என்ன மாதிரியான அரசியலை முன்னெடுத்தார் என்று நூல் ஆய்வுரையோடு கலைஞரின் தொலைநோக்கு பார்வையை பற்றி ஜெ.ஜெயரஞ்சன் அவர்கள் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார்.

கலைஞரைப் புரிந்துகொள்ள, கலைஞரின் கொள்கையைத் தெரிந்து கொள்ள, கலைஞரின் நிர்வாகத் திறனை, நினைவாற்றலை, எழுத்தாற்றலைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள ‘கலைஞரின் பெரியார் நாடு! நூல் நமக்கு ஏராளமான செய்திகளைத் தரும் என்பதைப் பற்றி நூலாசிரியர் பதிருமாவேலன் ஏற்புரை நிகழ்த்தினார்.

தமிழ்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றை பெரியாருக்கு முன் - பெரியாருக்கு பின் என்ற நிலையை எட்டுவதற்கு கலைஞர் எடுத்த முன்னெடுப்பை ஆய்வுசெய்யும் இந்நூல், இன்று தமிழ்நாடு முன்னேறிய நிலையில் இருப்பதற்கான காரணங்களை நமக்கு விரிவாக விவரித்ததோடு இன்றைய மாணவர்களின் - இளைஞர்களின் அரசியல் புரிதல் பற்றியும் கலைஞரின் பெரியார் நாடு! நூல் பற்றியும் ஓர் சிறப்பான அறிமுக உரையை கருஞ்சட்டை அணிந்து வந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அன்பில் மகேஸ் பொய்யாமொழி நிகழ்த்திய பின் தோழர் சபானா நன்றி உரை கூற இனிதே நிறைவடைந்தது. நூல் தேவைக்கு : 81229 46408

**PEARL SHIPPING
AGENCIES**

**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**

PEARL LOGISTICS

**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47

Fax: +91 461 2340471 Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com

logistics@pearltuty.com

chartering@pearltuty.com

Branches

Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada

& Singapore

